

אֶזְרִי מַעַם הַשָּׁם עֹזֶה שָׁמִים וְאָרֶץ

סִפְר הַזָּבֵר

הַשְׁלָמָן וְהַמְּנֻקֵד
עַל חַמְשָׁה חַמְשִׁי תּוֹרָה
מִהְתְּנָא חַאֲלָקִי
רַבּו שְׁמַעַן בֶּר יְחִיאִי זַיִעַ"א

פָרָשַׁת שְׁמוֹת

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעָל הַזָּהָר הַעֲלָמִי"
בַּעֲיה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבְבָ"א
חַמְשָׁה עָשָׂר בָּאָב תְּש"ע לְפָ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

MISSION OF THE RABBI SHLOM YEHUDA GROSS
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכייש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרנסם ספרי הזוּהָר היומי
בבתי ננסיות, בתי מדרשות, בushimaות, לכל החברים וידידיים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרוב הגואלה טליתם בב"א
וכל המזוכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לophobic או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבים בחינוך בלבד

ניתן לע"מ **מפעל הזוּהָר העולמי**

על ידי הרב הצדיק המקובל **רובה בניינו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת **"גנור שלום"** (רח' שלילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי מרדכי בן מרים שרעבי זיע"א

פרק שמות

וְאֶלְهָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִים אֲתָּה יְעַקֵּב אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ (שמות א'), וְהַמְשֻׁבְּלִים יְזִהְירֹ בָּזָהָר הַרְקִיעַ וּמִצְדִּיקִי הַרְבִּים כְּפֹכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד (דניאל י'ב). וְהַמְשֻׁבְּלִים: אַלְיאַן אִינְזָן דְּמִסְתָּבֵלִי בָּרוֹא דְּחַכְמָתָא. (נ"א יְזִהְירֹ רַגְצָצִין בָּרוֹא דְּחַכְמָתָא) יְזִהְירֹ: נְהַרְיָן, וְנַצְיָן בְּיוֹןָא דְּחַכְמָתָא עַלְאָה. בָּזָהָר: נְהַרְיָן וְנַצְיָן דְּנַהֲרָא דְּנַפְיָק מַעַדָּן. וְדָא אִיהּוּ רָזָא סְתִימָא, דְּאַקְרִי רַקִיעַ. בֵּיהָ קִימָין כּוֹכְבִּיא וּמִזְלִי שְׁמִשָּׁא וּסְיַהְרָא, וְכָל אִינְזָן בְּוֹצְיָגִין דְּנַהֲרָא.

זָהָר דְּהָאי רַקִיעַ נְהַר בְּנְהַרְיָן עַל גַּנְתָּא. וְאַילְגָּא דְּחַיִי קִים בְּמִצְיָוֹת גַּנְתָּא. דְּעַגְפּוֹי חַפְיָין (ד"א עלייה) (נ"א על) בָּל אִינְזָן דְּיוֹקְגָּנִין וְאַילְגָּנִין וּבּוֹסְמָין דְּבָגְנָתָא, בְּמָאנִין דְּכְשָׁרָן. וּמְטַלְלִין תְּהֹתִיה בָּל

לשון הקודש

וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים אָזְרִים אַתָּה וְהַתְּנוֹצִוּת שְׁמַאיָּר שְׁיוֹצָא מַעַד. מִצְרִים אֲתָּה יְעַקֵּב אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ (שמות א') וְהַמְשֻׁבְּלִים יְזִהְירֹ בָּזָהָר הַרְקִיעַ וּמִצְדִּיקִי הַרְבִּים כְּפֹכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד (דניאל י'). וְהַמְשֻׁבְּלִים - אַלְוֹ הַם הַחִים עוֹמֵד בְּאַמְצָעַ הַגָּן, שְׁעַנְפּוֹי מְכָסִים (עליה) (על) בָּל אָזְרִים דְּיוֹקְגָּנִאות וְעַצִּים וּבְשָׁמִים שְׁבָנָן בְּכָלִים בְּשָׁרִים.

חַיִת בָּרָא. וְכֹל צְפֵרִי שְׁמִיא יְדוּרוֹן תְּחוֹת אֲיפֹן עֲנָפִין.

זֹהֶר אִיבָא דָאִילְגָא, יְהִיב חַיִין לְכָלָא. קִיוּמִיה לְעַלְם וְלְעַלְמִי עַלְמִין סְטָרָא אַחֲרָא לֹא שְׂרִיא בֵּיה, אֶלָּא סְטָרָא דְקָדוֹשָׁה. זְבָאָה חַוְלָקִיהוֹן אַינְיָן דְטַעַמִּין מְגִיה, אַינְיָן קִיְמִין לְעַלְם וְלְעַלְמִי עַלְמִין. אֶלְיָן אַקְרָזָן מְשֻׁכִּילִים, וּזְבָאָן חַיִין בְּהָאי עַלְמָא, וְחַיִין בְּעַלְמָא דָאָתִי.

זֹהֶר אִילְגָא דָא, זְקָפָא לְעַיְלָא לְעַיְלָא. חַמְשׁ מִאָה פְּרָסִי הַלוֹגִיה, שְׁתִיָּן רְבוֹא אִיהוֹ, בְּפִשְׁיטָוֹתָה. בְּהָאי אִילְגָא, קִיְמָא חַד זֹהֶרֶא, כָּל גּוֹגִין קִיְמִין בֵּיה אַינְיָן גּוֹגִין סְלָקִין וְנְחָתִין, לֹא מְתִישָׁבֵי בְּדוֹבָתָא אַחֲרָא בָּר בְּהָזוֹא אִילְגָא.

לְשׁוֹן הקודש
הַזָּהָר, וְתִיִּים לְעוֹלָם הַבָּא.
זֹהֶר הַעַזְעָזָה זְקוֹר לְפָעָלָה לְמַעַלָּה,
חַמְשׁ מִאוֹת פְּרָסָאות הַלוֹבָכוֹ, הוּא שְׁשִׁים רְבוֹא בְּהַתְּפָשָׁתוֹ. בָּעֵץ הַזָּהָר קִים זֹהֶר
אַחֲרָ שְׁכָל הַגּוֹנִים קִים בּוּ הַם גּוֹנִים שְׁעוֹלִים וַיּוֹרְדִים, לֹא מְתִישָׁבִים בְּמִקּוֹם
אַחֲרָ פְּרָט לְאַוְתּוֹ הַאִילָן.

וּמְסֻתּוֹפִים תְּחַתִּי כָּל חַיָּת הַשְּׁדָה, וְכָל צְפֵרִי הַשְּׁמִים דָּרִים תְּתַת אֹתָם הַעֲנָפִים. זֹהֶר פְּרִי הַאִילָן נוֹתֵן חַיִים לְכָל, קִיּוּמוֹ לְעוֹלָם וְלְעוֹלָם עַלְמִי עַלְמִים. הַצָּד הַאַחֲר אַינְיָנוֹ שְׁרוֹוי בּוֹ, אֶלָּא רָק צָד הַקְּרָשָׁה. אֲשֶׁר חַלְקָם שֶׁל אֶלָּה שְׁטוּעָמִים מְפַנֵּן, הַם עַוְרָמִים לְעוֹלָם וְלְעוֹלָם עַוְלָמִים. אֶלָּה נְקָרָאים מְשֻׁכִּילִים וְצִדְקִים וּזְבִיכִים בְּעוֹלָם

פְּדַ נֶּפֶקִי מֵגִיה לְאֲתַחֹזָה בָּנוֹ זֶהָר דָּלָא נֶהָרָא,
מִתְיִשְׁבּוֹ וְלֹא מִתְיִשְׁבּוֹ, קִיְמָנוֹ וְלֹא קִיְמָנוֹ, בְּגִינַ
דָּלָא מִתְיִשְׁבּוֹ בְּאַתָּר אַחֲרָא. מַאי לְגַנְאָ דָא נֶפֶקִי
תִּרְיסֶר שְׁבָטִין. דְמִתְחַמֵּן בֵּיהַ, וְאַינְנוּ נְחַתְּנוּ בְּהָאִ
זֶהָר דָּלָא נֶהָרָא, לְגַנְאָ גְּלוּתָא דְמִצְרִים, בְּכֹמָה
מִשְׁירִין עַלְאַין, הָרָא הוּא דְבָתִיב וְאַלְהָ שָׁמוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְגַנְוָ'.

רַבִּי שְׁמֻעֹן פָּתָח, (^{יחזקאל א'} הָיָה הָיָה דָבָר הַיְהוָה, הָיָה
הָיָה תְּרֵי (^{דף ב ע"ב} זָמַנִּי אַמְּמָא). וְתוּ אַית
לְשָׁאַלְהָ, אֵי יְחִזְקָאֵל גְּבִיאָה מִהִימְנָא הַזָּהָה, אַמְּמָא
גָּלֵי כָּל מָה דְחַמָּא, מִאן דְמַלְבָּא אֲעִיל לִיהְ
בְּהִיכְלִילָה אַית לִיהְ לְגַלְאָה רְזִוּן דְחַמָּי. אַלְא וְדַאי
יְחִזְקָאֵל גְּבִיאָה מִהִימְנָא הַזָּהָה, וְכָל מָה דְחַמָּא
בְּמִהִימְנוֹתָא אֵיהּוּ, וּבְרִשׁוֹתָא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
גָּלֵי כָּל מָה דְגָלֵי, וְכָל אַצְטְּרִיךְ.

לשון הקודש

בְּשִׁזְׁוֹצָאִים מִמְּנָנוֹ לְהָרְאוֹת בְּתוֹךְ זֶהָר
שָׁלָא מְאִיר, מִתְיִשְׁבּוֹתִים וְלֹא מִתְיִשְׁבּוֹתִים,
עוֹמְדִים וְלֹא עוֹמְדִים, מִשּׁוּם שָׁלָא
מִתְיִשְׁבּוֹתִים בָּמִקּוֹם אַחֲרָה. מַעַן זֶה יוֹצָאִים
שְׁנִים עַשֶּׂר שְׁבָטִים שְׁמַתְחָמִים בּוֹ, וְהָם
יוֹרְדִים בְּזֶהָר הַזָּהָה שָׁלָא מְאִיר לְתוֹךְ גְּלוּתָא
מִצְרִים בְּכֹמָה מִתְחַנּוֹת עַלְיוֹנִים. וְהָוּ
שְׁבָתוֹב וְאַלְהָ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגַנְוָ'.

אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, מֵאֵן דָּרְגִּיל לְמִסְבֵּל צְעָרָא אֲפָלָה עַל גַּב דָּאָתִי לְפּוּם שַׁעַתָּא צְעָרָא, סְבִיל מַטְלָנוֹי, וְלֹא חַיִשׁ, אֲבָל מֵאֵן דָּלָא רַגִּיל בְּצְעָרָא, וְהַזָּה בְּכָל יוֹמָיו בְּתִפְנִיקִין וּעִידּוֹנִין, וְאָתִי לִיה צְעָרָא, דָּא אִיהוּ צְעָרָא שְׁלִים, וְעַל דָּא אַצְטְּרִיךְ לְמַבְבִּי. פֶּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּדַ נְחַתוּ לְמִצְרַיִם, רַגִּילִין בְּצְעָרָא הָווֹ, דָּהָא בְּכָל יוֹמָיו דַּהֲוֹא זְבָאָה אַבּוּהָוּן בְּצְעָרָא הָוָה, וְעַל דָּא סְבִילָוּ גְּלוּתָא בְּדַקָּא יָאוֹת. אֲבָל גְּלוּתָא דְּבָבֵל הָוָה צְעָרָא שְׁלִים, הָוָה הָוָה צְעָרָא דְּעַלְאָין וְתִתְאַיֵּן בְּכָאן עַלְיָה.

עַלְאָין: דְּבַתִּיב, (ישעה ל"ג) הָן אַרְאָלָם צְעָקוּ חִיצָה וְגוֹ. **תִתְאַיֵּן:** דְּבַתִּיב, (תהלים קל"ז) עַל נְהָרוֹת בְּכָל שֵׁם יִשְׁבָנוּ וְגוֹ בְּלָהָוּ בְּכוּ עַל גְּלוּתָא דְּבָבֵל. מְאוּ טַעַמָּא. בְּגַיְן דַּהֲוֹ בְּתִפְנִיקִי מְלַכֵּין דְּבַתִּיב, (אייכָה ד) בְּגַי צִיּוֹן הַיְקָרִים וְגוֹ.

לשון הקודש

בְּכָל מָה שָׁגֶלֶת, וְהַבְּלָהָרָה. אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, מַי שְׁרִגִּיל לְסִבְלָל צְעָרָה, אֲפָל עַל גַּב שְׁבָא לְפִי שַׁעַה צְעָרָה, סְוִבל מַשָּׁאוֹ וְלֹא חַוְשָׁשׁ. אֲבָל מַי שְׁלָא רַגִּיל בְּצְעָרָה, וְכָל יִמְיוֹ הָהָה בְּתִפְנִיקִים וּעִידּוֹנִים, וּבָא לוּ צְעָר – וְהוּ צְעָר שְׁלִם, וְעַל זה צְרִיךְ לְבִכּוֹת. פֶּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁירָדוּ לְמִצְרַיִם הִי רַגִּילִים

(אר"ג דתנו אמר רבי יצחק, Mai דכתיב, (ירמיה ט) על החרים אשא בכוי ונחי. אלא, אלין אינון טוריא רמייא דעלמיין. ומאן אינון טוריא רמייא, אינון, בני ציון היקרים המסלאים בפניהם ושהשתא הו נחתין בגלוותא, בריחיה על קדיליהון וידיהון מהדקון לאחורה. זבד (הו עאל) בגלוותא בבבל, חשבו דהא לית להו רקימא לעלמיין, דהא קדשא בריך הוא שביק לוז, ולא ישגה בהזון לעלמיין.

וותגינן, אמר רבי שמעון, בהיה אשעתא קרא קדשא בריך הוא לכל פמליא דיליה, וכל רתיבין קדישין, וכל חיליה ומשריזיתיה, וברברגוני, וכל חילא דשמייא, ואמר לוז, מה אתה עבדין הכא, ומה בני רקימאי בגלוותא בבבל, ואתונן הכא, קומו חוטו כלבון לבבל, ואני עמכוון. הדא הוא דכתיב, (ישעה מ"ג) כה אמר ה' למענכם

לשון הקודש

בכו על גלות בבל. מה הטעם? כי היי לגנות בבל, חשבו שאין להם קיים בתפנוקי מלכים, שבחותם (איכה ד) בני ציון היקרים וגנו.

(ששנינה, אמר רבי שמעון, באotta שעיה קרא הקדוש ברוך הוא לכל הפמליא שלו, וכל המרכבות הקדושות, וכל חיל הילותי ומחנותיו וגדריו וכל חיל השמים, ואמר להם: מה אתם עושים כאן? ומה בני אהובי בגנות בבל, ואתם כאן? קומו רדו כלכטם לבבל, ואני עמכם. יירדים לגנות עם רוחם על צוארם, ויידיהם מהדקות לאחורה. ובאשר (נכנסו)

שְׁלַחְתִּי בָּבֶלְהּ וְגַוְןָ. לְמַעֲנָכֶם שְׁלַחְתִּי בָּבֶלְהּ, דָא
קְדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא. וְהוֹרְדָתִי בְּרִיחִים כְּוֹלָם, אֲלֵין כָּל
רְתִיבֵין וּמְשֻׁרְיוֹן עַלְאוֹן.

פְּד נָחָתוּ לִבְבֶל, אֶתְפְּתָחוּ שְׂמִיא, וּשְׁרָאת רֹוח
גְּבוֹאָה קְדִישָׁא עַל יְחִזְקָאָל, וְחַמָּא כָּל מַה
דְּחַמָּא, וְאָמָר לוֹן לִיְשָׁרָאָל, הָא מְאַרְיכָוּ חַבָּא, וּכְל
חִילִי שְׂמִיא וּרְתִיבּוּי, דָא תָוּ לְמַיְדָר בִּגְיָבוֹן. לֹא
הַיְמָנוּהוּ, עַד דְּאַצְטָרִיךְ לְגַלְאָה כָּל מַה דְּחַמָּא,
וְאָרָא כֵּה, וְאָרָא כֵּה. וְאֵינוֹ גַּלְיִי יְתִיר, מַה דְּגַלְיִי כָּל
אַצְטָרִיךְ. בֵּין דְּחַמָּוּ יִשְׂרָאֵל פֵּה, חַדוּ. וּבְדַיְמָעָה
מְלִין מִפּוּמִיה דִיְחִזְקָאָל, לֹא חִיְשָׁוּ עַל גְּלוּתָהּוּן
כָּלָל, דָהָא יָדַעַו דְּקִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לֹא שְׁבִיק לֹוֹן.
וּכְלַיְמָה דְּגַלְיִי בְּרִשׁוֹתָא גַּלְיִי.

לשון הקודש

וּמְרַבּוֹתִיו שְׁבָאוּ לְדוֹר בְּינֵיכֶם. לֹא
הָאָמִינוּ לוּ, עַד שְׁחַצְטָרָה לְגַלְוָות כָּל מַה
שְׁרָאתָה, וְאָרָא כֵּה, וְאָרָא כֵּה. וְאֵם גַּלְהָ
יְתִיר – כָּל מַה שְׁגַלָּה הַצְרָה. בֵּין שְׁרָאוּ
כֵּה יִשְׂרָאֵל, שְׂמָחָה. וּבְשִׁשְׁמָעוּ דְּבָרִים
מִפִּי יְחִזְקָאָל, לֹא חִשְׁשָׁוּ עַל גְּלוּתָם כָּל,
שְׁהָרִי יָדַעַו שְׁהָקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא עֹזֶב
אֹתָם, וּכְלַיְמָה שְׁגַלָּה – גַּלָּה בְּרִשותָה.

וְהוּ שְׁבָתוֹב (ישעה מא) כַּה אָמָר ה' לְמַעֲנָכֶם
שְׁלַחְתִּי בָּבֶלְהּ וְגַוְןָ. לְמַעֲנָכֶם שְׁלַחְתִּי
בָּבֶלְהּ – וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְהוֹרְדָתִי
בְּרִיחִים כְּוֹלָם – אַלְהָ בָּל הַמְּרַכְבּוֹת
וְהַמְּחַנּוֹת הַעֲלִיוֹנִים.

כְּשִׁירָדוּ לִבְבֶל, נִפְתָּחוּ הַשּׁמִים, וּשְׁרָתָה
גְּבוֹאָה קְרוֹשָׁה עַל יְחִזְקָאָל, וְרָאָה כָּל מַה
שְׁרָאתָה, וְאָמָר לָהֶם לִיְשָׁרָאֵל: תְּרִי
אֲדוֹנָכֶם כָּאן, וּכְלַיְלָות הַשּׁמִים

וְתִגְיַנֵּן בְּכָל אֶתְר דִּישָׂרָאֵל גָּלוֹ, תִּמְן שְׁבִינְתָּא
גָּלוֹתָה עַמְּהוֹן, וְהַכָּא בְּגָלוֹתָא דְמִצְרָיִם מַה
כְּתִיב, וְאֲלָה שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּנוּ. כִּיּוֹן דְכִתִּיב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מַהוּ אֶת יַעֲקֹב, הַבָּאים אַתָּו אַצְטָרִיךְ
לִמְיָר. אֲלָא, אֲלָה שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַיְנוֹ רַתִּיבֵין
וּמְשֻׁרְיוֹן עַלְאיָן, דְגַחְתוֹ עַם יַעֲקֹב, בְּהַדִּי שְׁבִינְתָּא,
בְּגָלוֹתָא דְמִצְרָיִם

וְאֲלָה שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאים מִצְרִימָה אֶת
יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ. (שמות א') רַבִּי חִיא
פָּתָח (שיר השירים ד') אֲתָי מַלְבָּנוֹן בְּלָה אֲתָי מַלְבָּנוֹן
תְּבוֹאֵי תְּשׂוּרֵי מַרְאֵשׁ אַמְּנָה מַרְאֵשׁ שְׁנִיר וְחַרְמוֹן
מִמְּעָנוֹת אֲרִיוֹת מַהְרָרִי נְמָרִים. הָאֵי קָרָא עַל בְּגַסְתָּה
יִשְׂרָאֵל אַתָּמָר, בְּשַׁעַתָּא דְגַפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים,
וְקָרִיבוּ לְטוֹרָא דְסִינִּי לְקַבְּלָא אָוּרִיאָתָא, אָמֵר לָהּ

לשון הקודש

וְשְׁגִינָה, בְּכָל מָקוֹם שָׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל, שָׁמְ
הַשְּׁבִינָה גָּלוֹתָה עַמְּהָם. וְכָאן בְּגָלוֹת
מִצְרָיִם מַה בְּתוֹב? וְאֲלָה שָׁמוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּנוּ. כִּיּוֹן שְׁבָתוֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מַה
זֶה אֶת יַעֲקֹב? הַבָּאים אַתָּו הַצְּטָרִיךְ לְוָמְרָא
אֲלָא, אֲלָה שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַם אָתָם
מִרְכּוּבָות וּמְחַנּוֹת עַלְיוֹנִים שִׁירְדוּ עַם
יַעֲקֹב עַם הַשְּׁבִינָה לְגַלְוֹת מִצְרָיִם.

קדשא בריך הוא, אתי מלְבָנוֹן: מִן הַהוּא עֲדִינָא עַלְאָה קָא אֲתָאת. בְּלָה: שְׁלִימָתָא, בְּהָאי סִיחָרָא דְאַשְׁתְּלִימָת מִן שְׁמֵשָׂא בְּכָל נְהֻרָא וְגַצִּיצוֹ, (דף ג' ע"א) אֲתִי מֶלֶבְנוֹן תְּבוֹאי, בְּגַיְן לְקַבְּלָא בְּנִיקָה אָזְרִיתָא.

תשורי מראש אמרת אמנה (תשורי: במאה דאת אמר תשורי אמן) ותשריה אין להבייא. תקبيل (נ"א תקబלי) תקריבתא על בניה. **מראש אמרת אמנה:** מיראשיתא דעתלו במיימונתא עלאה, ואמרו (שמות כ"ז) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע, וזה במתකלא חדא במלאכין עלאין, דהבי כתיב בהז, (תהלים ק"ג) ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עוזי דברו לשמע בקהל דברו. בדין קבילה בנסת ישראל תשורה.

מראש שניר וחרמון: דא טורא דסיני, דקריבו לגביה, ואתעתרו תהותיה. דכתיב, (שמות ל"ז)

לשון הקודש

- מהראשת, בשנכנסו לאמנה העליונה ואמרו (שמות כד) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע, והיו במשקל אחד במלאים עליונים, שבח כתוב בהם, (תהלים קט) ברכוי ה' מלאכיו גבורי כח עוזי דברו לשמע בקהל דברו. או קבלה בנסת ישראל תשורה.

מראש שניר וחרמון - זה הר סיני

הקדוש ברוך הוא, אתי מלְבָנוֹן - מאותו עדין העליון באה. בלה - שלמה, כמו הלבנה בשמשתלמת מהשמש בכל אור והתנוציות. אתי מלְבָנוֹן תבואי - כדי שיקבלו בניה תורה.

תשורי מראש אמנה. תשורי - כמו שנאמר (שםואל-א ט) ותשורה אין להבייא. תקబלי תקריבת על בניה. **מראש אמנה**

י"ט) וַיִּתְיצַבּוּ בְתֹחַתּוֹת הָהָר. מִמְעֻזּוֹת אֲרִיוֹת: אֶלְין
בְּנֵי שָׁעֵיר דָקִידְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא זְמִינָן לֹזֶן בְּאֹרִיְתָא,
וְלֹא בָעֵד לְקַבְּלָה, מַהְרָרִי נְמֶרִים: אֶלְין בְּנֵי
יְשָׁמְעָל. דְכְתִיב, (דברים ל"ג) ה' מִסְנִי בָא זְבָרָה
מִשְׁעֵיר לְמוֹ הַופִיעַ מַהְרָ פָאָרָן וְאַתָּא מִרְבּוֹת
קָדְשָׁ.

מָאִי וְאַתָּא מִרְבּוֹת קָדְשָׁ. דְתִגְיִגְנוּ, בְּדַ בְּעָא
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְמִיחָב אֹרִיְתָא
לִיְשָׁרְאָל, אָתוֹ מִשְׁרִין דָמְלָאָבִין עַלְאַיִן, פְתַחְוּ
וְאָמְרוּ, (תהלים ח') ה' אֲדוֹגִינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֵךְ בְּכָל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְהַזֵּךְ עַל הַשָּׁמְמִים, בְּעָאוּ דִיתִיחַב
לוֹזֶן אֹרִיְתָא.

אמֶר לוֹזֶן קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, וּבַי אִית בְּכֹזֶן מֹתָא,
דְכְתִיב, (במדבר י"ט) אָדָם כִּי יִמְוֹת בָּאָחֶל.

לשון הקודש

שָׁקְרָבוּ אֶלְיוֹ וְהַתִּיצַבּוּ תֹחַתּוֹ, שְׁבָתוּ
(שמות ט) וַיִּתְיצַבּוּ בְתֹחַתּוֹת הָהָר. מִמְעֻזּוֹת
אֲרִיוֹת - אֶלְיוֹ בְּנֵי שָׁעֵיר שְׁחוּמִינִם
הַקְדּוֹשָׁ בָרוּךְ הוּא לְקַבְּלָה תֹרָה וְלֹא רָצֶוּ
לְקַבְּלָה. מַהְרָרִי נְמֶרִים - אֶלְיוֹ בְּנֵי
יְשָׁמְעָל, שְׁבָתוּב (דברים לו) ה' מִסְנִי בָא
וְזָרָה מִשְׁעֵיר לְמוֹ הַופִיעַ מַהְרָ פָאָרָן
וְאַתָּה מִרְבּוֹת קָדְשָׁ.

אמֶר לָהֶם הַקְדּוֹשָׁ בָרוּךְ הוּא, וּבַי יִשְׁ

כ"א) וְכִי יַהֲפֵחַ בָּאִישׁ חֶטֶא מִשְׁפֵט מִוּת וְחוֹמָת. חֶטֶא
אִית בִּינִיכְוָן, וְכִי אַתָּזָן בְּעָזָן לְדִינָן. אִית בִּנִיכְוָן
גַּזְלָן. אוֹ גַּנְבָּה, דְּבָתִיב, (שמות כ') לֹא תָגַנּוּב. אִית
בִּנִיכְוָן נְשִׂין דְּבָתִיב, (שמות כ') לֹא תָגַנָּף. אִית בִּנִיכְוָן
שְׁקָרָא, דְּבָתִיב, (שמות כ') לֹא תָעַנָּה בְּרֻעָה עַד שְׁקָרָא.
אִית בִּנִיכְוָן חֶמְדָה, דְּבָתִיב, (שמות כ') לֹא תָחִמּוֹד. מַה
אַתָּזָן בְּעָזָן אָוּרִיאִתָא. מִיד פָּתָחוּ וְאָמְרוּ, ה' אָדוֹגִינוּ
מַה אָדִיר שְׁמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ. וְאָלוּ אֲשֶׁר תָּנָה הַוְדָךְ
עַל הַשָּׁמִים לֹא בְּתִיב. וַעֲלֵךְ דָא וְאָתָא מְרַבּוֹת
קָדֵשׁ, כִּדְין מִימִינוֹ אַשְׁר דָת לְמוֹ.

רַבִּי יוֹסֵי אָזָקִים לְהָאִי קָרָא, בְּדַנְחָתָא שְׁבִינְתָּא
בְּגַלְוָתָא דְמִצְרָיִם. וַרַּבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָאִי
קָרָא, עַל רֹזֵא דִיחָוָד דְמַה יִמְנוֹתָא אָתָמָר, אֲתִי
מַלְבָּנָן בָּלָה, קֹול אָמַר לְדִבּוֹר אֲתִי, בְּגַיְן דָהָא קֹול

מִיד פָתָחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים ח) ה' אָרְגִינוּ מַה
אָדִיר שְׁמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ. וְאָלוּ אֲשֶׁר תָנָה
הַוְדָךְ עַל הַשָּׁמִים לֹא בְּתִיב. וַעֲלֵךְ כֵּךְ
וְאָתָה מְרַבּוֹת קָדֵשׁ, אוֹ מִימִינוֹ אַשְׁר דָת
לְמוֹ.

רַבִּי יוֹסֵי בָּאֵר פָסוֹק וְהַשִּׁירָה שְׁבִינָה
לְבָלוּת מִצְרָיִם, וַרַּבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, פָסוֹק
וְהָעַל סּוֹד יְהוָד הָאָמֹנוֹת נְאָמָר. אֲתִי
מַלְבָּנָן בָּלָה, הַקּוֹל אָמַר לְדִבּוֹר אֲתִי,

בָּכֶם מִוּת? שְׁבָתוֹב (במדבר ט) אָרְם בַּיּוֹמָת
בָּאָחֶל. (דברים כ') וְכִי יַהֲפֵחַ בָּאִישׁ חֶטֶא
מִשְׁפֵט מִוּת וְחוֹמָת. יִשְׁבִּינְכֶם חֶטֶא? וְכִי
אַתֶּם אָרִיכִים דִינִים? יִשְׁבִּינְכֶם גַּוְלָא
גַּנְבָּה? שְׁבָתוֹב (שמות כ) לֹא תָגַנּוּב. יִשְׁבִּינְכֶם
בִּינְכֶם נְשִׁים? שְׁבָתוֹב לֹא תָגַנָּף. יִשְׁבִּינְכֶם
בִּינְכֶם שְׁקָרָא? שְׁבָתוֹב לֹא תָעַנָּה בְּרֻעָה
עד שְׁקָרָא. יִשְׁבִּינְכֶם חֶמְדָה? שְׁבָתוֹב לֹא
תָחִמּוֹד. אוֹ לְשֵׁם מָה אַתֶּם רֹצִים תֹּרֶה?

אתִי לְדָבָר, וַיֹּאמֶר לְהָבָדִיה, לְמַהֲיוֹ בְּחַדָּא בֶּלֶא
פְּרוֹזָא בֶּלֶל. בְּגַין דָּקוֹל אֵיתָו בֶּלֶל, דָבָר אֵיתָו
פְּרַט. וְעַל דָּא בֶּלֶל אַצְטָרִיךְ לְפָרַט, וְפָרַט אַצְטָרִיךְ
לְכֶלֶל. הַהָא לִית קַוֵּל בֶּלֶא דָבָר, וְלִית דָבָר בֶּלֶא
קַוֵּל. וְעַל דָּא אֵתִי מַלְבָּנוֹן בְּלָה וְנוּ, דַעֲקָרָא
דְּתַרְוִיָּהוּ מַלְבָּנוֹן קָא אַתִּין.

תשורי מראש אמנה: דָא אֵיתָו גְּרוֹן, דְמַתְפָּנוֹ
נְפָקָא רֹזֶחֶא לְאַשְׁלָמָא בֶּלֶא, (נ"א בְּלָה)
מְרוֹזָא דְלַבְּנוֹן סְתִים וְגַנְיוֹן. מראש שניר וחרמון: דָא
אֵיתִי לִישְׁנָא רִישָׁא וְאַמְצָעִיתָא, דְמַחְתָּכָא לְדָבָר.
מְמֻעּוֹנוֹת אֲרִיוֹת: אַלְיָן אַיְנוֹן שִׁינִים. מְהֻרְרִי גְּמָרִים:
אַלְיָן אַיְנוֹן שְׁפָוֹן, שְׁלִימָוּ דְאַשְׁתָּלִים בְּהָזְדָבָר.

וְאֶלְהָ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי חִיא פָתָח, (משל כ"ג)
אֶל תְּלַחֵם אֶת לְחֵם רֵעַ עַזְוִין וְאֶל תְּתַאֲזִין

לשון הקודש

משמעותו רוח להשלים לפול, (כל) מסוד
הלבנון הנסתיר והגנוו. מראש שניר
חרמון - זהה לשון ראש ואמצע,
שהותכת את הדבורה. ממעונות אריות -
אללה הם שנינ. מהררי גמרים - אללה הם
שפטים, השלימות שבחם נשלים הדבורה.
ואלה שמות בני ישראל. רבי חייא
פתח, (משל כ"ג) אל תלחם את לחם רע עז
משמעותו קול בא לדבורה, ומהניינו
עפו להיות באחד בלבד פרוד בבל, משום
שкол הוא בבל, דבור הוא פרט, ולבן
בלל הטרך לפרט, ופרט הטרך לביל
שררי אין קול בלי דבורה, ואין דבור בלי
קול. ועל זה אתי מלבנון בלה ונו, שעקר
שניהם באים מלבנון.

תשורי מראש אמנה - וזה גrown שמשם

למִטְעַמְתָיו. אל תַלחֵם אֶת לְחֵם רֹעֵעַ עַזִן, בְגִין דְגַהְמָא אוּהֲנָה הַהֲזָא בָר נְשָׁהֲנִי רֹעֵעַ עַזִן, לְאוּ אֵיתָהו כְדָאי לְמִיכְלָל וְלְאַתְהָנִי מִפְיה. דָאי בְדַנְחָתוֹ יִשְׂרָאֵל לִמְצָרִים, לֹא יִטְעַמֵּן נְהָמָא דְמִצְרָאֵי, לֹא אַשְׁתַבְקֹן בְגַלְוִתָא, וְלֹא יַעֲקֹון לוֹן מִצְרָאֵי.

אמֵר לֵיה רַבִי יִצְחָק, וְהָא גִזְרָא אַתְגָזָר. אָמֵר לֵיה, פֶלֶא אֵיתָה בְדִקָא יִאָוֶת, דְהָא לֹא אַתְגָזָר בִמְצָרִים דְזַוְקָא, דְהָא לֹא בְתִיב (בראשית ט"ו) כִי גַר יִהְיֶה זְרַעַךְ בָּאָרֶץ מִצְרִים, אַלֵא בָאָרֶץ לֹא לְהָם, וְאַפְילּוּ בָאָרֶץ אַחֲרָא.

אמֵר ר' יִצְחָק, מִאן דֵאֵיתָה בָעֵל נֶפֶשׁ, (ס"א לֹא יִכְלֵל עַם בְרֵנֶשׁ) דְמִיכְלֵילָה יִתְיַיר מִשְׁאָר בְנֵי נְשָׁא, אוּ מִאן דֵהָא אָזִיל בְתַרְמָעָה, אֵי אָעָרָע בְהַהְוָא רֹעֵעַ עַזִן, יִכּוֹם גְּרָמִיה וְלֹא יִכּוֹל מְנַחָמָא דִילִילָה, דִלְילָת

לשון הקודש

ואל תַתְאֹו לִמְטַעַמְתָיו. אל תַלחֵם אֶת לְחֵם רֹעֵעַ עַזִן - מִשּׁוּם שְׁלָחָם אוּהֲנָה מְאוֹתוֹ אִישׁ שְׁהָוָא רֹעֵעַ עַזִן, אִינוּ בְדָאי לְאַכְלֵל וְלְהַנּוּת מִפְנָגָה. שָׁאָלוּ בְשִׁירָדוֹ יִשְׂרָאֵל לִמְצָרִים לֹא טָעָמו לְחֵם שְׁלַחְמִים, לֹא הִיוּ נְשָׁאָרִים בְגַלְוִות, וְלֹא הִיוּ מַצִּיקִים לָהֶם הַמִּצְרִים.

אמֵר לוּ רַבִי יִצְחָק, וְהָרִי גִזְרָה גִזְרָה

נַהֲמָא בִּישָׁא בְּעַלְמָא, בר מה והוא לְחֵם רֵע עַזִּין, מה
בְּתִיב (בראשית מ"ג) כי לא יוכלו המצריים לאכל את
הָעָבָרִים לְחֵם כי תועבה היא למצרים, הָא לְך
לְחֵם רֵע עַזִּין.

תְּלַתָּא אֵינוֹ דְּהִיא שְׁבִינְתָּא מְעַלְמָא, וְגַרְמִין,
דְּדִיוּרִיה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא הוּי
בְּעַלְמָא, וּבְנִי נְשָׁא צְוֹחִין וְלֹא אַשְׁתְּמַע קְלִיהָן.
וְאֵלֵין אֵינוֹ: מָאן (דף ג' ע"ב) דְּשִׁכְבָּב בְּגַדָּה, בְּגַיּוֹן דְּלִילָה
מְסָאָבוֹ תְּקִיף בְּעַלְמָא בָּר מְסָאָבוֹ דְּגַדָּה, מְסָאָבוֹ
דְּגַדָּה קְשִׁיא מְבָל מְסָאָבוֹ דְּעַלְמָא, אַסְתָּאָב אִיהָו,
וְכָל דְּמִתְקָרְבֵּין בְּהִדִּיה יְסַתְּאָבוֹן עַמִּיהָ, בְּכָל אַתָּר
דְּאוֹלֵין אֶתְדְּהִיא שְׁבִינְתָּא מִן קְמִיהָו.

וְלֹא עוד, אֶלָּא דְּגָרִים מְרֻעִין בִּישָׁין עַל גַּרְמִיה,
וְעַל הַהּוּא זְרַעָא דְּיוֹלִיד, דְּכִיּוֹן דְּיִקְרָב בָּר

לשון הקודש

יאכל מלחמו, שאין לְחֵם רֵע בְּעוֹלָם חוֹזֶן
מאותו לְחֵם של בָּעֵל עַזִּין הָרָע. מה
ברות? כי לא יוכלו המצריים לאכל את
הָעָבָרִים לְחֵם כי תועבה היא למצרים.
הרי לך לְחֵם של רֵע עַזִּין.
שלשׁה הם שׂודחים שְׁבִינָה מִן הָעוֹלָם
וְגַרְמִים שְׁרוּרוֹ שֶׁל הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא
לא יהיה בְּעוֹלָם וּבְנִי אָדָם צְוֹחִים וְלֹא

מְלַפְנֵיהם.

וְלֹא עוד, אֶלָּא שְׁנוּרָם צְרוֹת רְעוֹת עַל

נְשׁ לְגַבֵּי נְדָה, הַהוּא מִסְאָבוֹ דָלִיג עַלְוִי, וַיְשַׁתֶּאֱרֶבֶל שִׁיבֵּין דִילִיה, זַרְעָא דִילִיד בַהֲהוּא שֻׁעְתָּא,
(ס"א מס' אב) מַשְׁכֵּין עַלְוִי רֹוח מִסְאָבוֹ. וְכֹל יוֹמָיו יְהָא
בַמִּסְאָבוֹ, דְהָא בְּנִינָא וַיְסֹדָא דִילִיה אִיהוּ בַמִּסְאָבוֹ
רַב וַתְקִיף מִכֶּל מִסְאָבָא דַעַלְמָא, דְמִיד דַקְרִיב בְּרַ
נְשׁ לְגַבֵּי נְדָה, הַהוּא מִסְאָבוֹ דָלִיג עַלְוִי, דְבָתִיב,
(ויקרא ט"ז) וַתְהִי נְדָתָה עַלְוִי.

מְאֹן דְשַׁכֵּיב בְּבֵית אֶל גַּבָּר, דְאָעֵיל בְּבִרְית קֹדֶשׁ
וְאֶת קִיְמָא בְּרֵשֶׁוֹ אַחֲרָא, דְבָתִיב, (מלacci ב')
וּבַעַל בַּת אֶל גַּבָּר. וַתְגִינוּן, לִית קְנָאָה קִמֵּי קְדֵשָׁא
בְּרִיךְ הָוּא, בָּר קְנָאָה דְבִרְית קְדִישָׁא, דְאִיהוּ קִיְמָא
דְשָׂמָא קְדִישָׁא, וְרוֹזָא דְמַהְימָנוֹתָא. מָה בְּתִיב (במדבר
כ"ה) וַיְחַל הָעָם לִזְנוֹת אֶל בְּנוֹת מוֹאָב מִיד וַיְחַר אָפָּה
ה' בִּיְשָׂרָאֵל.

לשון הקודש

מי ששותב עם בת אל גבר, שמכניס
ברית קדש ואות הברית לרשות אחרים,
שבות ובעל בת אל גבר, ושנינו שאין
KENA'A לפניהם הקדוש ברוך הוא חווין
KENA'A של הברית קדש, שהוא הברית של
השם הקדוש וסוד האמונה. מה כתוב?
(במדבר כה) ויחל העם ל zenith אל בנות מוֹאָב.
מִיד – וַיְחַר אָפָּה ה' בִּיְשָׂרָאֵל.

עצמו ועל אותו זרע שיוולד. שכינו
שיקרב אדים לנדה, אותה טמאה קופצת
עליו ונשארת בכל איבריו, אותו זרע
ש يولיד באותו שעון, (טמאים) מושבים
עליו רוח טמאה, וכל ימי יהה בטמאה,
שררי הבניין והיסודות שלו הוא בטמאה
רבה ותקיפה מכל טמאה שבעולם,
שמיד שארב אדים לנדה, אותה טמאה
קופצת עליו, שכותב (ויקרא ט) ותהי נדתה

רִישֵׁי עַמָּא דִּידְעֹו וְלֹא מָהו בִּידְיוֹו, אֲתָעֲנֵשׂ
בְּקָדְמִיתָא, דְּבָתִיב, (בָּמְבָרְכָה) קָח אַת בֶּל
רָאשֵׁי הָעָם וְהַוקָּע אָוֹתָם לְה' נֶגֶד הַשְּׁמֶשׁ. רַבִּי
אָבָא אָמָר, מַאי נֶגֶד הַשְּׁמֶשׁ. נֶגֶד הַבְּرִית דָא קָרְבִּי
שְׁמֶשׁ, וְעַלְיהָ אָתָמָר (תְּהִלִּים פ"ד) בַּי שְׁמֶשׁ וּמְגַן ה'
אֱלֹהִים. שְׁמֶשׁ וּמְגַן דָא בְּרִית קְדִישָׁא. מַה שְׁמֶשׁ
וּרְחָ וְאֲגַהֵיר עַל עַלְמָא, אָוֹף הַכִּי בְּרִית קְדִישָׁא זְרָח
וְאֲגַהֵיר גּוֹפָא דָבָר נֶשׁ. מְגַן: מַה מְגַן אֵיתָו לְאֲגַגָּא
עַלְיהָ דָבָר נֶשׁ, אָוֹף הַכִּי בְּרִית קְדִישָׁא מְגַן עַלְיהָ
דָבָר נֶשׁ, וּמְאָז דְּגַטֵּיר לֵיה, לִית נְזָקָא בְּעַלְמָא,
דִּיבְּרֵל לְמִקְרָב בְּתָהִרְיהָ וְדָא הוּא נֶגֶד הַשְּׁמֶשׁ.

רִישֵׁי עַמָּא, יַתְּפִסּוּ בְּכָל דָּרָא וְדָרָא בְּחוֹבָא דָא,
אֵי יַדְעַזְוּ וְלֹא מְקַנְּאֵז לֵיה. בְּגַיְן דְּחוֹבָא דָא
עַלְיָהָו, לְקַנְּאָה לֵיה לְקִוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָאֵי

לשון הקודש

רָאשֵׁי הָעָם שְׁיוֹדָעִים וְלֹא מְוחִים
בִּידֵיכֶם, נְעַנְשִׁים בְּתְחִילָה, שְׁפָתוֹב קָח
מַה מְגַן הוּא בְּדִי לְהַגְּנָן עַל הָאָדָם, אֲפִכְךָ
בְּרִית קְדָשָׁמָגָנָה עַל הָאָדָם, וּמַי שְׁוֹמֵר
אוֹתָה, אֵין נָזָק בְּעוֹלָם שְׁיוֹכָל לְקַנְּבָר
אָלֵינוּ, וְזֹהוּ נֶגֶד הַשְּׁמֶשׁ.

רָאשֵׁי הָעָם יַתְּפִסּוּ בְּכָל דָוָר וְדוֹר בְּחַטָּא
זֶה, אֵם יְדָעִים וְלֹא מְקַנְּאִים לוֹ, מְשׁוּם
שְׁחוֹבָה זוּ עַלְיהָם לְקַנְּאָה לְקִדּוּשׁ בְּרוֹךְ

רָאשֵׁי הָעָם שְׁיוֹדָעִים וְלֹא מְוחִים
בִּידֵיכֶם, נְעַנְשִׁים בְּתְחִילָה, שְׁפָתוֹב קָח
אֲת בֶּל רָאשֵׁי הָעָם וְהַוקָּע אָוֹתָם לְה' נֶגֶד
הַשְּׁמֶשׁ. רַבִּי אָבָא אָמָר, מַה זֶה נֶגֶד
הַשְּׁמֶשׁ? נֶגֶד הַבְּרִית שְׁגַרְאָת שְׁמֶשׁ,
וְעַלְיהָ נְאָמָר (תְּהִלִּים פ) בַּי שְׁמֶשׁ וּמְגַן ה'
אֱלֹהִים. שְׁמֶשׁ וּמְגַן – זו בְּרִית קְדָשׁ. מַה
שְׁמֶשׁ וּרְחָ וְמְאָיר לְעוֹלָם, אֲפִכְךָ בְּרִית

ברית, מֵאָן דְּאַעֲיִל קָדוֹשָׁה דָּא בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא,
עַלְיהָ בְּתִיב (שםות כ) לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל
פָּנָיו. לֹא תִשְׂתַּחַוו לְהָם וְלֹא תִעֲבֹדָם כִּי אַנְכִּי ה'
אֱלֹהֵיךְ אֵל קָנָא וּבָלָא קָנָא חֲדָא. וְעַל דָּא
אַתְּדָחֵיא שְׁבִינְתָּא מִקְמִיהָ. מֵאָן דְּמִשְׁקָר בְּבָרִית
קְדִישָׁא דְּחַתִּים בְּבָשָׂרִיהָ דְּבָר נֶשׁ, בְּאִילּוּ מִשְׁקָר
בְּשֶׁמֶא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, מֵאָן דְּמִשְׁקָר חֹתְמָא
דְּמַלְכָא, מִשְׁקָר בֵּיהָ בְּמַלְכָא, לִית לֵיהָ חִילְקָא
בְּאֱלֹהָא דִּישָׂרָאֵל, אֵי לֹא בְּחִילָא דְּתִיזְבְּתָא תְּדִיר.

(ס"א יתיר)

רַבִּי יוֹסֵי פָתָח וָאמַר, (שםואל א', י"ב) וַיִּשְׁבַּחּוּ אֶת ה'
אֱלֹהֵיכֶם וְגַוּ, וַיַּעֲזֹבּוּ אֶת ה'. מַאי וַיִּשְׁבַּחּוּ
וַיַּעֲזֹבּוּ. דְּדָחוּ מִגְיָהוּ בְּרִית קִיְמָא קְדִישָׁא, הַוּ
גּוֹרִין וְלֹא פְּרֻעָן, עד דְּאַתָּת דְּבָוָרָה וְנִדְיבָּת בְּהָאִ
לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּמַה דְּבָתִיב, (שופטים ה') בְּפַרְעוֹעַ פְּרֻעָות

לשון הקודש

הוא בברית זו, מי שטבנים קדרה זו
לרשوت אחרת, עליו כתוב (שםות ס) לא
יהיה לך אֱלֹהִים אֶחָרִים על פָנָיו. לא
תשתחוו להם ולא תעבודם כי אַנְכִי ה'
אֱלֹהֵיךְ אֵל קָנָא. והבל קָנָא אתה. ולכון
ברית קדש שחתומת בבשר הארץ, מי שטבנוק
ברית קדש שחתומת ברוך הוא. מי
כאלו מישקר בשם הקדוש ברוך הוא. מי

בִּיְשָׂרָאֵל בְּהַתְּנִדְבָּע עִם בֶּרְכֵוּ הֵ.

מֵאֵן דְקֹטִיל בָנוּי, הַהוּא עֹזֶבֶר אֲדָמָה עַל מִזְבֵחַ אֱלֹהִים לְקֹטֶל אֶלְيָה בְמִזְבֵחַ, דְסִתִיר בְנִינֵן דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הַוּא וְאוֹמֶנוֹתָא דִילִיה. אִית מֵאֵן דְקֹטִיל בֶר נֶשׁ, וְהָאֵי קֹטִיל בָנוּי. **תְּלַתָּא** בִישׁוֹן עַבְדִיד דְכָל עַל מַאֲלָמָא לֹא יְכִיל לְמִסְבֵל, וְעַל דָא עַל מַאֲלָמָא מִתְמוֹגָגָא זְעִיר זְעִיר, וְלֹא יְדִיעָ, וְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הַוּא אָסְטָלָק מַעַל מַאֲלָמָא, וְחַרְבָא וְכַפְנָא וְמוֹתָגָא אֲתִין עַל עַל מַאֲלָמָא. וְאַלְיָן אִינְון: קֹטִיל בָנוּי, סִתִיר בְנִינֵן דְמִלְבָא, דְחַיָא שְׁבִינָתָא, דְאַזְולָא וְמִשְׁטָטָא בְעַל מַאֲלָמָא, וְלֹא אַשְׁבָתָה נִיחָא. וְעַל (א) אַלְיָן, רִיחָא (ס"א רוחין) דְקוֹדְשָׁא (עַבְדִיד) בְכִיה, וְעַל מַאֲלָמָא אֲתִין בְכָל הָגִי דִינֵין. וְוי לְהַהּוּא בֶר נֶשׁ, וְוי לְיָה, טָב לְיָה דָלָא יְתִבְרֵי בְעַל מַאֲלָמָא.

לשון הקודש

מסתלק מַה עֲוֹלָם, וְחַרְבָ וְרַעַב וְמֹות בְאַיִם על הָעוֹלָם, וְאַלְהָה הַמָּה: הַוְרָג בָנוּ, סֻתָר בָנוּן הַמֶּלֶךְ, וְדוֹחָה אֶת הַשְׁבִינָה, שְׁחוֹלֶכתָה וּמְשׁוֹטֶטָה בְעַוּלָם וְלֹא מוֹצִיאָתָה מְנִיחָה, וְעַל (ט) אַלְוּ רָוָת (רוּחוֹת) הַקָּדָשָׁה בָוְכה, וְהָעוֹלָם נְדוֹן בְכָל הַדִּינִים הַלְלוּ. אוֹי לְאַוְתּוֹ הָאִישׁ, אוֹי לוֹ טֹב לוֹ שְׁלָא נְבָרָא בְעַוּלָם!

(שופטים ח) בְפִרְעֹוֹת פְרֹעֹוֹת בִּיְשָׂרָאֵל בְהַתְּנִדְבָּע עִם בֶּרְכֵוּ הֵ.

מי שַׁהְוָרָג בָנוּ, אָתוֹ עַבְר שָׁאשָתוֹ הַתְּעַבְרָה, וְגֹוְרָם לְהָרָגוּ בְמִעֵיהָ, שְׁסֹתָר בָנִינוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא וְאַמְנוֹת שְׁלָלוֹ. יִשְׁמַי שַׁהְוָרָג אָרָם, וְזֶה הַוְרָג בָנוּ. שְׁלַש רָעוֹת עֹשָׂה שָׁבֵל הָעוֹלָם לֹא יְכֹל לְסִבְלָה, וְעַל וְהָעוֹלָם מְתַמּוֹגָג לְאַט לְאַט, וְלֹא יְדֹוע לְמַה, וְהַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא

זֶבַע אֵין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאָפַע עַל גַּב דְּהַוו בְּגַלּוֹתָא
דְּמִצְרַיִם, אֲסִטְתִּמְרוֹ מִכְלֵהַנִּי תַּלְתָּא, מִנְדָּה,
וּמִבְתָּא אֵל נִכְרָה, וּמִקְטוֹל זִרְעָא, וְאַשְׁתְּדָלוֹ בְּפִרְחָסִיא
בְּפִרְיָה וּרְבִיה. דְּאָפַע עַל גַּב דְּגַזְרָה אֲתַגְזָרָת (שמות א')

כָּל הַבָּנָן הַיְלֹוד הַיְאֹרֶה תְּשִׁלְיֶבֶהָו, לֹא אַשְׁתְּבַח
בְּיִגְיָהָו מִאן דְּקַטִּיל עַזְבָּרָא בְּמַעַהָא דְּאַתְתָּא, כָּל
שְׁפָן לְבָתָר. וּבְזִכּוֹתָא דָא נְפָכוּ יִשְׂרָאֵל מִן גַּלּוֹתָא.

מִנְדָּה: דְּתַגְיִי רַבִּי חַיָּא מָאי (דף ד' ע"א) דְּכַתִּיב, (שמות
ל"ח) וַיַּעֲשֵׂה אֶת הַכְּיוֹר נְחַשָּׁת וְאֶת בְּנוֹ
נְחַשָּׁת בְּמִרְאֹת הַצּוּבָאֹת. מִפְנֵי מָה זָכוּ נִשְׁיָן
לְהָאִי, בְּגַיּוֹן דְּאַסְתִּמְרוֹ גַּרְמִיָּהוּ בְּגַלּוֹתָא דְּמִצְרַיִם,
דְּלִבְתָּר דְּאַתְכִּין הָוּ אַתִּין מַתְקַשְׁטָן וּמִסְתְּבָלוֹ
בְּמִרְאָה בְּבָעֵילִיהָו, וּמַעוֹרְדוֹן לוֹזָן בְּפִרְיָה וּרְבִיה.

מִבְתָּא אֵל נִכְרָה, דְּכַתִּיב, (שמות י"ב) יֵצְאָו כָּל צְבָאֹת

מִנְדָּה – שְׁשָׁנָה רַבִּי חַיָּא, מָה שְׁכַתּוֹב
(שמות לה) וַיַּעֲשֵׂה אֶת הַכְּיוֹר נְחַשָּׁת וְאֶת בְּנוֹ
נְחַשָּׁת בְּמִרְאֹת הַצּוּבָאֹת. מִפְנֵי מָה זָכוּ
נִשְׁיָם לְזָהָה? מִשּׁוּם שְׁשָׁמְרוּ עַצְמָן בְּגַלּוֹת
מִצְרַיִם, שְׁלָאָחר שְׁנַתְהָרוּ הָיו בְּאֹתָה
מִקְשָׁטוֹת, וּמִסְתְּכָלוֹת בְּמִרְאָה בְּבָעֵילִיהָן,
וּמַעוֹרְרוֹת אֹתוֹת לְפִרְיָה וּרְבִיה.

מִבְתָּא אֵל נִכְרָה – שְׁכַתּוֹב יֵצְאָו כָּל
צְבָאֹת הָיָנוֹ, וּכְתוֹב (מהלים קכט) שְׁבָטֵי יִהְ

אֲשֶׁרְיָהֶם יִשְׂרָאֵל, שְׁאָפַע עַל גַּב שְׁחִי
בְּגַלּוֹת מִצְרַיִם, נִשְׁמָרוּ מִכְלֵהַנִּי תַּלְתָּא
– מִנְדָּה, מִבְתָּא אֵל נִכְרָה, וּמִתְּרָגֵן שְׁל וּרְעֵם,
וְאַשְׁתְּדָלוֹ בְּפִרְחָסִיא בְּפִרְיָה וּרְבִיה.
שְׁאָפַע עַל גַּב שְׁנַגְנָרָה הַגְּוֹרָה כָּל הַבָּנָן
הַיְלֹוד הַיְאֹרֶה תְּשִׁלְיֶבֶהָו, לֹא נִמְצָא
בְּיִגְיָהָו מִ שְׁחוֹרָג עַבְרָבָם עַשְׁי אֲשָׁה, כָּל
שְׁבָן אַחֲרָכָה. וּבְזִכּוֹת זו יֵצְאָו יִשְׂרָאֵל
מִהַּגְּנוֹלָות.

ה' וגו'. ובתיב (מהלים קכ"ב) **שְׁבָטִי יְהֹוָה עֲדֹות לִיְשָׂרָאֵל.** עדות לישראל וdae. ואלה שמות בני ישראל. **שְׁבָטִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

וְאֵלֶּי תִּמְאֵן וְהַא כְּתִיב וְהֹוא בֶּן אִישׁ מִצְרַיִם. הַא וְקַדְאי חֶרְחֹה, וּפְרָסָמוֹ קָרָא, דְכַתִּיב, (ויקרא כ"ד) וְהֹוא בֶּן אִישׁ מִצְרַיִם וגו' ושם אָמוֹ שְׁלֹמִית בַת דָבְרִי לְמַטָּה דָן. פְּרִיה וּרְבִיה דְכַתִּיב, (שמות א') וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָרוֹ וַיִּשְׁרַצּוּ וַיִּרְבּוּ וגו'. ומכל הָנִי אֱסֹתָמָרוֹ יִשְׂרָאֵל. בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַלְוָה, בְנֵי יִשְׂרָאֵל נִפְקָנוּ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וְאֵלֶּה שָׁמוֹת בְנֵי יִשְׂרָאֵל וגו'.

וְאֵלֶּה שָׁמוֹת בְנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי אַלְעֹזֶר וּרְבִי יוֹסֵי הַוּ אַזְלִי בָאָרֶחֶת, עד דהוּ אַזְלִי, אמר רַבִּי אַלְעֹזֶר לְרַבִּי יוֹסֵי, אָפְתָח פִימָךְ, וַיִּגְהַרְזֵן מִילָךְ אָמַר לֵיה נִיחָא קְמִיה דָמֶר, דָאשָׁאֵל מָלָה חַדָּא

לשון הקודש

עדות לישראל. עדות לישראל וdae. ישראל פרו וישראל וירבו וגו'. ומכל אלה ואלה שמות בני ישראל. שבטי בני ישראל שמות בני ישראל. שבטי בני ישראל. דבר אל בני ישראל.

וְאֵלֶּה שָׁמוֹת בְנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי אַלְעֹזֶר מִצְרַיִם? הרִי וְקַדְאי אָחֶר הִיא, וּפְרָסָמוֹ הַכְּתוּב, שְׁבָטָה בַּהֲרָה (ויקרא כה) והוא בֶן אִישׁ מִצְרַיִם וגו', ושם אָמוֹ שְׁלֹמִית בַת דָבְרִי לְמַטָּה דָן. פְּרִיה וּרְבִיה - שְׁבָטָה וּבְנֵי

דְקַשִּׁיא לֵי, הָא שְׁמַעַנָּא מִבּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְהֹה
אָמֶר, וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּגַי יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְבָא. כָּל
אַינְזָן חִילִין וּמְשֻׁרְיוֹן דְהֹו נְחַתֵּין לְגַלְוִתָּא בְּהִדי
יַעֲקֹב, דְכְתִיב, אַת יַעֲקֹב. מַהוּ דְכְתִיב אִישׁ וּבֵיתוּ
בָּאוּ. אָמֶר לֵיה, וְדֹאי הַכִּי הוּא. אֶלְאָ הָא תְּגִינָן,
כָּל דְמַקְבֵּל מֵאַחֲרָא, אִיהוּ בִּתָּא מִהְוָא דִיחַיב.
וְעַל דָא אִישׁ וּבֵיתוּ בָאוּ.

פתח רבי אלעזר ואמר, (מלכים א', ט) **וַיְהִי בְּכָלֹות**
שְׁלָמָה לְבִנּוֹת אֶת בֵּית הָ' **וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ**
וּגְנוֹ. **וּכְיֵינוּ** **דָאמֶר** **אֶת בֵּית הָ'**, **מַהוּ וְאֶת בֵּית**
הַמֶּלֶךְ, **אֵי בְּגַי** **שְׁלָמָה אָתָּמָר,** **לֹא** **הַכִּי,** **אֶלְאָ** **אֶת**
בֵּית הָ' **דָא** **בֵּית הַמְּקָדֵשׁ,** **וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ** **דָא** **קָדֵשׁ**
הַקָּדְשִׁים.

לשון הקודש

שְׁנַתָּן, וְעַל דָא אִישׁ וּבֵיתוּ בָאוּ.
פתח רבי אלעזר ואמר, (מלכים א', ט) **וַיְהִי**
בְּכָלֹות **שְׁלָמָה** **לְבִנּוֹת** **אֶת בֵּית הָ'** **וְאֶת**
בֵּית הַמֶּלֶךְ **וּגְנוֹ.** **וּכְיֵינוּ** **שָׁאָמֶר** **אֶת בֵּית**
הַמֶּלֶךְ - **מַה זֶה** **וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ?** **אִם בְּשִׁבְיָל**
שְׁלָמָה **זֶה נָאָמָר -** **לֹא** **בְּקָה!** **אֶלְאָ** **בֵּית הָ'**
זֶה **בֵּית הַמְּקָדֵשׁ,** **וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ** **זֶה**
קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים.

לִפְנֵי מֶר שָׁאָשָׁאל דָבָר אֶחָד שְׁקַשָּׁה לִי?
הָרִי שְׁמַעַתִּי מִהְמַנוֹּרָה הַקְדוֹשָׁה שְׁהִי
אָוֹמֶר, וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - יִשְׂרָאֵל
סְבָא, כָּל אֹתָם חִילּוֹת וּמְחֻנּוֹת שְׁהִי
יֹוֹרְדִים לְגַלְוָת עִם יַעֲקֹב, שְׁבַתּוֹב אֵת
יַעֲקֹב. מַה זֶה שְׁבַתּוֹב אִישׁ וּבֵיתוּ בָאוּ?
אָמֶר לוֹ, וְדֹאי זֶה בָּה, אֶלְאָ הָרִי שְׁנַיְנוּ,
כָּל הַמַּקְבֵּל מַאֲחָר, הוּא בֵּית לְאוֹתוֹ

בֵּית הַדָּיְהוּ בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ בְּגַ�וּן: עֹזֶרֶת וַלְשֻׁכּוֹת
וּבֵית הַאוֹלֵם וַיהֲדָבֵיר, דָא בֵית הַמִּקְדֵּשׁ, וְדָאי
אֲקָרֵי בֵית הַדָּיְהוּ. בֵית הַמֶּלֶךְ: דָא קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים,
דָאַיְהוּ פְּנִימָה דְכָלָא, הַמֶּלֶךְ סְתִּים. מֶלֶךְ דָא, אֲפָ
עַל גַּב דָאַיְהוּ מֶלֶךְ עַלְאָה, אַיְהוּ נוֹקֵבָא לְגַבְיוֹ נְקוּדָה
עַלְאָה, סְתִּימָא דְכָלָא. וְאֲפָעַל גַּב דָאַיְהוּ נוֹקֵבָא,
אַיְהוּ דְכֹרֶא לְגַבְיוֹ מֶלֶךְ דְלַתְתָּא, וּבְגַיְן כֵּךְ כָּלָא
בְּגַ�וּנָא דָא וְעַל דָא, תַּתְאִי, בְּרוֹזָא דָא בְּתִיב בְּהָוּ,
אִישׁ וִבְיתוֹ בָּאוּ.

וְאֶלְהָ שָׁמוֹת, רַבִּי (אַלְעָרָה) יוֹסֵי פָּתָח וְאָמֵר, (שיר השירים
ד) גַּן נְעוֹל אֲחֹתִי בְּלָה גַּל נְעוֹל מְעַזִּין חַתּוֹם.
גַּן נְעוֹל: דָא בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל שַׁהְיָא גַּן נְעוֹל. דָאָמֵר
רַבִּי אַלְעָרָה, מַה הַגּוֹן הַזֶּה צְרִיךְ לְשִׁמּוֹר, לְעַדּוֹר,
וְלְהַשְׁקוֹת, וְלִזְמֹור. כֵּה בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל, צְרִיכָה
לְעַדּוֹר, וְלִשְׁמֹור, וְלְהַשְׁקוֹת, וְלִזְמֹור, וּגְקָרָאת גַּן.

לשון הקודש

הפל בְּמוֹ זָה וְעַל זָה, תְּחִתּוֹנִים, בָּסּוּד זָה
בְּתוּב בְּהָם אִישׁ וִבְיתוֹ בָּאוּ.
וְאֶלְהָ שָׁמוֹת. רַבִּי (אַלְעָרָה) יוֹסֵי פָּתָח
וְאָמֵר (שיר ד) גַּן נְעוֹל אֲחֹתִי בְּלָה גַּל נְעוֹל
מְעַזִּין חַתּוֹם. גַּן נְעוֹל – זוֹ בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל,
שַׁהְיָא גַּן נְעוֹל. שָׁאָמֵר רַבִּי אַלְעָרָה, מַה
הַגּוֹן הַזֶּה צְרִיךְ לְשִׁמּוֹר, לְעַדּוֹר וְלְהַשְׁקוֹת
וְלִזְמֹר – כֵּה בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְעַדּוֹר

בֵּית הַדָּיְהוּ בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ, בְּמוֹ עֹזֶרֶת
וַלְשֻׁכּוֹת וּבֵית הַאוֹלֵם וַיהֲדָבֵיר, זָה בֵית
הַמִּקְדֵּשׁ, וְדָאי נִקְרָא בֵית הַדָּיְהוּ. בֵית הַמֶּלֶךְ
– זה קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים, שַׁהְיָא הַפְּנִימִי של
הַפְּלֵל, הַמֶּלֶךְ סְתִּים. מֶלֶךְ זָה, אֲפָעַל גַּב
שַׁהְיָא מֶלֶךְ עַלְיוֹן, הוּא נִקְבָּה אֶל נְקוּדָה
הַעֲלִיוֹנָה, נִסְתְּרָת הַפְּלֵל. וְאֲפָעַל גַּב שַׁהְיָא
נִקְבָּה, הוּא נִכְרֵר לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹת, וְלֹכְן

ונקראת כֶּרֶם, מה הַפְּרָם הַזֶּה צִרְיךָ לְעֵדֹז וְלְהַשְׁקוֹת וְלִזְמוֹר וְלְחַפּוֹר, בְּךָ יִשְׂרָאֵל, הַדָּא הַזָּא דְּכַתִּיב, (ישעיה ח') בַּי כֶּרֶם ה' צְבָאות בֵּית יִשְׂרָאֵל וּכְתִיב, (ישעיה ח') וַיַּעֲזַקְהוּ וַיַּסְקַלְהוּ וְגַו'.

תוספתא

מתניתין: אמר רבי שמעון, אנן פתחין עיננא חמאן, גלגלי רתיכתא קדיישתא נטליין במטלני, וקל שירתא בסימא לאידגין, יאה ללבא, סלקא ונחתתא, אזלא ולא נטלא, מזדעזען אלפה אלfine, ורבוא רבנן ופתחין שירתא מלרע לעילא. לקל נעימותא ההוא, קיימין מאן דקיימין, ומتابגפין בכנופיא לסתרא דימיגנא, ארבע מאה וחמשין אלף מארי דעיגין. חמאן ולא חמאן, קיימין בקיומיהן. תריין סטרין אחר בגין

לשון הקודש

נושאים במשמעותם, וקיים שירה מבשחת לאונים, יפה לבב, עליה ויורדת, חולכת ולא נופעת, מזדעזעים אלף אלףים ורבוא רבבות, ופותחים בשירה מלמטה למעלה. יכול הניעימות הוו עומדים מי שעומדים, ומتابגסים בהתבגשות לצד חיים, ארבע מאות וחמשים אלף בעלי עינים. רואים ולא רואים. עומדים בקיומם. שני

ולשمر ולהשכות ולזמר, ונקראת גן, ונקראת כֶּרֶם. מה הַפְּרָם הַזֶּה צִרְיךָ לְעֵדר ולהשכות ולזרם ולחפר - בְּךָ יִשְׂרָאֵל. והוא שכתוב (ישעיה ח') בַּי כֶּרֶם ה' צְבָאות בית יִשְׂרָאֵל, ובתווב ויעזקהו ויסקלחו וגו'.

תוספתא

משנה. אמר רבי שמעון, אני פוקחים עינינו רואים, גלגלי מרכבה הקדושה

אתה חָזֵרוּ (ס"א אה"ח) בגניזה. ולסתרא דשלא מאתן וחמשין אלפין.

אי גַּזְוֹן מאיריהן דיבבא, מיבין ומילין מאתר בית מותביהן, פתהיין בדינא ומסיימין בדינא. מיבין תנינות, ודינא יתיב, וספרין פתהי. ביה שעטָא, סליק מאיריה לדינא, דקאים עליהן, ויתיב בכורסיא לדינא, ושירותא אשתקה, עד לא תסתהים דינא שחון מארי דעיגין דלסתרא ימינה, ועמהן (דף ד' ע"ב) תמניסר אלפין אחרניין תקעין, ולא מיבין ולא מילין (ס"א לא מילין ולא מיבין) פתהי שירתָא, מזעהזען מאתן וחמשין אלפין מארי דיבבא.

תקע תנינות ולא מיבין (ס"א ולא מיבין ולא מילין) גטיל פטרונא, מהוא ברסיא ויתיב בכורסיא דוותרנותא. ביה זמנא הוה (נ"א הו) מדבר שמא

לשון הקודש

עדדים אחרים מטלבים (מתהפקים) בשビルם, סובבים בעלי העינים שלצד ימין, ועפעם שמונה עשר אלף תוקעים, ולא מיבבים ולא מיללים (ס"א לא מילין ולא מיבין) ופוחחים בשירה. מודעועים מאותים וחמשים אלף בעלי יבבה. תוקע שנית ולא מיבבים ולא מיללים. נסע הפטرون מאותו בסא ויושב בסא הותרנות. באוטו ומן היה (הוא) ושירה שוכבת עד שלא יסתהין הדין.

קדישא עלאה רבא, דבזהוא שמא חיים לבלא.

פתח ואמר זמגנא חדא יוד ה"א זיאו ה"א (ס"א י"ד)
ה"א זיאו ה"א במה דאת אמר (שמות ל"ז) ויקרא
בשם יהוה. פתחין בקדמיה מאריב גלגלי קדישין.
ואלף אלף, ורבעה רבון, ואמרי שירות, משבחין
ואמריין, בריך יקרה דה' מאתר בית שכינה תהיה.

אתיא ההוא גנטא, דהות (נ"א דאייה) טמירא במאtron
וחמשין עלמין, הוא שכינתא יקרה בזיהה,
דנפיק מזיא לזיא, זיזיה נגיד מגיה, לארבע
סטרין רישין, לקדמיאי (ס"א לקיימא), מההוא זיא נפק
(ס"א אהטש) לבלו דאיינו לחתא, והיה אקרי גנטא
דען.

**פתח תנינות ההוא סבא, פטרונא דבלא ומדבר
שמייה יוד ה"א זיאו ה"א, לבלו פתחי**

לשון הקודש

מוציר שם קדוש עלין ונדרול, שבאותו בא אותו הנן, שהיה (שהיא) שמורה
במאתים ותמשים עלמות, היא שכינה
נכברה בזיהה, שיוצאת מזו לזו, זיזיה
שופע ממנה לארבעה צדרים ראשיים
לראים (קיטום). מאותו זיו יוצא (נקש)
לכל אותם למטה, והוא נקראת בן עדן.
פתח שניית אותו זקן, הפטرون של הכל,
ומוציר שמו יוד ה"א זיאו ה"א, ובולם

שם יש חיים לפל.

פתח ואמר פעם אחת יוד ה"א זיאו ה"א (י"ד ה"א זיאו ה"א), במו שנאמר (שמות ל"ז) ויקרא
בשם ה. פותחים בבחלה בעלי גלגלים
קדושים, אלף אלף ורבעה רבונות,
ואומרים שירה, משבחים ואומרם,
ברוך בבודה' ממקום בית שכינהו.

בתלישר מכילו דרכמי. מאן חמי כל אלין תקיפין, ראמין הראמין, פקיפין דתקיפין, רתיבין קדיישין, ישבמיא, נבל חילחון, מזבעין ומתחלהן באימתא סגיא, משבחן שמא קדיישא, ואמרין שירתא. זכאיין אינון גשמההון דצדיקיא, דאיין בההוא עדינה, וידיעין דא, על האי איתמר (ירמיה י') מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאהה וגוי. (ע"ב Tosfeta)

אמר רבי שמעון, בד נחתת שכינתא למצרים, נחתת חיה חדא, דשמה ישראל, בדינגןא דההוא סבא, וארבעין ותרין שמישין קדיישין עמייה, וכל חד וחד את קדיישא עמייה, משמא קדיישא, וכללו נחתון עם יעקב למצרים, חדא הוא דכתיב, ואלה שמות בני ישראל מצרים את יעקב. אמר רבי יצחק, ממושמע דקאמר בני ישראל, ואחר כך את יעקב, ולא נאמר אותו.

לשון הקודש

לא ייראך מלך הגוים כי לך יאהה וגוי. אמר רבי שמעון, בשירדה שכינה למצרים, יקרה היה אחת ששה ישראל בריכון אותו הוקן, וארבעים ושנים שמשים קדושים עמו, וכל אחד ואחר אות קדושה עמו מהשם הקדוש, וכלם ירידו עם יעקב למצרים. והוא שבתוב ואלה שמות בני ישראל הbabim מצרים מי

פותחים בשלוש עשרה מדות הרחמים. מי ראה בלב התקיפים הללו, רמים של רמים, תקיפים של פקיפים, מרכבות קדושים, ושמות וכל חיליהם, מזועזעים ומתחלהים באימה רבבה, משבחים את השם הקדוש ואומרים שירה. אשריהם נשמות הצדיקים שהם באorts העdon וירודים את זה, על זה נאמר (ירמיה ט') מי

שָׁאֵל רַבִּי יְהוֹדָה לַרְבִּי אֶלְעֹזֶר בֶּרְבִּי שְׁמֻעוֹן, (אמֶר
לַיה) בֵּין דְשִׁמְעָת מֵאָבוֹה, פְּרִשָּׁת וְאֶלְהָ
שְׁמוֹת בְּרוֹזָא עַלְּאָה, מָאֵי קָאָמֵר אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ.
אָמֶר לַיה, הַהוּא מֶלֶחֶת דְהֹוה אָמֶר אָבָא, אַיִן הוּא
מֶלֶאכִין עַלְּאַיִן, דְאַיִן לְעַילָּא עַל תִּתְאֵי מְנַהּוּן,
הַיִּנוּ דְבַתִּיב אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ, וְהַכִּי אָמֶר אָבָא, כֹּל
אַיִן מֶלֶאכִין דְבָדְרָגָא עַלְּאָה, אַקְרֵוּן גּוּבְרֵין
דוּבְרֵין, וְאַיִן דְבָדְרָגָא תִּתְאֵה מְנַהּוּן, אַתְקְרֵוּן
(ニקְבָתָא) בֵּית, דְאַתְתָּא נוֹקְבָא דְמַקְבָּלָא מִן דְכּוֹרָא.
רַבִּי יְצָחָק הָוה קָאִים קָמִיה דְרַבִּי אֶלְעֹזֶר בֶּרְבִּי
שְׁמֻעוֹן, אָמֶר לַיה שְׁבִינְתָּא נְחַתָּת לְמַצְרִים
עִם יַעֲקֹב. אָמֶר לַיה וְלֹא, וְהָא בְּתִיב (בראשית מ"ז) אָנְכִי
אִירֵד עַמְּךָ. אָמֶר לַיה תָּא חֹזֵי, שְׁבִינְתָּא נְחַתָּת
לְמַצְרִים אֶת יַעֲקֹב וּשְׂית מֵאָה אֶלְפִּין רַתִּיבֵין

לשון הקודש

את יַעֲקֹב. אָמֶר רַבִּי יְצָחָק, מִפְשָׁמָע
שָׁאָמֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶחָר בְּךָ אֶת יַעֲקֹב,
וְלֹא נִאָמֵר אָתוּ.
שָׁאֵל רַבִּי יְהוֹדָה אֶת רַבִּי אֶלְעֹזֶר בֶּן רַבִּי
שְׁמֻעוֹן, וְאָמֶר לוֹ בֵּין שְׁשִׁמְעָת מֵאָבוֹיךְ אֶת
פְּرִשָּׁת וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּסָוד עַלְּיוֹן, מַה זֶּה
שָׁאָמֵר אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ? אָמֶר לוֹ, אַוְתָּה
מֶלֶחֶת שְׁחִיה אָוָמֵר אָבָא, אַלוּ הֵם מֶלֶאכִים
עַלְּיוֹנִים, שֵׁם מַעַל הַתְּחִתּוֹנִים מֵהֶם. וְהוּ
שְׁבָתּוֹב אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ. וְכֵךְ אָמֶר אָבָא,

קדישין (אחרינו) עמה, והיינו דברתיב בישש מאות אלפי רגלי, תגינן שית מה אלפין רתיבין קדישין נחתו עם יעקב לזרים, ובלהי סליקו מתפן, כד נפקו ישראל מזרים. הדא דברתיב, (שמות י"ב) ויסע בני ישראל מרעמסס ספורה בישש מאות אלפי רגלי וגוי. שיש מאות לא נאמר, אלא בישש מאות, בגונא נפקו אליו, כד נפקו אליו.

ותא חזי רוא דמלחה, בעדנא נפקו אליו רתיבין קדישין, משיריתא קדישתא, חמו ישראל וידען, דהו מתעכbin בגניהון, ובלהי בהילו דעתבו ישראל, בגניהון זהה, והיינו דברתיב, (שמות י"ב) ולא יכלו להתרמהה, זהה ליה למימר ולא רצוי להתרמהה אבל לא בתיב אלא ולא יכולו. ואתידע (ס"ו ואיתנדע) ממש, דבליהו בני ישראל, הוא

ובא ראה סוד הדבר, בומן שיצאו המרבבות הקדושות הלו והטהנות הקדושים, ראו ישראל וירעו שם מתעכבים בשבלים, וכל החפוץ שעשו ישראל היה בנללים, והיינו שבתוב ולא יכולו להתרמהה, היה לו לומר ולא רצוי להתרמהה, אבל לא כתוב אלא ולא יכולו. ונודעו (אנוodus) ממש, שבן יישראל היה בני ישראל של הרקיע, והיינו

אתרות עמה, והיינו מה שבתוב בישש מאות אלפי רגלי. שנינו, שיש מאות אלפי מרבות קדשות ירדו עם יעקב לזרים, וכלם על משם בשיצאו ישראל מזרים. זהו שבתוב (שמות י"ב) ויסעו בני ישראל מרעמסס ספורה בישש מאות אלפי רגלי וגוי. שיש מאות לא נאמר, אלא בישש מאות. כמו שיצאו אלה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבֹּאִים מִצְרִיָּה אֶת יַעֲקֹב, וְנִזְהָר אֶל
וְאֶלְּהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבֹּאִים מִצְרִיָּה אֶת
אֶלְּאֶלְּהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבֹּאִים מִצְרִיָּה אֶת
יַעֲקֹב, הַבֹּאִים מִצְרִיָּה בְּקָדְמִיתָא וְעַם מֵי, אֶת
יַעֲקֹב.

אמֶר רַبִּי יְהוֹדָה, (נ"א רַבִּי יִצְחָק נ"א רַבִּי יוֹסֵי) קָל וְחוֹמֶר,
וְמַה כִּד אֲשֶׁתּוֹב יַעֲקֹב מֶלֶךְ, בְּתִיב, (בראשית
ל"ב) וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶפּוֹ וַיַּגְּעוּ בּוֹ מֶלֶאכִי אֱלֹהִים.
כִּד נִחַת בְּגַלְוָתָא, וְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אָמֶר, אָנֹכִי
אָרֶד עַמְּךָ מִצְרִיָּה, (דף ה' ע"א) לֹא דִינָא, הַזָּאיל
וַפְּטַרוֹנָא נִחַתָּא דִּיְחַתָּו שְׁמַשְׁוֵי עַמְּיהָ, הַיְיָנוּ
דְּכַתִּיב הַבֹּאִים מִצְרִיָּה אֶת יַעֲקֹב. רַבִּי יַעֲקֹב
דְּכְפֵר חָנָן אָמֶר מִשְׁמִיהָ דָרְבִּי אָבָא, מַאֲן אִינּוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל דְּהָבָא. אִינּוּ דָאַתְקָרְיוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּשָׁ.

לשון הקודש

כתוב (בראשית לו) וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶפּוֹ וַיַּגְּעוּ
בּוֹ מֶלֶאכִי אֱלֹהִים - בְּשִׁירֶד לְגַלְוָת
וְהַקְדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא אָמֶר אָנֹכִי אָרֶד עַמְּךָ
מִצְרִיָּה, אִינּוּ דֵין שְׁחוֹאיל וַהֲפַרְזָן,
יֹרֶד, שִׁירֶדוֹ גַם שְׁמַשְׁיוֹ עַמּוֹ? הַיְיָנוּ
שְׁבַתּוֹב הַבֹּאִים מִצְרִיָּה אֶת יַעֲקֹב. רַבִּי
יַעֲקֹב מִכְפֵר חָנָן אָמֶר מִשְׁמוֹ שֶׁל רַבִּי
אָבָא, מַיְהָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁל בָּאָן? אָוֹתָם
וְמַה שְׁבַתּוֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבֹּאִים מִצְרִיָּה
אֶת יַעֲקֹב, וְעַל וְהָלָא נִאָמֶר וְאֶלְּהָ שְׁמוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבֹּאִים מִצְרִיָּה אֶת, אֶלְּאֶלְּ
וְאֶלְּהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבֹּאִים מִצְרִיָּה
אֶת יַעֲקֹב. הַבֹּאִים מִצְרִיָּה בְּרָאשָׁוֹנָה,
וְעַם מֵי? אֶת יַעֲקֹב.
אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, (נ"א רַבִּי יִצְחָק) וְנ"א רַבִּי
יְוֹסֵי קָל וְחוֹמֶר, וְמַה בְּשִׁנְגָּל יַעֲקֹב מֶלֶךְ

רַבִי אָבָא פָתָח וֹאמֶר, (תהלים מ"ו) **לְכָךְ חֹזֶה מִפְעָלוֹת יְיָ אֲשֶׁר שֵׁם שָׁמוֹת בָּאָרֶץ.** **אֶל תְּקִרֵי שָׁמוֹת.** **אֶלָּא שָׁמוֹת.** **וְאַזְלָא הָא כְּהָא דָא מֵר רַבִי חַיָּא, כְּגֻונָא דְרַקְיעָא.** **עַבְדָ קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בָאָרֶץ בָּרְקִיעָא אֵית שְׁמָהּוּן קָדְשִׁין, בָאָרֶץ אֵית שְׁמָהּוּן קָדְשִׁין.**

אָמֶר רַבִי יְהוֹדָה (נ"א רַבִי יוֹסֵי) **בְּהַהוּא יוֹמָא דְנַחַת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, נַחַתּוּ עַמִּיהָ שְׁתִינִים רְבוֹא דְמַלְאָכִי עַלְאי.** **רַבִי יְהוֹדָה פָתָח,** (שיר השירים ג') **הַגָּה מַטָּתוֹ שְׁלִשְׁלָמָה שָׁשִׁים גְבוֹרִים סְבִיב וּנוּ קְיוּמִיטִין דְגַלְיָפִין בְּקָלְדִּיטָא, סְחָרָן בְּדוֹכְתִּיהָ קְיוּמִיטִין בְּשִׁבְעִיעָה, גַלְיָפִין בְּשִׁתִּתָּא, הָדָא הָוּ דְכַתִּיב, שָׁשִׁים גְבוֹרִים סְבִיב לָהּ.**

הַגָּה מַטָּתוֹ: דָא אִיהִי (בראשית ו כ"ה) **שְׁבִינַתָּא.**

שִׁירְד יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, יַרְדוּ עַמּוּ שָׁשִׁים רְבוֹא מַלְאָכִים עַלְיוֹנִים. **רַבִי יְהוֹדָה פָתָח, הַגָּה מַטָּתוֹ שְׁלִשְׁלָמָה שָׁשִׁים גְבוֹרִים סְבִיב וּנוּ, שְׁלֹטוֹנִים שְׁתִקְוִקִים בְּמַפְתָּח, סְוּבִים בָּמָקוֹמוֹ הַשְּׁלֹטוֹנִים בְּשִׁבְעִיעָה, וְחַקִּיקִים בְּשָׁשִׁי. זֶה שְׁבַתּוּב שָׁשִׁים גְבוֹרִים סְבִיב לָהּ.**

הַגָּה מַטָּתוֹ - וּזְהִי שְׁבִינָה. שְׁלִשְׁלָמָה - הַמֶּלֶךְ שְׁהַשְׁלָום שְׁלֹו. **שָׁשִׁים גְבוֹרִים קְדוֹשִׁים.**

שְׁנִקְרָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִטְשָׁש. **רַבִי אָבָא פָתָח וֹאמֶר,** (תהלים מ"ו) **לְכָךְ חֹזֶה מִפְעָלוֹת יְיָ אֲשֶׁר שֵׁם שָׁמוֹת בָּאָרֶץ, אֶל תְּקִרֵי שָׁמוֹת אֶלָא שָׁמוֹת. וְהַזְּלָקָה בְּהַזְּלָקָה, שָׁאָמֶר רַבִי חַיָּא, בָמֹא בָּרְקִיעָא עָשָׂה הַקְדּוֹשׁ בָרוּךְ הוּא בָאָרֶץ. בָרְקִיעָא יִשְׁשָׁמוֹת קְדוֹשִׁים, וּבָאָרֶץ יִשְׁשָׁמוֹת קְדוֹשִׁים.**

אָמֶר רַבִי יְהוֹדָה (נ"א רַבִי יוֹסֵי), **בָאָזְטָו יּוּם**

שְׁלַשְׁלָמָה: מִלְכָא דְשֶׁלְמָא דִילֵיה. שָׁשִים גְבוּרִים סְבִיב לָה: אֲלִין אַיִן שְׁתִין רְבֹא דְמִלְאָכִי עַלְאי, דְאַיִן מְחִילָא דְשְׁבִינָתָא, דְנַחֲתָת עַם יַעֲקֹב לְמִצְרִים. מְגֻבּוּרִי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל דְלַעַילָא, הַדָּא הוּא דְבָתִיב וְאֶלְהָ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוּ, אִיש וִבְיתו בָּאו: אַיִן וְגִימּוּסִיהָן.

רַבִי חִיא הָוה אָזֵל מַאוּשָׁא לְלוֹד, וְהָוה רַכְיב עַל חַמְרָא, וְהָוה ר' יוֹסֵי עַמִּיה, נָחִית ר' חִיא, וְשְׁקָלְיה בִּידָיו לְר' יוֹסֵי, אָמַר לֵיה, אֵי בְנֵי עַלְמָא יַדְעֵין יַקְרָא סְגִיאָה דַיְעָקָב, בְשַׁעַתָּא דָאָמַר לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אָנָכִי אַרְד עַמְךָ מִצְרִיםָה, הָוו מַלְחָכִי עַפְרָא, תְלַת פְּרָסִי קָרִיב לְקַבְּרִיה, דְהָכִי מִפְרְשִׁי מְרָגָא רַבְרָכִי עַלְמָא, מְאַרְיחָוֹן דְמַתְגִּנְתָּא, בְתִיב (שמות י"ח) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקַרְאַת חֹתְנוֹ, אַהֲרֹן חַמְא לְמֹשֶׁה דְנַפְקָה, וַנַּפְקָה עַמִּיה, וְאֶלְעָזָר וְגַשְׁיָא וְסַבִּי

לשון הקודש

סְבִיב לָה – אלו הם ששים רפואיים פלאכניים עליונים, שהם מחלת השביעה שירקה עם יעקב למצרים. מגבורי ישראל – ישראל שלמלעה. זה שבתו ואלה שמות בני ישראל וגנו, איש ו ביתו באו – הם ומונחיהם. רַבִי חִיא הָיה הַולֵך מַאוּשָׁא לְלוֹד, וְהָיה רַוְכֵב עַל חָמָר, וְהָיה רַבִי יוֹסֵי עַמוּ. יַרְד

נִפְקֹו עַמִּיה, רָאשֵׁי אֲבָהָן, וַיַּעֲרָעִי בְּנֵשֶׁתָּא, וְכֹל יִשְׂרָאֵל נִפְקֹו עַמְהָזָן, אֲשֶׁתְּפָחָו דָּבָל יִשְׂרָאֵל בְּלָהָז, נִפְקֹו לְקִבְלִיה דִּיתְרוֹ, מָאן חַמָּא לְמַשָּׁה דְּנִפְיקָו וְלֹא יִפְיק, לְאַהֲרֹן וּלְרַבְּרַבִּי דְּנִפְקָיו, וְלֹא יִפְוק. אֲשֶׁתְּבָח, דְּבָגִין מַשָּׁה נִפְקֹו בְּוֹלָהָן. וּמָה, אֵי בְּגִין מַשָּׁה בְּהָז, בְּגִין קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, בְּדַ אָמֵר אָנְכִי אַרְד עַמְךָ מַצְרִימָה, עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה.

עד דְּהָזָו אַזְלִי, פָּגָע בָּהָז ר' אֲבָא. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, הָא שְׁכִינַתָּא הָכָא, דְּחַד מִמְאַרְיָהָז דְּמַתְנִיתָין עַמְגָןָא. אָמֵר ר' אֲבָא, בְּמַאי עַסְקִיתָנוּ. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, בְּהָאֵי קָרָא, דְּכַתִּיב אָנְכִי אַרְד עַמְךָ מַצְרִימָה וְגַ�ו. בְּדַ נְחָת יַעֲקֹב לְמַצְרִים, דְּכַתִּיב, וְאַלְהָ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאים מַצְרִימָה, אַת אַזְלִית, דְּכָלָהוּ נְחָתוּ עַם יַעֲקֹב לְמַצְרִים.

לשון הקודש

עד שְׁהָיו הַוְלָכִים, פָּגָשׁ בָּהָם רַבִּי אֲבָא. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, תָּרִי שְׁכִינַה בָּאָן, שָׁאָחָד מִבְּעָלִי הַמְשָׁנָה עַמְגָןָ. אָמֵר רַבִּי אֲבָא, בְּמַה עַסְקָתָם? אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, בְּפָסּוֹק הַזָּה שְׁבָתוֹב אָנְכִי אַרְד עַמְךָ מַצְרִימָה וְגַ�ו. בְּשִׁירָד יַעֲקֹב לְמַצְרִים, שְׁבָתוֹב וְאַלְהָ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאים מַצְרִימָה, אַתָּה לִמְדָר שְׁכָלָם יַרְדוּ עַם יַעֲקֹב לְמַצְרִים. יַעֲקֹב לְמַצְרִים, וַיַּצֵּא עַמוּ, וְאַלְעָזָר וְנְשָׁיָאִים וּוּקְנִים יַצְאָו עַמוּ, רָאשֵׁי אֲבוֹת וּקְרוֹאוֹי הַעֲדָה, וְכֹל יִשְׂרָאֵל יַצְאָו עַמְםָ. נִמְצָא שְׁבָל יִשְׂרָאֵל בְּלָם יַצְאָו לְקַרְאָת יִתְרֹן. מַיְ רָאָה אַתָּה מַשָּׁה יַצְאָו וְלֹא יַצְאָ? אַת אַהֲרֹן וְהַגְּדוֹלִים שְׁיוֹצָאִים וְהָוָא לֹא יַצְאָ? נִמְצָא שְׁבָגָלָל מַשָּׁה יַצְאָו בְּלָם. וְמָה אָמֵן בְּשִׁבְיל מַשָּׁה - בְּשִׁבְיל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּשֶׁאָמֵר אָנְכִי אַרְד עַמְךָ מַצְרִימָה עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה.

אמֶר לֵיה ר' אָבָא, וְדֹא לְחוּד הַתּוֹת. פִּתְחָה וְאָמֶר
(יחזקאל א') הִיְהָ הִיא דָּבָר יְיָ אֶל יְחִזְקָאֵל בֶּן
בָּנֵי הַפְּהָנוֹ בָּאָרֶץ בְּשָׁדִים עַל נֶהָר כָּבֵר. תִּלְתָּ
פָּלוּגָתָן הַבָּא. חֲדָא, דְּתַגְיִינָן, אֵין שְׂכִינָה שׂוֹרָה
בְּחַוְצָה לְאָרֶץ. וְחֲדָא, דְּלָא הַזָּה מְהִימָּן בְּמִשְׁה,
דְּכַתִּיב בֵּיה, (במדבר י"ב) בְּכָל בֵּיתִי נָאָמֵן הוּא, וְהַזָּה,
גָּלִיל וְפָרָסָם כָּל גָּנוּיָה דְּמַלְכָא. וְחֲדָא, דְּאַתְּחַזְּיִ
בְּמַאֲן דְּלָא שְׁלִים בְּדֻעָתְיהָ.

אֶלָּא הַכִּי אָסִיקָנָא בְּמַתְגִּינָתָא דִילָן, חַם וְשָׁלוֹם
דְּהָא יְחִזְקָאֵל נְבִיאָה שְׁלִימָא הַזָּה,
וּבְרִשׁוֹתָא דְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָּלִיל כָּל מַה דְּגָלִיל.
וּבְלָהו אַצְטְּרִיךְ דִיגָּלִי וַיְפִרְסָם, עַל חַד תְּרִין מִמָּה
דְּגָלִיל, דְּהַכִּי תְּנַן, מְאָן דְּרָגִיל לְמַסְבֵּל צָעָרָא וּכְוּ'.
וּבְלָא אַצְטְּרִיךְ, וּמַעַלְמָיו לֹא שְׁבִיךְ קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא לִיְשָׁרָאֵל בְּגִלּוֹתָא, עַד דְּהַזָּה אָתֵי לְמַיְדָר

לשון הקודש

שְׁגָרָה בְּמַי שְׁלָא שְׁלָם בְּדֻעָתוֹ.
אֶלָּא כִּד הַסְּקָנו בְּמַשְׁנָתָנו, חַס וְחַלְילָה,
שְׁהָרִי יְחִזְקָאֵל הִיא נְבִיא שְׁלָם, וּבְרִשׁוֹתוֹ
שֶׁל הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא גָּלָה כָּל מַה שָׁגָלָה,
וּהַבָּל הוּא הַצְּטָרָה לְגָלוֹת וּלְפִרְסָם, עַל
כָּל אַחֲרָה שְׁנִים מִמָּה שָׁגָלָה. שְׁבָד
שְׁנִינוּ, מֵשְׁרָגִיל לְסַבֵּל צָעָר וּכְוּ', וּהַבָּל
הַצְּטָרָה, וּמַעֲוָלָמִים לֹא עֲזֹב הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ

אָמֶר לוּ רַבִּי אָבָא, וַיְהִי הִיא לְחוּד? פִּתְחָה
וְאָמֶר, (יחזקאל א') הִיְהָ הִיא דָּבָר יְיָ אֶל יְחִזְקָאֵל בֶּן
יְחִזְקָאֵל בֶּן בָּנֵי הַפְּהָנוֹ בָּאָרֶץ בְּשָׁדִים עַל
נֶהָר כָּבֵר. שֶׁלַש קָשִׁיות בָּאָן, אַחֲר -
שְׁנִינוּ שְׁאַין שְׂכִינָה שׂוֹרָה בְּחוֹזֵן לְאָרֶץ,
וְאַחֲת - שְׁלָא הִיא נָאָמֵן בְּמִשְׁה, שְׁבָתוֹ
בוּ (במדבר יט) בְּכָל בֵּיתִי נָאָמֵן הוּא, וְהַזָּה
גָּלָה וּפִרְסָם אַת כָּל גָּנוּי הַמֶּלֶךְ, וְאַחֲת -

דִּיוֹרְיָה עַמְּהוֹן, כֵּל שֶׁבַן בַּיְעָקָב, דְּתֹהָה נְחִית
בְּגָלוֹתָה, וְקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְשִׁבְגִּינְתִּיה, וְקָדְשֵׁין
עַלְּאַיִן, (עתפָּאיָן) וְרַתִּיכִין, דְּנַחֲתָו בְּלָהּוּ עִם יַעֲקָב, חֲדָא
הָוּא דְּבַתִּיב הַבָּאִים מִצְּרִימָה אֶת יַעֲקָב.

דָּבָר אַחֲרָ ר' אָבָא פָּתָח וְאָמַר, (שיר השירים ד') אָתִי
מַלְּבָנוֹן בְּלָהּ אָתִי מַלְּבָנוֹן תְּבוֹאִ. תָּא חֲזִין,
וְוי לֹזֶן בְּנֵי נְשָׁא דָלָא יַדְעֵין, וְלֹא מִשְׁגִּיחַ
בְּפֻזְלָחָנָא דְּמָאִירְהוֹן, דְּתָגִיא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּכָל
יּוֹמָא וְיּוֹמָא בַת קֹול נְפַקְתָּ מַטְוָרָא דְּחוֹרָב, וְאָמַרְהָ,
וְוי לֹזֶן לְבָנֵי נְשָׁא מְפֻזְלָחָנָא דְּמָאִירְהוֹן, וְוי לֹזֶן לְבָנֵי
נְשָׁא מַעֲלָבָונָה (דף ה ע"ב) דְּאוֹרִיתָה. דָּאָמַר ר' יְהוֹדָה,
כֵּל מָאן דְּאַשְׁתָּדָל בְּאוֹרִיתָה בְּהָאִי עַלְמָא, וּמְסִגְלָ
עוֹבְדִין טָבִין יְרִית עַלְמָא שְׁלִימָא. וְכֵל מָאן דָלָא
אַשְׁתָּדָל בְּאוֹרִיתָה בְּהָאִי עַלְמָא, וְלֹא עַבְדֵד עַוְּבְדִין

לשון הקודש

יְוֹדָיעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחַם בְּכָבֵוד אֲדוֹנָם,
שְׁלָמְדָנוּנָה, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
יָזַאת בַת קֹול מַהְרָה חֹרֶב וְאָמַרְתָּ: אֹוי
לָהּם לְבָרִיות מְעֻבּוֹדָת רְבָוֹנָם! אֹוי לָהּם
לְבָרִיות מַעֲלָבָונָה שֶׁל תֹּרְהָה! שָׁאָמַר רַבִּי
יְהוֹדָה, כֵּל מַי שְׁמַשְׁתָּדָל בְּתוֹרָה בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּמְסִגְלָ מַעֲשִׂים טוֹבִים, יוֹרֶשׁ עוֹלָם
שְׁלָם. וּכֵל מַי שְׁלָא מְשַׁתָּדָל בְּתוֹרָה,
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא עוֹשֶׁה מַעֲשִׂים טוֹבִים,

הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת, עַד שְׁהִיה בָּ
לְדוֹר בְּמִדּוֹר עַפְתָּם, כֵּל שֶׁבַן בַּיְעָקָב
שְׁהִיה יוֹרֵד לְגָלוֹת, וְתָקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
וְשִׁכְנָתָו וְקָדוֹשִׁים עַלְיָונִים (וְתָחֳתָונִים)
וּמְרַכְבּוֹת, שְׁבָלָם יוֹרְדוּ עִם יַעֲקָב. וְהוּא
שְׁבָתוֹב הַבָּאִים מִצְּרִימָה אֶת יַעֲקָב.

דָּבָר אַחֲרָ, רַבִּי אָבָא פָּתָח וְאָמַר, (שיר ה)
אָתִי מַלְּבָנוֹן בְּלָהּ אָתִי מַלְּבָנוֹן תְּבוֹאִ.
בָּא וְרָאָה, אֹוי לָהּם לְבָנֵי אָדָם שְׁלָא

טְבִין, לֹא יָרִית לֹא הָא וְלֹא הָא. וְהָא תַּנּוּ, אֵית
מִאֵן דִּירִית עַלְמִיה בְּפּוֹם אֲתָרִיה, וּבְפּוֹם מִה דְּחִזִּי
לִיה. אָמַר רַבִּי יַצְחָק, לֹא תַּנּוּ, אֶלְאָ מִאֵן דִּילִית
לִיה עַזְבִּין טְבִין בָּלְלָ.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אֶלְמַלְאָ הַזֶּה יְדַעַּן בְּגַי נְשָׁא,
רְחִימָוֹתָא דְּרָחִים קְרִדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּה
לִיְשָׂרָאֵל, הַזֶּה שְׁאַגְיָן בְּכְפִירִיא לְמִרְדֵּף אֲבָתִרִיה.
דְּתַנְיָא, בְּשֻׁעַתָּא דְּנַחַת יַעֲקֹב לְמַצְרִים, קָרָא קְרִדְשָׁא
בְּרִיךְ הַזָּה לְפִמְלִיא דִּילִיה אָמַר לְהַזָּן, בְּלִבּוֹן חֹוטו
לְמַצְרִים, וְאַנְאָ אֵיחּוֹת עַמְכוֹן. אָמָרָה שְׁבִינְתָּא
רְבוּנָא דְּעַלְמָא, אֵית צְבָאות בְּלָא מְלָבָא, אָמַר לְהָ
אֲתִי מְלָבָנוֹן פָּלָה, מְלָבָנוֹן: מַאֲתָרָא דְּעַדָּן, דְּמַלְיוֹבָן
בְּכָל עַזְבָּזָי. פָּלָה: דָא שְׁבִינְתָּא, דְּהֵיא בָּלָה
בְּחוֹפָה. וְאַזְלָא הָא בְּהָא דְּתַנְיָא אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה,
מַאי דְּכַתִּיב, (במדבר ז) וַיְהִי בַּיּוֹם בְּלָת מִשְׁחָה, בְּלָת

לשון הקודש

שִׁירְד יַעֲקֹב לְמַצְרִים, קָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הַזָּה לְפִמְלִיא שְׁלֹו וְאָמַר לְהַטָּם: בְּלָכְם רְדוּ
לְמַצְרִים, וְאַנְיָ אַרְד עַמְכָם. אָמָרָה
שְׁבִינָה: רְבוּן הָעוֹלָם, יִשְׁצְבָאות בְּלִי
מֶלֶךְ? אָמַר לְהָ: אֲתִי מְלָבָנוֹן פָּלָה.
מְלָבָנוֹן - מִפְּקוּדָה הַעֲדָן, שְׁמַלְבָּן בְּכָל
מַעֲשָׂיו. בָּלָה - וּ שְׁבִינָה, שְׁהָיָא בְּמוֹ בָּלָה
בְּחִפָּה. וְהַוְלֵךְ וְהַבָּמוֹ וְהַשְּׁבִינָה, אָמַר
כְּפִיר לְרַדֵּף אַחֲרֵי. שְׁשִׁנְיָנוֹ, בְּשָׁעָה

**בְּתִיב, בַּיּוֹמָא דְעֲאֵלָת בָּלָה לְחוֹפֶה, יַשְׁכִּינְתָּא דָא
הִיא בָּלָה.**

**אתִי מַלְבָּנוֹן תְּבוֹאִי, מַאֲתָר בֵּי מַקְדְּשָׁא דְלַעַילָּא.
תְּשֻׂרִי מַרְאֵשׁ אַמְנָה, מַרְיִישׁא דְמָאן.
מַרְאֵשִׁיהָן דְבָנִי מַהְיִמְנוֹתָא. וּמְאָן גִּנְהָו. יַעֲקֹב
וּבָנָיו. מַרְאֵשׁ שְׁגִיר וְחַרְמוֹן, דְאַינְנוּ עֲתִידִין לְקַבְּלָא
אוֹרִיְתָא דִילִי, מַטּוֹרָא דְחַרְמוֹן, וְלְאַגְּנָא עַלְיָהו
בְּגַלּוֹתָהָן. מִפְּעוֹנוֹת אֲרִיוֹת: אַלְיָין אַיִן עַמְּנִין עַזְבָּדִי
עַבּוֹדָת בּוֹכְבִּים וּמְזָלוֹת, (נ"א בְּנֵי נָשָׂא רַמְהִימְנוֹתָא) דְדַבְּרֵי
לְאֲרִיוֹתָא וְגַמְרִין, דְמַעֲנִין לְהָנוּ בְּכָל פּוֹלְחָנָא
דְקָשִׁי.**

**רַבִּי אָבָא אָמֵר, אֲתִי מַלְבָּנוֹן בָּלָה וְגוֹ. וּכְיִ מַלְבָּנוֹן
אָתָת, וְהָלָא לְלַבָּנוֹן עַזְלָה. אַלְא אָמֵר רַבִּי
אָבָא, בְּשַׁעַתָּא דְנַחֲתָת שְׁכִינְתָּא לְמַצְרִים, נַחֲתָו**

לשון הקודש

התורה שלוי מהר חרמון, ולהן עלייהם
בגלוותם. מפענות אריות – אילו הם עמים
עובד עזבדי בוכבים ומזלות, נ"א בני ארים
של אמרעה שודומים לאריות ונמרים,
שמענים אותם בכל עבודה קשה.
רבי אבא אמר, אתי מלבנון בלה וגו,
וכי מלבנון באה, והלא ללבנון עולחה?
אלא, אמר רבי אבא, בשעה שירדה

רבי יהוקה, מה זה שכתוב (מדבר) ויהי
ביום בלא משה? בטור בלא, ביום
שנכנסה בלה לחפה, ושבינה זו הבלה.
אתִי מַלְבָּנוֹן בָּה – ממקום בית
המקדש שלמעלה. תְּשֻׂרִי מַרְאֵשׁ אַמְנָה
– מראש של מי? מראשיםיהם של בני
האמונה, מי הם? יעקב ובניו. מראש
שגיר וחרמון – שהם עתידיים לקבל את

בָּהִדָּה שְׁתֵּין רְבוֹא שֶׁל מְלָאכִי הַשְׁרָת, וּקְוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּקָדְמִיתָא הָדָא הוּא דְבָתִיב, (מִיכָה ב')
וַיַּעֲבֹר מִלְּבָם לְפָנֵיהם וְה' בָּרָאשָׁם.

רַבִּי יִצְחָק אָמֵר, אָתִי מַלְבָּנוֹן בָּלָה, דָא אִיהִי שְׁכִינַתָּא. אָתִי מַלְבָּנוֹן תְּבָאִי, מִאָתָר בֵּי מִקְדְּשָׁא דְלֻעִילָא. תְּשׂוּרִי מִרְאָשׁ אָמְנָה, מִאָתָר בֵּי מִקְדְּשָׁא דְלֻעִילָא, וּמִאָתָר בֵּי מִקְדְּשָׁא דְלַתְתָּא דָאָמֵר ר' יְהוָדָה, מַעֲוָלָם לֹא זוּה שְׁכִינַתָּא מִכּוֹתָלָא דְמַעֲרָבָא, דְבֵי מִקְדְּשָׁא, דְבָתִיב, (שיר השירים ב') הָגָה זוּה עֹזֶם אַחֲר בְּתַלְנוּ. וְהָא רָאשׁ אָמְנָה לְכָל עַלְמָא. מִרְאָשׁ שְׁנִיר וְחַרְמוֹן מִאָתָרָא דְאוֹרִיְתָא נְפִקָת לְעַלְמָא, וְלַמָה. לְאָגָגָא עַל יִשְׂרָאֵל, מַפְעוֹנוֹת אֲרִיוֹת: אַלְיָן עַמִּין עוֹבֵדִי עֲבוֹדָת בּוֹכְבִים וּמַזְלֹות. ר' יְהָנָן אוֹמֵר, מַפְעוֹנוֹת אֲרִיוֹת: אַלְיָן אִינְיוֹن תַּלְמִידִי

לשון הקודש

שָׁאָמֵר רַבִּי יְהוָדָה, מַעֲוָלָם לֹא זוּה שְׁכִינָה מִבְּתָל הַמְּעָרָבִי שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁבָתוֹב (שיר ב') הָגָה זוּה עֹזֶם אַחֲר בְּתַלְנוּ, וְהָא רָאשׁ אָמְנָה לְכָל הָעוֹלָם. מִרְאָשׁ שְׁנִיר וְחַרְמוֹן – מִמְּקוֹם שְׁהַתּוֹרָה יִצְחָק וְהָיָה שְׁכִינָה. וְהָיָה שְׁבָתוֹב וְעַבְרָה מִלְּבָם לְפָנֵיהם וְה' בָּרָאשָׁם.

רַבִּי יִצְחָק אָמֵר, אָתִי מַלְבָּנוֹן בָּלָה – זוּה שְׁכִינָה. אָתִי מַלְבָּנוֹן תְּבָאִי – מִמְּקוֹם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלָמָעָלה. תְּשׂוּרִי מִרְאָשׁ אָמְנָה – מִמְּקוֹם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלָמָעָלה וּמִמְּקוֹם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלָמָטָה.

חכמים, דעסקי באוריותה במעונות המדרשות, וברתי בגסיות, דאיון אריון ונמרים באורייתא.

רבי חייא הוה יתיב קמיה הרב שמעון, אמר ליה, מה חמת אוריתא למני בני ריעקב, דאיון טריסר בקדמיתא, ולבתר בן שבעים דבתיב, (בראשית מ"ז) כל הנפש לבית יעקב הבהה מצרים שבעים. ומאי טעם שבעים ולא יתר. אמר ליה, לך ביל ע' אומין, דאיון בעלמא, לאינון הו אומה ייחידה לך ביל בלהון.

וთ' אמר ליה, תא חי, קלידיין נהרין (ערין) ענפין יתבין במטלגיהון, (נ"א במטילהו) ממנן על שבעין עממיין, נפקין מטריסר גליפני קטירין דאסתחרן במטלגיהון, למתקלן לאربع רוחי עלמא, הדא הוא דבתיב, (דברים ל"ב) יצב גבולות

לשון הקודש

בתורה במעונות המדרשות ובirty במעונות אריות וונמרים בתורה. רבוי חייא היה יושב לפניו רב שמעון, אמר לו, מה ראתה התורה למנות את בני יעקב, שהם שנים עשר בתחלת, ואחר בך שבעים, שבתובם כל הנפש לבית יעקב הבהה מצרים שבעים. ומה הטעם שבעים ולא יותר? אמר לו, בוגד

עפִים לְמִסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְהִינֵּנוּ דְּכַתִּיב, (וכוריה ב') כִּי
בְּאֶרְבָּעַ רוחות הַשְׁמִים פְּרִשְׁתִּי אֲתֶכְם, לְאַחֲזָה
דְּאַינְזָן קְיֻמֵּין בְּגַיִן יִשְׂרָאֵל. בְּאֶרְבָּעַ לֹא נִאָמֶר,
אֶלָּא בְּאֶרְבָּעַ. בָּמָה דָּאי אֶפְשָׁר לְעַלְמָא בְּלֹא אֶרְבָּעַ
רוחות בֶּן אֵי אֶפְשָׁר לְעַלְמָא בְּלֹא יִשְׂרָאֵל.

וַיְקִם מֶלֶךְ חֲדָשׁ. (שמות א') ר' אָבָא פָּתָח (ישעה ל"ב)
אֲשֶׁר יָכַם זָרְעֵי עַל בָּל מִים מִשְׁלָחֵי רֶגֶל
הַשּׁוֹר וְהַחֲמֹר, וְבָאַיִן אַיִן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא אֶתְרָעֵי בְּהֵז מִבְּלָשָׁא רַעַם, וְקָרֵיב לְזֹן
לְגַבִּיה, דְּכַתִּיב, (דברים י"ד) וּבֶן בְּחַר יְיֵי לְהִזְוֹת לוֹ לְעַם
סְגִילָה וְגֹזֶן, וּבְתִיב (דברים ל"ב) כִּי חָלֵק יְיֵי עַמּוֹ יַעֲקֹב
חָבֵל נְחַלְתוֹ, יִשְׂרָאֵל מִתְדַּבְּקֵין בֵּיה בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, דְּכַתִּיב, (דברים ד') וְאַתָּם הַדְּבָקִים בְּיֵי אֱלֹהִיכֶם
חַיִם בְּלָכֶם (דף ר' ע"א) הַיּוֹם.

לשון הקודש

השור וְהַחֲמֹר. אֲשֶׁר יָכַם יִשְׂרָאֵל
שְׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא הַתְּרַצָּה בָּהּ מִבְּלָשָׁא
שֶׁאָרְךָעַפִים וְקָרֵב אֹתָם אֶלְיוֹן, שְׁכַתּוֹב
(דברים י"ד) וּבֶן בְּחַר הֵי לְהִזְוֹת לוֹ לְעַם סְגִילָה
וְגֹזֶן, וּכְתוּב כִּי חָלֵק הֵי עַמּוֹ יַעֲקֹב חָבֵל
נְחַלְתוֹ. יִשְׂרָאֵל נִדְבָּקִים בְּקוֹדְשׁוֹ - בְּרוֹךְ-
הָוָא, שְׁכַתּוֹב וְאַתָּם הַדְּבָקִים בָּהּ
אֱלֹהִיכֶם חַיִם בְּלָכֶם הַיּוֹם.

אֲשֶׁר יָכַם גְּבָלָת עַמִּים לְמִסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
וְהִינֵּנוּ שְׁבַתּוֹב (וכוריה ב') כִּי בְּאֶרְבָּעַ רוחות
הַשְׁמִים פְּרִשְׁתִּי אֲתֶכְם, לְהִרְאֹת שָׁם
עוֹמְדִים בְּשִׁבְיל יִשְׂרָאֵל. בְּאֶרְבָּעַ לֹא
נִאָמֶר, אֶלָּא בְּאֶרְבָּעַ. בָּמָה שָׁאי אֶפְשָׁר
לְעוֹלָם בְּלִי אֶרְבָּעַ רוחות, בֶּן אֵי אֶפְשָׁר
לְעוֹלָם בְּלִי יִשְׂרָאֵל.
וַיְקִם מֶלֶךְ חֲדָשׁ. רַבִּי אָבָא פָּתָח, (ישעה ל"ט)
אֲשֶׁר יָכַם זָרְעֵי עַל בָּל מִים מִשְׁלָחֵי רֶגֶל

וְעַל דָא זְבָאֵין אִינּוֹן קָמִיה, בְגַנּוֹן דָאִינּוֹן זְרֻעַיָּן עַל
כָל מַיִם. מַאי עַל כָל מַיִם. דָזְרַעַי לְצִדְקָה.
וְמַאן דָזְרַעַי לְצִדְקָה, בְתִיב בִּיה (תהלים נ"ז) (הִנֵּא הוּא רַבְתִּיב,
בַי גָדוֹל עַד שָׁמִים עַל כָל מַיִם הִנֵּא הוּא רַבְתִּיב) (תהלים ק"ח) בַי גָדוֹל מַעַל
שָׁמִים חַסְדָה, מַעַל שָׁמִים עַל כָל מַיִם אִיהוּ הָנוּ,
וְמַאן אִיהוּ מַעַל שָׁמִים. דָא עַלְמָא דָאָתִי. וַיַּשְׂרֵאל
זְרֻעַי זְרֻעַא עַל כָל מַיִם.

בְסֶפֶרְא דָרְבָ יַבָּא סָבָא הַכִּי אָמֵר, בְתִיב (דניאל ד)
בְגַנְוָת עִירֵין פְתַגְמָא וּמְאַמֵּר קְדִישָׁין
שְׁאַלְתָּא, כָל דִינֵין דְהָאי עַלְמָא, וּכָל גְזִירֵין, וּכָל
שְׁאַלְתֵּין, בְלָהו קִיְמִי בְחֵד הַיְכָלָא, דְתִפְנוּ תְרֵין
וּשְׁבַעַיִן סְנַהֲדרֵין מַעֲזִינֵין בְדִינֵין דְעַלְמָא. וְהַהּוּ
הַיְכָלָא אַקְרֵי הַיְכָל זְבוֹתָא, בְגַנּוֹן, דְבַד דִינֵין דִינָא,
מַהְפְכִין בְזִכְוָתָא דָבָר נֶשׁ בְקָדְמִיתָא.

לשון הקודש

בְתִוב (דניאל ד) בְגַנְוָת מְלָאכִים דָבָר,
וּזְרַעַים עַל כָל מַיִם. וּמְאַמֵּר קְדוּשִׁים שָׁאַלְתָּא.
תְוַהַה וּכָל הַגּוֹרוֹת וּכָל הַבְּקָשׁוֹת, כָלִים
עוֹמְדִים בְהִיכָל אֶחָד שָׁם שְׁבָעִים וָשְׁנִים
סְנַהֲדרֵין מַעֲזִינִים בְדִינֵי הָעוֹלָם, וְאַתָּה
הַיְכָל נִקְרָא הַיְכָל הַזִּכּוֹת, מְשׁוּם
שְׁבָשְׁרַנִים דִין, מַהְפְכִים בְזִכְוָת הָאָדָם
בְרָאשָׁוֹנה.

וְלֹכִין וּבְאַיִם הַם לְפָנָיו, מְשׁוּם שָׁהָם
וּזְרַעַים עַל כָל מַיִם. מַה זה עַל כָל מַיִם?
שְׁזַוְעִים לְצִדְקָה, וּמַי שְׁזַוְעַע לְצִדְקָה,
בְתִוב בּו (תהלים נ) וְזֹה שְׁבַתּוּ בַי גָדוֹל עַד שָׁמִים. עַל כָל
מַיִם, זֹה שְׁבַתּוּ (שם קח) בַי גָדוֹל מַעַל שָׁמִים
חַסְדָה. מַעַל שָׁמִים, עַל כָל מַיִם הוּא הָיה,
וּמַי הוּא מַעַל שָׁמִים? זה עוֹלָם הַבָּא,
וַיַּשְׂרֵאל וּזְרַעַים עַל כָל מַיִם.

בְסֶפֶרְא שֶל רְבָ יַבָּא סָבָא בְקָד אָמֵר,

מַה דְלָאו הַכִּי, בְּדֶרֶגֶא דְהַהוֹא סְטוּרָא אַחֲרָא,
הַתֵּפֹן אַיְהוּ אַתָּר דְאַקְרִי חֹבֶ"ה, בְּגַיְן דְבָל
עֲוָדָיו דְהַהוֹא אַתָּר, דְגַחֵשׁ אַשְׁתִּים וַיְנוּנִים, לֹא אַיְהוּ
אֶלָּא לְמַהְפָּכָא בְּחֹבֶה דְבָר נֶשׁ, וְלִמְלָשׁוֹן עַבְדָּא
לְמַאֲרִיה.

אִינּוֹן דְהַיְכָלָא דְזִבוֹתָא, אַקְרִיז מִים מִתְוִיקִים, מִים
צְלִילִין. אִינּוֹן דְהַיְכָלָא דְחֹבֶה, אַקְרִיז מִין
מִרִירִין, (במדבר ח) מֵי הַפְּרִים הַמְּאַרְרִים. בְּהַהוֹא
הַיְכָלָא דְזִבוֹתָא, לֹא קִיְמִי אַלְיִן תְּלִתָּה: בְּגַיְן, חַיִי,
וַיְנוּנִי. וְלֹא בְּהַהוֹא אַתָּר דְחֹבֶה, לֹא בְּמִים מִתְוִיקִין
וְצְלִילִין, וְלֹא בְּמִים מִרִירִין מִלְּטָטִין.

וְעַל דָא, יִשְׂרָאֵל וְרוּעֵי עַל כָל מִים, וְרֹעֵא קְדִישָׁא
דְאֹזְלִידּוֹ עַל כָל מִים, אַיְהוּ, דָהָא לֹא גַבּוֹן
וְרֹעֵא דִילְהֹזָן אֶלָא לְעַילָא. וְעַל דָא אַוְקְמוֹדָה מַאֲרִי

לשון הקודש

הַפְּרִים הַמְּאַרְרִים. בָּאָתוֹ הַיְכָל הַזּוּכּוֹת
לֹא עֲוָדָים שֶׁלֶשֶׁת אֶלְהָה: בְּנִים, חַיִים
וַיְנוּנִים. וְלֹא בָאָתוֹ מִקּוֹם שֶׁל חֹבֶה,
וְלֹא בְמִים מִתְוִיקִים וְצְלִולִים, וְלֹא בְמִים
מִרִירִים מִאַרְרִים.

וְעַל זה יִשְׂרָאֵל וְרוּעִים עַל כָל מִים, וְרֹעֵא
קְדוּשָׁהּוּלִידּוֹ עַל כָל מִים הוּא, שְׁהָרִי
לֹא גַבּוֹן וְרֹעֵשְׁלָהָם אֶלָא לְמַעַלָה. וְלֹבֶן

מַה שָׁאן בֵּין בְּדֶרֶגת אָתוֹ הַזֶּד הַאָחָר,
שָׁשֶׁם הוּא מִקּוֹם שְׁנִקְרָא חֹבֶ"ה, מִשּׁוּם
שֶׁבֶל מַעֲשֵׂי אָתוֹ הַמִּקְוֹם שֶׁל נְחַשׁ אַשְׁתִּים
וַיְנוּנִים אֵינוֹ אֶלָא לְהַפֵּךְ בְּחַטָּאוֹ שֶׁל
הָאָדָם, וְלְהַלְלָשִׁין עַבְדָּלָדוֹנוֹ.

אָתוֹתֶם שֶׁל הַיְכָל הַזּוּכּוֹת נִקְרָאים מִים
מִתְוִיקִים, מִים צְלִולִים. אָתוֹתֶם שֶׁל הַיְכָל
הַחֹבֶה נִקְרָאים מִים מִרִירִים, (במדבר ח) מֵי

מתגיתין, בני חyi ומזוני, לאו בזכותה תליא מלטה,
אלא במוֹלָא קדישא תליא מלטה, ואחר דא על
כל מיא איהו.

מְשַׁלְּחִי רגלי השור וחתמור, שלא אית לו
בזהוא סטרא בישא כלום, ומshedron
מניהו כל חילקון בישין, ומתקון בזהוא סטרא
טבא, אבל קדושין עלאין, שור וחתמור פר מזדונן
בחדא, תרין פגעין בישין אינון לעלמא. שור:
סטרא לדינא קשיא איהו, ואתדקוניתא דסטר
קדישא איהו. חמור: פר איזdoneg בחדיה, דאייה
מסטרא אחרא, תרין פגעין בישין אינון לעלמא.
ועל דא, שמען תקפא לדינא קשיא הוה ביה,
ובד מזדונוג בלוי בחדא, לא יכille עלמא
למסבל, ובגין כה, (דברים כ"ב) לא תחרוש בשור

לשון הקודש

וחמור באשר הם מזדונוגים באחד, הם
שני פגעים רעים לעולם. שור הוא צד
הדין הקשה, והוא נרבק מצד הקרשה.
חתמור, בשמודונוג עמו, שהוא מצד
האחר, הם שני פגעים רעים לעולם.

ועל זה שמען היה תקפא הדין הקשה,
ובשפמודונוג עם לוי באחד, לא יכול העולם
למסבל, ומשום כה (דברים כט) לא תחרוש

פרשוה בעלי המשנה, בנים חיים
ומונות אין הדבר תלוי בזנות, אלא
הדבר תלוי במול הקדוש, ומקום זה הוא
על כל מים.

מְשַׁלְּחִי רגלי השור וחתמור, שאין להם
באותו צד הרע כלום, ושולחים מהם כל
החלקים הרעים, ונרבאים באותו הצד
הטוב של כל הקדרשות העליונות. שור

ובחומר ייחדו. ועל דא, שדר יעקב לעשו מלחה דא, דכתיב, (בראשית ל"ט) ויהי לי שור וחרמור. ואילו לאו דמאייך יעקב גריםיה, דחילו סגיא נפל ביה בעשו. ויקם מלך חדש על מצרים. בספרא דרב המנוגא סבא הבי אתמר, מאי דכתיב ויקם מלך חדש על מצרים, תא חוי, כל עמי דעלמא, ובכל מלכין דעלמא, לא אתתקפו בשולטניהון, אלא בגיניהו דישראל, מצרים לא הו שולטין על כל עלםא, עד דאותו ישראל, ועלו תמן בגולותה, כדיין אתתקפו על שאר עמי דעלמא. בבל לא אתתקפו על כל עמי דעלמא, אלא בגין דישראל דלהווין בגולותהון. אדום לא אתתקפו על כל עמי דעלמא אלא בגיניהון דישראל, דלהווין בגולותהון. דהא עמי אילין בשפטותא הו בשאר עמי, ומאיין הו מבלחו, בגין ישראל אתתקפו.

לשון הקודש

התחזקו בשליטונם אלא בשביל ישראל. מצרים לא היו שליטים על העולם עד שבאו ישראל ונכנסו שם לגולות, או התחזקו על שאר עמי העולם. בבל לא התחזקו על כל עמי העולם אלא בשביל שישראל והוא בגולות שלחתם. אדום לא התחזקו על כל עמי העולם אלא משומם שישראל יהיה בגולות שלחתם. שהרי עמים

בשור ובחומר ייחדו. ועל זה שלח יעקב לעשו דבר זה, שפטותך (בראשית ל"ט) ויהי לי שור וחרמור. ואם יעקב לא הנמיד עצמו, פחד רב היה נופל על עשו.

ויקם מלך חדש על מצרים. בספירו של רב המנוגא סבא בך נאמר, מהו שפטותך ויקם מלך חדש על מצרים? בא וראה, כל עמי העולם ובכל מלכי העולם לא

מצרים: דְּכַתִּיב, (שמות כ) מִבֵּית עֲבָדִים. עֲבָדִים אֶקְרֹז מִפְּשֵׁש, דְּהָא מִצְרִים בְּשִׁפְלוֹתָא דְשֶׁאָר עַמִּין הוּא. בְּכָל: דְּכַתִּיב, (ישעיה כ"ג) הֵן אֶרְץ בְּשָׂדִים זֹה הָעָם לֹא הִיה. אֶדוֹם: דְּכַתִּיב, (עבדיה א) הֵנָּה קָטָן נְתַתִּיך בְּגּוּיִם בָּזָוי אַתָּה מַאֲד.

וּבְלַהּוּ לֹא נִטְלוּ תְוֹקֵפָא אֶלָּא בְּגִינִיהָן דִיְשְׁرָאֵל. דְּכָר יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָהָזּוּ מִיד מִתְתְּקֵפִי עַל כָּל שֶׁאָר עַמִּין דְעַלְמָא. מַאי טַעַמָּא, בְּגַנִּין דִיְשְׁרָאֵל אַיִּינַן בְּלַחְוּדִיהָו, לְקַבֵּל כָּל (טו א) עַמִּין דְעַלְמָא. כְּדֹעַלְיוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא דְמִצְרִים, מִיד הֵוה קִימָה לְמִצְרִים, וְאַתְּקָפָ שַׁוְּלַטְנוֹתָא דְלַהּזּוּ לְעַילְלָא עַל כָּל שֶׁאָר עַמִּין, דְּכַתִּיב וַיַּקְם מִלְּדָחָד חֲדָש עַל מִצְרִים, וַיַּקְם: קִימָה הֵוה לוֹן, דְּאַתְּקָפָ וַיַּקְם הַהוּא מִמְּנָא שַׁוְּלַטְנָא דְמִצְרִים, וְאַתִּיהִיב לֵיה תְוֹקֵפָא

לשון הקודש

אלֹהֵי הֵי בְּשִׁפְלוֹת בְּשָׂאָר הָעָם, וְנָמוּכִים הֵי מִפְּלָמָם, וּבְנָלָל יִשְׂרָאֵל מִתְהִזְקִים עַל כָּל שֶׁאָר הָעָם שְׁבֻעוּלָם, מָה הַטָּעַם? מִשּׁוּם שִׁיְשְׁרָאֵל הֵם לְבַדָּם בְּגַנְגָּד בְּלַעַמִּי הָעוֹלָם. בְּשַׁנְכְּנָסָוּ יִשְׂרָאֵל לְגִלוֹת מִצְרִים, מִיד הִתְהַזֵּה קִימָה לְמִצְרִים, וְהַתְּזַזֵּק שְׁלֹטָנוּם מַעַל כָּל שֶׁאָר הָעָם, שְׁבַתּוּב וַיַּקְם מִלְּדָחָד חֲדָש עַל מִצְרִים. וַיַּקְם - קִימָה הִתְהַזֵּה לָהּם, שְׁהַתְּזַזֵּק וַקְם אָתוֹ

אלֹהֵי הֵי בְּשִׁפְלוֹת בְּשָׂאָר הָעָם, וְנָמוּכִים הֵי מִפְּלָמָם, וּבְנָלָל יִשְׂרָאֵל מִתְהִזְקִים - שְׁבַתּוּב (שמות ט) מִבֵּית עֲבָדִים. עֲבָדִים מִפְּשֵׁש נִקְרָאוּ, שְׁהָרִי מִצְרִים הֵי בְּשִׁפְלוֹת שֶׁל שֶׁאָר הָעָם. בְּכָל - שְׁבַתּוּב (ישעיה כט) הֵן אֶרְץ בְּשָׂדִים זֹה הָעָם לֹא הִיה. אֶדוֹם - שְׁבַתּוּב (עובדיה א) הֵנָּה קָטָן נְתַתִּיך בְּגּוּיִם בָּזָוי אַתָּה מַאֲד.

וְשָׁלֹטֶנוּתָא, עַל כֵּל מִמְּנָנוּ דְּשָׁאָר עַמְּיוֹן דְּהָא
בְּקֶדֶם יְתָא אֵית שְׁוֹלֶטֶנוּתָא לְהַהְזָא מִמְּנָא דְּלָעִילָא,
וְלֹבֶתֶר לְעַמְּא דִילְיָה (דף ר ע"ב) דְּלָתָתָא.

וּבְגִין כֵּה, וַיַּקְרֵב מֶלֶךְ חֲדֵשׁ עַל מִצְרָיִם. דָּא הַזָּא
מִמְּנָא דְּלָהּוֹן, חֲדֵשׁ הַזָּהָה, דַעַד יוֹמָא הַדִּין
לֹא הַזָּהָה לִיה שְׁוֹלֶטֶןָא עַל שָׁאָר עַמְּיוֹן, וְהַשְׁתָּא
אַתְקָם לְשָׁלֶטֶה עַל כֵּל שָׁאָר עַמְּיוֹן דְּעַלְמָא, וּבְדִין
אַתְקִים (משל לי) תְּחַת שְׁלֹשׁ רְגֹזָה אֶרְץ תְּחַת עַבְדָּן
כִּי יִמְלֹךְ.

רַבִּי חִיא אָמַר, תְּלַתֵּין יוֹמִין עַד לֹא יִתְיִי תְּזַקְפָּא
לְעַמָּא בְּאֶרְעָא, אוֹ עַד לֹא תִּתְיִי תְּבִירָוּ
לְעַמָּא בְּאֶרְעָא, מִכְרִיזַּי בְּעַלְמָא הַזָּהָא מֶלֶה, וְלוֹזִימְגִין
דְּאַתְמָסֶר הַזָּהָא מֶלֶה בְּפּוֹמָא דְּרַבִּיָּא, וְלוֹזִימְגִין
לְאִינּוֹן בְּנֵי נְשָׂא דְּלִית בְּהָזְעַתָּא וְלוֹזִימְגִין דְּהַזָּהָא
מֶלֶה אַתְמָסֶר בְּפּוֹמָא דְּעוֹפִי וּמִכְרִיזַּי בְּעַלְמָא, וְלִיתָ

לשון הקודש

מִמְּנָה הַשְּׁלֹטָן שֶׁל מִצְרָיִם, וְגַתְנוּ לוּ תְּקַפָּה
וְשְׁלֹטָן עַל כֵּל מִמְּנָי שֶׁאָר הָעָם, שְׁתָרִי
בְּרַאשְׁוֹנָה יִשְׁלֹטָן לְאוֹתוֹ הַמִּמְנָה
שְׁלֹטָמָלה, וְאַחֲרָכָה לְעַם שְׁלוֹ שְׁלֹטָמָתָה.
וּמִשְׁוּם כֵּה וַיַּקְרֵב מֶלֶךְ חֲדֵשׁ עַל מִצְרָיִם.
וְהַזָּהָה שְׁלֹחָם, חֲדֵשׁ הַיָּה, שַׁעַר הַיּוֹם
הַזָּהָה לֹא הָיָה לוּ שְׁלֹטָן עַל שֶׁאָר הָעָם,
וְעַבְשׂוּ הוּקָם לְשָׁלָט עַל כֵּל שֶׁאָר עַמִּי

מן דינשָׁגָה בהז. כד עפָּמָא זְבָּאִין, אַתְּמָסֶר הַחֹא
מְלָה לְאִינּוֹן רִישֵׁין זְבָּאִין דְּעַלְמָא, בְּגַ�וְן דִּיּוֹדִיעַ לְזֹן,
וַיַּתְּבוֹן לְמִאֲרִיהּוֹן, וּכְדֹּלְאוֹ אִינּוֹן זְבָּאִין, הַנִּי
בְּדַקְאָמָרָן.

רַבִּי אַלְעָזֶר, הַזָּה יִתְּבֵּיב יוֹמָא חַד אַתְּרַעָא דְּלוֹיד,
וְהַזָּה יִתְּבֵּיב עַמִּיהָ רַבִּי אָבָא, וְרַבִּי יְהוּדָה, וְרַבִּי
יוֹסֵי. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי אִימָא לְכוֹ, מַה דְּחָמִית יוֹמָא
דָּא. בְּצִפְרָא קְמִית בְּגַהְוָרָא, חָמִית חַד עַזְפָּא, דְּהַזָּה
טָאִים זְקָפָה לְעַילָּא תְּלַת זְמָנִי, זְמָאִיךְ חַד, וְהַזָּה
אָמָר, עַלְאי עַלְאי, בְּיוֹמָא דָא טָסִי (ס"א רַקִּיקָס) רַקִּיעָין
(לִיפִינָא) תְּלַת מְמַנּוֹן זְקָפִין שְׁלַטְגִּין עַל אַרְעָא, חַד
יִתְּבֵּיב דָלָא יִתְּבֵּיב, אַעֲבָרוֹ לֵיהַ בְּגַנְוָרָא דְּדַלְיָק, מַעֲבָרִין
קִיְמִיהָ, מַעֲבָרִין שְׁלַטְגִּיהָ, תְּלַת סְמִכִּין שְׁלַיְטִין

לשון הקודש

בָּאוּר, רַאֲתֵי עַזְפָּה אַחֲרֵשָׁה תְּהִנָּה טָס וְעוֹלָה
לְמַעַלָּה שְׁלַשׁ פְּעָמִים, וּמְנֻמִּיךְ בְּעַמְּתָה
וְהִיא אָוֹםָר: עַלְיוֹנִים עַלְיוֹנִים, בְּיּוֹם זֶה
פּוֹרְחִים נַקִּיקִים הַרְקִיעִים וּלְיָמָן שְׁלַשָּׁה
מְמַגְנִים זְקוּפִים מוֹשְׁלִים עַל הָאָרֶץ, אַחֲרֵשָׁה
יַוְשֵׁב שְׁלָא יוֹשֵׁב, הַעֲבִירָוּ אַוּתוֹ בְּאַשְׁ
דוֹלְקָתָה, מַעֲבִירִים אֶת קִיּוֹמוֹ, מַעֲבִירִים
אֶת שְׁלַטְנוֹנוֹ. שְׁלַשָּׁה תְּזַמְּבִים שְׁלִיטִים
עַלְיוֹנִים עוֹמְדִים עַל הָעוֹלָם.

הַדָּבָר בְּפִי הַעוֹפּוֹת, וּמְכָרִיזִים בְּעוֹלָם,
וְאֵין מַי שְׁיִשְׁגַּח בָּהֶם. בְּשַׁרְעָם הַם
צְדִיקִים, נִמְסֶר אֶזְרָוּ דָבָר לְאַוְתָם רָאשִׁים
צְדִיקִים שֶׁל הָעוֹלָם בְּדַי שְׂיוֹדִיעַ לְהַם
וּשְׁיוֹבּוּ לְרַבּוֹתָם, וּבְשָׁאַיִם צְדִיקִים, זֶה
בְּפִי שָׁאמְרָנוּ.

רַבִּי אַלְעָזֶר הִיא יוֹשֵׁב יּוֹם אַחֲרֵשָׁה עַל שְׁעָר
לֹוד, וְהִיא יוֹשֵׁב עַמּוֹ רַבִּי אָבָא וְרַבִּי
יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסֵי. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, אָמָר
לְכָם מַה שָׁרְאַתִּי הַיּוֹם הַזָּה בְּבָקָר קְמָתִי

רְמִינָא לְהַחֵיא עֹפֶא קָלָא, אֲמִינָא לֵיהּ עֹפֶא
עֹפֶא, אִימָא לֵי תְלַת דְּקִיעִמֵּן מִמְּנָן, וְהַדְּ
דְּמַעֲבָרִין שְׁלַטְנִיהּ, מְאָן אִינּוֹן. רְמָא לֵי תְלַת גִּירִין
אֲלִין מְגִדְפָּא יְמִינָא, וְדַיְן חָדָר מְשֻׁמָּאָלָא, (ס"א יְמִינְדְּפָא
שְׁמָאָלָא חָדָר) וְלֹא יְדַעַּנָּא מָאִ רְמִינָא.

גְּסִיב לְהּוּ רְבִי אַלְעָזָר, נְחִית לְהּוּ לְנְחִירָיו, נְפָק
דְּמָא מְנְחִירָיו. אָמָר, וְדַאי תְלַת שְׁלַטְנִי
עַמְמִין קִיעִמֵּן בְּרוֹמִי בְּאֶרְעָא, וַיְמִינֵנוּ לְמַעַבְדָּגְזָרִין
בַּיְשִׁין לִישְׂרָאֵל, מִסְטָרָא דְּרוֹמָאֵי. גְּסִיב הַהּוּא גִּירָא
דְּמִגְדָּפָא שְׁמָאָלָא, אָרָח, וְנְפָק אַשְׁתָּא אַוְכָמָא
מְגִיהָ, אָמָר שְׁלַטְנָא דְּמִצְרָאֵי אַעֲדִיאָו וַיְמִין חָדָר
מְלָכָא דְּרוֹמָאֵי, לְאַעֲבָרָא בְּכָל אֶרְעָא (ס"א דְּמִצְרִים),
וְלִמְנָאָה בְּמִצְרִים רְבָרְבִּי תְּרִיסִין, וְסִתְיר בְּגִינָן, וְבָנִי
סִתְירִין. (ס"א וַיְמִין חָדָר מְלָכָא מְאִינּוֹן תְלַת דְּקָאָמְרוֹן לְמַשְׁלַט בָּהּ וְסִתְיר בְּגִינָן)

לשון הקודש

בָּאָרֶץ וְעַתִּידים לְעַשׂוֹת גָּוּרוֹת רְעוֹת
לִישְׂרָאֵל מִזְדַּחֲרָה רְרוֹמָאִים. לְקַח אָתוֹן חַזִּ
מִבְנֶף שְׁמָאֵל, הָרִית, וַיְצַא אָשׁ שְׁחוֹרָה
מִמְּנָה. אָמָר, שְׁלַטְוֹן הַמִּצְרִים הָעֲבִירִים,
וְעַתִּיד לְעַבְרָר מֶלֶךְ אֶחָד שֶׁל הָרוֹמָאִים
בְּכָל הָאָרֶץ (מִצְרִים), וְלִמְנוֹת בְּמִצְרִים שְׁרִי
מְלָחָמָה גְּדוֹלִים, וְסִוְתֵּר בְּגִינָן וּבָנָה אֶת
הַסְּטוּרִים. (וְעַתִּיד מֶלֶךְ אֶחָד מִאָוֹתָם הַשְּׁלָשָׁה שָׁאָמְרוֹנו
לְשַׁלְטָה בָּהּ, וְסִוְתֵּר בְּגִינָנִים וּבָנָה בָּהּ בְּגִינִינִים) זָרָק אָתוֹן
שְׁלַשָּׁה שְׁלִיטִי עַמִּים עוֹמְדִים בְּרוֹמִי
לְקַח אָתוֹן רְבִי אַלְעָזָר, הַזְּרִיד אָתוֹם
לְנְחִירָיו, וַיְצַא דָם מְנְחִירָיו. אָמָר, וְדַאי
שְׁלַשָּׁה שְׁלִיטִי עַמִּים עוֹמְדִים בְּרוֹמִי

ובני בה בְּנִינָא רַמְאָ לֹזֶן ר' אַלְעֹזֶר לְאַרְעָא, נִפְלוּ אֲלֵין תְּלַת עַל חַד דְּמִסְטָרָא שְׁמָאָלָא.

עד דְּהַוִּוִּי יִתְבִּי, אַעֲבָר חַד יְנוֹקָא, וְהַזָּה קָאָרִי (ישעה י"ט) מִשְׁאָ מִצְרִים הַגָּהָה ה' רֹזֶב עַל עַב כָּל וּבָא מִצְרִים. אַעֲבָר תְּגִיְּנָא חַבְרִיה, וְאָמָר, וְאָרֶץ מִצְרִים תְּחִיה שְׁמָמָה. אַעֲבָר תְּלִיתָא חַבְרִיה, וְאָמָר, וְאָבְדָה חַכְמָת מִצְרִים. חַמוֹ הַהּוֹא גִּירָא דְגִּדְפָּא שְׁמָאָלָא דְאַתּוֹקָה, וְתְּלַת אַחֲרֵינוּ דְהַוִּי עַלְיָה לֹא אַתּוֹקָה.

אמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, הָאֵי דְעוֹפָא, וְהָאֵי דְדַרְדָּקָי בְּלֹא הוּא חַד, וּבְלֹא גְבוֹיָה עַלְאָה הוּא, (ס"א בְּלֹא אִיחָיו בְּרוֹא דְחַכְמָתָא) וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲרָאָה לֹזֶן, סְתִרְיִי עַלְאֵי דְהַוִּא עַבִּיד, קְדָא הוּא דְכַתִּיב, (עמוס ג') בַּי לֹא יַעֲשֵׂה ה' אֱלֹהִים דָבָר בַּי אֵם גַּלְהָ סּוֹדוֹ אֶל עַבְדָיו הַגְּבִיאִים.

לשון הקודש

רַבִּי אַלְעֹזֶר לְאָרֶץ. נִפְלוּ שְׁלַשָּׁת אֱלֹהָה עַל נִשְׁרָף, וּשְׁלַשָּׁת הַאֲחֶרֶם שְׁהָיו עַלְיָה לֹא נִשְׁרָפִי.

אמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, מַה שָׁאָמָר הַעֲופָר וְהַתִּינּוֹקָת, הַכְּלָד דְבָר אֶחָד, וְהַכְּלָד הוּא גְבוֹיָה עַלְיָונָה, וְהַכְּלָד הוּא בְּטוּד הַחַכְמָה וְרַעַחַת הַקְּרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא לְהַרְאֹת לְנוּ נִסְתָּרוֹת עַלְיָונּוֹת שַׁהְוָא עֹוֹשָׂה. וְהוּ שְׁבָתוֹב (עמוס ג') בַּי לֹא יַעֲשֵׂה ה' אֱלֹהִים דָבָר בַּי אֵם גַּלְהָ מִצְרִים. רָאוּ שָׁאוֹתוֹ חַזְקָה שְׁלַבְנָפָר שְׁמָאָל

הַאֲחֶד שְׁמָאָל. עד שְׁהָיו יוֹשְׁבִים, עַבְרָתִינּוֹק אֶחָד וְתִיהְיָה קּוֹרָא, (ישעה יט) מִשְׁאָ מִצְרִים הַגָּהָה ה' רַבָּב עַל עַב כָּל וּבָא מִצְרִים. עַב חַבְרוֹ הַשְׁנִי וְאָמָר, וְאָרֶץ מִצְרִים תְּחִיה שְׁמָמָה. עַב חַבְרוֹ הַשְׁלִישִׁי וְאָמָר, וְאָבְדָה חַכְמָת מִצְרִים. רָאוּ שָׁאוֹתוֹ חַזְקָה שְׁלַבְנָפָר שְׁמָאָל

וחכמי עדים מנגיאי בכל ימן, דהא לנגייאי לזמנין שרת עליהו רוח קדשא, ולזמנין לא, וחכמים לא עדי מה די לעילא ותטא, ולא רגעה חדא, (יעיר) דידען מה דיבר לא כדרשא אפילו בעי לנלאה. אמר רבי יוסף (יהודה) פלא חכמתא, וחכמתא דר' אלעזר יתר מפלחו. רבי אבא אמר, אלמלא לא היו חכמים, לא היו ידעתן בני נשא, מהו אורניתא, ומה פקידוי דמאי עלה מא, ולא את פרשא רוחא דבני נשא, מרוחא דבעירא.

אמר רבי יצחק, בר איתוי קדשא ברייך הוא דין על עמא, בקדמתא עביד דין, בההוא מנגא דמנא עליהו לעילא, דכתיב, (ישעה כ"ד) יפקוד ה' על צבא הרים במרום ועל מלכי הארץ על הארץ.

לשון הקודש

לא היו יקרים בני אדם מחי תורה ומה המצוות של רבנן העולם, בל הבדל בין רוח בני אדם לרוח הארץ.

אמר רבי יצחק, בשמבעה הקדוש ברוך הוא דין על העם, בראשונה הוא עשה דין באוטו הממנה עליהם למעלה, שפטוב (ישעה כה) יפקוד ה' על צבא הרים במרום ועל מלכי הארץ על הארץ.

סודו אל עבדי הנביאים.

ועדים חכמים מנגיאים בכל ימן, שהרי על הנביאים לפעים שורה רוח القدس ולפעמים לא, ומהחכמים לא זה רוח القدس ואלו רגע אחד וקצתן, שירעים מה שלמעלה ולמטה, ולא רצוי לנו. אמר רבי יוסף (יהודה), הכל זה חכמה, וחכמת רבי אלעזר יתרה מפלם. רבי אבא אמר, אלמלא לא היו חכמים,

בָּמַאי דִינָא אַתְּדֹן הַהוּא מִמְנָא דְלָעֵילָא. אַעֲבָרוּ
לִיה בְּהַהוּא נֶהָר דִינָור דְגַגִּיד וְגַפִּיק, וּכְדִין
אַעֲדִיו הַהוּא שׂוֹלְטָנוֹתָא דִילִיה, וּמִיד מַכְרִיזָא עַלְיה
בְּרַקְיעָא, שׂוֹלְטָנוֹתָא דִמְמָנָא פָלְנִיא אַעֲדִיו מִנְיָה (דף
ד' ע"א) עד דְמַטִּי הַהוּא קְלָא בְּכָל אַיִזְוִין רַקְיעִין עד
דְמַטִּי בְּאַיְנוֹן דְשַׁלְטִין בְּהָאִי עַלְמָא, וְגַפִּיק קְלָא
וְאַכְרִיז בְּכָל עַלְמָא, עד דְמַטִּי לְעוֹפִי וְלִינּוֹקִי,
וְלִאַיְנוֹן טְפֵשִׁין דְבָנִי נְשָׁא דְלָא יִדְעַין.

וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶש. רַבִּי חַיָּא אָמַר, מֶלֶךְ חֶדֶש, חֶדֶש
מִפְשֵׁש הָוּה. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר דְהֹהָה מִתְחַדֵּש
גַּזְוִירִין, דְלָא הִידְשׁ מִלְכָא אַחֲרָא מִקְדָּשָׁת הָגָא. אֲשֶׁר
לֹא יִדְעַ אֶת יוֹסֵף. כֹּל הַהוּא טִיבָו, דַעֲבָד יוֹסֵף
בְּאַרְעָא דְמִצְרָים, דְכַתִּיב, (בראשית מ"ז) וַיַּבָּא יוֹסֵף אֶת
הַכֶּסֶף בֵּיתָה פְּרֻעָה. וְקַיִם לוֹן בְּשַׁנִּי בְּפָנָא, כֹּל הַאֵ
לָא דְכִיר, וְעַבִּיד גְּרָמִיה דְלָא יִדְעַ בֵּיה.

לשון הקודש

בְּאֵיזָה דַיְן נְדוֹן אֶתְהוּ הממְנָה שְׁלָמָעָלה? שְׁמָנִיעַ לְעוֹפּוֹת וְלְתִינּוֹקוֹת וְלְאוֹתָם
הַטְּפֵשִׁים שֶׁל בְּנֵי אָדָם שְׁאֵין בָּהָם רְעָה.
וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶש. רַבִּי חַיָּא אָמַר, מֶלֶךְ
חֶדֶש - חֶדֶש מִפְשֵׁש הָהָה. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר,
שְׁהָהָה מִתְחַדֵּש גָּוֹרוֹת שֶׁלָא חֶדֶש מֶלֶךְ
אַחֲרָ מִקְדָּם לְבָנָן. אֲשֶׁר לֹא יִדְעַ אֶת יוֹסֵף
- כֹּל אֶתְהוּ טֻוב שְׁעָשָׂה יוֹסֵף בְּאָרֶץ
מִצְרָים, שְׁבָתוֹב (בראשית מ"ט) וַיַּבָּא יוֹסֵף אֶת

רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי יְהוָדָה, הַוּ יְתַבֵּי וְלֹעֲזָן בְּאוֹרִיְתָא
קְמִיה דְּרַבִּי שְׁמֻעוֹן, אָמַר רַבִּי יְהוָדָה, הָאִ
דְּכַתִּיב נִזְקָם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ עַל מִצְרָיִם, וְתִגְינֵן, דָּאִיהוּ
קָם מְגַרְמִיה, מַה דְּהֹהֶה שְׁפֵל, קָם, וְלֹא אָתְחֹזֵי
לְמַלְכָא, וּבְעוֹתָרָא קָם. אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּלֹא חֶבֶד
הָוּא, בְּגַוְונָא דְּאָחַשְׁוֹרֹזֶשׁ דְּלֹא אָתְחֹזֵי לְמַלְכָא, וְקָם
מְגַרְמִיה, וְקָם בְּעוֹתָרָא, וּבְעָא לְאוֹבֵדָא לִיְשָׂרֵאל
מְעַלְמָא, אַוְתָּהֶה, הָאִי לֹא אָתְחֹזֵי לְמַלְכָא, וְקָם
מְגַרְמִיה, וּבְעָא לְאוֹבֵדָא לִיְשָׂרֵאל מְעַלְמָא, דְּכַתִּיב
וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ וָגוֹן, הָבָה בְּתַחַכְמָה לוֹ וָגוֹן, וּבְדַ
הָזָה קָם מְלַכָּא לְעַילָּא, קָם מְלַכָּא לְתַהָּא.

רַבִּי אַלְעֹזֶר וְרַבִּי אָבָא וְרַבִּי יוֹסֵי, הַזּוּ אַזְלִי
מִטְבְּרִיא לְצְפּוֹרִי, עַד דְּהֹזּוּ אַזְלִי, פָּגַע בְּהוּ
חַד יַדְאֵי, פָּתָח וְאָמֵר, (ישעה י"ט) **מִשְׁא מִצְרָיִם הַנְּהָ**

לשון הקודש

שְׁמֻעוֹן, הַכֵּל בְּךָ הוּא, בְּמוֹ אָחַשְׁוֹרֹזֶשׁ
 שְׁלָא הִיה רָאוּי לְמַלְכָה, וְקָם מְעַצְמָוֹן, וְקָם
 בְּעָשָׂר, וַיַּצְחַק לְהַאֲבִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם, אָפְּ בָּאָנוּ זֶה לֹא רָאוּי לְמַלְכָה,
 וְעַמְדָה מְעַצְמָוֹן, וַיַּצְחַק לְהַאֲבִיד אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם, שְׁבַתּוֹב וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ וָגוֹן,
 הָבָה בְּתַחַכְמָה לוֹ וָגוֹן. וּבְשַׁחַחַ עַמְדָר
 מֶלֶךְ לְמַעַלה – עַומְדָ מֶלֶךְ לְמַטָּה.
רַבִּי אַלְעֹזֶר וְרַבִּי אָבָא וְרַבִּי יוֹסֵי הָיוּ

הַכְּסָף בִּיתָה פְּרֻעָה, וְקָם אֹתָם בְּשָׁנִי
 הַרְעֵב, בֶּל זֶה לֹא זָכָר, וְעַשָּׂה עַצְמוֹ שֶׁלֹּא
 יָדַע אֹתוֹ.
רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי יְהוָדָה הָיוּ יוֹשְׁבִים
 וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה לְפָנֵי רַבִּי שְׁמֻעוֹן. אָמַר
רַבִּי יְהוָדָה, מַה זֶּה שְׁבַתּוֹב וְקָם מֶלֶךְ
חֶדֶשׁ עַל מִצְרָיִם, וְשַׁגְנֵנוּ שְׁחוֹא קָם
מְעַצְמָוֹן, מַה שְׁחִיה שְׁפֵל – קָם, וְלֹא רָאוּי
הָיָה לְמַלְכָה, וּבְעָשָׂר הוּא קָם. אָמַר רַבִּי

ה' רוכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניהם. תא חזי, כל מלכין דעלמא, וכל עמיין דעלמא, לא חשיבי כלום קמי קדרשא בריך הוא, דברתיב, (דניאל ז) וכל דינרי ארעה שלא חשיבין ובמצביה עביד בחיל שמייא. והבא במצרים, אף על גב הכל אינון גבוראן, ודרעה מרממא גלי קדרשא בריך הוא במצרים, מה כתיב הגה ה' רוכב על עב קל ובא מצרים. מי שנא, הכל עמיין דעלמא, שלא היה חבי, דהא קדרשא בריך הוא גור גורה ואתעbid, והבא איהו אתה, דברתיב ובא מצרים. ובתיב, (שמות י"ב) וערתאי באָרֶץ מצרים וגוי אני ה'.

אלא, בגין דמלכא היה אתי, לאפקא למטרוניתא דהנות תפון. בגין יקרה דמטרוניתא היה

לשון הקודש

שבל אותו הנגורות וירוע רמה גלה הקירוש ברוך הוא במצרים, מה בתוב? הגה ה' רכב על עב קל ובא מצרים. מה שונה בכלל עמי העולם שלא היה בה, שחרי הקירוש ברוך היא גור גורה ונעשה, ובaan הוא בא, שבתוב ובא מצרים, וכתווב (שמות יט) וערתאי באָרֶץ מצרים וגוי אני ה?

אלא משום שהמלך היה בא לחשיאה

חולכים מטבחיה לצפורי. עד שהיו הולכים, פגע בהם יהודי אחד. פתח ואמר, (ישעה ט) משא מצרים הגה ה' רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניהם. בא ראה, כל מלכין העולם וכל עמי העולם לא נחשבים לכלום לפניו הקירוש ברוך הוא, שכתוב (דניאל ז) וכל דינרי הארץ שלא חשבים, וכרצונו עשה בחיל השמים. ובaan במצרים, אף על גב

אתה. ועל דא הוה קדשא בריך הוא בעי ביקרה,
ואתה לגביה לאקמָא לה, ולמיhib לה יְדָא, ולוֹזַקְפָּא
לה, כמה רזפני קדשא בריך הוא למעבד בסוף
גלוותא דאָדָום.

אמֶר רבי ייסא, אי הָכִי, דבְּגִין דמַטְרוֹנִיתָא הָזָה,
הָא בְּגָלוּתָא דְבָבֵל, מַטְרוֹנִיתָא תְּמִן הָנוּת,
אמאי לא הָזָה כֵּד. אמר ליה, הָא תְּגִינֵּן, דחֲטָאתָה
גרם, דגְּטַלְוָ נְשִׁים נְבָרִיות, וְאַעֲלֵוּ בְּרִית קְיֻמָּא
קדישא ברשותא אחרא. ובגין כֵּד אתה אבידו מהונ
נפשין, ואתזoon, דאתתזוי למעבד להו, מה דלא הָזָה
הָכִי בְּגָלוּתָא דמִצְרָיִם, דבְּלָהוּ הוּ שְׁבָטֵי יְהָה, בְּנֵי
ישראל עַלְוָ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְפָקָן.

בְּגָלוּתָא דאָדוּם, בעי קדשא בריך הוא
לְאַתִּיקָרָא בעלמא, ולמייתו איהו

לשון הקודש

הרי שנינו שהחטא גرم, שנשאו נשים
נבריות והכenisו אותן ברית קדש לרשות
אחרת, ולבן נאבדו מהם הנשים
וهوאותות שראויים היו להשרות להם,
מה שלא היה כה בגולות מצרים, שבלם
הי שבטו יה, בני ישראל נבנסו, ובני
ישראל יצאו.

בגולות אדורם רוצחה הקדוש ברוך הוא
להתכבד בעולם ולא באה היא להקים את

את הגבירה שהיתה שם, ובשביל כבוד
הגבירה היה בא. ועל כה היה הקדוש
ברוך הוא רוצח בכבורה, ובא אליה
להדקימה ולתת לה יד ולוֹזַקְפָּ אורתה, במו
שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות בסוף
גלוות אדורם.

אמר רבי ייסא, אם כה שבשביל
הגבירה זה היה, הרי בגולות בבל היה
שם הגבירה, ולוֹמָה לא היה כה? אמר לו,

לאקְמָא לְמַטְרוֹגִיתָא, וְלַגְעָרָא לְה מַעֲפָרָא. וּוְיֵלְמָאן דַיְעָרָע תִּפְנוּ קְמִיה, בְשֻׁעַתָּא דַיְמָא (ישעה נ"ב) הַתְּגַעַרְיִי מַעֲפָר קְוֹמִי שְׁבִי יְרוֹשָׁלַיִם הַתְּפַתְּחִי מַוְסְרִי צְוֹאַרְךָ. מֵאָן הוּא מַלְכָא וְעַמָּא דִיְקוּם קְמִיה.

וְגַעַז אַלְילִי מִצְרִים מִפְנִיו, (ישעה י"ט) אַלְילִי מִצְרִים, לֹאוּ עַל אֶבְגַּינְוּ וְאַעֲזִין אַתְמָר, אַלְאָ עַל כָּל אִינְיוֹ דְרָגַיּוֹ מִמְּנָנוּ עַלְאַיִן, וְעַל אִינְיוֹ פְוִילְחָגַיּוֹ תִּתְאַיֵּן דְלַהּוֹן. וּבָכָל אַתְרָה דְגַלּוֹ יִשְׂרָאֵל, קְדַשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא בְּעֵי עַלְיָהוּ, וְאַתְקַבֵּיל מַאֲינָנוּ עַמְיוֹן.

תָא חָזֵי, מָה בְתִיב, (ישעה נ"ב) בָה אָמֵר ה' מִצְרִים יָרַד עַמִּי בְרָאשׁוֹנָה לְגֹור שֵׁם וְאַשּׁוֹר בָאַפְסָעָשָׁקָו תְוִרְעַמָּא דַאֲתְרָעָם קְדַשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא עַל אַשּׁוֹר, וְאָמֵר, חָמֹז מָה עָבֵד לִי אַשּׁוֹר, דָהָא מִצְרִים דָאָגָא עַבְדִית בְהוּ כָל אִינְיוֹ דִיְגַיּוֹ, וְעַמִּי (איינְיוֹ) נְחַתְּוֹ

לשון הקודש

הגבירה ולגער אותה מהעפר. אוֹ לִמִי שִׁיטְמָא שֵׁם לִפְנֵיו בְשָׁעה שִׁיאָמֵר (ישעה נ"ב) הַתְּגַעַרְיִי מַעֲפָר קְוֹמִי שְׁבִי יְרוֹשָׁלָם הַתְּפַתְּחִי מַוְסְרִי צְוֹאַרְךָ. מַיְהָא הַמְלָךְ וְהָעָם שִׁיעַמְד לִפְנֵיו? וְגַעַז אַלְילִי מִצְרִים מִפְנִיו. אַלְילִי מִצְרִים, לֹא עַל עַצִים וְאֶבְגַּנִים נָאָמֵר, אַלְאָ עַל כָּל אַוְתָם דְרָגָות מִמְנוֹת הַעֲלִינוֹת, וְעַל אַוְתָם הַעֲבּוֹדוֹת הַתְּחִתּוֹנוֹת שְׁלָהֶם.

תפָן, לְדִירָא בֵינֵיהֶן, וּקְבָלוּם מִצְרָאי בֵינֵיהֶן, וַיַּהֲבֹן לֹזֶن שֶׁפֶר אֶרְעָא אֶרְץ גּוֹשֶׁן, וְאֶפְעַל גַב דָאַעַיקָו לֹזֶן בְגַלְוִתָא, לֹא אַעֲדו אֶרְעָא מִגְהָזָן, דְכַתִּיב, (שמות ט') רַק בְאֶרְץ גּוֹשֶׁן אֲשֶׁר שֵׁם בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ'. וַיְמִיטֵב אֶרְעָא דְמִצְרָים הָזָה, דְכַתִּיב, (בראשית מ"ז) בְמִיטֵב הָאָרֶץ בְאֶרְץ רַעֲמִסָם. וְתוֹ, דְלֹא אַעֲדו מַדְלָהָזָן כְלוּם, דְכַתִּיב, (שמות ט') וּמַמְקָנָה בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ'. וְעַם בֶל דָא אַתְהָנו בְכֹמָה דִיגִין.

אֲבָל אֲשֻׁור בְאַפְסָעֵשְׁקוּ, אֲטִיל (דף ז' ע"ב) לֹזֶן בְאֶרְעָא דִסְיִיפִי עַלְמָא, וְגַטְלָל לֹזֶן אֶרְעָא דַלְהָזָן. וַיַּהֲמִיחָרָא, דְעַבְדִי כָל הָגִי טְבָאנָן לְיִשְׂרָאֵל, אַתְהָנו בְכָל אַיִזְעָן דִיגִין. אֲשֻׁור וְאַדּוֹם וְשָׁאָר עַמִּין, דְמַעַיְקָין לֹזֶן, וְקַטְלִין לֹזֶן, וְגַטְלִין לֹזֶן מִמּוֹגִיהָזָן, עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה דְקֹודְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא בְעֵי לִיקְרָא שְׁמִיה

לשון הקודש

בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ', וְעַם בֶל זה נְדוֹנו בְכֹמָה דִיגִין.

אֲבָל אֲשֻׁור בְאַפְסָעֵשְׁקוּ, הַטִּיל אֹתָם בָאָרֶץ שְׁבָסּוֹף הָעוֹלָם, וְגַטְלָל אֶת אַרְצָם מִהֶם. וַיַּהֲמִיחָרָא, שְׁבָתּוּב (שמות ט') רַק בְאֶרְץ גּוֹשֶׁן אֲשֶׁר שֵׁם בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ'. וַיְמִיטֵב אֶרְץ מִצְרָים הַיִתָה, שְׁבָתּוּב (בראשית מ"ז) בְמִיטֵב הָאָרֶץ בָאָרֶץ רַעֲמִסָם. וְעוֹד, שְׁלָא הַעֲבִירוּ מִשְׁלָהָם כְלוּם, שְׁבָתּוּב (שמות ט') וּמַמְקָנָה

עַלְיָהוּ, דְבָתִיב, וְהַתְּפִידֵלְתִי וְהַתְּקִדְשֵׁתִי
וְנוֹדָעַתִי. הַתָּם בְמִצְרִים בְמַלְכָא חֶד, וְחֶכָא בְכָל
מַלְכִין דְעַלְמָא.

רַבִי שְׁמֻעוֹן זָקָף יְדוֹי וְבָכָה, וְאָמַר, וּוי מָאוֹן דִיזְדִּמְן
בְהַהוּא זְמָנָא, זָבָאָה חַוְלָקִיה מָאוֹן דִיזְדִּמְן
וַיְשַׁתְּבַח בְהַהוּא זְמָנָא, וּוי מָאוֹן דִיזְדִּמְן בְהַהוּא
זְמָנָא, בְגַיְן דְבָד יִתְיִ קְדֵשָא בְרִיךְ הוּא לְפַקְדָא
לְאַיְלָתָא, יִסְתַּבֵּל מָאוֹן אַינְזָן דְקִיְימָן בְהַדָּה, בְכָל
אַינְזָן דְמַשְׁתַּבְחֵי עַפְהָה, בְכָל עֲוָבְדוֹי דְבָל חֶד וְחֶד,
וְלֹא יִשְׁתַּבְחֵז וְבָאי. דְבָתִיב, (ישעה ס"א) וְאַבִיט וְאַיְן
עוֹזָר. וּבָמָה עַקְתֵּין עַל עַקְתֵּין לִיְשָׂרָאֵל.

זָבָאָה מָאוֹן דִיזְדִּמְן וַיְשַׁתְּבַח בְהַהוּא זְמָנָא, בְגַיְן
דְהַהוּא דִיתְקִים דִיתְקִים בְהַהוּא זְמָנָא
בְמַהְימָנוֹתָא, יִזְבָּה לְהַהוּא נְהִירָא דְחַדּוֹה דְמַלְכָא.

לשון הקודש

ברוך הוא רוץ לכבוד את האילה, יסתפל מי
שם אותם שעמדו עפה, בכל אותם
שנמצאים עפה, בכל מעשי כל אחד
ואחד, ולא ימצא צדיק, שבתוב (ישעה ס)
ואביט ואין עוזר. ובמה צרות על צרות
ליישראֵל.

אֲשֶׁרִי מֵשִׁיזְדִּמְן וַיְמִצָּא בְאֹתוֹ חַזְמָן -
משמעותו – משום שבסיבא הקדוש

ברוך הוא רוץ לכבוד את שמו עליהם,
שב טוב (חזקאל לה) והרגדלתני והתקדשתי
ונודעתה. שם במצרים במלך אחד, ובאן
בכל מלכי העולם.

רַבִי שְׁמֻעוֹן הַרִים יְדוֹי וְבָכָה וְאָמַר, אוֹי
לְמַי שִׁיזְדִּמְן בְאֹתוֹ זָמָן, וְאָשֶׁר חַלְקוּ שְׁלָמִי
מֵשִׁיזְדִּמְן בְאֹתוֹ זָמָן. אוֹי לְמַי שִׁיזְדִּמְן
בְאֹתוֹ זָמָן – משום שבסיבא הקדוש

וְעַל הַהּוֹא זָמֵנָא בְּתִיב, (זכירה י"ג) וַצְרָפָתִים בְּצָרוֹף אֶת הַכְּסָף וּבְחֲנִיתִים בְּבַחֲזָן אֶת הַזָּהָב וּגּוֹ.

לְבַתֵּר דָּאיְנוּ עֲקָתִין מִתְעָרִי עַל יִשְׂרָאֵל, וְכֹל עַמִּין וּמֶלֶכִים יִתְיַעַטְוּ בְּחֶדֶד עַלְיָהוּ, וּמִתְעָרִי כִּמָּה גַּזְוִירִין בַּישִׁין, בְּלָהּוּ סְלָקִי בְּעִיטָא חֶדֶד עַלְיָהוּ, וַיְיַתְּנוּ עֲקָתָא עַל עֲקָתָא, בְּתְּרִיבָתָא מִשְׁבָּחָן קְמִינִיתָא. בְּדִין יְתָחִיזִי חֶר עַמּוֹדָא דָּאשָׁא, קָאִים מֵעַלָּא לְתָהָא, אַרְבָּעִין יוֹמִין, וְכֹל עַמִּין דָּעַלְמָא חַמְּמָא לֵיה.

בְּהַהּוֹא זָמֵנָא, יִתְעַר מַלְכָא מִשְׁיחָה, לְנַפְקָא מִגּוֹ גִּנְתָּא דְּעַדָּן, מִהַהּוֹא אַתָּר דְּאַתְּקָרֵי קְזָ"ר, וַיִּתְעַר בְּאָרְעָא דְּגָלִיל, וְהַהּוֹא יוֹמָא דִיְפּוֹק לְתָפָן, יִתְرַגֵּזְכָּל עַלְמָא, וְכֹל בְּנֵי עַלְמָא מִתְחַבָּאִין גַּו מַעֲרָתִי וּטְפִרִי, דָּלָא יְחַשְּׁבָן לְאַשְׁתָּזְבָּא. וְעַל

לשון הקודש

בָּאֱמֹנוֹת, יוֹכֵה לָאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל שְׁמָחָת הַמֶּלֶךְ, וְעַל אֹתוֹ זָמֵן בְּתוֹב (זכירה י"ג) וַצְרָפָתִים בְּצָרוֹף אֶת הַכְּסָף וּבְחֲנִיתִים בְּבַחֲזָן אֶת הַזָּהָב וּגּוֹ.

לְאַחֲר שָׁאוֹלָן צְרוֹת יִתְעוֹרְרִי עַל יִשְׂרָאֵל, וְכֹל הָעִמִּים וּמֶלֶכִים יִתְיַעַצְוּ בְּאַחֲר עַלְיָהָם, וּמְעוֹרְרִים בְּפָה גִּזְוֹת רֻעּוֹת, וְכֹל עֲולִים בְּעִצָּה אֶחָת עַלְיָהָם, יִבְאֹו צָרָה עַל צָרָה, אַחֲרֹנוֹת מִשְׁבָּחוֹת

הַהְיוֹא זָמְנָא בְּתִיב, (ישעה ב) וּבָאוּ בְּמִעֵרוֹת צְוִירִים
וּבְמִחְלֹות עַפְרֶר מִפְנֵי פְּחַד ה' וּמִהְדָּר גָּאוֹנוּ בְּקוּמוֹ
לְעָרֹז הָאָרֶץ.

מִפְנֵי פְּחַד ה', דָא הַהְיוֹא רְגִיזָא דְכָל עַלְמָא.
וּמִהְדָּר גָּאוֹנוּ דָא מֶשִׁיחָה. בְּקוּמוֹ לְעָרֹז
הָאָרֶץ, בְּדַיְקָוּם וַיַּתְגַּלְיָה בְּאָרְצָא דְגָלִיל, בְּגִינַן דָא יְהָוָה
הָוּא אָתָר קְדֻמָּה דָא תְּחִרְבָּא בְּאָרְצָא קְדִישָׁא,
וּבְגִינַן כֵּה, יַתְגַּלְיָה תְּפִנָּה קְדֻמָּה לְכָל אָתָר, וּמִתְפִנָּה
יַתְעַר קְרָבִין לְכָל עַלְמָא.

לְבָתָר אַרְבָּעִין יוֹמִין, דְעַמְזָדָא יְקָוּם מֵאָרְצָא
לְשָׂמִיא, לְעִיגִיהָוּן דְכָל עַלְמָא, וּמֶשִׁיחָה
יַתְגַּלְיָה, יְקָוּם מִסְטָר מִזְרָח, חַד בּוֹכֶבֶת מַלְהַטָּא בְּכָל
גּוֹנוֹנִין, וּשְׁבָעָה בּוֹכֶבֶת אַחֲרִינִין דְסִחרָן לְהַהְיוֹא
כּוֹכֶבֶת, נִגְיָהָוּן בֵּיה קְרָבָא בְּכָל סְטוּרִין, תְּלַת זְמִינִין

לשון הקודש

(ישעה ב) וּבָאוּ בְּמִעֵרוֹת צְוִירִים וּבְמִחְלֹות
רָאשָׁוֹן לְכָל מִקּוּם, וּמִשְׁמָן יַעֲזֵר קְרָבּוֹת
עַפְרֶר מִפְנֵי פְּחַד ה' וּמִהְדָּר גָּאוֹנוּ בְּקוּמוֹ
לְעָרֹז הָאָרֶץ.

אַחֲר אַרְבָּעִים יוֹם שָׁעַמּוֹד יַעֲמֹד מֵאָרֶץ
לְשָׁמִים לְעִינֵי כָל הָעוֹלָם וַיַּתְגַּלְיָה הַמִּשִּׁיחָה,
יְקָוּם מִזְרָח מִזְרָח בּוֹכֶבֶת אַחֲר לְזָהָת בְּכָל
הָגּוֹנִים, וּשְׁבָעָה כּוֹכְבִים אַחֲרִים
שְׁפָבוּבִים אֹתוֹ הַפּוֹכֶב, וַיַּעֲרֹכוּ בּוֹ קְרָבָב
בְּכָל הָאָדָם שֶׁלְשׁ פָּעָמִים בַּיּוֹם, עַד

מִפְנֵי פְּחַד ה' – וְהוּא אֶתְנוֹ רְגִזָּנוֹ שֶׁל כָּל
הָעוֹלָם. וּמִהְדָּר גָּאוֹנוּ – זה מֶשִׁיחָה. בְּקוּמוֹ
לְעָרֹז הָאָרֶץ – בְּשִׁיקָוּם וַיַּתְגַּלְיָה בְּאָרְצָה
הַגָּלִיל, מִשּׁוּם שְׁהָוָא מִקּוֹם רָאשָׁוֹן
שְׁנַחֲרֵב בְּאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה, וְלֹכֶן יַתְגַּלְיָה שֶׁם

בַּיּוֹם֙ אֶת שְׁבָעִין יוֹמִין וְכֹל בְּנֵי עַלְמָא חַמְאוֹן.

וְהַהְוָא כּוֹכֶבֶת, יג'יח בָּהוּ קְרַבָּא, בְּטִיסִין דְּנוּרָא,
מְלַהְטִין מְגַצְּזִין לְכָל עֲבָר, וּבְטֻשׁ בָּהוּ,
עד דְּבָלָע לֹזֶן, בְּכָל רְמִשָּׁא וְרְמִשָּׁא, וּבְיוֹםָא אֲפִיק
לוֹזֶן. וְנִגְיָהָן קְרַבָּא לְעִינְיהָן דְּבָל עַלְמָא, וּבָנו בְּכָל
יוֹמָא, עד שְׁבָעִין יוֹמִין. לְבָתֶּר שְׁבָעִין יוֹמִין, יִתְגַּנְיוּ
הַהְוָא כּוֹכֶבֶת, וִתְגַּנְיוּ מְשִׁיחָה, עד תְּרִיסֶר יִרְחַיָּן,
וִיתְהַדֵּר הַהְוָא עַמּוֹדָא דְּאַשָּׁא בְּמַלְקָדְמַיִן, וּבְיָה
יִתְגַּנְיוּ מְשִׁיחָה, וְהַהְוָא עַמּוֹדָא לֹא יִתְחַזֵּי.

**לְבָתֶּר תְּרִיסֶר יִרְחַיָּן, יִסְלְקוּן לֵיהּ לְמִשִּׁיחָה, בְּהַהְוָא
עַמּוֹדָא, לְגֹזֶן רְקִיעָא, וְתִמְנוּ יִקְבְּלָה תְּוֹקֶפֶת
וְעַטְרָא דְּמַלְכָותָא. וּבְדַנְחַיָּת, יִתְחַזֵּי הַהְוָא עַמּוֹדָא
דְּאַשָּׁא בְּמַלְקָדְמַיִן, לְעִינְיהָן דְּבָל עַלְמָא, וִיתְגַּלֵּי
לְבָתֶּר מְשִׁיחָה, וִיתְבָּגְשׁוּן לְגַבְיהּ עַמְּפִין סְגִיאַיָּן, וִיתְעַרְבֵּן**

לשון הקודש

אותו עמוד אש במו מקדם, ובו יגנו
הפסחית, ואותו עמוד לא יתראה.
לאחר שנים עשר חדש יעלו את הפסחית
באותו העמוד לתוכה הרקיע, ושם יקבל
חוֹק ועַטְרָה מלכות. וכשירד, יתראה
אותו עמוד אש במו מקדם לעיני כל
העולם, ולאחר כך יתראה הפסחית,
ויתבגשו אליו עמים רבים, ויעורר קרבות

שבעים يوم, וכל בני העולם רואים.
ואזתו כוכב יערך בכם קרב בלפידי
ash loheitim vnoatzim l'covel uever, ומבה
bahem ud shabol'uh ottem b'covel erub v'erub,
v'beyom moziah ottem. ויערכו קרב לעיני
כל העולם, ובן בכל יום עד שבעים يوم.
לאחר שבעים يوم יגנו אותו כוכב, ונגנו
הפסחית עד שנים עשר חדשם, ויחור

קָרְבֵּין בְּכָל עַלְמָא. וּבַהֲיוֹא זָמָנָא יִתְעַר קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא גָּבוֹרְתִּיה לְבָל עַמְיוֹן דֶּעָלָמָא, וּמְלָכָא מְשִׁיחָא יִתְּיַדַּע בְּכָל עַלְמָא, וּבָל מְלָכִין דֶּעָלָמָא יִתְּעַרְוּן לְאַתְּחַבְּרָא לְאַגְּחָא קָרְבָּא בֵּיה.

וּבָמָה (עַמְיוֹן) מִפְּרִיצֵי יְהוָדָא אַיִן יִתְהַפְּכוּ לְאַהֲדָרָא לְגַבְּיָהוּ, וַיִּתְוֹן עַמְהֻזָּן, לְאַגְּחָא קָרְבָּא עַל מְלָכָא מְשִׁיחָא. כְּדִין יִתְחַשֵּׁךְ בָּל עַלְמָא חַמֵּשׁ עַשְׂרָה יוֹמִין, וּסְגִיאָן מַעַמָּא דִישְׁרָאֵל יְהוָן מַתִּין בְּהַהֲוָא חַשׁוּבָא. וּעַל דָּא בְּתִיב, (ישעה ס) כי הנֵה הַחַשֵּׁךְ יִבְּסֵה אָרֶץ וּעַרְפֵּל לְאוֹמִים.

פָּתָח וְאָמַר (דברים כ"ב) כי (דף ז ע"א) יִקְרָא קְנו צְפֹר לְפִנֵּיךְ בְּדָרֶךְ בְּכָל עַז אוֹ עַל הָאָרֶץ אֶפְרֹזָחִים אוֹ בִּיצִים וְהָאָם רַבְצָת וְגוֹ, שְׁלַח תְּשִׁלָּח אֶת הָאָם וְגוֹ, הָאֵי קָרָא אָזְקִימָנָא לֵיה, וְאֵיתָו חַד מַפְקוֹדִי אָזְרִיקְתָּא גְּנִיזָן, וְאֵן אֵית לֹן בֵּיה רַזִּי

לשון הקודש

בְּכָל הָעוֹלָם. וּבָאָתוֹ זָמָן יִעָזֶר הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת גָּבוֹרְתָו לְכָל עַמִּי הָעוֹלָם, וּמְלָךְ הַמָּשִׁיחָה יִזְדַּע בְּכָל הָעוֹלָם, וּבָל מְלָכִי הָעוֹלָם יִתְעֹזֶר לְהַתְּחַבֵּר לְעַרְךְ בָּו קָרְבָּן.

וּבָמָה (עַמְיוֹן) מִפְּרִיצֵי הַיְהוּדִים יִתְהַפְּכוּ לְחַזָּר אֶלְלֵיכֶם, וַיָּבֹאוּ עַפְתָּם לְעַרְךְ קָרְבָּן עַל מְלָךְ הַמָּשִׁיחָה, וְאֵו יִחְשֵׁךְ בָּל הָעוֹלָם

דָאוּרִיתָא גְנִיזָן, שְׁבִילֵין וְאֶרְחַין יַדְיֵינו לְחֶבְרִיא,
בְאַינְנוּ הַלְתִין וְתַרְין שְׁבִילֵין דָאוּרִיתָא.

אמֶר רַבִי שְׁמַעַן לַרְבִי אֶלְעֹזֶר בְּרִיה, אֶלְעֹזֶר,
בְזָמָנָה דִיְתַעַר מִלְכָא מִשְׁיחָא, בִמְהַ אֲתֵין
וְגַפְין אַחֲרֵינו יַתְעַרְוּ בְעַלְמָא. תָא חִזִי, בְגַנְתָא
דַעַן דַלְתָתָא, אִית אָתָר חַד גְנִיז וְטַמִיר דַלָא
אֲתִידָע, וְאֵיתָו מַרְקָמָא בְכַמָה גְוֹנִין, וּבֵיתָה גְנִיזָן
אֶלְף הַיְכָלִין דְכַסּוֹפִין. וְלִית מְאָן דַעַיְיל בְהָז, בְרִ
מִשְׁיחָה, דָאֵיתָו קָאִים תְדִיר בְגַנְתָא דַעַן.

וּבָל גַנְתָא מִסְתָרָא בְּרַתִיכִין סְגִיאַין דָצְדִיקִיא,
וּמִשְׁיחָה קָאִים עַלְיָהו, וְעַל בִמְהַ חִילִין
וּמִשְׁירִין דְגַשְׁמִתִין דָצְדִיקִיא תִפְנוּ, וּבְרַאֲשֵי יְרֻחָם,
וּבְזָמְנִי, וּבְשָׁבְתִי, מִשְׁיחָה עַל בְהָזָא אָתָר
לְאַשְׁתַעַשְׂנָא בְכָל אַיּוֹן הַיְכָלִין.

לשון הקודש

הַגְנִזּוֹת, וְלֹנוּ יֵשׁ בָו סְדוֹרוֹת תֹוֹרָה גְנִזּוֹם,
שְׁבִילִים וּדְרָכִים יְדוּעוֹת לְחֶבְרִים בָאָתָם
שְׁלָשִׁים וּשְׁנִים נְתִיבוֹת הַתֹּוֹרָה.

אמֶר רַבִי שְׁמַעַן לַרְבִי אֶלְעֹזֶר בָנו,
אֶלְעֹזֶר, בָזָמָן שִׁיטַעֲרָר מֶלֶךְ הַמִשְׁיחָה,
בִמְהַ אַוְתָות וְגַפְים אַחֲרִים יַתְעַרְרוּ
בְעוֹלָם. בָא רָאָה, בָנָן עַד שְׁלָמָה יֵשׁ
מֶקוּם אַחֲד גְנּוּן וְשָׁמוּר שְׁלָא נֹדָע, וְהָא
מַרְקָם בְכַמָה גְנּוּנִים, וּבָו גְנּוּנִים אֶלְף

וּבָל חָנוּ מַקָּפ בְמַרְכָבּוֹת רַבּוֹת שָׁל
צְדִיקִים, וּמִשְׁיחָה עוֹמֵד עַלְיָהָם וְעַל בִמְהַ
חִילּוֹת וּמְתָנוֹת שָׁל גְשִׁמוֹת צְדִיקִים שָׁם,
וּבְרַאֲשֵי חֶרְשִׁים וְתַגְים וּשְׁבָתוֹת נְבָנָם
מִשְׁיחָה לְאוֹתוֹ מֶקוּם לְהַשְׁתַעַשְׂנָא בְכָל
אוֹתָם הַיְכָלוֹת.

לְגֹזֶל גָּנוֹ מִבֵּן אַיִן הַיְכָלֵין, אֵית אָתָר אַחֲרָא טַמִּיר
וְגַנְיוֹ דְלָא אַתִּידַע בָּלֶל, וְאַקְרֵי עַדּוֹ. וְלִית מְאֹן
דִּיכְלֵל לְמַנְדָע בֵּיה. זֶמֶשִׁיחַ אַגְנֵיו (ס"א יַתְגֵלֵי) לְבָרָה,
סְחִירְגִּיה דְהַהוּא אָתָר, עַד דְאַתְגֵלֵי לֵיה חַד אָתָר.
דְאַקְרֵי קָנוּ צְפֹור, וְאַיְהוּ אָתָר דְכְרֵי עַלְיהָ הַהוּא
צְפֹור. דְאַתָּעָר בְּגַנְתָא דְעַדּוֹ בְּכָל יוֹמָא.

וּבְהַהוּא אָתָר, מְרֻקְבָּמוּ דִיּוֹקְנִין דְבָל שָׁאָר עַמִּין,
דְאַתְבָנֵשׂוּ עַלְיָהוּ דִיּוֹשָׂרָאֵל לְאַבָּאָשָׂא
לוֹז. עַל בְּהַהוּא אָתָר, זְקוּיפָ עַיְנוֹי, וְחוּזֵי אַבָּהָן,
דְעַאלִין בְּחַרְבָּן בֵּית אֱלֹהָא, עַד דְחַמֵּי לְרַחֵל
דְדַמְעָה אַבְּאַנְפָהָא, וְקַודְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנַחֵם לְהָה,
וְלֹא צְבִיאָת לְקַבְלָא תְנַחֲמִין, פְמָה דְאַת אָמֵר, (ירמיה
ל"א) מְאֹנֶה לְהַנְחָם עַל בְּנִיה. בְּדַיּוֹן. מֶשֶׁיחַ אָרִים
קְלִיה וּבְכִי, וְאַזְדְעֹזֶעֶל גַּנְתָא דְעַדּוֹ, וְכָל אַיִן
צְדִיקִיא דְתִמּוֹן גָּעוֹ וּבָכוּ עַמִּיה.

לשון הקודש

לִפְנֵי וּלְפָנִים מִבֵּל אֶזְתִּים שְׁחַתְבָּגְסוּ עַל יִשְׂרָאֵל
מִקּוּם אַחֲרָא טַמִּיר וְגַנוֹן שְׁלָא נֹדֵע בָּלֶל,
וְגַנְקָרָא עַדּוֹ, וְאַיְן מַי שְׁכַול לְדַעַת אַתָּוֹ,
וּמֶשֶׁיחַ גַּנוֹן בְּחוּזֵן סְבִיב אֶזְתִּים מִקּוּם, עַד
שְׁנַתְגָלָה לוֹ מִקּוּם אַחֲרָא שְׁגַנְקָרָא קָנוּ צְפֹור,
וְהָוָא מִקּוּם שְׁמַטְבָּרִיָּה עַלְיוֹ אַתָּה צְפֹור
שְׁפָתְעָוָרָת בְּגַן עַדּוֹ בְּכָל יּוֹם.
וּבְאֹתוֹ מִקּוּם רְקוּמִים דִיּוֹקְנָאֹת שֶׁל

גָּעֵי וְבָכִי זַמְנָא תְּנִינָא, וְאַזְדְּעֹזֶעֶת הַהוֹא רַקְיעַ דַּעַל
גַּבֵּי גַּנְתָּא, אֲלֵפֶת וְחַמִּישׁ מַאֲהָרָבָא מְשֻׁרְיוֹן
עַלְאַין, עַד דְּמַטִּי לְנוּ בְּרִסְיָא עַלְאָה. בְּדוֹן, קְדֵשָׁא
בְּרִיךְ הוֹא רַמְיוֹן לְהַהוֹא צְפָרָא, וְעַל לְהַהוֹא קְנוּ
דִּילָה, וַיְתַבָּא לְגַבִּי מְשִׁיחָה, וְקָרִי מַה דָּקָרִי, וְאַתְּעַר
מַה דָּאַתָּעַר.

עַד דְּמַגְוּ בְּרִסְיָא קְדֵשָׁא, אַתְּקָרִי תִּלְתָּזְמִינָא
הַהוֹא קְנוּ צְפָרָא, וְמְשִׁיחָה, וּבְלָא סְלִקְיָוּ לְעַיְלָא,
וְאוֹמֵי לוֹזָן קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוֹא, לְאַעֲבָרָא מְלָבוּ חִיבָּא
מִן עַלְמָא, עַל יְדָא דְּמְשִׁיחָה, וּלְנַקְמָא נַקְמִינָא
דִּישְׂרָאֵל. וּבֶל אִינְיוֹן טְבָוֹן, דְּזָמִינָא קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוֹא
לְמַעַבָּד לְעַמִּיה. וַיְתַבָּה הַהוֹא קְנוּ צְפָרָא וְמְשִׁיחָה
לְדוֹבְתִּיה. וַיְתַבָּה מְשִׁיחָה וְאַתְּגִנְיוֹ גַּו הַהוֹא אָתָר
בְּמַלְקָדְמִין.

לשון הקודש

עד שְׁמַתּוֹךְ הַכְּפָא הַקָּדוֹשׁ נִקְרָא שְׁלַשׁ
פָּעִים אָתוֹן קְנוּ צְפָרָא, וְהַפְּשִׁיתָה, וּבְלָם
עוֹלִים לְמַעַלָּה, וְמַשְׁבִּיעַ אָתוֹם הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוֹא לְהַעֲבִיר מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה מִן
הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחָה וּלְנַקְמָתָה נִקְמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּבֶל אָתוֹן טוֹבָות שְׁעִתִּיד הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוֹא לְעַשׂוֹת לְעַמּוֹ. וּשְׁבָ אָתוֹן קְנוּ
צְפָרָא וְהַפְּשִׁיתָה לְמַקוּמוֹ, וּשְׁבָ הַמְּשִׁיחָה
וּנְגַנְנוּ לְתֹזֶד אָתוֹן מָקוֹם בָּמוֹ מַקְדָּם.

וּבוֹכָה, וְמַזְדְּעֹזֶעֶת בָּל גַּן הַעֲדָן, וּבֶל אָתוֹם
צְדִיקִים שָׁשֶׁם גַּוְעִים וּבוֹכִים עַמּוֹ.
גֹּזְעָה וּבוֹכָה פָּעָם שְׁנִיה, וְמַזְדְּעֹזֶעֶת אָתוֹן
רַקְיעַ שְׁעַל גַּבִּי הַגּוֹן, אֲלֵפֶת וְתִמְשֵׁת מַאֲוֹת
רַבּוֹא מְחֻנּוֹת עַלְיוֹנִים, עַד שְׁמַגְעַ לְתֹזֶךְ
הַכְּפָא הַעֲלִיוֹן, וְאַנוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוֹא
רוֹמוֹ לְאָוֹתָה צְפָרָא, וּנְבָנָסָת לְאָוֹתָה קְנוּ
שְׁלָה וּוֹשֶׁבֶת אַצְלֵי הַפְּשִׁיתָה, וּקוּרָא מַה
שְׁקֹורָא, וּמַתְּעַורֵּר מַה שְׁמַתְּעֹורֵר.

וּבָזְמַנָּא דִּיְתָעֵר קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הָזָא לְאַתְקָנָא
עַלְמַיּוֹן, וְאַתְגָּהִירוּ אֲתַזּוֹן דְּשֶׁמִּיה
בְּשַׁלְיָמוֹ, יוֹד בְּהָא, (לאתקנא) נָא"ז בְּהָא, לְמַחְנוֹי כְּלָא
בְּשַׁלְיָמוֹ חָדָר. בְּדַיּוֹ יְתָעֵר חָדָר כְּכָבָא דְּחִילָּא, בְּאַמְצָע
רְקִיעָא, בְּגַעַן אַרְגָּזָנוֹנָא, לְהִיט וְנִצְיָז בְּיַמָּה לְעִינֵיכֶם
דְּבָל עַלְמָא.

וַיְקֹומַ חָדָר שְׁלָהּוֹבָא דְּאַשָּׁא מִסְטָרָא דְּצָפּוֹן, גַּוּ
רְקִיעָא, וַיְקֹומַ דָּא לְקַבֵּל דָא אַרְבָּעַיִן יוֹמַיּוֹן
וַיִּתְבְּהַלּוּן כָּל בְּנֵי עַלְמָא. לְסֹוף אַרְבָּעַיִן יוֹמַיּוֹן, יְגָהּוֹן
כְּרָבָא, כְּכָבָא וְשְׁלָהּוֹבָא, לְעִינֵיכֶם כְּבָלָא, וַיִּתְפְּשַׂט
הָזָא שְׁלָהּוֹבָא בִּיקִידָוּ דְּאַשָּׁא, מִסְטָרָא דְּצָפּוֹן, גַּוּ
רְקִיעָא, וַיִּחַשּׂזֵב לְמַבְלָעָה הָזָא כְּכָבָא, וּבְמַה שְׁלִיטִין
וּמְלָכִין וְאוֹמְנִיא וְעַמְמִיא, יִתְבְּהַלּוּן מִהָּאי.

לשון הקודש

תוֹךְ הָרְקִיעָא, וַתְּקֹומַ זֶה בְּנֶגֶד זֶה אַרְבָּעִים
יָמִים, וַיִּבְהַלּוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. לְסֹוף
אַרְבָּעִים יָמִים יָעַרְכוּ קָרְבָּן כּוֹכֶב
וְהַשְׁלָהָבָת לְעִינֵי הַכֶּל, וַיִּתְפְּשַׂט אַתָּה
שְׁלָהָבָת בְּשִׁרְפָּת אֲשֶׁר מִצְרַיִם הָצָפּוֹן, תֹּוֹךְ
הָרְקִיעָא, וַיִּחַשֵּׂב לְבָלָע אֶתְהוֹן כּוֹכֶב, וּבְמַה
שְׁלִיטִים וּמְלָכִים וְאַמּוֹת וְעַמּוֹם יִתְבְּהַלּוּ
מִזֶּה.

וּבָזְמַן שִׁיתְעֹורֶר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְתַקֵּן אֶת הַעֲלָמוֹת וּמְאִירֹות אַתְּזָנוֹן
שְׁמוֹ בְּשַׁלְמָוֹת, יוֹד בְּהָא וְלַתְקָנוּ נָא"ז
בְּהָא, לְהִיוֹת הַכָּל בְּשַׁלְמָוֹת אַחַת, אֲזַז
יִתְעֹורֶר כּוֹכֶב אֶחָד מִפְחִיד בְּאַמְצָע
הָרְקִיעָא בְּגַעַן אַרְגָּזָנוֹן, לְהִתְזַעַן בְּיַמָּה
לְעִינֵיכֶם כָּל הָעוֹלָם.
וַתְּקֹומַ שְׁלָהָבָת אֲשֶׁר מִצְרַיִם צָפּוֹן,

כְּדִין יִסְתַּלֵּק הַהוֹא כְּבָא לְסֶטֶר דָּרוֹם, וַיְשַׁלּוּט
עַל הַהוֹא שַׁלְהוֹבָא, וַהֲזֹא שַׁלְהוֹבָא יִתְבָּלַע
וְעִיר וְעִיר בָּרְקִיעָא, מִקְמֵי הַהוֹא כְּבָא, עַד דָּלָא
יִתְחַזֵּי בָּלְלָא. **כְּדִין**, הַהוֹא כְּבָא יַעֲבִיד אָוֶרֶחֶין
בָּרְקִיעָא, בָּתְרִיסֶר תְּחוּמִין, וַקְיִימִין אִינְיוֹן נְהֹרִין
בָּרְקִיעָא תְּרִיסֶר יוֹמִין אַחֲרִגִּין.

לְבַתֵּר תְּרִיסֶר יוֹמִין אַחֲרִגִּין יַזְדְּעִזּוּן כָּל בְּנֵי
עַלְמָא, וַיִּתְחַשֵּׁךְ שְׁמַשָּׂא בְּפֶלְגּוֹת יוֹמָא,
כִּמְהָ דָאַתְחַשֵּׁךְ יוֹמָא דָאַתְחַרְבּ בֵּי מִקְדְּשָׁא, עַד
דָּלָא יִתְחַזֵּן שְׁמִיא וְאַרְעָא. וַיִּתְעַר חֶד קָלָא בְּרֻעָם
וַיַּקְרִין, וַאֲתַחְלַלְלָא אַרְעָא מִהַהְוָא קָלָא, וַכָּמָה חִילִין
וּמְשִׁירִין יִמּוֹתָן מִגְיהָ.

וַהֲזֹא יוֹמָא, יִתְעַר בְּקַרְתָּא דָרוֹמִי רַבְתָּא, חֶד
שַׁלְהוֹבָא דָאַשָּׁא, בַּהֲזֹא קָלָא דִיתְעַר
בָּכָל (דף ח' ע"ב) עַלְמָא. וַיּוֹקִיד כִּמְהָ מַגְדָּלִין, וַכָּמָה

לשון הקודש

או יִסְתַּלֵּק אוֹתוֹ פּוֹכֶב לִאֵד דָרוֹם וַיְשַׁלֵּט
עַל אֹוְתָה שַׁלְהָבָת, וְאֹוְתָה שַׁלְהָבָת
תְּבָלַע מַעַט בָּרְקִיעָא מִלְּפָנֵי אֹוְתָה
פּוֹכֶב, עַד שְׁלָא תְּرָא בָּלְלָא. או אֹוְתָה
פּוֹכֶב יַעֲשֵׂה דְרָכִים בָּרְקִיעָא בְּשַׁנִּים עַשֶּׂר
תְּחוּמִים, וְעוֹמְדִים אֹוְתָם אָוְרוֹת בָּרְקִיעָא
שְׁנִים עַשֶּׂר יָמִים נוֹסְפִים.
אַחֲר שְׁנִים עַשֶּׂר יָמִים נוֹסְפִים יַזְדְּעִזּוּן

היכלון, ובמה מגדליין יפלון, ובמה פרדשבי ורבכבי יפלון בההוא יומא, ובלהו יתבגשוו עלה לבייש. וכל בני עולם לא יכלין (ס"א יחשבו) לאשתותoba.

מה הוא יומא, עד תריסר ירחין, יתיעטוון כל מלכיא, ויגורון בפה גורות, ובמה שמדות על ישראל, ויכלחוון ביה (נ"א בהז), במה דאתמר זאה איה מאן דיערע תפון, זואה איה מאן דלא יערע תפון וכל עולם יהא בערבוביא סגיא.

לסוף תריסר ירחין, קום שבט מישראל, דא מלכא משיחא, דיתער גו גנטא דעדן. וכל אינון צדיקיא יעטרון ליה תפון, ויהגרון ליה מאני זיין, באתzion רשיון דמאני דשמא קדיישא.

לשון הקודש

בכל העולם, וישראל בפה מגדרים ובמה היכלות, ובמה מגדרים יפלו, ובמה גדרים ושרים יפלו באותו יום, וכל תבגשו עליה לרע, וכל בני העולם לא יהא בערבוביה גדולה. לסוף שנים עשר חדשים יקום שבט מישראל, זה מלך הפטיש שיתעורר תוך גן העדן, וכל אותם האזכרים יעטרו אותו שם, ויהגרו לו כל יון באותיות רשותות של כלים של השם הקדוש.

ויבלו (יחשבו) להגצל.

מאותו יום ועד שנים עשר חמשים יתיעצו כל הפלכים וגנרו בפה גורות ובמה שמדות על ישראל, ויכלחוון בהם,

וְקַלָּא יִתְפֹּצֵץ בְּעֲנָפִי אַילְגִּין דְּגַנְתָּא, קָרְרִי בְּחִילָה,
וְאָמֶר, אַתְּעַרוּ קְדִישָׁן עַלְיוֹנוֹן, קְוֹמוֹ מְקֻמִּי
מְשִׁיחָה, הָא עַדְנָא לְאַתְּחַבְּרָא אִתְתָּא בְּבָעָלה,
וּבָעָלה בָּעֵי לְנִקְמָא לְה נִקְמָנוֹ דְּעַלְמָא, וְלֹאַקְמָא
לְה, וְלֹאַגְעָרָה לְה מַעֲפָרָא.

כְּדִין יִקְוֹמֹן בְּלָהָו, וַיְהִגְרוּן לֵיה בְּמַלְקָדְמִין מְאַנִּי
זִיגִינִיה, אַבְרָהָם מִימִינִיה, יִצְחָק מְשִׂמְאָלִיה,
יַעֲקֹב קָמִיה, מֹשֶׁה רְעֵיָה מִהִימָּנָא, עַל כָּל אַלְיִן
צְדִיקִיא, אַזְׁיל וְרַקִּיד גּוֹ גַּנְתָּא דְעָהָן.

כִּיּוֹן דְּאַתְּקָנוּ מְשִׁיחָה, עַל יְדָא צְדִיקִיא בְּגַנְתָּא
דְעָהָן. יַעֲוֵל בְּהַחְוִיא דְזִכְתָּא דְאַקְרֵי קְזָן
צְפוֹר בְּמַלְקָדְמִין, וְחַמֵּי תִּפְנֵן הַהּוּא דְיִזְקָנָא דְחַרְבָּן
בֵּית מַקְדָּשָׁא, וּבָלָהָו צְדִיקִיא דְאַתְּקָטָלוּ בֵּיה. כְּדִין
נְטִיל מַתְפָּנָן (ס"א עָשָׂר) לְבוֹשִׁין, וְאַגְּנִין (נ"א וְאַקְרֵי) עַשְׁר

לשון הקודש

וקוֹל יִתְפֹּצֵץ בְּעֲנָפִי עַצִּי הָן, קָרְאָה מְשִׁמְאָלוֹ, יַעֲקֹב לְפָנָיו. מֹשֶׁה רֹועָה
 הַגְּאָפָן עַל כָּל אֶלְוּ הַצְדִיקִים הַזָּקָן וְרוֹקֵד
 בְּתוֹךְ גַּן הַעֲדָן.
כִּיּוֹן שְׁנַתְּקָנוּ מְשִׁיחָה עַל יְדֵי צְדִיקִי גַּן
הַעֲדָן, יַבְגִּנֵּס לְאוֹתוֹ מָקוֹם שְׁנַקְרָא קְזָן
צְפוֹר בְּמִזְמָרָתָם, וּרְזֹאָה שָׁם אַוְתּוֹ דִּיקָן
שְׁלַחְרָבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּכָל הַצְדִיקִים
שְׁנַהְרְגוּ בָו, וְאֹנוֹ נוֹטֵל מִשְׁם (עָשָׂרָה)

לְבוֹשֵׁי קָנָה. וַיַּתְגִּנֵּוּ תִּפְנִין אֶרֶבְעִין יוֹמִין, דְּלֹא
אֲתִפְלִיא בָּלְלָה.

לְסֹוף אֶרֶבְעִין יוֹמִין, קָלָא חֶד יְתַעַר, וַיַּתְקִרְבֵּי מִגּוֹ
בּוֹרְסִיָּא עַלְאָה, הַהוּא קְנִין צְפּוֹר בּוֹמְלָכָא
מִשְׁיחָא דְאַתְגִּנֵּוּ בֵּיה. וּבְדִין סְלִקְיָן לֵיה לְעִילָּא,
וְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַמֵּי לֵיה לְמִלְבָא מִשְׁיחָא,
מִתְלַבֵּשׁ בְּלִבְשָׁא נוֹקְמָא, וְחַגִּיר מְאַגִּיר זַיִינִי, נְטִילָה
לֵיה זְנִשִּׁיק לֵיה עַל רִישֵׁיה.

כְּדִין, מִזְדְּעֹזָעָן תִּלְתָּ מִאָה וְתִשְׁעִין רְקִיעִין, וְאַרְמִין
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחֶד רְקִיעָא מַאיְנוֹן דְהֹהָה
גָּנִין מִשְׁשָׁת יְמִי בְּרָאשִׁית, וְאַפִּיק מִחְדָּה הַיְכָלָא
דְבַהְהֹא רְקִיעָא חֶד בְּתִרְאָ גְּלִיפָּא, מִחְקָקָא בְּשִׁמְךָן
קְדִישִׁין. בְּהַהְוָא עַטְרָא אַתְעַטָּר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
פְּדָ עַבְרוֹ יִשְׂרָאֵל יְתִיְמָא, לְמִיטָל נוֹקְמִין מִפְּלָל
רְתִיבִי פְּרֻעה וּפְרַשּׁוֹי, וְאַעֲטָר לֵיה לְמִלְבָא מִשְׁיחָא.

לשון הקודש

אוֹתוֹ עַל רַאשׁוֹ.

אָז מִזְדְּעֹזָעים שֶׁלֶשׁ מִאוֹת וְתִשְׁעִים
רְקִיעִים, וּרְוּמוֹ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְרְקִיעָה
אֶחָד מִאַתְּמִים שֶׁהָיוּ גָּנוּזִים מִשְׁשָׁת יְמִי
בְּרָאשִׁית, וּמוֹצִיאָה מַהְיכָל אֶחָד שְׁבָאוֹתוֹ
רְקִיעָה בְּפִרְטָה חִקּוֹק אֶחָד, מִחְקָקָה בְּשִׁמְךָן
הַקְדוֹשִׁים. בְּאוֹתָה עַטְרָה הַתְעַטָּר הַקְדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא בְּשֻׁבְרָוִי יִשְׂרָאֵל אֶת הַיּוֹם,

לְבוֹשִׁים, וְהָם (נקראים) עַשְׂרָה לְבוֹשֵׁי קָנָה,
וְגַנְגַּנוּ שֵׁם אֶרֶבְעִים יוֹם שְׁלָא יַתְגִּלָּה בָּלְלָה.
לְסֹוף אֶרֶבְעִים יוֹם קוֹל אֶחָד יַתְעַרְרָה,
וַיַּקְרָא מִתּוֹךְ הַכְּפָא הַעֲלִיוֹן, אַוְתוֹ קְנִין
צְפּוֹר בּוֹמְלָכָה הַמְּשִׁיחָה שְׁגַנְגַּנוּ בָּה, וְאַז
מְעַלְלִים אַוְתוֹ לְמַעַלָּה, וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
רוֹאֶה אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחָה מִתְלַבֵּשׁ בְּלִבְשָׁ
נְקַמָּה וְחַגִּיר בְּלִי קְרָבָה, נוֹטֵל אוֹתוֹ וּמְנִשְׁקָה

**כִּיּוֹן דָּאַתְעַטֵּר וְאַתְתַּקְוֹן בְּכָל הַגִּי תְּקוּנִין, נְטִיל לִיה
קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא וְגַשְׁיק לִיה בְּמֶלֶךְ מִינָן.
מִאן חַמִּי, רְתִיכִין קְדִישִׁין, וּמִשְׁרִין עַלְאיִין, דְּסַתְּרִין
לִיה, וְיַהֲבִין לִיה מַתְנָן וְגַבּוֹבָן סְגִיאִין, וְיַתְעַטֵּר
מִפְּלָהָיו.**

**עַל תִּפְנִין בְּחַד הַיְבָלָא, וְחַמִּי כָּל אַיִנוֹ מַלְאָכִי
עַלְאיִי, דְּאַקְרִין אַבְלִי צִיּוֹן, אַיִנוֹ דְּבָכוֹ עַל
חַרְבָּן בֵּי מַקְדְּשָׁא, וְבָכָאן הַדִּיר, וְאַיּוֹן יַהֲבִין לִיה
חַד פּוּרְפִּירָא סּוּמְקָא, לְמַעַבְדָּ נַיְקָמִין. בְּדִין, קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הַזָּא גְּנִיזָה לִיה בְּהַהְוָא כֹּן צְפֹור, וְאַתְכְּפִי תִּפְנִין
תְּלִתְיַוְּנִין יוֹמִין.**

**לְבָתֵּר תְּלִתְיַוְּנִין יוֹמִין, בְּהַהְוָא כֹּן צְפֹור, יְהֹוָת מְעַטָּר
בְּכָל אַיִנוֹ תְּקוּנִין מַעַילָא וּמַתְתָּא, בְּמָה
מִשְׁרִין קְדִישִׁין סְחִרְגִּיה, וְיַחְמוֹן כָּל עַלְמָא, חַד**

לשון הקודש

אותם מַלְאָכִים עַלְיוֹנִים שְׁנִקְרָאים אַבְלִי צִיּוֹן, אַוְתָּם שְׁבָכוֹ עַל חַרְבָּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבָכוּם תְּמִידָה, וְהָם נוֹתָנים לוֹ לְבוֹשׁ אָדָם אֶחָד לְעַשׂוֹת נְקֻמוֹת. אָנוּ קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוּא גָּנוֹן אָתוֹ בָּאָתוֹ כֹּן צְפֹור, וּמְתַכְּפָה שֶׁם שְׁלָשִׁים יּוֹם. **לְאַחֲר שְׁלָשִׁים יּוֹם, בָּאָתוֹ כֹּן צְפֹור, יָרֶד מְעַטָּר בְּכָל אַוְתָּם תְּקוּנִים מִפְּעַלָה וּמִפְּתָה, בְּמָה מְחֻנוֹת קָדוֹשִׁים סְבִיבָוֹ,** **לְטַל נְקֻמוֹת מִכֶּל מְרֻבּוֹת פֿרָעה וּפְרִישָׁוֹן, וּמְעַטָּר אֶת מֶלֶךְ הַמִּשְׁיחָה בָּה.** **כִּיּוֹן שְׁהַתְעַטֵּר וְהַתְתַּקְוֹן בְּכָל הַתְּקוּנִים הַלְלוּי, נוֹטֵל אָתוֹן קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּמְנַשֵּׁק אָתוֹן בָּמוֹ מִקְדָּם. מֵי רָאה מְרֻבּוֹת קָדוֹשָׁות וּמְחֻנוֹת עַלְיוֹנִים שְׁפּוּכִים אָתוֹן וּנוֹתָנים לוֹ מְתֻנוֹת וּמוֹתְרוֹת רְבוֹת, וּתְעַטֵּר מִכֶּלֶם. **גְּנִים לְשֶׁם לְהַיְלָא אֶחָד, וּרְוֹאָה כָּל****

נהירו, תלי מركיע לארעא, ויקום שבעה יומין, וכל בני עולם יתמהו ויתבהלו, ולא ינדען כלל, בר אינן חבימין, דידען ברזין אלין, ובאה חולקיהן.

וכל אינן שבעה יומין יתעד (ס"א יתעט) בארעא, בההוא ק"ז צפוי. באן אחר. בדרכ, דא קבורת רחל, דאייה קיימת בפרשת אורחין. ויבשר לה, וניחם לה, ובדין תקבל תנאיםין, ותקים ותנשיך ליה.

לבדת יקום ההוא נהירו מההוא אחר, ושרי ביריחו קרתא דאלני. אבל עז דא יריחו. או על הארץ, דא ירושלים. יהא גניי בההוא נהירו דק"ז צפוי רריסר ירחוי.

בתר רריסר ירחוי, יזכר ההוא נהירו בין שמיא

לשון הקודש

ויראו כל העולם אור אחד תלי מחרקיע דרכיהם. ויבשר לה וניחם אותה, ואו תקבל תנאיםין, ותקום ותנשיך אותן. אחר בך יקום אותה אור מאותו מקום, ושורה ביריחו עיר האילנות. אבל עז - זה יריחו. או על הארץ - זו ירושלים. יהי ננו באותו אור של ק"ז צפוי רריסים עשר חדש. אחר שנים עשר חדש יזכר אותו אור באָרֶץ באותו ק"ז צפוי. באיה מקום? בדרכ, זו קבורת רחל שעומדת בפרשת

וְאֶרְעָא, וַיֵּשֶׁרִי בָּאֶרְעָא דְּגָלִיל, דַתְמָן הַהָה שִׁירוֹתָא
דְּגָלוֹתָא דִיְשָׂרָאֵל. וַתְמָן יְתָגֵלִי מִהְהֹא נְהִירָא דְקָנוֹ
צְפֹר, וַתְבַּכְתָּ לְאַתְרִיה. וְהַהֹא יוֹמָא יוֹהֻזָּעַ בֶּל אֶרְעָא
בְּמַלְכָדָמִין, מַפִּיבִי שְׁמִיא עַד (דף ט' ע"א) סִיבִי שְׁמִיא,
וּבְדִין יְחֹזֹן (יְהֹזֹן) בֶּל עַלְמָא, דְהָא אַתְגֵלִי מַלְכָא
מְשִׁיחָא, בָּאֶרְעָא דְגָלִיל.

וַיַּתְבִּגְשֵׁין לֵיה בֶל אַיִן דְלָעָן בָּאוּרִיתָא, וְאַיִן
זְעִירִין בְּעַלְמָא. וּבָזָות יְנוּקִי דְבָי רָב,
יַתְקַפְתָּ חִילִיה לְאַתְגָּבָרָא, וְרוֹזָא דָא אַפְרוֹחִים. וְאֵי
לֹא יַשְׁתַּבְחוֹן אֶלְין, הָא יְנוּקִי דִיְתָבִין בְּתוּקָפָא
דְאַמְחֹזָן יְנוּקִי, בְמָה רָאָת אָמֵר, (ישעה כ"ח) גִּמְזוּלִי
מִחְלָב עֲתִיקִי מִשְׁדָּים. וְהַיָּנוּ אוֹ בִּיצִים, דְבָגִין אֶלְין,
שְׁרִיא שְׁכִינָתָא עַמְהֹזָן דִיְשָׂרָאֵל בְּגַלְוָתָא.

דְהָא חַכִּימָיו זְעִירִין אַיִנָּן דִיְשַׁתְבָחוֹן בְּהַהֹא

לשון הקודש

תינוקות של בית רבנן יתתקוק בחוץ
להתגבר, וסוד זה אפרחים. ואם לא
יפצאו אלו, הרי תינוקות שישובים
בתקופ אפס ויונקים, כמו שנאמר ישעה
במקומו. ואוטו يوم תזדעו בכל הארץ
כמו מקדים מפטז השמים עד סוף
הימים, והוא יראו ונדען בכל העולם שחרי
התגלה פלא הפשיח בארץ הגליל.
ויתבגשו אלו כל אלו שעוסקים
ברוחה, מהם מעתים בעולם. ובוכות

וְמִנָּא, וְהִינּוּ (דברים כ"ב) וְהָאָם רֹבֶצֶת עַל הַאֲפָרוֹחִים אוֹ עַל הַבְּצִים, לֹא תַקֵּח הָאָם עַל הַבְּגִים (דהא ביה לא קיימא מילא לאפקא לה מן מגלוותא אלא במלכא עלאה, דבריון דאיןנו רבינו זייןוקין יהבין תוקפא לפלא משיחא בדין איפא עלאה רהייא רביעא עליהו יתרהת לנבי בעלה) וַיַּתְעַבֵּב (הכ) עד תְּרִיסְרִיר יְרֻחִין אַחֲרֵנִין. לְבָתָר, יִתְּהִי בְּעַלְהָה, וַיּוֹקִים לָהּ מַעֲפָרָא, כַּמָּה דָאָת אָמָר, (עמוס ט) אֲקִים אֶת סְבִתָּה דָוד הַנִּפְלָתָה.

בְּהַהְוָא יוֹמָא, מַלְכָא מִשְׁיחָא שָׂאָרִי וַיַּבְנֹעַשׂ גָּלֹתָה, מִסְיָרִי עַלְמָא עַד סִירִי עַלְמָא, כַּמָּה דָאָת אָמָר (דברים ל) אֶם יְהִי גְּדוּלָה בְּקִצָּה הַשָּׁמְמִים וְגוֹ'. מִתְהַהְוָא יוֹמָא, כָּל אֲתִין וְגַסִּין וְגַבּוּרָן דַעֲבֵד קְדַשָּׁא בָּרִיךְ הוּא בְּמִצְרִים, יַעֲבֵיד לוֹן לִיְשָׂרָאֵל, כַּמָּה דָאָת אָמָר (מיכה ז) כִּימִי צָאתְךָ מִאָרֶץ מִצְרִים אַרְאָנוּ נִפְלָאוֹת.

לשון הקודש

באותו يوم מלך המשיח יתחיל ויבנים הגלות מסוף העולם ועד סוף העולם, כמו שנאמר (דברים ט) אם יהיה גודלה בקצת השמים וגו'. מיתהו יוֹמָא, כלו אותות ורשות וגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, יעשה אותן לישראל, כמו שנאמר (מיכה ז) כִּימִי צָאתְךָ מִאָרֶץ מצרים אראננו נפלאות.

האפרוחים או על הביצים, לֹא תַקֵּח הָאָם על הבגים, ושעריו בו לא עומדר תרבר להוציא מאן הגלות אלא במלך העליון, שבין שבע שנים לילדים ותינוקות, נוטנים תקופה למלך המשיח. או האמא העליונה, שהיא רובצת עליהם, מתעוררת לנבי בעלה ויתעבב וכחן עד שבע שנים עשר חמשים אחריים. אחר כך יבא בעלה ויקים אותה מהעפר, כמו שנאמר (עמוס ט) אֲקִים אֶת סְבִתָּה דָוד הַנִּפְלָתָה.

אמֶר רבי שמעון, אלעזר ברוי, כל אליו מלין תשבח ברוזא דתלתין ותרין שבילין דבשמא קדישא, ועד נשפין אליו לא יתערין בעלמא, לא ישתלים רוזא דשמא קדישא, ולא תתער לאחבה, במה דעת אמר (שיר השירים ב') השבעתי אתכם בנות ירושלים בצדאות. בצדאות: דא מלכ'א (ניא מישחא) דאקרוי הצדאות. או באילות השדה שאר חילין ומשרין דלתתא. אם תעירו ואם תעוררו את האחבה: דא ימיגא לקודשא בריך הוא, דאקרוי אהבה. עד שתחפץ היה רשביבת לעפרא, ויהא רעותא דמלכא בה. ובאה איהו מאן דיזבי לההוא דרא, זבא איהו בעלמא דין, זבא איהו בעלמא דעת.

רבי שמעון ארין ידיו בצלו לקודשא בריך היה,

לשון הקודש

והטחות שלמטה. אם תעירו ואם תעוררו את האחבה - זה ימין של הקדוש ברוך הוא שנקרוא אהבה. עד שתחפץ - אותה ששוכבת לעפר, ויהיה רצון המליך בה. אשרי מי שיוכה לאותו דור. אשרי בעולם הזה ואשרי בעולם הבא.

רבי שמעון ארין ידיו בתפלה לקדוש ברוך הוא וחתפליל תפלה.

אמֶר רבי שמעון, אלעזר בני, כל הדברים הללו תמצאו בסוד של שלשים ושנים שבילים של השם הקדוש, ועד שהנינים הללו לא יתעוררו בעולם, לא ישתלים סוד השם הקדוש ולא תתעורר לאחבה, כמו שנאמר (שיר כ) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצדאות. בצדאות - זה מלך (המלך) שנקרוא הצדאות. או באילות השדה - שאר החקיות

וְצַלְיִ צָלוֹתֶיהָ, לְבַתֵּר דְצַלְיִ צָלוֹתֶיהָ, אֲתָוּ ר' אַלְעֹזֶר בְּרִיהָ, וּר' אַפָּא וִיתְבּוּ קְמִיהָ. עַד דְהַזּוּ יִתְבּוּ קְמִיהָ, חַמּוֹ חַד גְהִירֹוּ דִימָמָא דְאַתְחַשָּׁה, וַיְשַׁתְקֻעַ חַד צְנוּרָא (צְרוּרָא) דְשַׁלְהֹבָא דְאַשָּׁא גַו יִמְאָ דְטַבְרִיהָ, וַיְזַדְעֹזֶעֶן כָל הַהּוֹא אַתָּר.

אמָר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְכָא הַשְׂתָא הַוָּא עַדְנָא, דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא אַדְפָר לְבָנָיו, וְאַחַת תִּרְיֵין דְמַעַיְן לְגַו יִמְאָ רַבָּא. וּבְדַגְתֵּין, פְגַעַיְן בְּהָאִי צְנוּרָא דְשַׁלְהֹבָא דְאַשָּׁא, וַיְשַׁתְקֻעַ דָא בְּדָא בַּיְמָא. בְכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבָכוּ חֶבְרִיא.

אמָר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא אַתְעַרְנָא בְּרִיעִי דְאַתְזָוָן דְשְׁמָא קְדִישָׁא, בְּסַתְרָא דְאַתְעַרְוָתָא דִילִיה, לְגַבְיִ בָנָיו, אַבְלָ הַשְׂתָא, אִיתְ לֵי לְגַלְאָה, מַה דָּלָא אַתִּיהִיב רְשָׁוֹ לְבָרְגַשׂ אַחֲרָא לְגַלְאָה.

לשון הקודש

אחרי שהתפלל הפלתו, באו רבי אלעזר בנו ורבו אבא וישבו לפניו. עד שהיו יושבים לפניו, ראו אור יום אחד שנחשה ונש�� צנור (חויה אחד של שלוחת אש בתוך חיים של טבריה, והזדען כל אותו מקום).

אמָר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִי הַתְעַרְרָנוּ בְסּוּדוֹת הָאוֹתוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּסַתְרָה הַהְתֻעָרָות שֶׁל אֶל בָנָיו, אַבְלָ עַבְשׂוּ יִשְׁלָא לְגַלְוֹתָה מִה שֶׁלָא נִתְנָהָ רִשות

אמָר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְכָא עַבְשׂוּ הוּא וּמַן שַׁהְקָדוֹשׁ בָרוֹךְ הוּא נִזְבֵר בְבָנָיו וּמוֹרֵיד

אלָא זֶכַיְהָ דָרָא דָא, יִקְיִים עַלְמָא עַד דֵיְתִי מַלְכָא
מִשְׁיחָה. אמר רבי שמעון לר' אלעזר בריה ורבו
אבא, קומו בקיומיכו. כמו ר' אלעזר ור' אבא.
בכה רבי שמעון זמְנָא אחרא, אמר זוי מאן יקים
במה דאמינָא (נ"א דהמ"ג) גלויתא יתמשך, מאן יכיל
למסבל.

אָוֹף איה קם ואמר (ישעה כ"ז) ה' אלְהִינוּ בַעֲלֹנוּ
אדנים זולתך לבד בה נזפיר שמד האי קרא
אוקמייה. אבל בהאי קרא אית רוזא עלאה, גו
מהימנותא. ה' אלְהִינוּ: דא הויא שירותא דריזין
על אין, אחר המתמן נפקין כל נהירוי דשריגין כלחו
לאידלקא. ותמן תליא כל רוזא דמהימנותא, שמא
דא שליט על כלא.

בַעֲלֹנוּ אָדָנִים זוֹלָתָךְ. דָהָא עַמָּא דִיְשָׂרָאֵל, לית

לשון הקודש

בعلונו אדנים זולתך לבד בה נזפיר
שמד. הפסוק הזה פרשויה, אבל בפסק
זה יש סוד עליון בתוך האמונה. ה'
אלְהִינוּ – זה ראיית הסודות העליונים,
מקום שמשם יוצאים כל האורות של כל
הגרות כלם להרליך, ושם תלוי כל סוד
האמונה, שם זה שולט על הכל.
בַעֲלֹנוּ אָדָנִים זוֹלָתָךְ – שְׁהִרְיָה עַל עַם
יִשְׂרָאֵל אֵין מַי שְׁשׁוֹלֵט עַלְיוֹ פָרֵט לִשְׁמָ

לשום אדם אחר לנגולות, אלא זכות הדור
הזה תעמיד את העולם עד שיבא מלך
המשיח. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר
בנו ולרבי אבא, עמדו בעמדכם. כמו
רבי אלעזר ורבי אבא. בכה רבי שמעון
פעם אחרת ואמר, או מי עומד במה
שאמרתי (שראית) שטה משך הגלות, מי
יכול לסבול?

אָפַי הוּא קָם וְאָמַר, (עמוט ט) ה' אלְהִינוּ

**מֵאָן דְשִׁלִיט עַלְיה בֶר שְׁמָא עַלְאָה דָא. וְהַשְׁתָא
בְגָלוֹתָא שְׁלִיט עַלְיה סְטוּרָא אַחֲרָא.**

לְבַד בְּךָ נָזְבֵר שְׁמָךְ. רֹאשׁ דְשֶׁמֶא קְדִישָׁא, בְּלֹא
דְעַשְׂרִין וְתִרְיֵין אַתְּנוֹן, וּכְנַסְתָ יִשְׂרָאֵל לֹא
מִתְבְּרָכָא אֶלָא מִגּוֹ שְׁמָא דָא דְאַקְרֵי בְךָ, כִּמֵּה
דָאת אָמֵר (שםות ל"ב) אָשֵר נִשְׁבַּעַת לָהֶם בְךָ (בראשית מ"ח)
בְךָ יִבְרֶךָ יִשְׂרָאֵל. (תהלים י"ח) כִּי בְךָ אַרוֹץ גְדוֹד.
וּבָזְמָנָא דְשִׁלִימָו אַשְׁתַבָּח, לֹא הוּא מִתְפַרְשֵׁה דָא מִן
דָא. וְאַסִיר (דף ט ע"ב) לְאַפְרֵשָׁא דָא מִן דָא, אַתְּתָא
מִבְעָלָה, לֹאו בְרֻעִיּוֹנִי, וְלֹאו בְדִבְרֵי, בְגַין דָלָא
לְאַחֲזָה פְרִזְדָא, וְהַשְׁתָא בְגָלוֹתָא פְרִזְדָא אַשְׁתַבָּח,
דִמְגּוֹ עָקוֹ דְכָל זְמָנָא זְמָנָא, אָנוּ עַבְדֵינוּ פְרִזְדָא,
לְאַדְכָרָא הַהוּא שֵׁם, בֶר מִבְעָלָה, בְגַין דָאִיהִי
שְׁכִיבָת לְעַפְרָא, וְהִינֵנוּ לְבַד בְךָ נָזְבֵר שְׁמָךְ.

לשון הקודש

הָעַלְיוֹן הָזֶה, וְעַבְשׂו בְגָלוֹת שׁוֹלֵט עַלְיוֹן
שְׁנַמְצָאת שְׁלָמוֹת, לֹא הִיה נִפְרֵד וְהַמָּזָה,
וְאַסּוּר לְהַפְרֵיד וְהַמָּזָה, אֲשֶׁר מִבְעָלָה,
לֹא בְרֻעִיּוֹנָת וְלֹא בְאַזְבָּרָה, בְּרֵי לֹא
לְהַרְאֹות פְרוֹד, וְעַבְשׂו בְגָלוֹת נִמְצָא
פְרוֹד, שְׁמַתּוֹךְ צְרָה שֶׁל בֶּל זְמָן זְמָן אֲנוּ
עוֹשִׁים פְרוֹד לְהַזְבֵּיר אָתוֹ שֵׁם, פְרַט
לְבַעַלָה, מְשׁוּם שְׁהִיא שׁוֹכְבָת לְעַפְרָא,
וְהִינֵנוּ לְבַד בְךָ נָזְבֵר שְׁמָךְ.

**לְבַד בְּךָ נָזְבֵר שְׁמָךְ – סוד השם
הקדוש, בְּלֹא שְׁלָל עֲשָׂרִים וָשְׁתִים אֲוֹתִיות,
וּכְנַסְתָ יִשְׂרָאֵל לֹא מִתְבְּרָכָת אֶלָא מִתּוֹךְ
שֵׁם זוּ שְׁנַקְרָא בְךָ, כְמוֹ שְׁנָאָמֵר (שםות לט)
אָשֵר נִשְׁבַּעַת לָהֶם בְךָ. (בראשית מ"ט) בְךָ
יִבְרֶךָ יִשְׂרָאֵל. כִּי בְךָ אַרוֹץ גְדוֹד. וּבָזְמָן**

בָּר מִבְּעַלָּה, אֲנָנוּ דְּכְרֵין לְה֣א שֶׁם בְּפִרְזָדָא, בְּגַיִן
בְּאָנוּ רְחִיקֵינוּ מִינֶּה, וַיְשַׁלְּטֵינוּ אַחֲרֵינוּ עַלּוֹ,
וַיְשַׁמֵּךְ אֵיתָנוּ בְּפִרְזָדָא מִן שְׁמָא דְּאַקְרֵי בָּהּ, וְהַאֲיָ
בְּיוֹמֵי דְּגָלוּתָא.

בְּגַיִן דְּגָלוּתָא קְדֻמָּאָה הַזֶּה מִבֵּית רָאשׁוֹן, וּבֵית
רָאשׁוֹן הוּא רְזֵא דָה' קְדֻמָּאָה, וַיְלַקְּבֵל שְׁבַעַיִן
שְׁנַיִן דִּילָה, גְּלוּתָא דְּבֵית רָאשׁוֹן הַזֶּה שְׁבַעַיִן שְׁנַיִן,
וְאַנְיַן שְׁבַעַיִן שְׁנַיִן לֹא אַשְׁתַּכְחַת אִימָא רְבִיעָא
עַלְיִיהָ, וְהַזֶּה בְּפִרְזָדָא מִן שְׁמָא עַלְאָה, רְזֵא דָה'
עַלְאָה. וּכְדִין יוֹ"ד, רְזֵא עַלְאָה, אָסְתָּלָק לְעַילָּא
לְעַילָּא לְאַיִן סּוֹף, וּבֵית רָאשׁוֹן עַלְאָה קְדִישָׁא, לֹא
גְּבִיעָ נְבִיעָ דְּמַיִן חַיִן, דָהָא מְקוֹרָא דִילָה אָסְתָּלָק.

וְאִיהִי שְׁבַעַיִן שְׁנַיִן בְּגָלוּתָא, בְּגַיִן דְּאִיהִי שְׁבַעַיִן
שְׁנַיִן אַקְרֵי, בְּמַה דָּאת אָמֵר (מלכים א', ו')

לשון הקודש

פְּרַט לִבְעַלָּה, אֲנוּ זָכְרִים שֵׁם זה בְּפִרְזָדָה
משום שְׁאָנוּ רְחֹוקִים מִפְּנֵי וְאֶחָרִים
שׂוֹלְטִים עַלְיָנוּ, וַיְשַׁמֵּךְ הוּא בְּפִרְזָדָה מִן
הַשֵּׁם שְׁנַקְרָא בָּהּ, וַיְהִי בִּימֵי הַגָּלוֹת.
מִשְׁוִים שְׁגָלוֹת רָאשׁוֹנָה הִיְתָה מִבֵּית
רָאשׁוֹן, וּבֵית רָאשׁוֹן הוּא סּוֹד שְׁלָל הַ
רָאשׁוֹנָה, וּבְנִיגְד שְׁבַעַיִן שֵׁנה שְׁלָלָה גָּלוֹת
שְׁלָל בֵּית רָאשׁוֹן הִיְתָה שְׁבַעַיִן שֵׁנה,
וְהִיא שְׁבַעַיִן שֵׁנה בְּגָלוֹת, מִשְׁוִם שֵׁהָיָה

ויבנָהו שְׁבַע שָׁנִים. וְאֵי תִּמְאָ דְשַׁלְטָא מִלְכֹות בְּבָל לְעַילָּא בְּרַזְא דֶעָ שְׁנִין, חַם וְשַׁלּוּם. אֲלָא בְזַמְגָן דְהֹוה בֵי מִקְדְשָׁא קִיִּים, נְהֹרָא וְגַבְיוּ דְאַמָּא עַלְאָה, הָוה נְהִיר וְגַחִית לְתַתָּא. בֵין דְחַטָּו יִשְׂרָאֵל, וְאַתְּחַרְבּ מִקְדְשָׁא, וְשַׁלְטָא מִלְכֹות בְּבָל, הָוה חַפְּיָ וְאַחֲשִׁיךְ הָהוּא נְהִירָה, וְתַתְּאֵי קְדִישָׁין לֹא הָוו נְהִירִין.

בֵין דְתַתָּאֵי לֹא הָוו נְהִירִין, בְגַיִן (מנ) שְׁלַטְנוּ דְמִלְכֹותָא דְבָבָל. אַסְתָּלָק הָהוּא נְהֹרָא, וְהָהוּא מְבֻועָא עַלְאָה דְהֹוה נְבִיעָ רַזְא דִי, אַסְתָּלָק לְעַילָּא לְעַילָּא בְאַיִן סָוף, בְּרִין אַיִן שְׁבָעֵין שְׁנִין לֹא הָוו נְהִירִין, בְגַיִן הָהוּא נְהִירָה דְאַתְמָנָע. וְדָא הוּא וְדָא גְלוּתָא דְשְׁבָעֵין שְׁנִין.

בֵין דְאַעֲדִיאו שְׁלַטְנוּ דְבָבָל, וְשְׁרִיאָת הַא תַתָּאָה

לשון הקודש

הקדושים לא היו מאירים. **בֵין שְׁתַחַתּוּנִים לֹא הָיו מְאִירִים, מְשׁוּם (מחוץ) שְׁלַטְנוּ מִלְכֹות בְּבָל, הַסְתָּלָק אֹתוֹ אֹור, וְאֹתוֹ מְעִין עַלְיָון שְׁחִיה נְבוּעָ סָוד שְׁל "הַסְתָּלָק לְמַעַלה לְמַעַלה לְאַיִן סָוף, אוֹ אֹתָם שְׁבָעִים שָׁנָה לֹא הָיו מְאִירִים, מְשׁוּם אֹתוֹ אֹור שְׁגַמְנָע. וְוּהִי וְדָא גְלוּתָא שְׁל שְׁבָעִים שָׁנָה.** **בֵין שְׁהָעָבָר שְׁלַטְנוּ בְּבָל, וְהַתְּחַתּוּנִים**

נקראת שְׁבַע שָׁנִים, במו שָׁנָא אמר (מלכים-א) וְיִבְנָהו שְׁבַע שָׁנִים. ואם התאמր שְׁשַׁלְטָה מִלְכֹות בְּבָל לְמַעַלה בְסָוד שְׁל שְׁבָעִים שָׁנָה - חַם וְחַלִילָה. אֲלָא בְזַמְנָה שְׁחִיה בֵית הַמִּקְדָּשׁ קִיס, הָאוּר וְגַבְיוּת הָאָם הַעֲלִיוֹנָה (כיפה) הָיָה מְאִיר וַיַּוְרֵד לְמַטָּה. **בֵין שְׁחִתָּאָו יִשְׂרָאֵל וְנַחֲרֵב הַמִּקְדָּשׁ וְשְׁלַטָּה מִלְכֹות בְּבָל, הָיָה מְכֹפה וּמְחַשִּיךְ אֹתוֹ אֹור, וְהַתְּחַתּוּנִים**

לא נחרא. ישראל בלהו, לא אחדרו לאדבא (נ"א לשלאה) למחוי סגולה שלימתא במלךדים, אלא עיר עיר, (בערבוביא) ובין דשלימו לא אשתח, ושריאת ה"א תפאה לשלאה) בדין, י' נבייעו עלאה לא נחית כל כך לאנחרא, כמה רוחה במלךדים, אלא עיר עיר בערבוביא, שלא הוא דין בדין במלךדים כמה דאתה, ועל כך נבייעו עלאה, לא נביע, ולא נהיר, אלא דאחדר לאנחרא עיר עיר, מנו דקה (דשטיילא) דשמא. (נ"א רגולותא ודרינא).

ועל דא, אתגרו בהו בישראל קרבין סגיאין, עד דהחשך יכפה ארץ, וה' תטאה אתחשך, ונפלת לארעא, נבייעו עלאה אסתלק במלךדים, בגין דמלכות אדום אתחפה, ויישראל אחדרו לשרכנייה.

לשון הקודש

העליז לא נובע ולא מאיר, אלא שחור להאריך מעט מעת מתוק דחק ושל השמאלי של השם (של גלות יהודה). ולבן התגרו בישראל קרבנות רבים, עד שהחשך יכפה ארץ, וה' הפתתונה נחשכה ונפלת לארא, והפערין העליון הסתלק כמו מקדם, משום שמלכות אדום התחזקה, ויישראל חورو לשrhoנים.

ה"א הפתתונה להאריך, לא כל ישראל חورو להטהר (לשיט) לדיות סגלה שלמה כמו מקדם, אלא מעט מעת בערבוביה, בגין שמא נמצאה שלמות, עשרהה ה"א הפתתונה לשיט או י', מעין עליון, לא ירד כל כך להאריך כמו שהייה מקדם, אלא לאט לאט בערבוביה, שלא הי טהורם כמו קדם כמו שראי, ועל כך מעין

וְעַל דָא ה', בֵית שְׁנִי אֶתְחֹרֶב, וְכֹל אַיִזּוֹן תְּרִיסֶר
שְׁבָטִין דִילָה, בְּחִישָׁבָן מִשְׁרִיאָן דָלְהֹזָן, אַיִזּוֹן
בְּגָלוֹתָא דְמִלְבּוֹת אָדוֹם. וְגַבְיוֹן עַלְאָה, אַסְתָּלָק
מִהְהֹא גַבְיוֹן, דְקִיְמָא עַלְהָ, בְּמָה דָאָת אָמֵר, (ישעה
נ"ז) הַצְדִיק אָבָד, אָבָד הַהֹא גַבְיוֹן דְמִקּוֹרָא עַלְאָה,
דְהֹזָה גַגִיד וּמְשִׁיךְ מְלֻעִילָא. (נ"א קְרָבִין סְגִינָין וּמְלֻכּוֹת יְזָן שְׁלָטָא
עַלְיָהוּ לְבַתֵּר וְלְדָרוֹ בְתִיּוֹתָא אַתְקָפָנוּ עַלְיָהוּ וְאַתְקָפְיאָנוּ לוֹן וּבְגַיְן דִיְשָׂרָאֵל חֲרוּ
לְסְרָחָנִיָּהוּ מְלֻכּוֹת אָדוֹם אֶתְחֹרֶב וּבֵית שְׁנִי אֶתְחֹרֶב וְהָא תְּפָאָה אֶתְחֹשֶׁבֶת וּנְפָלָת
לְאַרְעָא גַבְיוֹן עַלְאָה אַסְתָּלָק מִהְהֹא מְבוֹעָא דְקִיְמָא עַלְיהָ בְּמָה דָאָת אָמֵר הַצְדִיק
אָבָד, אָבָד הַהֹא גַבְיוֹן דְמִקּוֹרָא עַלְאָה דְהֹזָה גַגִיד וּמְשִׁיךְ עַלְיהָ מְלֻעִילָא, פָּאי טָעָמָא,
בְּנָנוּ דְהֹחֶשׁ (יבשָׁה ארץ).

וְכִדְין הָוה פְרֹודָא בָה"א, בֵית שְׁנִי, וְאִידְיוֹ
בְּגָלוֹתָא דְאָדוֹם, בְּכֹל אַיִזּוֹן תְּרִיסֶר
שְׁבָטִין (נ"א דִילָה) וּמִשְׁרִיאָן דִילְהֹזָן, תְּרִיסֶר
שְׁבָטִין סְלִקְיָן לְחִשְׁבָּן סְגִי, וְעַל דְרִיזָא (נ"א
וְעַל דָא רִיא) דָה' הָוה בְּהָוּ בְּכֹל הַהֹא,

לשון הקודש

נְחֹרֶב, וְהָא תְּחִתּוֹנָה נְחֹשֶׁבֶת וּנְפָלָת לְאַרְצָה, וְהַמְעַן הָעַלְיוֹן נְסְתָלָק
מֵאוֹתוֹ מַעַן שְׁעוּמָד עַלְיָה, בָמוֹ שְׁנָאָמֵר הַצְדִיק אָבָד. אָבָד אָוֹתוֹ
מַעַן שְׁלַחְקָוּר הַעֲלֵיוֹן שְׁהָהָר שְׁוֹפֵךְ וּמוֹשֵׁךְ עַלְיָה מְלֻמְעָלה. קָה
הַטּוּם? מְשׁוּם שְׁהָחָשָׁךְ (יבשָׁה ארץ).

וְאַז הִיה פְרֹוד בָה"א, בֵית שְׁנִי, וְהִיא
בְּגָלוֹת אָדוֹם, בְּכֹל אַוְתָם תְּרִיסֶר שְׁבָטִים
(שלח) וּמִחְנָנוֹת שְׁלָהָם, שְׁנִים עַשֶּׂר שְׁבָטִים
עוֹלִים לְחִשְׁבָּן גְדוֹלָה, וְעַל שְׁפֹוד (על זה סוד)
שְׁל ה' הִיה בָהָם בְּכֹל אַוְתָנוּ (ועל זה סוד של ה'

וְעַל ה' הַזָּאת בֵית שְׁנִי נְחֹרֶב, וְכֹל אַוְתָם
תְּרִיסֶר שְׁבָטִים שְׁלָה בְּחִשְׁבָּן מִתְּנוּתֵיכֶם
הָם בְּגָלוֹת שְׁלָל מְלֻכּוֹת אָדוֹם, וְתְּמַעַן
הָעַלְיוֹן הַסְּתָלָק מֵאוֹתוֹ מַעַן שְׁעָמֵד עַלְיָה,
בָמוֹ שְׁנָאָמֵר (ישעה נ"ז) הַצְדִיק אָבָד. אָבָד
אָוֹתוֹ מַעַן שְׁלַמְקָור עַלְיוֹן שְׁהָהָר שְׁוֹפֵעַ
וּמוֹשֵׁךְ מְלֻמְעָלה. (קְרָבָות גְדוֹלִים וּמְלֻכּוֹת יְזָן שְׁלָתָה
עָלָיהם, וְלֹאָמֵר שְׁחוּרָה בְתִשְׁבָּה, הַתְּחִזּוּק עַלְיָהוּ וְהַתְּקִיפּוּ אָוֹתָם,
וּמְשׁוּם שִׁירָאֵל חָזּוּר לְסְרָחָוּנָם, מְלֻכּוֹת אָדוֹם הַתְּחֹזֶקָה וּבֵית שְׁנִי

(נ"א ועל דא רזא רה' בכל ההורא) **חַשְׁבָּנָא,**
גָּלוּתָא אֲתִמְשֵׁה.

רֹא דָרוֹן לְהַכִּימֵי לְבָא אֲתִמְשֵׁר. עֶשֶׂר שָׁבָטִין
 אֱלֹף שָׁנִין, תְּרֵין שָׁבָטִין מְאַתָּן שָׁנִין. שָׁאוּ
 דְּמָעִין לְמִנְפֵּל, פַּתָּח וְאָמֵר, (אייה א') בְּכוֹ תְּבִכָּה
 בְּלִילָה וְדְמָעָתָה עַל לְחִיה. לְסֹוף תְּרִיסֶר שָׁבָטִין
 דְּגָלוֹתָא, לִילִיא יְתַחַשֵּׁה לִישָׂרָאֵל, עד דִיְתַעַר וְא"ו,
 לִזְמָן שְׁתִין וִשְׁית שָׁנִין.

לְבָתֵּר תְּרִיסֶר שָׁבָטִין, דָאינוּ אֱלֹף וּמְאַתָּן שָׁנִין
 דְּגָלוֹתָא, וּלְבָתֵּר שְׁתִין וִשְׁית שָׁנִין
 בְּחַשְׁוֹבָא דְּלִילִיא, פְּדִין, (ויקרא כ"ז) וּזְבָרָתִי אֶת בְּרִיתִי
 יְעָקָב. דָא אֲתִעָרֹתָא דָאָת ו', דָאֵיהָוּ נְפֵשׁ דְּבִית
 יְעָקָב. וּרֹזָא דָא, (בראשית מ"ו) כָּל הַנְּפֵשׁ הַבָּא לִיעָקָב
 מִצְרִים וְגֹו שְׁשִׁים וְשִׁשִּׁים, וְאֵיהָוּ וְנְפֵשׁ דְּבִית שָׁנִי,

לשון הקודש

לְאַחֲר שָׁנִים עֶשֶׂר שָׁבָטִים, שָׁם אֱלֹף
 וּמְאַתִּים שָׁנּוּת גָּלוֹת, וְאַחֲר שְׁשִׁים וְשִׁשִּׁים
 שָׁנָה בְּחַשֵּׁד הַלִּילָה, אָנוּ (ויקרא כט) וּזְבָרָתִי
 אֶת בְּרִיתִי יְעָקָב. וּזְהֻעוֹרֹות הָאֹתָות ו',
 שָׁהֵיא נְפֵשׁ שֶׁל בֵּית יְעָקָב. וּסּוּד זה –
 (בראשית מ"ו) כָּל הַנְּפֵשׁ הַבָּא לִיעָקָב
 מִצְרִים וְגֹו שְׁשִׁים וְשִׁשִּׁים. וְהֵוא ו', נְפֵשׁ
 שֶׁל בֵּית שָׁנִי, סּוּד שֶׁל ה' רְחַתּוֹנָה, וְזה ו'

בְּכָל אַוְתָּה חַשְׁבּוֹן, (ח"ח) גַּמְשָׁכָה הַגָּלוֹת.
 מַזְדֵּה הַסּוֹדוֹת לְהַכִּימֵי הַלְּבָב גַּמְסָר. עֶשֶׂר
 שָׁבָטִים אֱלֹף שָׁנִים, שְׁנִי שָׁבָטִים מְאַתִּים
 שָׁנָה. הַתְּחִילוּ הַדְּמָעוֹת לְפָל, פַּתָּח וְאָמֵר,
 (אייה א') בְּכָה תְּבִכָּה בְּלִילָה וְדְמָעָתָה עַל
 לְחִיה. לְסֹוף שָׁנִים עֶשֶׂר הַשָּׁבָטִים שֶׁל
 הַגָּלוֹת, הַלִּילָה נְחַשֵּׁה לִישָׂרָאֵל, עד
 שִׁיטָּעָזָר וְא"ו לִזְמָן שְׁשִׁים וְשִׁשִּׁים שָׁנָה.

רָזָא דָה' תִתְאַה, וְדָא ו' רָזָא דְשָׁשִים וְשָׁש, שָׁשִים:
לְאַתְעֲרוֹתָא דִיעָקָב. וְשָׁש: לְאַתְעֲרוֹתָא דִיוֹסָף. וְעַל
דָא אֵיתָו נָזֶן, דְאַנְזֵן בְּחַבּוֹרָא חָדָא, וְרָזָא חָדָא.

מִתְפָּנוֹן וְלֹהֲלָאָה, יְתַעַר קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַינְזָוּ
גַּפְיָן וְאַתְיָן (דָף י' ע"א) דִקְאָמָרָן, וְיְתַעַרְיוֹן עַל
יִשְׂרָאֵל אַינְזָוּ עַקְתִּין דִקְאָמָרָן, וּבְדִין, (ס"א וְרָזָא דָא) וְאַפָּ
אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק. וְלֹבֶתֶר בֶּד יְגִיחָה מִלְבָא מִשְׁיחָה
קְרֻבֵין בְּכָל עַלְמָא בִּימִינָא דִקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא.
בִּמְהָ דָאַת אָמֵר (שמות ט"ו) יִמְינָה ה' נָאָדָרִי בְּכָה.
בְּדִין, וְאַפָּא אֶת בְּרִיתִי אֲבָרָהָם אָזְבוֹר, וְלֹבֶתֶר
וְהָאָרֶץ אָזְבוֹר, דָא ה' בְּתָרָאָה, בְּהַהְוָא זְמָנָא בְּתִיבָה,
(זכריה י"ד) וְהִיא ה' לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהְוָא
יִהִיא ה' אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד.

לשון הקודש

יָעַרְךָ מֶלֶךְ הַמְשִׁיחָה קְרֻבּוֹת בְּכָל הַעוֹלָם
בִּימִין הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בָּמוֹ שָׁנָאָמַר
(שמות טו) יִמְינָה ה' נָאָדָרִי בְּכָה. אָנוּ, וְאַפָּ
אֶת בְּרִיתִי אֲבָרָהָם אָזְבוֹר, וְאַתְּרַבָּה
וְהָאָרֶץ אָזְבוֹר, זו ה' אָחִירָנָה. בָּאוֹתוֹ וּמִן
בְּטוּבָה, (בריה י) וְהִיא ה' לְמַלְךָ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהְוָא יִהִיא ה' אֶחָד וְשָׁמוֹ
אֶחָד.

סָוד שֶׁל שָׁשִים וְשָׁש. שָׁשִים -
לְהַתְעֹרְרוֹת יַעֲקָב, וְשָׁש - לְהַתְעֹרְרוֹת
יּוֹסָף. וְלֹבֶן הָוָא וּנוּן, שָׁהָם שָׁנִים בְּחַבּוֹר
אֶחָד וְסָוד אֶחָד.

מִשְׁם וְהַלְאָה יִתְעֹורֵר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְאוֹתָם נְפָם וְאַוְתָות שָׁאָמְרָנוּ, וַיִּתְעֹרֵר
עַל יִשְׂרָאֵל אָוֹתָן צְרוֹת שָׁאָמְרָנוּ, וְאֹנוּ -
(יסוד ה) וְאַפָּא אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק. אַחֲרַבָּה

לְסֹוף שְׁתִין וַיֵּשֶׂת שְׁנִין אַחֲרָגִין, דְאַינְזַן מֵאָה וְתִלְתִּין וְתִרְיַין שְׁנִין, יְתַחְזּוֹן אַתְּזּוֹן בְּשָׁמָא קְדִישָׁא, גְּלִיפָּן בְּשָׁלִימָו, עִילָּא וְתִתְּתָא כְּדִקָּא יְאֹתָה. וְרֹזָא דָא ה"ה עַלְאָה וְתִתְּתָא, וְכָל אַינְזַן שְׁבִילִין, דְאַינְזַן תְּלִתִין וְתִרְיַין שְׁנִין דְכְלִילָן בְּרוֹא דָאָת ו', הו"ה, (נ"א יה"ה) רֹזָא דְשָׁלִימָו דְמֵאָה וְתִלְתִּין וְתִרְיַין.

לְסֹוף מֵאָה וְתִלְתִּין וְתִרְיַין שְׁנִין אַחֲרָגִין, יְתַקְיִים, לְאָחוֹז בְּכִנּוֹת הָאָרֶץ וַיְגַעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה. וַיִּתְּדַבֵּר אֶרְעָא קְדִישָׁא. וַיְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתַעַר מִתְּיִיא דְאֶרְעָא קְדִישָׁא, וַיְקוּמוּן חִילִין חִילִין בְּאֶרְעָא דְגָלִיל.

וְכִידֵין יְתַעַר סְתִימָו דְגַבְיעָיו עַלְאָה אָת י', וַיְתַקְיִמְין תְּלִתִין וְתִרְיַין שְׁבִילִין בְּשָׁלִימָו, לְנִגְדָא לְתִתְּתָא, וַיְתַקְיִמְון אַתְּזּוֹן דְשָׁמָא קְדִישָׁא

לשון הקודש

לְסֹוף שָׁמִים וְשָׁשׁ שָׁנִים אַחֲרוֹת, שָׁהֵם מֵאָה וְשָׁלְשִׁים וְשָׁתִים שָׁנִים, יְרָאו אֶחָרוֹת יְתַקְיִם, לְאָחוֹז בְּכִנּוֹת הָאָרֶץ, וַיְגַעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה, וַתִּטְהַר הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה, וַהֲקֹדֵשׁ בָּרוּךְ הוּא יְעוּרָתָה הַמְתִים בָּאָרֶץ הַקְדוּשָׁה, וַיְקוּמוּ חִילּוֹת הַקְדוּשָׁה וְתִתְּחַתּוֹנָה, וְכָל אַוְתָן דְּרֻכִים שָׁהֵם עַלְיוֹנָה וְתִתְּחַתּוֹנָה, וְכָל אַוְתָן דְּרֻכִים שָׁהֵם שָׁלְשִׁים וְשָׁתִים שָׁנִים הַבְּלּוּלֹת בְּפּוֹד שָׁל אַוְתָן, הו"ה, (ויה"ה) סָוד שָׁל שְׁלָמּוֹת מֵאָה וְשָׁלְשִׁים וְשָׁתִים.

כָּלְהוּ בְקִיּוּמֵיכוּ יְהוָה, דַעַר כְעֹז לֹא יְהוֹן
בְשָׁלִימֹו. עד זֶמֶן דִינְגִיד וַיַּתְמִשֵּׁךְ הַהוּא נְבוּעוֹ
עַלְאָה, בְּחַבּוֹרָה דָאַתְוֹן, גַּו ה' (נ"א ו"ה) בְּתִרְאָה, וְדָא
אֲיָהוּ לְסֹוף תְשִׁלּוּם מֵאָה וָאָרְבָּעִים וָאָרְבָּעָה שְׁנִינִין
אַחֲרֵנִין דִישְׁתַלְמִזּוֹן. וַיַּתְעַרְיוֹן שְׁאָר מַתִּי יִשְׂרָאֵל
דְבָשָׁאָר אַרְעָאָן.

דִישְׁתַבָּח בֶּל דָא בְחַשְׁבּוֹן ח"ת, דָא תִיְשִׁיב עַלְמָא
וַיַּתְבִּסּוּם, וַיַּתְעַבֵּר סְטוּרָא אַחֲרָא (חוֹיא
בִּשְׁאָ) מַעַלְמָא. וְה"א תִתְאַה תִתְמַלֵּי מַגּוֹ נְבוּעוֹ
עַלְאָה, וַתִּתְעַטֵּר וַתִּתְגַּהֵר בְשָׁלִימֹו. וּבְדִין בְּתִיבָּה,
(ישועה ל') וְהִיה אֹור הַלְּבָנָה בְּאֹור הַחַמָּה וְאֹור הַחַמָּה
יְהִיה שְׁבָעָתִים.

עד דִיהְא שְׁבָת לְה', לְאַלְקַטָּא נְפָשִׁין בְּתַעֲנוּגִי
קְדוֹשָׁא, (קָא ה' בְּתִירָה) בֶּל הַהוּא אַלְפָ שְׁבִיעָאָה,
וְדָא אֲיָהוּ אַתְעַרוֹתָא דְרוֹזְחִין קְדִישִׁין, דַעַמָּא

לשון הקודש

בְשָׁלִמוֹת לְהַשְׁפֵיעַ לְמַטָּה, וְכָל אֲוֹתִיות
הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ יַתְקִימָו בְקִיּוּם יְהוָה,
שַׁעַד עֲבָשׂו לֹא דָיו בְשִׁלְמוֹת. עד הַיּוֹם
שִׁישְׁפֵיעַ וַיַּמְשֵׁךְ אֶתְזָה מַעֲזָן עַלְיוֹן בְּחַבּוֹרָה
הָאוֹתִיות לְתוֹךְ ה' (ו"ז) אַחֲרֹונָה, וּזְהַ
לְסֹוף תְשִׁלּוּם מֵאָה וָאָרְבָּעִים וָאָרְבָּעָה
שְׁנִים אַחֲרֹות שִׁישְׁתַלְמִזּוֹן. וַיַּתְעַרְרוּ שְׁאָר
מַתִּי יִשְׂרָאֵל שְׁבָשָׁאָר הָאָרֶצָות.

עד שְׁתַחְיָה שְׁבָת לְה' לְלַקְטָה נְפָשּׁוֹת

דִּיְשֶׁרֶל, לְאַתְלְבָשָׂא לְבַתֵּר שְׁבָת, בְּגֻפֵיכָן אַחֲרֵנִין
קְדִישֵין, לְאַתְקָרֵי קְדִישֵין, דְכִתִיב, (ישעיה ד') וְהִיא
הַגְּשֵׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַגְּוֹתָר בִּירוּשָׁלָם קָדוֹשׁ יִאָמֶר לוֹ.
עד פָּאוּ מַלְיָן דָּרוֹזָן סְתִימָיו.

וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ. ר' יוֹסֵי אָמֶר, בְּכָל יוֹמָא, קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עֲבֵיד מֶלֶאכִין שְׁלִיחָן עַל עַלְמָא,
דְכִתִיב, (תְּהִלִים ק"ד) עֹשֶׂה מֶלֶאכִיו רֹזְחוֹת. עֹשֶׂה לֹא
כְתִיב, אֶלָא עֹשֶׂה, בְּגַין בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עֹשֶׂה.
וּבְהַהְיוֹא זָמָן אֶתְמָנָא מִמְנָא חֶד עַל מִצְרִים, וְדֹא
אֵיתָו דְכִתִיב וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ, חֶדֶשׁ וְדֹאי.

אָשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף: דָהָא מְאַתָּר דְפָרוֹדָא
הָוו, כִּמֵה דְאַת אָמֶר, (בראשית ב') וּמְשָׁם יִפְרַד
וּקְדָמָה מְהַהְוָא פָרוֹדָא, נְהָרָא דְמִצְרִים אֵיתָו.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶש

שְׁלֹוחִים עַל הָעוֹלָם, שְׁבָתוֹב (תְּהִלִים קד)
עַשֶּׂה מֶלֶאכִיו רֹזְחוֹת. עֹשֶׂה לֹא כְתִיב,
אֶלָא עֹשֶׂה, מְשׁוּם שְׁפֵל יוֹם וַיּוֹם עֹשֶׂה.
וּבְאֹתוֹ זָמָן הַרְמָנָה מִמְנָה אֶחָר עַל
מִצְרִים, וְזֹה שְׁבָתוֹב וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ,
חֶדֶשׁ וְדֹאי.

אָשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף, שְׁהָרִי מִמְקָומָם
שֶׁל פְרוֹד הִי, בָמו שָׁגַנָא מָר (בראשית ב')
וּמְשָׁם יִפְרַד. וְהַרְאָזוֹן מִאָתוֹ הַפְרֹוד
עוֹשֶׂה הַקְדָשָׁן בָרוּךְ הוּא מֶלֶאכִים

בַתְעִנְגִי קְדָשָׁה, (וזה אַמְרוּה) בֶל אָתוֹ אַלְפַ
שְׁבִיעִי, וְזֹהִי הַתְעִזּוֹרוֹת שֶׁל רֹוחָות
קְדוֹשָׁות שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, לְהַתְלָבֵשׁ אַחֲר
שְׁבָת בְּגֻפֵיכָן אַחֲרִים קְדוֹשִׁים, לְהַקְרָא
קְדוֹשִׁים, שְׁבָתוֹב וְהִיא הַגְּשֵׁאָר בְּצִיּוֹן
וְהַגְּוֹתָר בִּירוּשָׁלָם קָדוֹשׁ יִאָמֶר לוֹ. עד

בָּאוּ דְבָרֵי סְודֹת נִסְתָרִים.
וַיַּקְם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ. רַבִּי יוֹסֵי אָמֶר, בְּכָל יוֹם
עוֹשֶׂה הַקְדָשָׁן בָרוּךְ הוּא מֶלֶאכִים

ובגין כך אשר לא ידע את יוסף, אחר דבר דבָל יהוּדָא
שְׁרִיאָ בֵיה, דָאַקְרִי צְדִיק.

רַבִי אלעזר ור' יוסף הוו אגלי באורה, ואקדימיו
בנהורא למיזל. חמו חד כוכבא דהוה רהיט
מפטרא דא, וכוכבא אחרא מפטרא דא. אמר רב**י**
אלעזר, השטא מטה זמנה דכוכבי בקר לשבח
למאיריהון, ורהתי מדחילו זאמתא דמאיריהון,
לשבחה ולזמרא ליה, הדא הוא דכתייב, (איוב ל"ח) ברן
יחד כוכבי בקר ניריעו כל בני אללים. בגין דבלחו
ביהוּדָא חדא קא משבחן ליה.

פֶתַח ז אמר, (תהילים כ"ב) **למנצח על אילת השחר**
מזמור לדוד. **אלילת השחר:** חד גהירו
אנפי דמורת, ואთפרשא השוא דלייליא, חד
ממנה אית לסתן מורת, ומشيخ חד חזטא דגהירו

לשון הקודש

הוא נהר מצרים, ולבן אשר לא ידע את רצים מפחד ואימת רבונם לשבח ולזמר
יוקף, מקום שבל היהוד שורה בו,
שנקרא צדיק.

רבי אלעזר ורבי יוסף היו חולבים ברכה,
ותקדימו ללבת באור. ראו כוכב אחד
שהיה רץ מצור זה, וכוכב אחר מצור זה.
אמר רבי אלעזר, עבשו הגיע ומן של
כוכבי הבקר לשבח את ארונם, והם

דֵסֶטר דָרֹום, עַד דָאַתִי וְנִפְיק שְׁמַשָא, וּבָקָע בְאַינְזָן
בְּזִי רְקִיעָא, וְאֲגָהִיר עַלְמָא, וְהַהְוָא חֹטָא אַפְרִישׁ
חַשּׁוֹכָא דְלִילִיא.

כִּידִין אִילְתָא דְשְׁחָרָא אַתִי, וְאַתִי נְהִירִו אַובְמָא
בְקָדְרוֹ, לְאַתְחָבָרָא בִימָמָא, וְנְהִיר יִמְמָא.
וְנְהִירִו דִימָמָא, כְלִיל וְשָׂאִיב בְנוּיה, לְהַהְיָא אִילְתָא,
וְעַל הָאֵי אִילְתָא, פְד אַתְפָרֵשׁ מִיּוּמָא, לְבָתָר
דְכָלִיל לָה, אָמֵר דָזָד שִׁירָתָא, דְכַתִּיב לְמִנְצָח עַל
אִילָת הַשְׁחָר.

וּמְאֵי קָא אָמֵר (דף י' ע"ב) אַלְי אַלְי לְמָה עַזְבָתָנִי.
דְהָא אַתְפָרֵשׁ אִילְתָא דְשְׁחָרָא, מְנְהִירִו
דִימָמָא. עַד דְהָוּ אַזְלִי, נְהִיר יִמְמָא, וּמְטָא עִידָן
צְלוֹתָא, אָמֵר רְבִי אַלְעֹזֶר, גַּצְלִי צְלוֹתָא וְגַזְזִיל, יְתַבּוּ
וְצְלוּ. לְבָתָר קָמוּ וְאַזְלִוּ.

לשון הקודש

ומושך חוט אחד של חשך לצד דרום, מהיום אחר שבלל אותה, אמר דור
שירה, שבתוב למונצח על אילת השחר.
ומה אמר? אלְי אַלְי לְמָה עַזְבָתָנִי. שחריו
נפרדה אילת השחר מאור היום. עד
שהיו הולכים, האיר היום והגיע ימן
תפללה. אמר רבי אלעוזר, נתפלל תפללה
ונלך. ישבו והתפללו, אחר כך קמו
והלכו.

עד שבא וויצא השמש, ובוקע באורם
חולוני הרקיע ומאיר לעולם, ואותו חוט
מפריד את חשך הלילה.

או בא אילת השחר, ובא אור שחר
בקדרות להתחבר ביום, ומAIRם
ואור היום בלול ושבוע בתוכו את אותה
האילת. ועל האילת זאת, בשנפרד

פָתַח ר' אֶלְעֹזֵר וְאָמֵר (קהלת ח) יְשׁ הַכֶּל אֲשֶׁר נִעֶשָּׂה
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מִגְעָן
אֲלֵהֶם בְּמִעֵשָׂה הַרְשָׁעִים וּגּוֹ אָמְרָתִי שְׁגָם זֶה הַכֶּל.
הַאי קָרָא אַוְקָמָה וְאַתְּמָר, אַכְלָל יְשׁ הַכֶּל, שְׁלָמָה
מִלְכָא עֲבָד סְפִרָא דָא, וְאוֹקִים לִיה עַל שְׁבָעָה
הַכְּלִים, דְעַלְמָא קִיְמָא עַלְיוֹהו.

וְאִינּוֹן שְׁבָעָה עַמּוֹדִין סְמִכִּין דְעַלְמָא, לְקַבֵּל
שְׁבָעָה רְקִיעִים, וְאַלְיָן אִינּוֹן: וַיְלֹוֹן.
רְקִיעַ, שְׁחָקִים זְבוּל. מְעוֹז. מְבוֹז. עַרְבּוֹת.
וְלֹקְבָּלִיְהוּ הַכֶּל הַכְּלִים אָמֵר קְהֻלָת הַכֶּל הַכְּלִים
הַכֶּל הַכֶּל.

כִּמֶה דְאִינּוֹן שְׁבָעָה רְקִיעִין, וְאֵית אַחֲרָנִין דְדָבָר
בָּהוּ, וּמְתַפְּשַׁטִּי וּנְפָקִי מִפְּיָהוּ, הַכְּבִי גָמִי אֵית
הַכְּלִים אַחֲרָנִין, דְמְתַפְּשַׁטִּי וּנְפָקִי מִאַלְיָן, וּבְלָהוּ
אָמֵר שְׁלָמָה.

לשון הקודש

פָתַח רַבִּי אֶלְעֹזֵר וְאָמֵר, (קהלת ח) יְשׁ הַכֶּל
בְּגַנְגֵד שְׁבָעָה רְקִיעִים, וְאַלְוּ הַם: וַיְלֹוֹן.
רְקִיעַ. שְׁחָקִים. זְבוּל. מְעוֹז. מְבוֹז.
עַרְבּוֹת. וּבְגַנְגֵד אָמֵר קְהֻלָת הַכֶּל
הַכְּלִים הַכֶּל הַכֶּל.

בָמָו שְׁאוֹתָם שְׁבָעָה רְקִיעִים, וַיְשַׁ
אֶתְרִים שְׁנַדְךִים בָּהֶם וּמְתַפְּשַׁטִּים
וּוֹצְאִים מִהֶּם, כְּדֵן גַם יְשׁ הַכְּלִים אֶתְרִים
שְׁמַתְפְּשַׁטִּים וּוֹצְאִים מִאַלְהָה, וּבָלָם אָמֵר
וְהָם שְׁבָעָה עַמּוֹדִים תּוֹמְכִים של הָעוֹלָם.

וְהַכָּא רֹא דְחִכְמַתָּא אֵיתּ בֵּיהַ. יְשׁ הַבָּל, דְנַפְקָא
מְאִינּוֹן הֲבָלִים עַלְאיָן, דְעַלְמָא קִימָא
עַלְיָהּוּ, וְדָא נָעָשָׂה עַל הָאָרֶץ, וְאַתְקִים בְּקִיּוּמִיהָ,
וְאַתְתַּקְפָּה בְתֻוקְפִיהָ בְעוֹבְדִי אַרְעָא, וּבְסַלְיקָו
דְסַלְקָא מְאַרְעָא, וְדָא אַתְמָנָא עַל אַרְעָא, וּבָל
תוֹקְפָא וּקִיּוּמָא דִילִיהָ, בְאִינּוֹן גְשִׁמְתִין דְצִדִּיקִיא,
דְאַתְלָקִיטוּ מְאַרְעָא, כְּדָ אִינּוֹן זְבָאִין, עַד לֹא סְרוּחוּ,
בְעוֹד דִיחְבֵּי רִיחָא טָב, בְגַ�וְן חָנוֹךְ, דְבָתִיב בֵּיהַ,
(בראשית ה) וְאִינּוֹן כִּי לְקָח אָתוֹ אֱלֹהִים. וּגְטָל לִיהְ
עַד לֹא מְטָא זְמִינָה, וְאַשְׁתַּעֲשָׂע בֵּיהַ, וּבָנְ שָׁאָר
זְבָאִין דְעַלְמָא.

דְתַגְיִינָן, עַל תְּרֵין מְלִין, צִדִּיקִיא מְסַתְּלָקִי מְעַלְמָא
עַד לֹא יְמִטִי זְמִינָהוּ, חָד, עַל חֹזְבִי דָרָא,
דְכָד אַסְגִּיאָו חַיְבִיא בְעַלְמָא, אִינּוֹן זְבָאִין
דְמִשְׁתְּכַחֵי בִּינִיהָ, אַתְפָסִין בְחֹזְבִיהָן, וְחָד כְּדָ

לשון הקודש

הָאָרֶץ בְשָׁהָם צִדִיקִים, עַד שָׁלָא סְרוּחוּ,
בְעוֹד שְׁנָוֹתָנִים רִיחָ טָב כָּמוֹ חָנוֹחַ,
שְׁבָתוֹב בּוֹ וְאִינּוֹן בִּי לְקָח אָתוֹ אֱלֹהִים.
וּגְטָל אָתוֹ בְשָׁעָרָן לֹא הַגִּיע זְמָנוֹ,
וּמִשְׁתַּعֲשָׂע בּוֹ, וּבָנְ שָׁאָר צִדִיקִי עָולָם.
שְׁשָׁנִינָה, עַל שְׁנִי דְבָרִים צִדִיקִים
מְסַתְּלָקִים מִן הָעוֹלָם טָרַם הַגִּיע זְמָנוֹ,
אָחָד עַל חַטָּאי הַדּוֹר, שְׁבָשְׁמָרְבִּים

שְׁלָמָה.

וּבָאָן יְשׁ בּוֹ סּוֹד הַחִכְמָה. יְשׁ הַבָּל
שִׁיוֹצָא מִאוֹתָם הֲבָלִים עַלְיָנִים, שְׁהָעוֹלָם
עוֹמֵד עֲלֵיכֶם, וְזָהָרָה נָעָשָׂה עַל הָאָרֶץ,
וְהַתְקִים בְקִיּוּמוֹ וְהַתְהַזֵּק בְתַקְפָו בְמַעַשֵּי
הָאָרֶץ וּבְעַלְיהָ שְׁעוֹלָה מִהָאָרֶץ, וְזָהָרָה
הַתְמָנָה עַל הָאָרֶץ, וּבָל תַּקְפָ וְקִים שְׁלוֹ
בָאָוֹתָן נְשָׁמוֹת הַצִּדִיקִים שְׁגַלְקָטוּ מִן

את גלי קמי קדשא בריך הוא דיסרhone לברת, סליק לון מעלה מא, עד לא מטה זמניהו, הדא הוא דכתיב, (קהלת ח) אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם במעשה הרשעים, מטי עלייהו דיןא דלעילא, באילו עבדו חובין ועובדין דרשיעיא.

הדא זמנא חדא, שאיל רבוי יוסף בן רבוי יעקב איש ספר אונז בזמנא דרבוי עקיבא וחברוי אסתטלכו מעלה מא, ומיתו בההוא גוונא, לרבי מאיר אמר ליה וכי בתיב דא בכל אוריותא כליה, אמר ליה ולא, זה אמר שלמה, אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם במעשה הרשעים. מטי עלייהו דיןא מלעילא, באילו עבדו חובין ועובדין דרשיעיא. ויש רשעים ש מגיע אליהם במעשה הצדיקים, יתבי בשקט وسلم בהאי עלה מא, דין לא מטה עלייהו.

לשון הקודש

שחררי פעם אחת שאל רבוי יוסף בר רבוי יעקב, איש ספר אונז, בזמנ שרבוי עקיבא וחברוי הסטלכו מן העולם ומרתו באותו אפן, את רבוי מאיר, אמר לו, וכי זה בתוב בכל התורה כליה? אמר לו, ולא? והרי אמר שלמה אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם דין רשות הרשעים, מגיע עלייהם דין מלמעלה באלו עשו חטאיהם ומעשים של רשעים.

רשעים בועלם, אותם צדיקים שנמצאים בינויהם נתפסים בחתאים. ואחד בשפטנלה לפני הקרווש ברוך הוא שיסרחו אחר בה, הוא מסלק אותם מהעולם טרם הגיעו ומנם. והוא שבתוב אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם שלם עלה באלו עשו חטאיהם ומעשים של רשעים.

בְּאַיִלּוֹ עֲבָדוּ עֹזֶבֶן דְּצִדִּיקִיא.

אמאי, אֵי בְגַנְיוֹ דְאַתְגֵלִי קְמִי קְדֻשָא בְרִיךְ הוּא,
דִיתּוּבָן בְתִיּוּבָתָא, אוֹ דִיפּוֹק מְנִיחָה
וְרַעָא, דִיהָא קְשׁוֹט בְעַלְמָא, בְגַנוֹן תְרֵחָ דְנַפְךָ מְגִיה
וְרַעָא דְקְשׁוֹט, אַבְרָהָם. אָחָז, דְנַפְךָ מְגִיה חִזְקִיהוּ.
וְשָׁאָר חִיּוּבָן דְעַלְמָא. וּבְגַנוֹן בְּהָ, בְסְטָרָא דָא,
וּבְסְטָרָא דָא, הַבְלָדְקָאָמְרוֹן, נְعָשָׂה וְאַתְתָקָף עַל
הָאָרֶץ, בְדַקָאָמְרוֹן.

דָבָר אחר יש הַבְלָדְקָאָמְרוֹן נְعָשָׂה עַל הָאָרֶץ,
בְדַקָאָמְרוֹן דְאַתְתָקָף (וְאַתְתָקָף) עַל עַלְמָא.
בְמַאי, בְגַנוֹן דִישׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מְגִיעָה אַלְיהָם
בְמְעָשָׂה הַרְשָׁעִים, מְטָאן לִידְיוּהוּ בְאַינְנוּ עֹזֶבֶן
דְחִיּוּבִיא, בְגַנוֹן בָת עֹזֶבֶן עֲבוֹדָה זָרָה, אוֹ חַד
מְאַינְנוּ עֹזֶבֶן, דְאַינְנוּ מְמַעָשָׂה הַרְשָׁעִים, וְאַינְנוּ

לשון הקודש

שָׁאָמְרוּנוּ נְعָשָׂה וְנַתְחַזֵּק עַל הָאָרֶץ, בָמוֹ
שָׁאָמְרָנוּ.

דָבָר אחר יש הַבְלָדְקָאָמְרוֹן נְעָשָׂה עַל
הָאָרֶץ, בְפִי שָׁאָמְרוּנוּ שְׁהַחַזֵק וְהַתְמִיקָה עַל
הַעוֹלָם. בַמָה? מְשׁוּום שִׁישׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר
מְגִיעָה אַלְיהָם בְמַעָשָׂה הַרְשָׁעִים, מְגִיעָה
לִידְיהָם בָאָוֹתָם מְעַשֵּׂי הַרְשָׁעִים בָמוֹ בָת
עֲבוֹדָה זָרָה, אוֹ אַחֲרָם אָוֹתָם
מְעַשִּׂים שָׁהָם מְמַעָשָׂה הַרְשָׁעִים, וְהָם
שְׁמִינִיעָה אַלְיהָם בְמַעָשָׂה הַצְדִיקִים, יוֹשְׁבִים
בְשִׁקְטָה וְשָׁלוֹם בְעוֹלָם הַזֶּה, דֵין לֹא מְגִיעָה
אַלְיהָם, בָאַלְוָה עָשָׂוּ מְעַשִּׂים שֶׁל צְדִיקִים.
לְפִנְהָז? אָם מְשׁוּום שְׁגָלָוי לְפִנְיֵי הַקָּדוֹשׁ
בָרוּךְ הוּא שְׁשִׁיבוּ בְתִשְׁוָבָה אוֹ שִׁיצְיָא
מֵהֶם וַיַּעֲשֵׂה שִׁיחָה אֲמִתָּה בְעוֹלָם, בָמוֹ תְרֵחָ
שִׁיצְיָא מְפִנְיוֹ וַיַּעֲשֵׂה אֲמִתָּה - אַבְרָהָם. אָחָז
שִׁיצְיָא מְפִנְיוֹ חִזְקִיהוּ, וְשָׁאָר הַרְשָׁעִים שֶׁל
הַעוֹלָם. וְלֹכֶן, בָצֵד זֶה וּבָצֵד זֶה, הַבְלָדְקָאָמְרוֹן

קִיְמֵי בְּקִיְמֵיהֶם, מַדְחִילוּ דָמָרִיחֹן, וְלֹא בְעָן
לְאַסְתָּאָבָא, כְּגֻון פֶּמֶת זְפָאִי קְשׁוֹט דָמְטוֹ לִידְיָהוּ
כְּעַבְדִּין אַלְיָן, וְאַיְנוּ גָּבוֹרִי כְּתָה, דָעַבְדִּי רַעֲוָתָא
דָמָרִיחֹן, וְלֹא חַטָּאוּ. וְעַל דָא, הַכְּבָל נְعָשָׂה עַל
הָאָרֶץ וְאַתְּתָקֵפָה בְּתוּקֵפָה.

וַיְשַׁעַם רְשָׁעִים שְׁמָגִיעַ אֲלֵיכֶם בְּמַעֲשָׂה הַצְדִיקִים,
מַטִּי לִידְיָהוּ חַד מִצְוָה, דָאִיהוּ עַזְבָּדָא
דַצְדִיקִיא, וְזַבָּאן בָּה, וְעַבְדִין יִתְהָ. כְּגֻון לְסֶטִים
מִקְפְּחָא הַזָּה מִשְׁתְּבָח בְּטוֹרִיא, בְּהַדִּי אַיְנוּ לְסֶטִים
עַזְבָּדִי עַבְדָה זָרָה, וּבְדַהּוּ יִזְדָאי אַעֲבָר תִּפְנֵן,
הַזָּה מִשְׁזִיב לִיה, וְגַטִיר לִיה מַגִּיהוּ, וְהַזָּה קָרִי
עַלְיהָ רַבִּי עֲקִיבָא, יִשְׁרָאֵל רְשָׁעִים אַשְׁר מַגִּיעַ אֲלֵיכֶם
בְּמַעֲשָׂה הַצְדִיקִים.

וְכְגֻון הַהוּא חַיְבָא, דְהַזָּה (דף יא ע"א) בְּשַׁבְבּוּתִיהָ דַרְבֵי
חַיִיא, דְלִילִיא חַד פָּגָע בָה בְּהַהִיא אַתְּתָא

לשון הקודש

עוֹמְדים בְּקִיְמָם מִפְחָד רְבוּנָם, וְלֹא
שְׁחִיא מַעֲשָׂה שֶׁל צְדִיקִים, וְזֹכְרִים בָה
רוֹצְחִים לְהַפְמָא בָמוֹ בְפָה צְדִיקִי אַמְתָה
שָׁבָאו לִידֵיכֶם בְּמַעֲשָׂים הַלְלוּוֹ, וְהֵם גָבּוֹרִי
כְחַשְׁעוֹשִׁים רְצֹונָם אֲדוֹנָם וְלֹא חַטָּאוּ, וְעַל
זֶה הַכְּבָל נְعָשָׂה עַל הָאָרֶץ וּמְתַחֵק
בְּתִקְפָּה.

וַיְשַׁעַם רְשָׁעִים שְׁמָגִיעַ אֲלֵיכֶם בְּמַעֲשָׂה הַצְדִיקִים.
וּבָמוֹ אָתוּ רְשָׁעַ שְׁחִיא בְּסֶבֶיבָתוֹ שֶׁל

דְּהַנּוֹת אָזֶלֶת לִבֵּי בְּרַתָּה. בַּעֲא לִמְתַקֵּף בָּה, אָמֶרֶת לִיה, בַּמְּטוֹ מִינָּה, אָזֶקִיר לִמְרָה, וְלֹא תְּחַטָּא גַּבָּאי. שְׁבָקָה וְלֹא חָב בָּה. הַוי אָוֹמֶר, וַיֵּשׁ רְשָׁעִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵיכֶם בַּמְעָשָׂה הַצְדִיקִים אָמְרָתִי שֶׁגַּם זֶה הַכָּל, בַּמְה דְּאַתְקֵף הַהְיוֹא הַכָּל, בְּהַדִּי אִינּוֹן צְדִיקִיא, דְמַטוֹ לִידֵיהו עֹזֶבֶד הַחִיבְיא, וְלֹא חַטָּאן. אָוֹף הַכִּי, אַתְקֵף בְּהַדִּי אִינּוֹן חִיבְיא, דְמַטִּי לִידֵיהו עֹזֶבֶד דְאִינּוֹן צְדִיקִיא, וְעֹזֶבֶד לְהֹג.

דְּתַגְנִין עָבֵד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא צְדִיקִים וּרְשָׁעִים בְּעַלְמָא. וּבַמְה דְּאַתִּיקָר אֵיתָו בְּעַלְמָא, בְּעֹזֶבֶד דְּצִדִיקִיא, הַכִּי נָמֵי אַתִּיקָר אֵיתָו בְּרַשְׁעִיעִיא, כֵּד עֹזֶבֶד עֹזֶבֶד טָבָא בְּעַלְמָא. בַּמְה דְּאָת אָמֶר, (קהלת ג') אֶת הַכָּל עֲשָׂה יְפָה בְּעַתּוֹ. וְוי לְחִיבָא, כֵּד עָבֵד גַּרְמִיה רָע, וְאַתְקֵף בְּחוּבִיה,

לשון הקודש

אָפְכֵד הַתְּחֻזָּק עִם אֹתָם רְשָׁעִים שְׁהַגִּינוּ לִידֵיכֶם מְעָשֵׂי אֹתָם הַצְדִיקִים וּעוֹשִׁים אֹתָם.

שְׁשַׁגְנִיגָה, עֲשָׂה דָקְרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא צְדִיקִים וּרְשָׁעִים בְּעוֹלָם בְּמַעַשֵּׂי הַצְדִיקִים, כֵּד גַם מַתְכַּבֵּד בְּעוֹלָם בְּמַעַשֵּׂי הַצְדִיקִים, כֵּד גַם הַוָּא מַתְכַּבֵּד בְּרְשָׁעִים בְּשַׁעֲוָשִׁים מְעָשֵׂה טוֹב בְּעוֹלָם, כֵּמו שָׁגָאָמֶר (קהלת ג') אֶת הַכָּל עֲשָׂה יְפָה בְּעַתּוֹ. אוֵי לְרַשֵּׁע בְּשֻׁעוֹשָׂה אֶת

רַבִּי חִיא, שְׁלִילָה אֶחָד פָּנֵשׁ אֶת אָוֹתָה אֲשֶׁר שְׁהִתְחַתָּה הַזְּלָכָת לְבַיִת בְּפִתָּה, רִצָּה לְתַקֵּף אָוֹתָה. אָמֶרֶת לוֹ, בְּבַקְשָׁה מִתָּה, כֵּד אֶת רַבּוֹנָךְ וְאֶל תְּחַטָּא עָמִי. עֹזֶב אָוֹתָה וְלֹא חַטָּאן בָּה. הַוי אָוֹמֶר, וַיֵּשׁ רְשָׁעִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֱלֹהִים בַּמְעָשָׂה הַצְדִיקִים אָמְרָתִי שֶׁגַּם זֶה הַכָּל. כִּמו שְׁהַתְּחֻזָּק אָוֹתוֹ הַכָּל עִם אֹתָם הַצְדִיקִים שָׁבָאוּ לִידֵיכֶם מְעָשֵׂי רְשָׁעִים וְלֹא חַטָּאוּ,

בָּמָה דָּאת אָמֵר, (ישעיה ג') אֹי לְרַשֵּׁע רֹעֶה וְנוּן.

הִזְׁהָרֶת פָּתָח וְאָמֵר, אֲתָּה הַבָּל רְאִיתִי בִּימֵי הַבָּלִי וְנוּן.
הָאֵי קָרָא אֹוֹף הַכִּי אַוְקָמוֹה חַבְרִיא, אַבָּל בְּדַר
אַתְּיִהְיבּ הַכְּמָה לְשִׁלְמָה, חַמָּא כּוֹלָא, בְּזַמְנָא
דְּשִׁלְטָא סִיחָרָא, יְשׁ צְדִיק דָּא עַמּוֹדָא דְּעַלְמָא.
אוּבָד: בָּמָה דָּאת אָמֵר, (ישעיה ג') הַצְדִיק אָבָד, בְּזַמְנָא
דְּגָלוֹתָא בְּצְדָקוֹ: בְּגַיְן דְּהִיא שְׁכִיבָת לְעַפְרָא, צְדָקָ
דָּא, בֶּל זַמְנָא דִּישָׂרָאֵל בְּגָלוֹתָא, אֵיהָי עַמְהֹזָן
בְּגָלוֹתָא, וּבְגַיְן כֵּה, (קהלת ז') צְדִיק אוּבָד בְּצְדָקוֹ. דָּהָא
לֹא מְטָאָן לְגַבִּיהָ אִינְיוֹ בְּרַכָּאָן עַלְאיָן.

וַיַּשְׁרַע מְאַרְיךְ בְּרַעַתוֹ, דָא סְמָאל, דָאָרְיךְ
שְׁקָט וְשְׁלֹוחָה לְאָדוֹם, בְּמַאי בְּרַעַתוֹ.
בְּהַהְיא רָעָה אַתְּתִּיה, (נֵיא אֲשָׁה רָעָה אֲשָׁת זְנוּנִים) (הושע א')
נְחַשׁ תְּקִיפָא, דָהָא לֹא מְטָא עַלְיָהוּ שְׁקָט

לשון הקודש

עַצְמוֹ רֹע וּמְתַחְזָק בְּחַטָּאוֹ, בָּמו שְׁגָאָמֵר
(ישעיה ג') אֹי לְרַשֵּׁע רֹע וְנוּן.
עוֹד פָּתָח וְאָמֵר, (קהלת ז') אֲתָּה הַבָּל רְאִיתִי
בִּימֵי הַבָּל וְנוּן. פָּסָוק זה אף בְּךָ בְּאֶרְוחָו
הַחֲבִירִים, אַבָּל בְּאֶשְׁר נָתָנה חַכְמָה
לְשִׁלְמָה, רָאָה הַבָּל בְּזַמְנָן שְׁשׁוֹלְטָה
הַלְּבָנָה. יְשׁ צְדִיק – זוּ עַמּוֹד הַעוֹלָם.
אָבָד – בָּמו שְׁגָאָמֵר הַצְדִיק אָבָד, בְּזַמְנָן
הַגְּלוֹת. בְּצְדָקוֹ – מְשׁוּם שְׁהָיא שְׁוֹכֶבֶת

וְשָׁלֹוחַ, אֲלֹא בְּגִינַּן דְּאַתְּדַבֵּק בְּהַהִיא נֹקֶבֶת. בְּגִוֹּנָא דָא לְשָׁאָר מַלְּפִזּוֹן, עַד דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יָקִים מַעֲפָרָא, לְהַהִיא סְבִתַּה דָוד הַנוֹּפֶלֶת, דְּכַתִּיב, (עמוס ז') אֲקִים אֶת סְבִתַּה דָוד הַנוֹּפֶלֶת.

וַיַּלְךְ אִישׁ מִבֵּית לְיוֹי. (שמות ב') רַبִּי יוֹסֵי פָתָח (שיר השירים ו') דָודִי יָרַד לְגַנּוֹ לְעָרְגוֹת הַבּוֹשָׂם וְגוֹ'. לְגַנּוֹ: דָא בְּגַנְסַת יִשְׂרָאֵל, בְּגִינַּן דְּהַהִיא עֲרוֹגָת הַבּוֹשָׂם, דְּאִיהִי כְּלִילָא מִכְלָל סְטָרִי (נא י'ו) בּוֹסְמִין וּרְיחִין דְּעַלְמָא דְּאָתֵי. בְּשֻׁעַתָּא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָחִית לְגַנְתָּא דָא (נא ד'ע'ו) כָּל אַיִן גַּשְׁמַתָּהוֹן דְּצָדִיקִיא, מַתְעַטְּרָנוּ תִּמְןָן, כָּלְהֹו יְהִי רִיחָא, כִּמֵּה דְּאָתֵ אָמֵר וּרְיחִ שְׁמַנִּיךְ מִכְלָל בְּשָׁמִים, (נא וּרְיחִ אָפָר בְּתִפְחוֹתִים) אַלְיִין אַיִן גַּשְׁמַתָּהוֹן דְּצָדִיקִיא, דָאמֵר רַבִּי יִצְחָק, כָּל אַיִן גַּשְׁמַתָּהוֹן דְּצָדִיקִיא, דָהּוֹ בְּהָאֵי עַלְמָא, וּכְלָל אַיִן גַּשְׁמַתָּהוֹן, דִּזְמִינִין לְנִחְתָּא לְהָאֵי עַלְמָא, כָּלְהֹו

לשון הקודש

באותה נקבת. במו זה לשאר הפלכיות, בשעה שהקדוש ברוך הוא ירד לגון הוה (של ע"ה), כל אותן נשמות הצדיקים מתחזרות שם, בלא נחתנות ריח, כמו שנאמר וריח שמניך מכל בשמים (וריח אפר בתפוחים) – אלו הם נשמות הצדיקים, שאמר רבי יצחק, כל אותן נשמות הצדיקים שהיו בעולם הוה וכל אותן הnames, שהיא כלולה מכל צרכי מני

(עמוט ט') אֲקִים את סְבִתַּה דָוד הַנוֹּפֶלֶת. וַיַּלְךְ אִישׁ מִבֵּית לְיוֹי. רַבִּי יוֹסֵי פָתָח, (שיר ו') דָודִי יָרַד לְגַנּוֹ לְעָרְגוֹת הַבּשָׂם וְגוֹ'. לְגַנּוֹ – זו בְּגַנְסַת יִשְׂרָאֵל, מָשָׁם שָׁהִיא עֲרוֹגָת הַבּשָׂם, שָׁהִיא בְּלֹולָה מכל צרכי מני

בְּגַנְתָּא (דָא קִיְמֵין בְּגַנְתָּא) **די בָּאֲרַעָא,** (בְּלָהו) **קִיְמֵין בְּדִיזְקְנָא וְצִיְרָא דְהֹו קִיְמֵין בְּהָאִי עַלְמָא,** וְסְתָרָא **וּרְזָא דָא אַתְמָסֶר לְחַכְמֵי.**

רוֹחָא דְנַחִית לְבָנִי נְשָׁא, דָאִיהו מְסֻטָּרָא דְנוֹקְבָּא, מְתַגְּלָפָא תְדִיר בְּגַלְוָפָא בְּהָאִי חֹתָם. צִיְרָא דְגַנְפָּא דְבָר נְשָׁ בְּהָאִי עַלְמָא, בְּלִיט לְבָר, וְרוֹחָא אַתְגְּלִיפָּ לְגֹו. כֵד אַתְפְּשָׁט רֹחָא מַן גַּוְפָּא, הַהּוֹא רֹחָה בְּלִיט בְּגַנְתָּא דְאֲרַעָא, בְּצִיְרָא וְדִיזְקְנָא דְגַנְפִּיה מִמְשָׁ דְבָהָאִי עַלְמָא, בְּגַיְן דְהֹוה תְדִיר בְּחֹתָם.

וְעַל דָא אָמָרָה אֵיהַי, (שיר השירים ח') **שִׁימְנֵי כְּחֹתָם,** מה חותם גְּלִיפָּ בְּגַלְוָפָא לְגֹו, **וְאַתְצִיר בְּצִיְרָא בְּלִיטָא לְבָר.** אָוֹת הָכִי אֵיהַי רֹחָא, דְהֹוה מְסֻטָּרָא דִילָה, בְּהָאִי גַּוְגָּא מִמְשָׁ בְּהָאִי עַלְמָא, גְּלִיפָּ בְּגַלְוָפָא לְגֹו, **וּכְדָא אַתְפְּשָׁט מַן גַּוְפָּא,** וְעַל

לשון הקודש

בּוֹלְטָה בְּנָנוּ שֶׁל הָאָרֶץ בְּצִיְרָה וְדִיזְקָנוּ שֶׁל גַּוְגָּא מִמְשָׁ שֶׁבְּעָוֹלָם הָזֶה, מִשְׁוּם שְׁהִיה תְּמִיד בְּמַוְתָּה. **וְעַל זֶה הִיא אָמָרָה** (שיר ח') **שִׁימְנֵי כְּחֹתָם,** מה חותם חָקָוק בְּחַקִּיקָה פְּנִימָה וּמְצָטִיר בְּצִיְרָה בּוֹלְטָה הָחֹזֶה, אָפְכָה הִיא הָרִוָּת שְׁחִיתָה מִצְדָּשָׁה, בְּמוֹזָה מִמְשָׁ בּוֹלָלָם הָזֶה. צִיְרָה הַגּוֹף שֶׁל אָדָם בּוֹלָלָם הָזֶה בּוֹלְטָה הָחֹזֶה, וּרֹוח נְתַקְּקָת פְּנִימָה. **בְּשִׁמְתַפְּשָׁטָה הָרִוָּת** מִן הַגּוֹף, אָוֹתָה רֹוח

לְעוֹלָם הָזֶה, בְּלֹן (עומדות בְּעַד הָזֶה). בְּנָנוּ שֶׁבְּאָרֶץ בְּלָם עוֹמְדים בְּדִיזְקָנוּ וּצִיְרָה שְׁחוּיו עוֹמְדים בּוֹלָלָם הָזֶה, וְסְתָר וּסְוד זֶה גַּמֵּס לְחַכְמִים.

רוֹח שִׁיּוֹרֶת לְבָנִי אָדָם, שְׁהִוא מִצְדָּחָה, נְתַקְּקָת הַגּוֹף שֶׁל אָדָם בְּחַקִּיקָה בְּחֹתָם הָזֶה. צִיְרָה הַגּוֹף שֶׁל אָדָם בּוֹלָלָם הָזֶה בּוֹלְטָה הָחֹזֶה, וּרֹוח נְתַקְּקָת פְּנִימָה. **בְּשִׁמְתַפְּשָׁטָה** הָרִוָּת מִן הַגּוֹף, אָוֹתָה רֹוח

בגנטא דארעא, אוירא דתפונ בליט הוה גלופא
לאת ציירא לבר, ואת צייר בציירא בליטה לבר,
כגונא ציירא דגופא בהאי עלמא (לעילא).

נשmeta, דאיה מאילנא דחיא, את צייר תפון
לעילא, בהhoa צרורא דחיא, לאת ענגא
בגעם יי', כמה דאת אמר (תהלים כ"ז) להזות בעעם
יי' ולבקר בהיכלו.

וילך איש מבית לוי, דא גבריאל, כמה דאת אמר
(דניאל ט) זה איש גבריאל אשר ראיתי בחזון
וגו'. מבית לוי: דא בגשת ישראל, דאיתא מסטרא
דשmailto. ויקח את בת לוי דא נשmeta.

דריגן, בשעתה דאתיליד גוףא צדיק, בהאי
עלמא, (דף י"א ע"ב) קדשא בריך הוא קרי
לייה לגבריאל, ונטיל היה נשmeta (צדיק) די

לשון הקודש

בוזט אותו חקיקה להצטייר החוצה,
ומצטייר בצייר בוזט החוצה, במו שצייר
של הנוף בעולם הוה ולמעלה).

הגשה שהיא מעין החיים מצטיירת שם
למעלה באותו צرار החיים להטעג
בגעם הר, במו שנאמר (תהלים כ) להזות
בעולם הוה ולבקר בהיכלו).

וילך איש מבית לוי – זה גבריאל, במו

בגנטא, ונחתתא לה להאי גופא דעתיקיא, דעתיליד בהאי עלמא, ואיהו אתחפקד עליה וגטיר לה.

ואי תימא, ההוא מלאכਆ דעתמןא על רוזיחון דעתיקיא, לילה שמיה, ואות אמרת דאייהו גבריאל. הבי הוא ודי, בגין דעתו מسطרא דעתמאלא, וכל מאן דעתו מسطרא דעתמאלא הבי אקרי.

וילך איש: דא עמרם. ניקח את בת לוי: דא יוכבד. ובת קול נחתת ואמרת ליה לאזדונוג בא, דהא קרב זמנה דפוקנאה דישראל, על ידא דברא דעתיליד מניהו.

וקודשא בריך הוא סיע ביה, דתניין, שכינתא שרייא על ערסייהו ורעותא דלהון בעקבותא חדא, הוה בה בשכינתא, ועל דא, לא אהעדי שכינתא, מההוא ברא דעתיליד, לךימה

וילך איש – זה עמרם. ניקח את בת לוי – זו יוכבד. ובת קול ירדה ואמרה לו להזונג בא, שהרי קרב זמן נאלת ישראל על ידי הבן שנולד מהם. ותקדוש ברוך הוא סיע בו, שכינה שרצה על מתרם, והרצון שלם ברכות אחת היה בשכינה, וכן לא

לשון הקודש
הצדיק שנולד בעולם הזה, והוא נפרק עלייה ושותר אותה.
ואם תאמר, אותו מלך שהתמנה על רוחות הצדיקים שמנו לילה, ואפה אומר ששמו גבריאל? בך הוא ודי, משומ שבא מצד השמאלי, וכל מי שבא מצד השמאלי בך נקרא.

דְּכַתִּיב, (ויקרא י"א) **וְהַתְּקִדְשָׁתֶם וְהִיִּתֶם קָדוֹשִׁים.** ברנש דמְקָדֵש גַּרְמִיה מִלְּרֻעָה, קָדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַזָּא מִקָּדֵש לֵיה לְעִילָּא, כִּמֶּה דִּרְעוֹתָא דְּלִהְוֹן הַזָּה בְּדִבְקוֹתָא דְּשִׁבְגִּנְתָּא. הַכִּי אֶתְדְּבָקָא שִׁבְגִּנְתָּא, בְּהַהְוֹא עֹזְבָּא מִפְּשֵׁש דַּעֲבָדוֹ.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, זֶבַע אַינְנוּ צְדִיקִיא דִּרְעוֹתָא דְּלִהְוֹן בְּדִבְקוֹתָא דְּקָוִדְשָׁא בֶּרְיךָ הַזָּא תְּדִיר, וּבִמְהָדָעָנוּ מִתְדְּבָקֵין בֵּיה תְּדִיר, הַכִּי גַּמְיִ אַיְהוּ אֶתְדְּבָק בְּהָוֹ, וְלֹא שְׁבִיק לוֹן לְעַלְמִין. וּוְיַרְשִׁיעִיא, דִּרְעוֹתָא דְּלִהְוֹן, יַדְבְּקוֹתָא דְּלִהְוֹן, מִתְרַחְקָא מְגִיה. וְלֹא דַי לְהֹו דִּמְתְּרַחְקָנוּ מְגִיה, אַלֵּא דִמְתְּדְּבָקָנוּ בְּסֶטֶרֶא אַחֲרָא. תָּא חִזֵּי, עַמְּרָם דִּאֶתְדְּבָק בֵּיה בְּקָוִדְשָׁא בֶּרְיךָ הַזָּא. נְפָק מְגִיה מְשָׁה, דְּקָוִדְשָׁא בֶּרְיךָ הַזָּא לֹא אַעֲדֵי מְגִיה לְעַלְמִין, וּשְׁבִגְנָתָא אֶתְדְּבָקָת בְּהַדִּיחָה תְּדִיר, זֶבַע חִילְקִיה.

לשון הקודש

זה שביבה מאותו בין ש hollowgo, ל�אים מה שכתב ויקרא ט והתקדשותם ותייתם קדושים. בין אדם שמקדש עצמו מלמטה, הקדוש ברוך הוא מקדש אותו מלמטה. במו שחרצון שלם היה ברכות של השביבה, אך השביבה נרבקה ממש באותו מעשה שעשו.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁר הצדיקים

וַתִּהְרֶר הָאֲשָׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתַּרְא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא.
(שמות ב') **מַאי** כִּי טוֹב הוּא. אָמֵר רַبִּי חִיאָ,
דָּאֲתִילִיד מַהוּל. בְּגִין, דָּרוֹזָ דְּבָרִית, טוֹב אַקְרֵי,
דְּכָתִיב, (ישעיה ג') **אָמְרוּ צְדִיק** כִּי טוֹב.

רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, נְהִירוּ דְשִׁבְגִּנְתָּא דְנְהִיר בֵּיה
חִמָּאת, דְבָשְׂעַתָּא דָאֲתִילִיד אַתְמְלִיא בֶּל
בִּירְתָּא נְהֹרָא, דְכָתִיב וַתַּרְא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא,
וְכָתִיב (בראשית א') וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתָה הָאוֹר כִּי טוֹב. וְעַל
הָא כִּי טוֹב הוּא בְּתִיב, וְכֹלָא הָוָה.

וְתִצְפְּנָהוּ שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים, שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים מַאי קָא
מִיּוּרִי. אָמֵר ר' יְהוּדָה, רַמּוֹז הוּא דָקָא
רַמּוֹז, דָלָא אֲשֶׁתְמֹדֵע מֹשֶׁה בְּזַהֲרָא עַלְּאָה, עַד
שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים. דְכָתִיב, (שמות י"ט) **בְּחִדְשָׁה הַשְׁלִישִׁי**,
דָהָא כְּדַין אֲתִיהִיבָת הַזָּרָה עַל יְדוֹי, וְשִׁבְגִּנְתָּא

לשון הקודש

שְׁמַאיְרָ בּוֹ, שְׁבָשָׁעָה שְׁנוֹלֵד, הַתְמִילָא בֶּל
הַבִּית אָוֹר, שְׁבָתוֹב וַתַּרְא אֹתוֹ כִּי טוֹב
הוּא, וְכָתוֹב (בראשית א') וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתָה
הָאוֹר כִּי טוֹב. וְעַל זֶה בְּתוֹב כִּי טוֹב הוּא,
וְהַכְלֵה הָיָה.

וְתִצְפְּנָהוּ שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים. מָה אָמְרִים
שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים? אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, רַמּוֹז
הוּא שְׁרָמוֹן, שְׁלָא נְדוּעָ מֹשֶׁה בְּזַהֲרָא עַלְיוֹן
עַד שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים, שְׁבָתוֹב (שמות יט) **בְּחִדְשָׁה**

מִטְנוּ מֹשֶׁה, שְׁהַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא זוּ
מִטְנוּ לְעוֹלָמִים, וְשִׁבְגִּנָּה נְדַבְּקָה עִמוֹ
תְּמִיד. אֲשֶׁרִי חָלְקוּ.

וְתִהְרֶר הָאֲשָׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתַּרְא אֹתוֹ כִּי
טוֹב הוּא. מָה זֶה כִּי טוֹב הוּא? אָמֵר רַבִּי
חִיאָ, שְׁנוֹלֵד מַהוּל. מִשּׁוּם שְׁפֹוד הַבְּרִית
נִקְרָא טוֹב, שְׁבָתוֹב (ישעיה ג') **אָמְרוּ צְדִיק** כִּי
טוֹב.

רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, רָאֲתָה בּוֹ אָור הַשִּׁבְגִּנָּה

את גָּלִיא, וַיְשִׁרֵּא עֹלוֹי לְעִינֵיכֶם דְכָלָא, דְכָתִיב, (שמות י"ט) **וּמַשָּׁה עַלְהָ אֶל הָאֱלֹהִים נִזְקֵרָא אֲלֵינוּ יְהִי.**

וְלֹא יָכֹלֵה עוֹד הַצְפִינּוֹ, (שמות ב') **דַעַד הַהְזָא שְׁעַתָּא,**
לֹא אִשְׁתְּמוֹדֵע מַלְוִילִיה בְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הִיא,
וּבְתִיב מַשָּׁה יְדִיבֵר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְקּוֹל.

וְתִקְחַת לוֹ תִבְתַּגְמֵא, רַמְזֵעַל הָאָרוֹן, דְלוֹחוֹת קִימֵא עַלְיוֹן בְּגִוִּיה, תִיבַת גּוֹמֵא, אָרוֹן הַבְּרִית אֵיתָו. וְתִחְמַרְתָה בְחַמֵּר וּבְזַפְתָה (רְהִיא תִבְחַר רְאֵיתָה)
דְהָא הָאָרוֹן הַזֶּה מְחוֹפָה מְלָגֵן וּמְלָבֵר. רְבִי יְהוּדָה
אָמַר, דָא הִיא אָוּרִיתָא, דְהַחְמִירָה קָדְשָׁא בְרִיךְ
הִיא בְמִצּוֹת עַשְׂה וּבְמִצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה.

וְתִשְׁפַם בָה אֶת הַיּוֹלֵד, אֶלְיוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּמְה דָאַתָּה
אָמַר (הושע י"א) כִּי גַעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהוּ.
וְתִשְׁפַם בְסֻוף דָלָא הַזֶּה פְקֻדֵי אָוּרִיתָא חַוְמָרָא

לשון הקודש

גּוֹמֵא הִיא אָרוֹן הַבְּרִית. וְתִחְמַרְתָה בְחַמֵּר
 וּבְזַפְתָה, וְשָׂאותָה פְתָה שְׁהָוָא שְׁהָרִי הָאָרוֹן הַזֶּה
 מְצָפָה מִבְּפִנֵּים וּמִבְּחַוֵּין. רְבִי יְהוּדָה
 אָמַר, זֹהִי הַתּُוֹרָה שְׁחַמִּירָה קָדוֹשׁ
 בָּרוּךְ הִיא בְמִצּוֹת עַשְׂה וּבְמִצּוֹת לֹא
 תַעֲשֵׂה.

וְתִשְׁפַם בָה אֶת הַיּוֹלֵד – אֶלְיוֹ יִשְׂרָאֵל, בָמַזְגָת
 שְׁנָאָמַר (הושע י"א) כִּי גַעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהוּ.
 וְתִשְׁפַם בְסֻוף – שְׁלָא הִי מִצּוֹת הַתּُוֹרָה
 שְׁלוֹחוֹת הַבְּרִית נְבָנָים לְתוֹכוֹ. תִבְתַּ

הַשְׁלִישִׁי, שְׁהָרִי אוֹ נְתַנָּה תּוֹרָה עַל יָדוֹ,
 וְשִׁבְנָה הַתְּגִלָּתָה וְשִׁרְתָה עַלְיוֹ לְעִינֵי
 כָּלָם, שְׁבָתוֹב וּמַשָּׁה עַלְהָ אֶל הָאֱלֹהִים
 וּזְקֵרָא אֲלֵינוּ הָהָר.

וְלֹא יָכֹלֵה עוֹד הַצְפִינּוֹ, שַׁעַד אָוֹתָה שְׁעָה
 לֹא נָדַע דְבוּרוֹ בְקֻדּוֹשׁ-בָרוּךְ-הִוא,
 וְכִתְבֵב מַשָּׁה יְדִיבֵר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְקּוֹל.
 וְתִקְחַת לוֹ תִבְתַּגְמֵא, רַמְזֵעַל הָאָרוֹן
 שְׁלוֹחוֹת הַבְּרִית נְבָנָים לְתוֹכוֹ. תִבְתַּ

למעבד, עד סוף, דעallow ישראאל לארעא, לסופ ארבעין שנין. על שפת היאור: על מימרא דאיינן דמוריים אורייתא וחוקה לישראאל. (נ"א רבי חזקה אמר בכפי אוליפנה)

דבר אחר וילך איש, דא קדשא בריך הוא, דכתיב, (שמות ט"ז) יי' איש מלחה. מבית לוי, דא קדשא בריך הוא, אחר דחכמה עלאה, זה הוא נهر, מתחברן בחדא, ולא מתרשין לעלמיין. מבית לוי דאשרי לוייטן (נ"א כל חייו) לחידו בעלם, הדא הוא דכתיב, (טהילים ק"ד) לוייטן זה יצרת לשחק בו. ויקח את בת לוי, דא קדשא בריך הוא, אחר דגהיירו דסיהרא גהיר.

ותהר האשה ותלד בן. האשה וקדאי, במא דאת אמר (בראשית ב') לואת יקראה אשה. בקדמיתה בת לוי, וחייב הוא וקדאי, וכי בת לוי בקדמיתה, (דף

לשון הקודש

חמר לעשות עד סוף, שנכנסו ישראאל באחד ולא נפרדים לעולם. מבית לוי - שהשרה לוייטן (כל שמה) לשמה היאר - על מאמר של אתם שמורים תורה וחקה לישראאל. רבי חזקה אמר בר למוטן. דבר אחר וילך איש - זה הקדוש ברוך הוא, שכתבוב הי' איש מלחה. מבית לוי - זה הקדוש ברוך הוא, שכתבוב הערלונה ואותו נهر מתחברים

במו שנאמר לואת יקראה אשה. בתחלה

ר"ב ע"א) **וְהַשְׁתָּא אֲשֶׁה.** **אֲלֹא חַכִּי הַזָּא וְדָאי,** **וְחַכִּי אָזְלִיפְנָא,** **אַתְּתָא עַד לֹא אָזְדוֹגָת,** **אַתְּקְרִיאָת בַּת פְּלוֹגָנִי,** **בְּתֵר דָאָזְדוֹגָת אַתְּקְרִיאָת אֲשֶׁה.** **וְהַבָּא,** **בַּת נִאֲשֶׁה,** **וּכְלָא,** **חַד דְּרָגָא אֵינוֹ.**

וְתִצְפְּנָהוּ שֶׁלֶשָׁה יְרֻחִים. (שמות ב') **אַלְיָן תִּלְתָּ יְרֻחִין,** **דְּדִינָא קְשִׁיא שְׂרִיא בְּעַלְמָא וּמְאי גִּינָהוּ.** **תְּמוֹז,** **אָב,** **טִיבָת,** (נ"א שבט) **מְאי מִשְׁמָעָה.** **דַעַד** **לֹא נָחַת מִשְׁהָה לְעַלְמָא,** **שְׁכִיחָה הָזָה אֵינוֹ לְעַילָּא,** **וְעַל דָא אָזְדוֹגָת בֵּיה שְׁכִינָתָא,** **מְיוֹמָא דְאַתִּילִיד.** **מִבָּאָן אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן,** **רוֹחֵיהוֹן דְצַדִּיקִיא,** **שְׁכִיחָן אִיפּוֹן לְעַילָּא,** **עַד לֹא יִחְתּוֹן לְעַלְמָא.**

וְלֹא יָכַלה עוֹד הַצְפִינָו וְגַ�. (שמות ב') **מְאי וְתַקְהָ לֹז תְּבָת גּוֹמָא.** **דְּחַפְתָ לִיה בְּסִמְנָהָא,** **לְמַהֲוִי נְטִיר מְאִינָנוּ נָגֵן יְמָא,** **דְּשָׁאָטִין בִּימָא רַבָּא,** **דְּכַתְּבָה.**

לשון הקודש

הם: תפוט, אָב וטבת (שבט). מה מושמע? בת לוי, וכך זה ווראי. וכי בת לוי בתקלה ועבשו אֲשֶׁה? אֲלֹא בָּךְ זה בָּוּדָאי, וכך שעד שָׁלָא יָרַד מִשְׁהָה לְעַלְמָם, הוּא הַיָּה מִצְוִי לְמַעַלָּה, וְעַל זֶה הָזְדוֹגָה בּוּ שְׁכִינָה מִיומָ שְׁגָולָד. מִבָּאָן, אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁרוֹחוֹת הַצְדִיקִים מִצְוּוֹת הָן לְמַעַלָּה עַד שָׁלָא יוֹרְדוֹת לְעוֹלָם.

וְלֹא יָכַלה עוֹד הַצְפִינָו וְגַ�. מה זה ותקה לו תבת גּוֹמָא? שְׁכָסְתָה אָתוֹ בְּסִמְנָה

בַת לוי, וכך זה ווראי. וכי בת לוי בתקלה נְקָרָאת בַת פְלוֹגָנִי, עַד שָׁלָא הָזְדוֹגָה אֲשֶׁה, הִיא נְקָרָאת אֲשֶׁה. וְכָאָן בַת נִאֲשֶׁה, דְרָגָה אַחַת הִיא.

וְתִצְפְּנָהוּ שֶׁלֶשָׁה יְרֻחִים – אַלְוּ שֶׁלֶשָׁה הַיְרָחִים שְׁהָדִין הַקְשָׁה שְׁרוּי בְּעַלְמָם, וְאַלְוּ

(תהלים ק"ד) שם רֶמֶשׁ וְאֵין מִסְפָּר. וְהִיא חַפְתָּ לְיִהְיָה, לְמִזְחָנֵי גָּטֵיר מְפִינֵיהוּ, בְּחַפְטוֹ (בְּסֶטֶרֶא דְּיוֹבֵלָא) (נ"א דטישת רובילא) (נ"א דטיש רובילא) יַקְרֵא, דְּתַרְין גְּזֻונֵין חֹזֵר וְאוֹכֵם, וְאֵن כָּלֵיה לְמַשָּׁה בְּגִנֵּיהוּ, דִּישְׂתַמּוֹדָע עַמְהֹן, בְּגַיְן דְּזַמְּנֵין לְסַלְקָא (בְּגִנֵּיהוּ) זְמַנָּא אַחֲרָא, לְקַבְּלָא אָוּרִיְתָא.

וְתַרְדֵּד בַת פְּרֻעָה לְרֹחֵץ עַל הַיּוֹרֵד. (שמות ב') דָא אֵי הַיּוֹרֵד דְּאַתִּיא מְסֶטֶרֶא דְּשֶׁמֶאלָא דְּדִינָא קְשִׁיא, כְּמָה דְּאַתִּא אָמֵר, לְרֹחֵץ עַל הַיּוֹרֵד, עַל הַיּוֹרֵד דִּיְקָא, וְלֹא עַל הַיּוֹם.

וְאֵי תִּמְאָה, וְהָא בְּתִיב, (שמות י"ז) וּמְטָה אֲשֶׁר הַבִּית בּוֹ אָתְהָ הַיּוֹרֵד, וְמַשָּׁה לֹא מַחְא אֶלְאָ יִמְאָה, וְקִרְיָה יָאָר. אֶלְאָ יָאָר הַוָּה דְּמַחְא אַהֲרֹן עַל יְדֵי דְּמַשָּׁה, וְשִׁזְוִיה קָרָא דְּאַיְהוּ עַבְיד.

שְׁבָאָה מִצְדָּה הַשְּׂמָאל שֶׁל הַדִּין הַקְשָׁתָה, בָּמוֹ שָׁנָא אָמֵר (שמות ט) לְרֹחֵץ עַל הַיּוֹרֵד. עַל הַיּוֹרֵד דִּוּקָא, וְלֹא עַל הַיּוֹם. וְאֵם תָּאמֶר, וְהָרִי בְּתוּב וּמְטָה אֲשֶׁר הַבִּית בּוֹ אָתְהָ הַיּוֹרֵד, וְמַשָּׁה לֹא הַבָּה אֶלְאָ עַל הַיּוֹם, וְקָרְאוּ לוֹ יָאָר? אֶלְאָ יָאָר הִיא שְׁחַבָּה אַהֲרֹן עַל יְדֵי מַשָּׁה, וְהַחֲשִׁיב אָתוֹ הַכְּתוּב שְׁהָוָא עָשָׂה זֹאת.

לְהִיוֹת שְׁמָוֹר מִאוֹתָם הַדָּגִים שֶׁל הַיּוֹם שְׁשָׁטִים בִּים הַגָּדוֹלָה, שְׁבַתּוֹב (תהלים ק) שֶׁם רֶמֶשׁ וְאֵין מִסְפָּר. וְהִיא בְּסָתָה אָתוֹת לְהִיוֹת שְׁמָוֹר מִהָּם בְּכָסְוי (בְּצָדְחָה) וְטִיסָה הַרְוֵלָה וְטַס הַקְבָּה נִכְבֵּד שֶׁל שְׁנֵי גּוֹנִים, לְבֵן וְשָׁהָר, וְהַנִּיחָה אֶת מַשָּׁה בְּגִינֵּיהם שִׁזְוִידָע עַפְתָּם, מִשּׁוּם שְׁעַתִּיד לְעַלוֹת (בְּגִנֵּיהם) בְּעַמְּךָם, אַחֲרַת לְקַבְּלָת תּוֹרָה. וְתַרְדֵּד בַת פְּרֻעָה לְרֹחֵץ עַל הַיּוֹרֵד – זֹהִי

כְּהַאי גִּוֹּנָא, (שמות ז') **וַיִּמְלֹא שְׁבָעַת יָמִים אֶתְרִי הַבּוֹת ה' אֶת הַיּוֹרֵד. וְאֶחָרֶن הַבָּהּוּ.** **אֲלֹא עַל דָּאַתָּא מִסְטְּרָא דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, קְרִיָּה קְרָא אֶתְרִי הַכּוֹת ה', לְבַתָּר קְרִיָּה בְּשֶׁמֶא דְמִשְׁהָ.** **וְגַעֲרוֹתִיהָ הַוְּלֻכּוֹת עַל יַד הַיּוֹרֵד, אַלְיאַן שָׁאַר מְשִׁירֵין דָאַתֵּין מִסְטְּרָא דָא.**

וְתִפְתַּח וְתַרְאָהוּ אֶת הַיְלֵד. (שמות ב') **וְתַרְאָהוּ וְתִפְתַּח מִבְּעֵי לִיהְיָה. מַאי וְתַרְאָהוּ.** **אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, לִית לְךָ מֶלֶת בְּאוֹרִיָּתָא, דְלִילַת בָּה רַזְוִין עַלְיאַן וְנִקְרֵין. אֲלֹא חַבִּי אֲוָלִיפְגָּנָא, רְשִׁימָא דְמַלְכָא וּמְטַרְזּוֹנִיגְתָּא אֲשֶׁתְבָח בַּיְהָ, וְאֵיתָו רְשִׁימָא דְזֹא"וּ הַ"א. וּמִיד וְתַחַמּוֹל עַלְיוֹ וְגַוּ. עד בָּאָן לְעִילָּא, מְבָאָן וְלַהֲלָא הַלְתָא, בָּר מַהְאי קְרָא.**

וְתַתְצַב אֲחוֹתוֹ מִרְחָק וְגַוּ. (שמות ב') **וְתַתְצַב אֲחוֹתוֹ, אֲחוֹתוֹ דְמָאָן. אֲחוֹתוֹ דְקָרָא**

לשון הקודש

אמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אֵין לְךָ דָבָר בַּתּוֹרָה שָׁאַיְן בּוֹ סְדוּדָות עַלְיוּגִים וּנוּכְבָּדִים. אֲלֹא בְּךָ לְמִדְנוֹנִי, רְשֵׁם הַפְּלַךְ וְהַגְּבִירָה נִמְצָא בּוֹ, וְהַוָּא רְשֵׁם שֶׁל וְאֵי הַ"א. וּמִיד – וְתַחַמֵּל עַלְיוֹ וְגַוּ. עד בָּאָן לְמַעַלָּה. מְבָאָן וְהַלְאָה לְמַטָּה, חַוֵּן מְהַבְּטוֹב הַזָּה.

וְתַתְצַב אֲחוֹתוֹ מִרְחָק וְגַוּ. וְתַתְצַב אֲחוֹתוֹ שֶׁל מַיִ? אֲחוֹתוֹ שֶׁל אָתוֹ

בָּמוֹ זֶה וַיִּמְלֹא שְׁבָעַת יָמִים אֶתְרִי הַבּוֹת ה' אֶת הַיּוֹרֵד. וְאֶחָרֶن הַבָּהּוּ. אֲלֹא עַל שְׁבָא מִצְדָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קְרָא אַתָּה הַבְּתוּב אֶתְרִי הַכּוֹת ה', אַחֲרֶנָּה בְּךָ קְרָא בְּשֵׁם מִשְׁהָ. וְגַעֲרוֹתִיהָ הַלְכָת עַל יַד הַיּוֹרֵד – אֲלֹא שָׁאַר הַמְּחַנּוֹת שְׁבָאִים מִצְדָּה הַזָּה.

וְתִפְתַּח וְתַרְאָהוּ אֶת הַיְלֵד. וְתַרְאָהוּ וְתִפְתַּח וְהַיָּה צָרִיךְ לְקַטְמָן! מה זֶה וְתַרְאָהוּ?

לְבִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֲחֹתִי. כַּמَا דָאַת אָמֵר, (שיר השירים ה') פָתַחֵי לֵי אֲחֹתִי רֶעִיתִי. מֶרְחֹזָק: כַּמَا דָאַת אָמֵר (ירמיה ל"א) מֶרְחֹזָק ה' גָּרָאָה לֵי.

(פאי) מִשְׁמָע, דָאִינּוֹן זְבָאַין, עַד לֹא נִחְתּוּ לְעַלְמָא, אֲשֶׁתְמֹדְעָאָן אִינּוֹן לְעַילְלָא, לְגַבֵּי כֹּלָא, וְכֹל שְׁבַן מְשָׁה. וּמִשְׁמָע גַּמְיִי, דְגַשְׁמַתְהָוּן דְצִדִּיקִיא, אֲתַמְשָׁבוּ מְאַתָּר עַלְאָה, בַּמָּה דָאָקִיםְנָא. וּרְזָא דְמַלְהָ אָוְלִיפְנָא, דְמִשְׁמָע, דָאָב וְאָם אִית לְגַשְׁמָתָא, בַּמָּה דָאִית אָב וְאָם לְגֻפָּא בְּאֶרְעָא, וּמִשְׁמָע, דְבָבֶל סְטְרִין, בֵּין לְעַילְלָא, בֵּין לְתַתָּא, מִדְכָּר וּנוֹקְבָּא אֲתִין כֹּלָא וּמִשְׁתְּבִחָי. וְהָא אַיְקָמוּה רְזָא, דְבָתִיב, תֹּצְא הָאָרֶץ נְפָשׁ חִיה. הָאָרֶץ: דָא בִּנְסַת יִשְׂרָאֵל. נְפָשׁ חִיה: נְפָשָׁא דָאָרָם קְדָמָה עַלְאָה, בַּמָּה דָאָתָמָר. אֲתָא רַבִּי אָבָא וּנְשָׁקִיה. אָמֵר וְדָאִי שְׁפִיר קְאַמְרָתָה, וְהָכִי הוּא וְדָאִי זְבָאָה חִוְלָקִיה דְמְשָׁה נְבִיאָה

לשון הקודש

שָׁקָרָא לְבִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֲחֹתִי, בָּמו שִׁישׁ לְגֻפָּא אָב וְאָם, בָּמו שִׁישׁ לְגֻפָּא אָב וְאָם בְּאָרֶץ, וּמִשְׁמָע שְׁבָכֶל הַצְּדִידִים, בֵּין לְמַעַלָּה בֵּין לְמַטָּה, הַכְּלָבָא מַזְכָּר וּנְקָבָה וּנְמַצָּאים. וְהָרִי בָאָרוּ אֶת הַפּוֹר, שְׁבָתוֹב תֹּצְא הָאָרֶץ נְפָשׁ חִיה. הָאָרֶץ – זו בִּנְסַת יִשְׂרָאֵל. נְפָשׁ חִיה – נְפָשׁ שְׁלָא אָרָם הָרְאָשׁוֹן הָעֶלְיוֹן בָּמו שְׁנַתְבָּאָר. בָּאָרָם רַבִּי אָבָא וּנְשָׁקָנוּ. אָמֵר, וְדָאִי יְפָה אַמְרָתָה, שְׁבָאָרָנוּ, וְסָוד הַדָּבָר לְמִרְנָנוּ, שְׁמִשְׁמָע

מַה הִמְנָא, עַל כֵּל שָׁאָר נְבִיאִי עַל מָא. (ע"ב)

(סתורי תורה) דבר אחר ותתצב אחותו דא היא חכמה, בפיה דאת אמר, (משל ז') אמר ל'חכמה אחותי את. אמר רבי יצחק, מעולם לא אתעדית נ"א אתעו גורת דינא מעלה מא, דהא בכל שעטת דהוו ישראאל חטאן, הויה דינא מקטרנא עמהו, ובדין, ותתצב אחותו מרחק. (ד"א מרחוק) כמה דאת אמר מרחוק ה' גראה לי. (ע"ב)

ותרד בת פרעה לרוץ על היואר. בשעתה דהוו פסקי ישראל מאוריתא, מיד ותרד בת פרעה לרוץ על היואר. הות נחתת מדת הדין, (דף י"ב ע"ב) לאסתחה מדמיא דישראל, על עלבונה דאוריתא. ונערותיה הולכות על יד היואר, אלין אומיא, דאיון אזליין ברדפין אבריתיהו, על יד

לשון הקודש

במו שנאמר מרחוק ה' גראה לי. ותרד בת פרעה לרוץ על היואר. בשעה שהיו ישראל פוסקים מן התורה, מיד – ותרד בת פרעה לרוץ על היואר. היהת יורחת מדת הדין לרוץ מדם ישראל על עלבון התורה. ונערותיה הולכת על יד היואר – אלו האמות שהם הולכים ורודפים אחריהם. על יד היואר – על

וכך הוא ונכאי. אשרי חלקו של משה הנביא הנאמן על כל שאר נביאי העולם. דבר אחר ותתצב אחותו – זהה חכמה, כמו שנאמר (משל ז') אמר ל'חכמה אחותי את. אמר רבי יצחק, מעולם לא העברת התעוררות מדת הדין מן העולם, שהרי בשעה שהיו ישראל חוטאים, היה הדין מקטרג עפם, והוא ותתצב אחותו מרחק,

היאור, על סבת עלבונה דאוריתא, ואינון דמורים
(נ"א דמיין) ביה, דרפו ידיהו מינה.

אמר רבי יהודה, כל מלון העלמא, תלין
בתשובה, ובצלותא רצלי בר נש
לקודשא בריך הוא, וכל שעון מאן דאוועיד
דמעון בצלותיה, דלית לך תרעא, דלא עאלין
איינון דמעון. מה בתיב ותפתח ותראהו את
הילד. ותפתח, דא שכינתא, דקיימה עלייהו
דיישראל, באימא על בגין, והיא פתחה תDIR
בזכותיהו דיישראל.

כין שפתחה, ותראהו את הילד, (ירמיה ל"א) ילד
שעשוים. לאינון ישראל, דמרתחטאן קמי
מלכיהון (נ"א מאביהון) בכלל,omid דמרתחגנון קמי
קדשא בריך הוא, הדרי בתשובה, ובכאן קמייה,

לשון הקודש

סבת עלבון התורה, ואוותם שמורים
הונאים, והוא תמיד פותחת בוכותם של
(שישנים) ביה, שרפו ידיהם ממנה.

אמר רבי יהודה, כל דברי העולם
תליים בתשובה ובתפלה שמתפלל
אדם לקודוש ברוך הוא, וכל שעון מי
שושוף דמעות בתפלתו, שאין לך שער
שלא נבנאים אותן דמעות. מה ברוך הוא,
ו��恰恰 ותראהו את הילד. ותפתח - ז

כברא דבבִי קמי אבוי, מה כתיב, והנה נער בוכה. פיוון דבבִי, אתעדו (פ"א מחתבר) כל גורין בישין דעלמא, מה כתיב ותחמול עליו, אתעט עליו ברכמים, ומרחם ליה.

ותאמָר מילדי העברים זה, לאינו רבינו לבא, ולא מילדי העודת כובים ומזלות, לאינו קשי קدل, וקשי לבא. מילדי העברים רבינו לבא מאהו ומאהן לאתבא קמי מאיריהן. ותקרה את אם הילד. שהיתה בוכה, הרא הוא דבר, (ירמיה ל"א) قول ברמה נשמע נהי בכיתם רחל מבכה על בניה וגנו, הוא בוכה ואם הילד היא בוכה.

אמר רבינו יהודה, לזמןא דאתני מה כתיב, (ירמיה ל"א) בכבי יבאו ובתנוגים וגנו. מהו בכבי יבאו. בזכות בכבי דאם הילד, שהוא רחל, יבאו

לשון הקודש

שבוכה לפני אבוי. מה כתוב? והנה נער בכבה. פיוון שביבה, העברו (נשתברו) כל הנערות הרעות של העולם. מה כתוב? ותחמל עליו, התעוררה עליו ברכמים ורchromה עליו.

אמר רבינו יהודה, לעתיד לבא מה כתוב? בכבי יבאו ובתנוגים וגנו. מהו בכבי יבאו? בזכות בכבי של אם הילד,

וַיַּתְפִּגְשׁוּן מִן גָּלוּתָא. וְאָמֵר רַبִּי יִצְחָק, פַּרְקָנָא דִּישָׂרָאֵל לֹא תַּלְיָא אֶלָּא בְּכִי, פְּד יְשֻׁתָּלְמוֹן וַיְכָלְוָן, בְּכִי דְּמָעוֹת דְּבָכָה עָשָׂו קָמֵי אֲבָיו, דְּכָתִיב, (בראשית כ"ז) וַיִּשְׁאַל עָשָׂו קְולוֹ וַיְבָהֵךְ. (אמֵר רַבִּי יוֹסֵי אָתוֹ בְּכִי דְּבָכָה עָשָׂו וַיַּעֲנוּן דְּמָעִין, אֲחִיתוֹ לִישָׂרָאֵל בְּגָלוּתְּתָיהּ. בֵּין דִּיבָּלוֹן אִינּוֹן דְּמָעִין בְּבִיהָ דִּישָׂרָאֵל, יִפְקִזּוּן מָגָלוּתְּתָיהּ, הַדָּא הוּא (ירמיה ל"א) דְּכָתִיב בְּכִי יִבָּאוּ וַבְּתִחְנוּנִים אָבוֹילִם.

וַיִּפְנֵן כָּה וְכָה. (שמות כ) חֶמֶא בָּאַלְיָן נ' אֲתָנוּן, דְּמִיחָדִין לֵיה יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹמָא, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל פָּעָמִים, דְּאִית בְּהֹזֵן כ"ה כְּה תְּרִי זָמַנִּי, וְלֹא חֶמֶא בֵּיהֶה. וַיִּפְנֵן כָּה וְכָה וְגַ�. כָּה וְכָה, אָמֵר רַבִּי אֲבָא, כָּה חֶמֶא, אֵי הָוו בֵּיה עֲזַבְדִּין דְּבָשָׁרָן. וְכָה אֵי זָמִן לְגַפְקָא מְגִיה בָּרָא מַעַלְיאָ, מִיד וַיָּרָא כִּי

לשון הקודש

שְׁהִיא רְחֵל, יָבוֹא וַיַּתְפִּגְשׁוּן מָהָגָלוֹת. מָגָלוֹת, וְהוּ שְׁבָתוֹב (ירמיה לא) בְּכִי יָבָא וַיִּמְרֵא רַבִּי יִצְחָק, הַזָּאֵלה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לֹא תַּלְיָה אֶלָּא רַק בְּכִי, בְּשִׁישְׁלָמו וַיְכָלְוָן בְּכִי הַדְּמָעוֹת שְׁבָכָה עָשָׂו לְפָנֵי אֲבָיו, שְׁבָתוֹב (בראשית כ) וַיִּשְׁאַל עָשָׂו קְולוֹ וַיְבָהֵךְ. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, אָתוֹ בְּכִי שְׁבָכָה עָשָׂו וְאָתוֹן דְּמָעוֹת הָוָרוּדוֹ אֵת יִשְׂרָאֵל לְגָלוֹת. בֵּין שְׁכָלָו אָתוֹן דְּמָעוֹת בְּבִיהָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, יִצְאֵו

אין איש. חַמְא בָרוּת קָדְשָׁא, דְלֹא זָמִין לְנֶפֶקָא
מִגְיה בְּרָא מַעֲלִיא.

דָאָמֵר רַבִי אָבָא, כִּמֶה חַיְבֵין אִינְיוֹ בְעַלְמָא,
דְמַפְקֵי בְגַי מַעֲלִיא, יִתְיר מַאֲינְיוֹ זְבָאַן.
וְהַהוּא בְרָא מַעֲלִיא דְנֶפֶק מִן חַיְבָא, אִיהוּ מַעֲלִיא
וַתִּיר, לְמַהְיוֹ טָהוֹר מַטְמָא. נְהֹרָא מְגוֹ חַשּׁוֹכָא.
חַבְמַתָּא מְגוֹ טְפֵשָׁוֹתָא. וְדָא אִיהוּ מַעֲלִיא מַפְלָא.
וַיַּרְא. וַיַּרְא דְהַבָּא, פָלָא בָרוּת קָדְשָׁא אָסְתָבֵל
וְחַמְא, וַיַּגְוִין כֵד אָסְתָבֵל בֵיה וְקָטֵל לִיה,
וְקִידְשָׁא בְרִיךְ הוּא סִבְבָ כָלָא, לְמַהְךְ לְהַהְיוֹא בִירָא,
כִּמֶה דָאוֹל יַעֲקֹב לְגַבְיוֹ הַהוּא בִירָא, דְבָתִיב, (שםות ב)
וַיַּשֵּב עַל הַבָּאָר. בַיַּעֲקֹב בְתִיב, (בראשית כ"ט) וַיַּרְא וְהַגָּה
בָאָר. בְמַשָּׁה בְתִיב, וַיַּשֵּב בָאָרֶץ מִדְיָן וַיַּשֵּב עַל
הַבָּאָר. בְגַ�ן דְמַשָּׁה וַיַּעֲקֹב, אָפְעַל גַב דְבָרְגָא
חַדָּא הַזֶּוּ, אָסְתָלָק מַשָּׁה בְהָאֵי יִתְיר מִגְיה.

לשון הקודש

טְפֵשָׁוֹת, וְזֹהוּ הַמְעָלָה מַהְכֵל.
וַיַּרְא וַיַּרְא שֶׁל בָאָן, הַפֵּל בָרוּת חַקְנָש
הָסְתָבֵל וּרְאָה, וּמִשּׁוּם כֵד הָסְתָבֵל וְהַרְגֵן
אָתוֹת, וְהַקְרֹושׁ בָרוֹךְ הוּא סִבְבָ הַפֵּל
לְלַכְתָ לְאֹוֹתָה בָאָר, בָמוֹ שְׁחַלְךְ יַעֲקֹב
לְאֹוֹתָה בָאָר, שְׁבָתִיב וַיַּשֵּב עַל הַבָּאָר.
בַיַּעֲקֹב בְתִוב (בראשית כט) וַיַּרְא וְהַגָּה בָאָר.
בְמַשָּׁה בְתִוב וַיַּשֵּב בָאָרֶץ מִדְיָן וַיַּשֵּב עַל

עַתִיד לְצִאת מִפְנוּ בֶן מַעֲלָה. מִיד – וַיַּרְא
בַי אַן איש. רָאָה בָרוּת חַקְנָשׁ שְׁלָא
עַתִיד לְצִאת מִפְנוּ בֶן מַעֲלָה.

שָׁאָמֵר רַבִי אָבָא, כִּמֶה רְשָׁעִים הַמִּ
בְעוֹלָם שְׁמוֹצִיאִים בְנִים מַעֲלִים יוֹתֵר
מִאֲוֹתָם צְדִיקִים, וְאָתוֹ בֶן מַעֲלָה שְׁיוֹצֵא
מִן הַרְשָׁעָה הוּא מַעֲלָה יוֹתֵר, לְהִוָת טָהוֹר
מַטְמָא, אוֹר מַתּוֹךְ חַשְׁבָה, חַבְמָה מַתּוֹךְ

רבי יוסף ורבי יצחק הוו אָזְלִי באורחא. אמר רבי יוסף, ההוא באר דחמא יעקב, וחמא משה, אי דא הוה ההוא בירא, דחיפר אברם ויצחק. אמר ליה לאו. אלא, בשעתה דאתברי עלמא, אתברי האי בירא. ובערב שבת בין השמשות, אתברי פומא דיליה, והאי איהו באר דחמי יעקב ומשה.

מתניתין. איןון דרדי קשות, איןון דתבעי רוזא דמיהמנotta. איןון דאתדבקו בקשורה מהימנא. איןון דידען אורחות דמלבא עלאה. קרייבו שמעו.

בד סליקו תרין, וגפכו לקדמות חד, מקבלין ליה בין תרין דרוועין. תרין נחתת לטלתא (ניא לחתתא) תרין איןון, חד מיניהם חקלא דתפוחין קדישין

לשון הקודש

גברא רפה שללה, וזהי הבאר שראו יעקב ומשה. משנה, אתם רודפי אמת, אתם המבקשים סוד האמונה, אתם שדרבקים בקשר נאמן, אתם שיודעים דברי הפלך העליון, קרבו ושמעו.

בשעלו שנים ויצאו למול אחד, מקבלים אותו בין שניינו ורעות. שנים יורדים לשלה (למשה) הם שנים, אחד הבאר הזאת, ובערב שבת בין השמשות

הבא. משום שימושה ויעקב, אף על גב שבדרכה אחת היה, התעללה משה בזה יותר ממנה.

רבי יוסף ורבי יצחק היו חולכים בהר. אמר רבי יוסף, אותה באר שראה יעקב וראה משה, האם זו היתה אותה באר שחרפו אברם ויצחק? אמר לו, לא. אלא בשעה שנברא העולם, נבראה הbara הזו, ובערב שבת בין השמשות

אֵינוֹ מַהֲאִי בִּירָא יְתַבֵּי (פרון יתבי) מִזְתָּבָא דְּנַבְּיָא (ס"א
בָּנוֹי) יַגְקִוּן בָּהָג. חֶד בִּינְיִיהּ, חַבּוֹרָא אֵינוֹ דְּבָלָא,
אֵינוֹ נְטִיל מְפָלָא (דף י"ג ע"א) הַהוּא בִּירָא קְדִישָׁא,
קְאִים תְּחֽוֹתִיהּ, חַקְלָא דְּתְפִיחָיוֹן (קדישין) אֵינוֹ מַהֲאִי
בִּירָא אַתְשָׁקִיּוֹן עַדְרִיאָא, דְּרֻעִי מְשָׁה בְּמִדְבָּרָא,
מַהֲאִי בִּירָא אַתְשָׁקִיּוֹן עַדְרִיאָא דְּבָרִיר יַעֲקֹב כֶּד
בָּרִיר לֹזֶן לְגֹזֶן חַוְלָקִיהָ כָּל אַינְזָן רַתְיבִּין, כָּל אַינְזָן
מַאֲרִי דְּגַדְפִּין.

תַּלְתָּת קִימִין רְבִיעִין עַל הָאִי בִּירָא. הָאִי בִּירָא
מַנְיִיהּ אַתְמָלִי. אַדְנָ"י אַתְקָרִי, עַל דָּא
בְּתִיב, (דברים ג') אַדְנָ"י יְהֹזה אַתָּה הַחְלוֹת וְגוֹ'. וּבְתִיב
(דניאל ט') וְהָאָר פְּנִיךְ עַל מְקָדְשָׁךְ הַשָּׁמֶם לְמַעַן אַדְנָ"י,
אַדְזָן כָּל הָאָרֶץ, הָדָא הוּא דְּבָתִיב, (יהושע ג') הַגָּה
אַרְזָן הַבְּרִית אַדְזָן כָּל הָאָרֶץ. בֵּיהֶ גָּנוֹז חֶד מְקוֹרָא

לשון הקודש

לְתוֹךְ חַלְקָוּ בָּל אָוֹתָן מְרַכּוֹבֹת וּבָל אָוֹתָם
בְּעַלְיֵי הַכְּנָפִים.
שְׁלַשָּׁה עַומְדִים רַזְבִּצִים עַל הַבָּאָר
הַזֹּאת. בָּאָר זוֹ מִתְמָלִאת מִהָם, וְגַעֲרָתָ
אַדְנָ"י, עַל זֶה בְּתוּב (דברים ט') אַדְנָ"י אַלְהִים
אַתָּה הַחְלוֹת וְגוֹ'. וּבְתִיב (תניאל ט') וְהָאָר
פְּנִיךְ עַל מְקָדְשָׁךְ הַשָּׁמֶם לְמַעַן אַדְנָ"י,
אַדְזָן כָּל הָאָרֶץ, וְהוּ שְׁפָרְטוּב (יהושע ג') הַגָּה
אַרְזָן הַבְּרִית אַדְזָן כָּל הָאָרֶץ. בָּה גַּנוֹז

מִהָם הוּא שְׂדָה תְּפֻוחִים קְדוֹשִׁים,
מִהָבָאָר הַזֹּאת יוֹשְׁבִים (שנים יוֹשְׁבִים) הַמוֹשֵׁב
שְׁהַגְּבִיאִים (קְבִּיאָה) יוֹגְקִים מִהָם. אַחֲר
בִּינְיִים הָאָר חַבּוֹר שֶׁל הַכֶּל, וְהָאָר נְטִיל
מִהָבָאָר. אַזְתָּה בָּאָר קְדוֹשָׁה עַזְמָת
תְּחִמִּים, שְׂדָה תְּפֻחִים וְהַקְרֹשִׁים הִיא.
מִהָבָאָר הַהִיא נְשָׁקִים הַעֲדרִים שְׁרָעָה
מְשָׁה בְּמִדְבָּר, מִהָבָאָר הַזֹּאת נְשָׁקָוּ
הַעֲדרִים שְׁבָרֵר יַעֲקֹב בָּאָשֶׁר בָּרַר אָוֹתָם

קדישא, הַנְּבִיעַ בֵּיהַ תְּדִיר, וְאָמְלִי לֵיהַ, יְיָ צְבָאות
אֶקְרֵי. בְּרִיךְ הוּא לְעַלְםִים וּלְעַלְמִי עַלְמִין. (ע"ב)

וְלֹכְהֵן מְדִין שְׁבֻעַ בְּנוֹת וְתַבְּאָנָה וְתַדְלָנָה וְגַזּוֹ'.
אמֵר רַبִּי יְהוָדָה, אֵי בִּירָא דָא, אֵיתָהוּ
בִּירָא דִּיעָקָב, הָא בְּתִיב בֵּיהַ, (בראשית כ"ט) וְנָאָסְפָו
שְׁפָה כֹּל הָעֲדָרִים וְגַלְלוֹ וְגַזּוֹ'. וְהַכָּא בְּנוֹת יִתְרֹו
לֹא אַצְטְּרִיכּוּ לְהָאִי. אֶלָּא וְתַבְּאָנָה וְתַדְלָנָה בֶּלָא
טוֹרָה אַחֲרָא.

אמֵר רַבִּי חִיאָ, יַעֲקֹב אַעֲדִי לְהָמָן בִּירָא, דָהָא
בְּתִיב, בְּדַ מַתְבָּנֵשִׁי פְּמָן כֹּל עֲדָרִיא,
וְהַשִּׁיבוּ אֶת הָאָבָן. וּבַיַּעֲקֹב, לֹא בְּתִיב וַיִּשְׁבַּת
הָאָבָן, דָהָא לֹא אַצְטְּרִיךְ לְבַתֵּר כֵּן, דָהָא בְּקַדְמִיתָא
מִיא לֹא הָוּ סְלִקִין, בֵּין דָאָתָא יַעֲקֹב, סְלִיקִין מִיא
לְגַבִּיהָ, (ומשה אָזְף הַכִּי סְלִיקִין מִיא לְגַבִּיהָ) וְהַהְוָא אָבָנָא, לֹא הָזָה

לשון הקודש

מקור קרוֹשׁ שְׁנוֹבָעַ בָּה תְּמִיד, וממלא
אותה, שנគָרָא ה' צְבָאות. בְּרוֹךְ הוּא
לעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים.
וְלֹכְהֵן מְדִין שְׁבֻעַ בְּנוֹת וְתַבְּאָנָה
וְתַדְלָנָה וְגַזּוֹ'. אָמֵר רַבִּי יְהוָדָה, אֵם בָּאָר
וּ שְׁהִיא בָּאָר יַעֲקֹב, הָרִי בְּתוּבָה
(בראשית כט) וְנָאָסְפָו שְׁפָה כֹּל הָעֲדָרִים וְגַלְלוֹ
וְגַזּוֹ'. וְכָאן בְּנוֹת יִתְרֹו לֹא הַצְטְּרִיכּוּ אֶת זה,

על פום בירא, ובגין פך ותבאה ותדרלה.

רבי אלעזר ור' אבא הו אולי מטבריא לנצח.
עד דהו אולי, פגע בהו חד יודהי,
את חבר בתדיהו, אמר רבי אלעזר, כל חד
לימה מלא דאוריתא.

פתח איהו אמר, (יחזקאל ל"ז) **ויאמר אליו הנבא אל**
הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח וגו.
מהאי קרא ידענא, אחר הרוח נפקא מניה, וכי
יכיל הוה יחזקאל לנבא על הרוח, והא כתיב
(קהלת ח) **אין אדם שליט ברוח לבלו אtat הרוח.**
אלא, בר נש לא יכול לשולטאה ברוח, אבל
קדשא בריך הוא איהו שליט בכלל, ועל מימריה
זהה מתنبي יחזקאל. ותו דהא רוח הוה בגופא
בhai עלמא, ובגין פך אתنبي עלייה, מארבע

לשון הקודש

האן לא היתה על פי הבאר, ומשום פך
אל הרוח וגו. מפסיק זה ירעתי מקום
שחרוח יוצאת מפונו, וכי יכול היה
חזקאל לנבא על הרוח, ותני בתוב, אין
אדם שליט ברוח לבלא את הרוח. אלא,
בן אדם לא יכול לשולט ברוח, אבל
הקרוש ברוך הוא שהוא שולט בכל, ועל
מארמו היה מתنبي הנביא יחזקאל.
 עוד, שהרי רוח היהת בגוף בעולם הווה,
ו**ונטה רוח הנבא בן אדם ואמרת**

וتبאה ותדרלה.

רבי אלעזר ורבי אבא היו הולכים
מטבריה לצפורי. עד שהיו הולכים, פגע
בם יהודי אחד. התהבר עם. אמר רבי
אלעזר, כל אחד יאמר דבר תורה.

פתח הוא ואמר, (יחזקאל לו) **ויאמר אליו**
הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת

רוחות בואי הרוחת, מה הוא אטר דאתכם בסמכוי בארכע סטריין עלמא.

דלייג ההוא יודאי קמיה, אמר ליה רבי אלעזר, מאי חמית. אמר מלה חמית. אמר ליה מאי היא. אמר ליה רוח בני אדם, אי אתה לבש בגין עdon בלבושך דידיוקנא בגופך דהאי עלמא, זהה ליה למכתב, בה אמר ה' מן עdon בואי הרוחת, מהו מארכע רוחות.

אמר ליה, רוחא לא נחתא להאי עלמא, עד דסלקא מגנטא דארעא, לנו פירסיא, דקיימה על ארבע סמכין. בין דסלקא תמן, אסתאבא מגו ההוא פירסיא דמלכא, ונחתא להאי עלמא, גוף אנטיל מארכע סטריי עלמא, רוח אוף הבי אנטיל מארכע סטריי דכורסיא, דמתתקנא עליויה.

לשון הקודש

ולבן התנאה עליה מארכע רוחות באין הרוח, מאותו מקום שנתרחם בעמודיו בארכעת האגדים של העולם.

קפיו אותו יהורי לפניו, אמר לו, רבי אלעזר, מה ראת? אמר, דבר ראיתי. אמר לו, מה? אמר לו, רוח בני אדם אמר לו, מה? אמר לו, רוח בני אדם אם מתלבש בגין עdon בלבוש של דיוון בגוף של העולם היה, היה לו לכתוב: כה אמר

אמֶר לֵיה הַהוּא בָּר נֶשׁ, דְּלִינָא דְּקָא דְּלִינָא קְמִינָו, מֶלֶת חֲמִינָא מְהֹאי סְטוּרָא. בְּגִין דְּיוֹמָא חֲדָא חֲוִינָא אָזִיל בְּמִדְבָּרָא, וְחֲמִינָא אַיְלָנָא חָד דְּמַרְגָּג לְמַחְזֵי, וְחָד מַעֲרָתָא תְּחוּתֵיה, קְרִיבָנָא גְּבֵיה וְחֲמִינָא הַהִיא מַעֲרָתָא, דְּסָלְקָא רִיחֵין מַפְלֵזִי רִיחֵין דְּעַלְמָא. אַתְּתִּקְפֵּנָא בְּגַרְמָאִי וְאַעֲלֵנָא בְּהַהִיא מַעֲרָתָא, וְנַחֲיתֵנָא בְּדַרְגֵּין יְדֵיַעַן בְּגַו דּוּכָתָא חֲדָא, דְּהָו בֵּיה אַלְגִּין סְגִיאָין וּרִיחֵין וּבּוֹסְמָין, דְּלָא יְכִילָנָא לְמַסְפֵּל.

וְתָפֵן חֲמִינָא חָד בָּר נֶשׁ, וְשִׁרְבִּיטָא חָד בַּיִדְיה. וְהַזָּה קָאִים בְּחָד פְּתָחָא, בֵּינוֹ דְּחָמָא לֵי, תָּנוֹה וְקָם לְגַבָּאִי. אָמֶר לֵי, מָה אַתְּ חָכָא, וְמֵאן אַתְּ, אֲנָא דְּחִילָנָא סְגִיאָא, אֲמִינָא לֵיה, מָאָרִי, מִן חֶבְרִיא אֲנָא, כֵּה וּבֵה חֲמִינָא בְּמִדְבָּרָא, וְעַלְגָּא בְּהָאִי מַעֲרָתָא, וְנַחֲיתֵנָא חָכָא.

לשון הקודש

גְּטָלָת מְאִרְבָּעָה צְדִירִי הַבְּפָא שְׁמַתְקָו שֶׁל הָעוֹלָם. הַתְּחֻזְקָתִי בְּעַצְמֵי וּגְבָנָתִי לְאוֹתָה מַעֲרָה, וַיַּרְדֵּתִי בְּמִדרְגּוֹת יְדוּעֹות לְתוֹךְ מָקוֹם אֶחָד שֶׁהָיוּ בּוּ עַצְים גְּדוּלִים וּרְיחוֹת וּבְשָׁמִים שְׁלָא יָכֹלְתִּי לְסִבְלָה. וְשָׁם רְאִיתִי אִישׁ אֶחָד, וּשְׁרַבְּתִּי אֶחָד בַּיּוֹרָה, וְהִיא עוֹמֶד בְּפֶתַח אֶחָד. בֵּינוֹ שְׁרָאָה אָתֵי, תָּמָה וּעֲמָד אָלִי. אָמֶר לֵי, מָה אַתָּה עוֹשָׂה בָּאָן וּמְאִיפָּה אַתָּה, אַנְיָן

עַלְיָם.

אָמֶר לוֹ אֶתְהוּ הָאִישׁ, הַקְּפִיצָה שְׁקָפָצָתִי לְפָנֵיכֶם, דָּבָר רְאִיתִי מִצְדָּה זוֹ. מִשּׁוּם שִׁים אֶחָד הִיִּתִי הַולֵּךְ בְּמִדְבָּר, וַיַּרְאִיתִי עֵץ אֶחָד נְחַמֵּד לְמִרְאָה וּמַעֲרָה אַתָּת תְּחִזְקִי. קָרְבָּתִי אַלְיָן, וַיַּרְאִיתִי אָתֵה מַעֲרָה שְׁמַעְלָה רִיחֹות מִבְּלָי מִינִי רִיחֹות

אמֶר לֵי, הַזָּאִיל וְמִן חֶבְרִיא אֲנָת, טוֹל הַαι
קִיטְרָא דְכְתָבָא, וְהַב לֵיה לְחֶבְרִיא, אִינְזָן
דִידָעֵן רְזִין דְרוֹחִיהוֹן **דְצִדְיקִיא** (דף י"ג ע"ב) בְטַש בַי
 בְהַהְוָא **שְׁרַבְיָטָא**, וְדָמִיכְנָא. **אֲדָחָבִי**, **חַמִינָא** כִמָה
 חִילֵין וּמְשִׁירִין גַו **שִׁינְתָא**, דְהַוּ אֲתִין בָאוֹרָהָא,
 לְהַהְוָא דְזַבְתָא. וְהַהְוָא **גְּבָרָא** בְטַש בְהַהְוָא
שְׁרַבְיָטָא, וְאָמֶר בָאוֹרָהָא **דְאִילְגִי** זִילּוֹ. **אֲדָחָבִי** דְהַוּ
 אַזְלִי, **פְּרַחִי** בָאוֹרָהָא וּסְלָקִי, וְלֹא יַדְעַנָא לְאַזְן אַתָר.
 וּשְׁמַעַנָא **קְלִין** דְמִשִּׁירִין **סְגִיאַין**, וְלֹא יַדְעַנָא מְאַזְן
 (ס"א לְאַזְן אַתָר) **אִיהָו**. **אַתְעַרְגָּנָא**, וְלֹא **חַמִינָא** מִידִי,
 וְדַחְילַנָא בְהַהְוָא אַתָר.

אֲדָחָבִי, **חַמִינָא** לְהַהְוָא **בְּרַגְשָׁנָה**, אָמֶר לֵי, **חַמִית**
מִידִי, **אַמִינָא** לֵיה, **חַמִינָא** גַו **שִׁינְתָא** כַך
 וְכַך. אָמֶר, **בְהַהְוָא אַרְחָא אַזְלִי רְזִיחִיהוֹן דְצִדְיקִיא**.

לשון הקודש

לאותו מקום, ואותו איש הכה באותו שחרiptei הרבה. אמרתי לו, מורי, אנימן החברים, וכך וכך ראייתי במדבר, ובגנטשי לפערה הו, וירדתי לבאן. אמר לי, הויאל ואיתה מן החברים, כח את הכתבים הקשורים להלוי ותנת אותם לחברים, אוטם שיזעדים הסודות של רוחות הצדיקים. הכה בי באותו שרביט, ונרדמתי. בין כך ראייתי בפה תילות ומחרנות בתוך השנה שהי באים בדרך

גו גַּנְתָּא דַעַן לֹא עַלְמָא תִּפְנֵן. וּמָה דְשֶׁמֶעֶת מִנְיִחוֹ, הוּא, דְקִיְמִי בְגַנְתָּא בְדִיְקָנָא דְהָאִי עַלְמָא וְחַדָּאן בְּרוֹתְחִיהָוּן דְצִדִּיקִיא דְעַאלִין תִּפְנֵן.

וּכְמָה דְגַנְפָּא אֲתַבְנִי בְהָאִי עַלְמָא, מַקְטוּרָא דְאַרְבָּע יִסּוּדִי, וְאֲתַצְּיִיר בְהָאִי עַלְמָא. אָוֹף חַבִּי רֹזְחָא, אֲתַצְּיִיר בְגַנְתָּא, מַקְטוּרָא דְאַרְבָּע רֹזְחִין דְקִיְמָא בְגַנְתָּא, וְהַהוּא רֹזְחָא, אֲתַלְבָשָׂא תִּפְנֵן, וּמִתְצִירָת מִנְיִחוֹ, בְצִיוּרָא דְדִיְקָנָא דְגֻפָּא, דְאֲתַצְּיִיר בְהָאִי עַלְמָא. וְאַלְמָלָא אַיִן אַרְבָּע רֹזְחִין, דְאַיִן אַוְרִין דְגַנְתָּא, רֹחָא לֹא מִתְצִירָא בְצִיּוּרָא כָּלָל, וְלֹא אֲתַלְבָשָׂא בָהוּ.

אַיִן אַרְבָּע רֹזְחִין, קְטִירִין אַלְיִין בְּאַלְיִין פְּחַדָּא, וְהַהוּא רֹוחָא אֲתַצְּיִיר וְאֲתַלְבָשָׂא בָהוּ, בְגַוְונָא דְגֻפָּא אֲתַצְּיִיר בְקְטוּרִי, דְאַרְבָּע יִסּוּדִי עַלְמָא.

לשון הקודש

שְׁנַתִּי כֵּך וּכֵך. אָמָר, בָאָוֹתָה דָרָך הָולְכוֹת רֹוחוֹת הַצָּדִיקִים לְתוֹךְ הַגּוֹן עַדְן לְהַבְנֵס לְשֶׁם, וּמָה שְׁשֶׁמֶעֶת מֵהֶם, הוּא שְׁעוֹמְדִים בָנָן בְדִיּוֹקָן שֶׁל הָעוֹלָם הָזֶה, וְשֶׁמְתִיכִים בְרוֹחוֹת הַצָּדִיקִים שְׁנוּבָנִים לְשֶׁם. וּכְמוֹ שְׁנוֹפָה נְבָנָה בְעוֹלָם הָזֶה מַקְשָׁר שֶׁל אַרְבָּעָה יִסּוּדָות וּמִצְטָרָה בְעוֹלָם הָזֶה, אַוְתָן אַרְבָּעָה יִסּוּדָות וּמִצְטָרָה בְעוֹלָם הָזֶה, אַלְמָלָא אַוְתָן אַרְבָּעָה רֹוחוֹת שְׁהָן אַוְרִים שֶׁל הַגּוֹן, רֹחָם לֹא מִצְטָרָה בְצִיּוּרָא בָלֶל, וְלֹא מִתְלַבְשָׂת בָהָם. אַוְתָן אַרְבָּעָה יִסּוּדָות וּמִצְטָרָה בְהָאִי עַלְמָא וְחַדָּאן בְּרוֹתְחִיהָוּן דְצִדִּיקִיא דְעַאלִין תִּפְנֵן.

ובגין פה, מאָרבע רוחות בז'אי הרוּת, מאַינז'ן אָרבע רוחין דען ערְן, דאַתלבְּשָׁא וְאַתְּצִיְּרָת בְּהָוּ, וְהַשְּׂתָּא טול האֵי קִיטְרָא דְבַּתְּבָא זַיְל לְאַרְחָה, וְהַב לִיה לְחֶבְרִיא.

אתא רבִי אלעָזָר, ואַינז'ן חֶבְרִיא, ונְשָׁקוֹהוּ בְּרִישִׁיה, אָמֵר רבִי אלעָזָר, בריך רְחַמְנָא, דְשִׁדְרָךְ הַכָּא, דְנוּדָאֵי דָא הוּא בְּרִירָא דְמַלְהָ, וְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַזְמִין לְפֻזְמיַהָא קְרָא. יְהָב לְזָן הַהְוָא קִיטְרָא דְבַּתְּבָא, בֵּין דְגַטְלָל לִיהְ רבִי אלעָזָר, וְפַתָּח לִיהְ, נַפְקָא אַפּוֹתָא דְאַשָּׁא, ואַסְתָּר לִיהְ, חָמָא בֵּיהְ מָה דְחַמָּא, וְפַרָּחָ מִן יְדוֹי.

בְּכָה ר' אלעָזָר, ואָמֵר מָאן יְכִיל לְקִימָא בְּגַנְזִיא
דְמַלְכָא, (תהלים ט"ו) ה' מֵי יְגֹור בְּאַהֲלָךְ מֵי
יְשִׁבּוֹן בְּהָר קְדֻשָּׁה. זְבָאָה האֵי אוּרָחָה, וְהַהְיָא

לשון הקודש

בראשו. אמר רבִי אלעָזָר, ברוך רְחַמְנָז שְׁלַחְךְ לְכָאן, שְׁוֹדָאֵי זַהְוָר דְכָבָר, וְהַקְדּוֹשָׁ בְּרוּךְ הוּא הַזְמִין לְפִי פְסוֹק זַהְוָה. נתן להם אותו צְרוּר בְתַבִּים. בֵין שְׁגַטְל אָתוֹ רבִי אלעָזָר וְפַתָּח אותו, יצַא תְּרַבָּא אַשׁ וְהַקְיָפוֹ. רָאה בּוּ מָה שְׁרָאָה, וְפַרָּחָ מִידְיוֹ.

בְּכָה רבִי אלעָזָר ואָמֵר, מַי יְכִיל לְעַמְדָה

בְּאָחָר, וְאַתָּה רֹוח מְצִיטָרָת וּמְתַלְבָּשָׁת בְּהָן, בָּמו שְׁגַנּוֹף מְצִיטָר בְּקָשָׁרים של ארבעה יסודות הָעוֹלָם. וְלֹבֶן מאָרבע רוחות באֵי הרוּת, מאָוֹתָן ארבע רוחות של גַן ערְן שְׁהַתְּלַבְּשָׁה וְהַצִּיטָרָה בְּהָן. וְעַבְשׂו קָח קָשָׁר זַהְוָר דְבַתִּים וְלֹךְ לְדַרְבָּה, וְתַן אֹתָם לְחֶבְרִים.

בָּא רבִי אלעָזָר וְאַתָּם הַחֶבְרִים וּנְשָׁקוֹהוּ

שְׁעַתָּא דְאֶעָרְעָנָא בָּהּ. וּמֵה הִיא יוֹמָא חָזָה חֲדִי רַבִּי אַלְעָזֶר, וְלֹא אָמַר בְּלוּם לְחַבְרִיאָ, עַד דְהַזּוֹ אַזְילִי, פְגָעוּ בְחֵד בְּירָא דְמִיאָ, קִיְמוּ עַלְיהָ, וְשַׁתּוּ מִן מִיאָ.
 אָמַר רַבִּי אַלְעָזֶר, זֶבֶחָה חַוְלָקִיהָן דְצִדִיקִיא, יַעֲקֹב עַרְקָה מַקְמֵי אָחָיו, וְאַזְדָמָן לִיהְ בְּירָא, בֵין דְבִירָא חָמָא לִיהְ, מִיא אַשְׁתָמֹדָעָן לְמִאָרִידָהָן, וְסַלְקוּן לְגַבִיהָ, וְתַהְדוּ בְהַדִיה, וְתַפְנוּ אַזְדָוָגָת לִיהְ בַת זָגִיה. מְשָׁה עַרְקָה מַקְמֵי פְרֻעה, וְאַזְדָמָן לִיהְ הַהְזָא בְּירָא, וּמִין חָמָא לִיהְ, וְאַשְׁתָמֹדָעָן לְמִאָרִידָהָן, וְסַלְקוּן לְגַבִיהָ, וְתַפְנוּ אַזְדָוָגָת לִיהְ בַת זָגִיה.

מָה בֵין מְשָׁה לִיעָקֹב, יַעֲקֹב בְתִיב בִיה, (בראשית כ"ט) וְיַהְיָה בְאָשָׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רְחֵל וְגוֹ. וַיַּגַשׁ יַעֲקֹב וַיִּגְלֶל אֶת הַאֲבָן וְגוֹ. מְשָׁה מָה בְתִיב בִיה, וַיָּבוֹאוּ הַרְוָעִים וַיָּגַרְשׁוּם וַיַּקְרְבּוּ מְשָׁה וַיַּוְשִׁיעָנּוּ וְגוֹ.

לשון הקודש

אותו, הַמִּינִים נָזְדָעִים לְאַדְוִינִיהם וְעַלְיוֹ אַלְיוֹ וּשְׁמָחוֹ עַמּוֹ, וְשֵׁם הַוְדָגָה לוֹ בַת זָגִיה. מְשָׁה בָרָח מִלְפָנֵי פְרֻעה וְהַזְדָמָנה לוֹ אַזְתָה בָאָר, וְהַמִּינִים רָאוּ אַזְתָה וְנוֹזְדָעִים לְאַדְוִינִיהם וְעַלְיוֹ אַלְיוֹ, וְשֵׁם הַוְדָגָה לוֹ בַת זָגִיה.

מָה בֵין מְשָׁה לִיעָקֹב? בַּיַּעֲקֹב בְתִוב (בראשית כט) וְיַהְיָה בְאָשָׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רְחֵל וְגוֹ. וַיַּגַשׁ יַעֲקֹב וַיִּגְלֶל אֶת הַאֲבָן וְגוֹ. מָה

בְּגַנְגִי הַמְלָךְ, (מלחמות ט) ה' מֵי גִנּוּר בְאַהֲלָךְ מֵי יִשְׁבַן בְּהַר קָרְדָשָׁה. אֲשֶׁר יָרַק זָו וְאַזְתָה שְׁעָה שְׁפְנִישָׁתִי אַזְתָה. וּמְאֹתוֹ יוֹם הִיה שְׁמָחָה רַבִּי אַלְעָזֶר, וְלֹא אָמַר בְּלוּם לְחַבְרִיקִים, פָגְשׁוּ בָאָר מִים אַחֲתָה. עַמְדוּ עַלְיהָ וְשַׁתּוּ מִן הַמִּינִים.

אָמַר רַבִּי אַלְעָזֶר, אֲשֶׁר חַלְקָם שֶׁל הַצְדִיקִים. יַעֲקֹב בָרָח מִלְפָנֵי אֲחִין, וְהַזְדָמָנה לוֹ בָאָר. בֵין שְׁהַבָּאָר רָאָתָה

בודאי ידע היה משה, בין דחמא מיא דסלקיין לגביה, והתפנו תזדמן ליה בת זוגיה. ותו, דהא רוח קדשא, לא אטעדי מגיה לעלמיין ובייה היה ידע, דצפורה תחוי בת זוגיה. אמר משה, ודאוי יעקב אהא להבא, ומיא סליקו לגביה, אזדמן ליה בר נש דאגניש ליה לבתיה, ויהב ליה כל מה דאצטראיך. אנה אוּפְּהַבִּי.

אמר היהוא בר נש, הבי אוּלִיפְּנָא, דיתרו פומר לפוכבים ומזרות היה. בין דחמא דכוכבים ומזרות לית בה ממש. אתרפְּשׂ מפולחנא דיללה. כמו עמא ונדהו. בין דחמו בגתיה, הו מתרכו לו, דהא בקדמיתה אינון היה רעאן עאניה. בין דחמא משה ברוח קדשא, דעל מלא דכוכבים ומזרות היה עבדי, מיד ניקם משה

לשון הקודש

כה.

אמר אותו האיש, כד למןנו, שיתרו היה פמר לכוכבים ומזרות. בין שראה שכוכבים ומזרות אין בהם ממש, נפרד מעובודהה. אם העם ונדהו אותו. בין שראו את בנותיו, היו מגרשים אותם, שררי בהתחלה הן היו רוזות צאנו. בין שראה משה ברוח הקידש שעל דבר של כוכבים ומזרות היו עושים כה, מיד -

ברוח ממש? ויבאו הרעים וינגרושים ויקם משה ויושען וגנו. בודאי שם משה היה יודע, שבין שראה מים שעולים אליו, שם תזדמן לו בת זוגו. עוד, שרاري רוח הקידש לא זהה ממנה לעולם, ובה היה יורע שצפורה תחיה בת זוגו. אמר משה, ודאוי יעקב בא להאן והטים עליו אליו, והזדמן לו אדם שהבנינו לביתו ונתן לו כל מה שאיריה, אף אני

וַיֹּשִׁיעַן וַיִּשְׁקֵן אֶת צָאָנָם. וְאַתְּעַבֵּיד קְנָאָה לְקוֹדְשָׁא
בָּרוּךְ הוּא בְּכֹלְלָא.

אמֶר לֵיה רַבִּי אַלְעֹזֶר, אֲנָתִ לְגַבֵּן, וְלֹא יַדְעָנָא (דף י"ד ע"א) **שְׁמֶה**. אָמֶר, אֲנָא יוֹעֵז בֶּן יַעֲקֹב. אֲתוֹ
חַבְרִיא וְגַשְׁקֹהוּ, אָמֶרֶת, וַמָּה אֲנָתִ לְגַבֵּן, וְלֹא הַוִּינָּן
יַדְעַין בָּהּ. אַזְׁלוּ בְּחַדָּא כֵּל הַהְוָא יוֹמָא לְיוֹמָא
אַחֲרָא אַזְׁפּוּהוּ תִּלְתֵּ מִילִין, וְאַזְׁילֵ לְאוֹרְחִיה.

וְתַאֲמְרָנָה אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילָנוּ. (שמות ב') רַבִּי חִיא
אָמֶר, הָא אַזְׁקָמוּהָ חַבְרִיא, דְגַנְגַּצָּא
בָּהּ רַוַּת קָדְשָׁא, וְאָמֶרֶת, וְלֹא יַדְעַו מָה אָמֶרֶת. לְבָרֶ
נֶשׁ, דְהַהָה יַתְיב בְּמַדְבָּרָא, וְהָוּ יוֹמִין דְלֹא אָכְלָ
בְּשָׂרָא. יוֹמָא חָד אַתָּא דּוֹבָא לְגַטְלָא חָד אִימָרָא,
עַרְקָ אִימָרָא, וְדוֹבָא אַבְתָּרִיה, עַד דְמַטוּ לְגַבֵּי
הַהְוָא בָּר נֶשׁ לְמַדְבָּרָא, חַמָּא אִימָרָא, וְאַתְקִיףּ בֵּיה
וְשַׁחְטִיה וְאָכְלָ בְּשָׂרָא.

לשון הקודש

וַיִּקְםֵם מֹשֶׁה וַיֹּשְׁעַן וַיִּשְׁקֵן אֶת צָאָנָם, וְתַאֲמְרָנָה אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילָנוּ. רַבִּי חִיא
אָמֶר, הַרְיִ בְּאָרוּ הַחֲבָרִים, שְׁגַנְגַנְתָה בְּהָן
רַוַּת הַקָּדְשָׁא, וְאָמֶרֶת, וְלֹא יַדְעַו מָה אָמֶרֶת.
לְאִישׁ שְׁהָהָ יַשְׁבֵּ בְמַרְכָּבָה, וְהָיוּ יָמִים
שְׁלָא אָכְלָ בְּשָׂרָה. יוֹם אַחֲרֵ בָּא דָבָר לְטָלָ
כְּבָשׂ אַחֲרָ. בְּרָחָה הַכְּבָשָׁה, וְהַדְבָּר אַחֲרִי,
עַד שְׁהָגִיעַ לְאָתוֹ אִישׁ לְמַדְבָּרָה. רְאֵה
כְּבָשׂ וְהַחְזִיקָה בּוּ וְשַׁחְטָהוּ, וְאָכְלָ בְּשָׂרָה.

וַיִּקְםֵם מֹשֶׁה וַיֹּשְׁעַן וַיִּשְׁקֵן אֶת צָאָנָם, וְנַעֲשֵה קְנָאָה לְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא בְּכֹלְלָה.
אָמֶר לוּ רַבִּי אַלְעֹזֶר, אַתָּה אַצְלָנוּ, וְלֹא
יַדְעָנָם אֶת שְׁמֶה. אָמֶר, אַנְיִ יוֹעֵז בֶּן
יַעֲקֹב. בָּאוּ הַחֲבָרִים וְגַשְׁקֹהוּ. אָמֶרֶת, וַמָּה
אַתָּה אַצְלָנוּ, וְאַנוּ לֹא הַיִּנְ�וֹ יְדָעָם אַתְּתָּה?
הַלְּכֵי בְּאַחֲרֵ כָּל אֶתְהוּ דַיּוֹם, וְלִיּוֹם אַחֲרֵ לוּ
אֶתְהוּ שְׁלָשָׁה מִילִין, וְהַלֵּךְ לְדַרְכֵו.

דָבָר אחר (שמות א') **וְאֱלֹהֶ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.** רבי יהודא פתח ואמר, (שיר השירים א') **שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה וְנוּ'**, **שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה,** דא בנסת ישראל, דהיא **שְׁחוֹרָה** מן גלוותא, **וְנָאָה,** דהיא **נָאָה** באורייתא, ובפקודין, ובעובדין דבשראן. בנות ירושלם, דעל דא, ובאיין לירתאה ירושלים דלעילא. באיהלי קדר, אף על גב דהיא קודרת בגלויתא, בעובדין היא ביריות שלמה, ביריות, **דָמְלַכָּא דְשַׁלְמָא כֵּלָא דִילִיה.**

רַבִּי חִיאָ רְبָא, **חָנוּה אַזְיל לְגַבֵּי מַאֲרִיחָוֹן** דמתניתא, **לְמַיְלָף מַנְיָהוֹ.** **אַזְול לְגַבֵּי רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי,** ו**חַמָּא פְּרָגּוֹד תָּה,** דהוה פסיק בביתא. **תָּנוּה רַבִּי חִיאָ,** אמר, **אַשְׁמָע מֶלֶה מִפּוּמִיה מִהְכָּא.**

לשון הקודש

דָבָר אחר **וְאֱלֹהֶ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל -** במעשים היא ביריות שלמה, ביריות של הפלך **שְׁחַלּוּם בְּלֹו שְׁלוֹ.** **רַבִּי יְהוּדָה פַּתְח וְאָמַר,** (שיר א') **שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה וְנוּ'**, **שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה -** זו בנסת ישראל **שְׁחוֹרָה** מן הגולות. **וְנָאָה -** **שְׁחוֹרָה** מהיא **שְׁחוֹרָה** נאה בתרורה וממצוות ומעשים בשרים. בנות ירושלים - **שְׁעַל וְבָאִים לְרִשְׁת** את ירושלים של מעלה. באיהלי קדר - **אַפְעַל גַּב** **שְׁחוֹרָה** קודרת בגולות,

שָׁמַע דְּהֹהֶה אָמֵר, (שיר השירים ח') בְּרִחַ דּוֹדִי וְדִמְהָ לְךָ
לְצַבִּי אוֹ לְעֹפֵר הָאִילִים. בֶּל בְּסֻפָּא
דְּכִסְיפּוֹ יִשְׂרָאֵל (מקטיה) מִקְוֵדֶשׁ אֶבְרִיךְ הַזָּא, דָּאָמֵר
רַבִּי שְׁמַעוֹן, תָּאוֹתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שִׁיחָה הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא לֹא הַזְּלֵךְ וְלֹא מִתְרַחֵק, אֶלְאָ בּוֹרָח בְּצַבִּי
אוֹ בְּעֹפֵר הָאִילִים.

מָאִ טָעֵמָא, אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵין חִיה בְּעוֹלָם
עוֹשָׂה בָּמוֹ הַצַּבִּי אוֹ בְּעֹפֵר הָאִילִים, בָּזְמָן
שַׁהֲזָא בּוֹרָח הַזְּלֵךְ מַעַט מַעַט, וַמְחַזֵּיר אֶת רָאשׁוֹ
לְמִקּוֹם שִׁיצָא מִמְּנָנוּ, וְלֹעֲלָם תִּמְיד הַזָּא מַחְזֵיר אֶת
רָאשׁוֹ לְאַחֲרָיו. בֶּךָ אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל, רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם, אָם אָנוּ גּוֹרְמִים שִׁתְסַתְּלִיק מִבְּגִינָנוּ, יְהִי
רְצֽוֹן, שִׁתְבָּרַח בָּמוֹ הַצַּבִּי אוֹ בָּמוֹ עֹפֵר הָאִילִים,
שַׁהֲזָא בּוֹרָח וַמְחַזֵּיר אֶת רָאשׁוֹ לְמִקּוֹם שִׁהְגִיתָה,

לשון הקודש

שָׁמַע שְׁהִיה אָמֵר, בְּרִחַ דּוֹדִי וְדִמְהָ לְךָ
לְצַבִּי אוֹ לְעֹפֵר הָאִילִים. בֶּל הַבְּסָוף
שְׁפּוֹסְפּוֹסִים יִשְׂרָאֵל (מלפני) מִהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ
הּוּא, הוּא שָׁאָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תָּאוֹתָם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל שִׁיחָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא
הַזְּלֵךְ וְלֹא מִתְרַחֵק, אֶלְאָ בּוֹרָח בְּצַבִּי אוֹ
בְּעֹפֵר הָאִילִים.
מָה הַטּוּם? אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵין חִיה

הַדָּא הִוא דְּכַתִּיב, (ויקרא כ"ז) וְאֶפְ גַּם זֹאת בְּחִזּוֹתָם בְּאָרֶץ אֲיַבֵּיכֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גֻּלְתִּים לְכָלֹזָתָם. דבר אחר, הַצְבִּי כַּשְׁהוּא יִשְׁן, הִוא יִשְׁן בְּעֵין אַחֲת, וְהַאֲחַרְתָּה הוּא גַּעֲזָר, בֶּן אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא, עֲשָׂה בָּמוֹ הַצְבִּי, שְׁהַגָּה לֹא יִנוּם וְלֹא יִשְׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

שמע רבי חייא ואמיר, אי עלאין (פסקין) עסקין בביתה, נאנא יתיב אבראי, בכה. שמע רבי שמעון ואמיר, וdagai שכינה לא קליינה דהא שכינה ברא מננא, לייעול שכינה, ותיהוי אשთא שלימטה. שמע קלא דאמר, עד לא סמכין אסתמו, ותרעין לא אהתקנו, ומזוטרי (ניא ומוטורי) דבוסטיא דען דבען זהא, לא נפק ר' אלעזר.

לשון הקודש

ומחויר את ראשו למקום שחניתה. זהו שמע רבי חייא ואמיר, אם עלאיןם שכנות (ויקרא כט) וְאֶפְ גַּם זֹאת בְּחִזּוֹתָם בְּאָרֶץ אֲיַבֵּיכֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גֻּלְתִּים לְכָלֹזָתָם. דבר אחר – הצבוי, כשהוא ישן, הַצְבִּי הַשְׁכִינָה מְחוֹזָא לְלִבָּיו, הוא ישן בעין אחת, וְהַאֲחַרְתָּה הוּא גַּעֲזָר. בֶּן אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הוא, עֲשָׂה בָּמוֹ הַצְבִּי, שְׁהַגָּה לֹא יִנוּם וְלֹא יִשְׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

וַיְתִיבּוּ רַבֵּי חִיאָה, בְּכָה וְאַתְּגַנְּחָה, פֶּתַח וְאָמֵר, (שיר השירים כ) סובּ דְמָה לְךָ דֹזִי לְצַבִּי אֹזֶל עַפְרָה הָאַיִלִים. אֲתִפְתַּח תְּרֻעָא דְפֶרְגּוֹדָא, לֹא עַיִל רַבֵּי חִיאָה, זְקוּף רַבֵּי שְׁמַעַן עִינּוֹי וְאָמֵר, שְׁמַע מִנָּה אֲתִיהִיבּ רְשׁוֹתָא לְמַאן דְאַיְהוּ אַבְרָאי וְאַנְנוּ לְגַו. קָם רַבֵּי שְׁמַעַן, אָזֶל אַשְׁא מְדוּכָתִיה, עַד דְזַבְתָּא דְרַבֵּי חִיאָה, אָמֵר רַבֵּי שְׁמַעַן, קוֹזְטִיפָא דְגַהְוָרָא דְקַלְיִיטָרָא (ס"א דְקַלְיִיטָרָא) לְבָר, וְאַנְאָה הָכָא לְגַו, אֲתִאְלָם פּוּמִיה דְרַבֵּי חִיאָה.

כִּיּוֹן דְעַאל לְגַו, מָאִיךְ עִינּוֹי, וְלֹא זְקוּף רִישִׁיה. אָמֵר רַבֵּי שְׁמַעַן לְרַבֵּי אַלְעָזָר בְּרִיה, קָום אַעֲבָר יָדָךְ אֲפּוּמִיה, דְלֹא יְדַע בְּהָאִי, דְלֹא רְגִיל בְּיה. קָם רַבֵּי אַלְעָזָר, אַעֲבָר יָדָיה אֲפּוּמִיה דְרַבֵּי חִיאָה, פֶּתַח פּוּמִיה רַבֵּי חִיאָה, וְאָמֵר, חַמְא עִינָּא מָה

לשון הקודש

הַלְכָה הָאִשׁ מִטְקוּמָה עַד מָקוֹם רַבֵּי חִיאָה. אָמֵר רַבֵּי שְׁמַעַן, נִיצּוֹן אָור הַקְלִיטָה בְחוֹזֵן, שֶׁל הַמְפַתַּח וְאַנוּ בָּאוּ

בְּפָנָים?! הַתְּאַלְמֵן פִּיו שֶׁל רַבֵּי חִיאָה.

כִּיּוֹן שְׁנַכְנָס פְנִימָה, הַוּרֵיד אֶת עִינּוֹי וְלֹא זְקוּף רָאשׁוֹ. אָמֵר רַבֵּי שְׁמַעַן לְרַבֵּי אַלְעָזָר בְּנָנוּ, קָום הַעֲבָר יָדָךְ עַל פִּיו, שֶׁלֹּא יְדַע בָּהּ, שְׁלֹא רְגִיל בָּוּ. קָם רַבֵּי אַלְעָזָר וְהַעֲבָר יָדָו עַל פִּי רַבֵּי חִיאָה. פֶּתַח פִּיו

וְהַשְׁעָרִים עַדְיוֹן לֹא הַתְּקִנָּה, וּמְקֻטְנִי וּמְאַהֲלִי הַבְשָׂמִים שֶׁל עַדְן, שְׁבָעַת הָוָא. לֹא יָצָא רַבֵּי אַלְעָזָר.

יִשְׁבּוּ רַבֵּי חִיאָה, בְּכָה וְגַאֲנָתָה. פֶּתַח וְאָמֵר, סָבּ דְמָה לְךָ דֹזִי לְצַבִּי אֹזֶל עַפְרָה הָאַיִלִים. גַּפְתָּח שַׁעַר הַפֶּרְגּוֹד, לֹא נַכְנֵס רַבֵּי חִיאָה. זְקוּף רַבֵּי שְׁמַעַן אֶת עִינּוֹי וְאָמֵר, מֹזה נִשְׁמַע שְׁנַתְּנָה רְשׁוֹת לְמִישָׁהוּ בְחוֹזֵן, וְאַנוּ בְפָנָים?! קָם רַבֵּי שְׁמַעַן.

**דְלֹא חֲמִינָא, אַזְדָקָה דְלֹא חַשִׁיבָנָא, טַב לְמִימָת
בְּאַשָּׁא דְדַהֲבָא טַבָּא דְלִיק.**

**בְּאַתֶּר דְשִׁבֵּין זְרָקִין לְכָל עִיר, וְכָל שְׁבִיבָא
וְשְׁבִיבָא, סְלִיק לְתִלְתִּיל מַאֲהָה** (דף י"ד ע"ב)
**וְשְׁבָעִין רְתִיבִין. וְכָל רְתִיבָא, אַתְפֶרֶשׂ לְאַלְפָ
אַלְפִין, וּרְבּוֹא רְבָעוֹן, עַד דְמַטָּו לְעַתִּיק יוֹמִין,
דִּירִיב עַל בְּרִסְיָא, וּבְרִסְיָא מִזְדֻעָזָא מִמִּיה,
לְמַאֲתָן וְשַׁתִּין עַלְמִין.**

**עַד דְמַטָּא לְאַתֶּר עַדְנוֹנָא דְצִדְיקִיא, עַד דְאַשְׁתְּמַע
בְּכָל רְקִיעִין, וְכָל עַלְמִין וְתִתְאַיִן, וְכָל הַזְּמִינָא
חֲדָא, תְּבוּהִין וְאָמְרִין, חֲדִין הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאי, דְהַזָּהָה מִרְעִישׁ פָּלָא, מִאן יִכְיל לְמִיקָם קָמִיה.
דִּין הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְבָשְׁעַתָּא דְפָתָח
פּוּמִיה לְמִשְׁרֵי לְמַלְעֵי בְּאוּרִיתָא, צִוִּיתִין לְקָלִיה,**

לשון הקודש

רַבִּי חִיאָא וְאָמַר, רָאָתָה עַינִי מַה שָׁלָא
רְאִיתִי. הַזְׁדַקְפָתִי שְׁלָא חַשְׁבָתִי, שְׁטוֹב
לְמוֹתָה בָאַשׁ שְׁלָא וְהַבָּטָבָשְׁוֹלִק.

בָמְקוּם שְׁוֹרְקִים שְׁבִיבִי אַשׁ לְכָל עִבָּר,
וְכָל שְׁבִיב וְשְׁבִיב עֹזֶלה לְשָׁלַשׁ מִאוֹת
וְשְׁבָעִים מִרְבּוֹת, וְכָל מִרְבָּבָה נְפָרָת
לְאַלְפִים אַלְפִים וּרְבּוֹא רְבָבות, עַד שְׁמִינִיעָ
לְעַתִּיק הַיָּמִים שְׁיוֹשֵב עַל בִּסְאָר, וְהַכְּסָא

כָּל כְּרָסִוּן וְכָל רַקְיעֵין וְכָל רַתִּיבֵין, וְכָל אִינְיוֹן דְּמִשְׁבְּחֵי לְמִרְיהֹן.

ליית דפתחין ולית דמסיימין, כלחו משתחווין, עד לא אשתחמע (נ"א דלשתחמע) בכל רקייעיא דלעילא ותתא, פטרה. פדר מסיים רבי שמעון למלעי באורייתא, מאן חמי Shirin, מאן חמי חדותא, דמשבחין למרייהן, מאן חמי קלין דאולין בבלחו רקייעין. אתין כלחו בגיניה דרבוי שמעון, וברענן יסגדין קמי דמרייהן, סלקין ריחין דבוסמין דענן, עד עתיק יומין, וכל האי בגיניה דרבוי שמעון.

פתח רבי שמעון פומיה ואמר, שית דרגין נחרטו עמייה דיעקב למצרים וכל חד וחד עשרה אלף רבוא. ולקבליהן שית דרגין ליישראאל. ולקבליהן שית דרגין לכרסיה דלעילא.

לשון הקודש

מקשייבים לקולו כל הפסאות וכל הרכיעים בבלם הרכיעים וכל הטרכבות, וכל אותם שמשבחים את רבונם. אין פותחים ואין מסיים, כלם גמצאים, עד שלא נשמע (לשתחמע) בבלם הרכיעים שלמעלה ושלמטה פתוחן פה. בשפסים רבי שמעון לעסק בתורה, מי רואה איה שיריס? מי רואה אויה תרוה שמשבחים לרבותם? מי רואה את

וְלֹקְבֵּלְיָהוּן שִׁית דֶּרֶגִין לְכֶרֶסִיא דַּלְתַּתָּא. דְּכַתִּיב,
(מלכים א', י') שַׁשׁ מַעֲלוֹת לְבֶפְא. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב,
(יחזקאל ט"ז) רְבָבָה בְּצִמָּח הַשְׁדָה נְתַתִּיך וְגוּ, הָרִי שִׁית.
וְלֹקְבֵּלְיָהוּן בְּתִיב, וּבְנִי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרַצּוּ וַיִּרְבוּ
וַיַּעֲצְמוּ וְגוּ.

תְּא חַיִּי, כִּל חַד וִיחַד סְלִיק לְעִשְׂרָה, וְהוּא שְׁתִין,
וְאִינּוֹ שְׁתִין גָּבְרִין דְּבָסְתְּרִגִּי שְׁבִינְתָּא, וְאִינּוֹ
שְׁתִין רְבָבָן, דְּנַפְקָו עִם יִשְׂרָאֵל מַגְלוֹתָא, וְדַעְאָלוּ
עִם יַעֲקֹב בְּגַלּוֹתָא.

אָמֵר לֵיה ר' חַיִּיא, זֶה אָהוּ (פ"א חמ"ג) שְׁבֻעָה,
וִסְלָקֵין לְשְׁבָעֵין, אָמֵר לֵיה ר' שְׁמֻעוֹן,
שְׁבָעֵין לֹא מִהְבָּא, וְאֵי סְלָקָא דְּעַתָּה שְׁבֻעָה, הָא
כְּתִיב (שמות כ"ה) וְשָׁשָׁה קְנִים יוֹצְאִים מִצְדִּיכָה שְׁלֹשָׁה
קְנִים מִנּוֹרָה וְגוּ. וְקָנָה הָאָחָד הָאַמְצָעִי לֹא

לשון הקודש

הָעַלְיוֹן, וּבְנֶהָן שַׁשׁ דְּרֻגוֹת לְבֶפְא שִׁיצְעָאוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוֹת וְשְׁנָכְנָטוּ עִם
שְׁלִמְפָתָה, שְׁבָתוֹב שַׁשׁ מַעֲלוֹת לְבֶפְא. וְהוּ
שְׁבָתוֹב (יחזקאל ט) רְבָבָה בְּצִמָּח הַשְׁדָה
נְתַתִּיך וְגוּ. הָרִי שַׁשׁ. וּבְנֶהָן בְּתוֹב וּבְנִי
יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרַצּוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ וְגוּ.

בָּא רָאה, כִּל אָחָד וְאָחָד עוֹלָה לְעִשְׂרָה,
וְהִי שְׁשִׁים, וְאַוְתָם שְׁשִׁים גְּבוּרִים
שְׁסֶבֶיב הַשְׁבִּינָה, וְהֵם שְׁשִׁים רְבָבּוֹת

בְּחַשְׁבָּנָא, דְּכַתִּיב, (במדבר ח') **אֶל מַוְלֵ פָנֵי הַמְנוֹרָה יָאִירֹ וְגֹו.**

עד דהוו יתבי, אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי, מה חמא קדשא בריך הוא, לנחתא ישראל, למצרים בגלותא. אמר ליה חדא שאלה את שאיל, או תריין. אמר ליה תריין. גלויתא למבה. ולמצרים למבה. אמר ליה תריין אינז אתחזרו חד. אמר ליה קום בקימד בגינז יתקיים לעילא. משך האי מלא, אימא ברי אימא.

פתח ז אמר (שיר השירים ו') **שְׁשִׁים הַמָּה מֶלֶכֶת וְשִׁמְזָנוֹם פִּילְגְּשִׁים. שְׁשִׁים הַמָּה מֶלֶכֶת, אַיִן גָּבְרִיא דְלָעִילָא מְחִילָא דְגֻבוֹרָא דְאַתָּא חֲדֹן בְּקָלִיפִין** (נ"א בגוליפין), **דְחִיוֹתָא קְדִישָׁא דִישְׂרָאֵל.** ושמזנים פילגשים, ממן בגליפוי דתחותיו בחזרא (ס"א בחד) חד ממאה. וועלמות אין מספר, במא דאת

לשון הקודש

(במדבר ח') אל מול פני המנורה יאирו וגוו. עד שהיו יושבים, אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי, מה ראה הקדוש ברוך הוא להוריד את ישראל למצרים בגלות? אמר לו, שאלה אחת אתה שואל, או שתים? אמר לו, שתים. גלות למבה, ולמה הוקא למצרים? אמר לו, שתים. אמר לו, שתים הן, וחוזרות להיות אחת. אמר לו, עמד

אמיר (איוב כ"ה) **הייש מספר** לגדודיו. ועם כל דא בתייב, (שיר השירים ז') **אתה היא יונתי תפתי** אחת היא לאמה, דא היא שכינתא קדישא דנפקא מתריסין (נ"א מתריסר) **ויהרא**, **הוזרא** דגיהר לבלא, **ואידי** אתקורי אמא.

כגוננא דא עbid קדשא בריך הוא בארעא, זרייך לבל עמיין לבל עיבר, ומני עליון רבբבי, הדא הוא דכתיב (דברים ד') **אשר חלק ה' אליך** אתם לבל העמים, והוא נסיב לחולקיה בגינשתא דישראל, הדא הוא דכתיב, (דברים ל"ב) **כى חלק ה'** עמו יעקב חבל נחלתו. וקרא לה **אתה היא יונתי** תפתי אחת היא לאמה, דא היא שכינה יקרים, דאשרי ביגיהון, אחת היא ומיזחדרת ליה. ראה בנות ויאשרה, במא דאת אמר (משל ל"א) **רבות בנות עשו חיל ואת עליה על בלגה**. מלכות ופילגשים

לשון הקודש

עליהם גדולים, זה שכתבו (דברים י') אשר **חלוקת ה' אליך** אתם לבל העמים. והוא לך לחלקו את בנות ישראל, וזה שבתוב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. וקרא לה **אתה היא יונתי** תפתי אחת היא לאמה. וזה השכינה הקדושה שיוציאת מבعلي הפגן (משנים עשר) אוROT שזוהריהם שפראיירים לפל, והוא נקראת אם (כיפה). פמו זה עשה הקדוש ברוך הוא באריין, זוק את כל העמים לבל עבר, ומנה

(כאחד) אחד ממאה. ועלמות אין מספר - שנאמר הייש מספר לגדודי. עם כל זה כתוב, אחת היא יונתי תפתי אחת היא לאמה. וזה השכינה הקדושה שזוהריהם מבعلي הפגן (משנים עשר) אוROT שזוהריהם שפראיירים לפל, והוא נקראת אם (כיפה). פמו זה עשה הקדוש ברוך הוא באריין, זוק את כל העמים לבל עבר, ומנה

ויהילוּה, אלין רבּרבי עמיין דאתפקדו עליהו.

וועוד רזא דמלֵה היא דתנו בעשרה מאמרות גברא העולם, ובר טסתבל תלתא אינן, ועלמא בהו אתררי, (שמות ל"א) בҳכמָה זבתובנה ובידעת, ועלמא לא אתררי אלא בגינויון דישראל, כד בעא לךימא עלמא, עבר לארהם ברזא דחכמָה. ליצחק, ברזא דתובנה. ליעקב ברזא דדעת. זבהאי אתקרי, (משל כי"ד) ובידעת חדרים ימלאו. זבההי אשעתא אשთכלל כל עלמא. ומדאתיידי (דף ט"ו ע"א) ליעקב תריסר שבטים, אשתכלל פלא, בגונא דלעילה.

פ"ד חמא קדשא בריך הוא חדותא סגיאה דהאי עלמא תחתה, דاشתכלל בגונא דלעילה, אמר, דיילמא חם ישלוּם יתערבון בשאר עמיין,

---

לשון הקודש

העולם, עשה את אברהם בסוד החכמה, את יצחק בסוד התבונה, ואת יעקב בסוד הידעת, ובזה נקרא משליכו ונדרעת חדרים ימלאו. ובאותה שעה נתנו כל העולם, ומשנולדו ליעקב שנים עשר שבטים, נתנו הפלemo שלמעלה. כשרהה הקדוש ברוך הוא חדרה רביה של העולם התהיתון היה שנתרנו כמו רבות בנות עשו חיל ואת עליית על פלדה, מלכות ופירנשימים ויהילוּה – אלו גדולי העמים שנפקרו עליהם. וועוד סוד הבר הוא, שניינו, בעשרה מאמרות גברא העולם, ובשתסתבל הם שלשה, והעולם גברא בהם בҳכמָה וברתוּה וידעת, והעולם לא גברא אלא בשבייל ישראל. בשראה לך העמיד את

וַיִּשְׂתָּאַר פְּגִימֹתָא בְּכֶלֶהוּ עַלמֵּין. מַה עֲבָד קָדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא, טַלְטֵל לְכֶלֶהוּ מִהְבָּא לְהַבָּא, עַד דְּנַחֲתוֹ
לִמְצָרִים, לִמְידָר דִּיוֹרִיהָן בְּעַם קָשֵׁי קָדָל, דְּמַבִּין
גְּמִיסִיהָן, וְמַבִּין לְהֹן לְאַתְּחַתְּנָא בְּהָו, וְלְאַתְּעַרְבָּא
בְּהַדְּיָהוּ, וְחַשְׁיבָּו לְהֹן עַבְדִּין. גּוּבָּרִין גָּעָלוּ בְּהֹן,
נוֹקְבָּתָא גָּעָלוּ בְּהֹן עַד דְּאַשְׁתַּכְלֵל פָּלָא בְּזַרְעָא
קָדִישָׁא, וּבֵין בָּהָר וּבֵין בָּהָר שְׁלִים חֹבָא דְּשָׁאָר עַמֵּין,
דְּבָתִיב, (בראשית ט"ז) כִּי לֹא שְׁלָם עֹזֵן הָאָמוֹרִי עַד הַבָּה.
וּבְדָנְפָקוּ, נִפְקָעוּ זְבָאֵין קָדִישָׁין, דְּבָתִיב, (תְּהִלִּים קְכ"ב)
שְׁבָטִי יְהָוָה עֲדוֹת לִיְשָׁרָאֵל. אַתָּא ר' שְׁמֻעָן וְגַשְׁקִיה
בְּרִישִׁיה, אָמַר לֵיה קָאִים בָּרִי בְּקִיּוֹמָה, דְּשַׁעַתָּא
קִיּוֹמָא לְךָ.

**יתיב ר' שמעון, ור' אלעזר בריה קאים ומפרש
מלוי דרזי דחכמתא, והוו אנפוי נהירין**

לשון הקודש

הפל בְּרוּעַ קָדֵשׁ, וּבֵין בָּהָר וּבֵין בָּהָר שְׁלָם
חַטָּא שָׁאָר הָעֲמִים, שְׁבָתּוֹב (בראשית ט) כִּי
לֹא שְׁלָם עֹזֵן הָאָמוֹרִי עַד הַבָּה. וּבְשִׁיצָאוֹן,
יֵצָאוּ צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, שְׁבָתּוֹב שְׁבָטִי יְהָוָה
עֲדוֹת לִיְשָׁרָאֵל. בָּא רַבִּי שְׁמֻעָן וְגַשְׁקִיה
בָּרָאשׁוֹ. אָמַר לוֹ, עַמְדֵבָנִי בְּעַמְדָה, כִּי
הַשְׁעָה עַמְדָתְךָ.
יַשְׁבֵּרְבִּי שְׁמֻעָן, וּרְבִי אַלְעָזָר בָּנוּ עַמְדָה
וּמִפְרָשֵׁדְבָּרִים שֶׁל סּוֹדוֹת חַכְמָה, וְהִי

שְׁלָמָעָלה, אָמַר, אוֹלֵי חַס וְשָׁלוֹם יַתְּעַרְבֵּו
בְּשָׁאָר הָעֲמִים וְיִשְׂאָר פָּנָם בְּכֶל
הָעוֹלָמוֹת. מַה עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא?
טַלְטֵל אֶת בָּלָם מִבָּאָן לְבָאָן, עַד שִׁירְדוֹ
לְמַצְרִים לְדוֹר אֶת דִּירָם בְּעַם קָשָׁה עַרְף,
שְׁמַבִּים אֶת מְנַהֲגֵיכֶם וּמַבִּזִּים אֶת
לְהַתְּחַתָּן בָּהָם וְלַהֲעַרְבֵּם עַפְתָּם,
וְחוֹשְׁבִים אֶתְכֶם לְעַבְדִּים. חֲנָכָרִים גָּעָלוּ
בָּהָם, וְהַגְּקֹבּוֹת גָּעָלוּ בָּהָם, עַד שְׁנַתְּקָנוֹ

בשְׁמֶשָׁא. ומילין מתרבדין וטהasin ברקיעא. יתבו תריין יומין דלא אבלו ולא שתו, ולא הו זידען איזה יוממא או ליליא. כד נפקה, זדע זהו גערין יומין דלא טעמו מיד. קרא על דא רבינו שמעון, (שמות ל"ד) זיהי שם עם ה' ארבעים يوم וארבעים לילה ללחם לא אבל וגוז. ומה איזן בשעתא חדא בה, משא, דקרא אסחד ביה, זיהי שם עם ה' ארבעים يوم וגוז, על אחת בפה ובמה.

כד אתה רבוי חייא קמיה דרבוי, נסח ליה עזבדא, תוה רבוי, ואמר ליה ר' שמעון בן גמליאל אבוי, ברי, ר' שמעון בן יוחאי אריה, ורבי אלעזר בריה אריה, ולאו ר' שמעון בשאר אריוותא, עליה בתיב (עמוס ג') אריה שאג מי לא יירא וגוז. ומה עלמין דלעילא מזדעזין מיגיה, אנן על אחת בפה

לשון הקודש

בפה ובמה.

בשבא רבוי חייא לפני רבוי וספר לו את המשעה, תפחה רבוי, ואמר לו רבינו שמעון בן גמליאל אבוי,بني, רבינו שמעון בר יוחאי אריה, ורבי אלעזר בן אריה, ואין רבינו שמעון בשאר אריות, עליו כתוב (עמוס ג') אריה שאג מי לא יירא וגוז. ומה עלמות שלמעלה מזדעזעים ממענו – אנן על אחת בפה ובמה. איש שלא גור

פנוי מאירות בשמש. והרבאים מתפוזרים וטסים ברקיע. ישבו יומים ולא אבלו ולא שתו, ולא היו יודעים אם היה יום או לילה. בשיציאו, זדע שהיו יומים שלא טעמם דבר. קרא על זה רבוי שמעון, זיהי שם עם ה' ארבעים يوم וארבעים לילה ללחם לא אבל וגוז. ומה אם אנן בשעה אחת בך – משא, שהקטוב העיד בו זיהי שם עם ה' ארבעים يوم וגוז, על אחת

וכמה. גברא דלא גור תעניתא לעלמיין על מה דשאיל ובעי, אלא הוא גור, קדשא בריך הוא מקיים. קדשא בריך הוא גור, ואיתו מבטול. ותינו דתנן, מי דכתיב, (שמואל ב', כ"ג) מושל באדם צדיק מושל יראת אלhim, הקדוש בריך הוא מושל באדם,ומי מושל בהקדוש ברוך הוא, צדיק. דאיו גור גורה, והצדיק מבטלה.

תנן, אמר ר' יהודה, אין לך דבר בחביבותא קמי קדשא בריך הוא, כמו תפלהו של צדיקים, ואף על גב דגיחא ליה, ומניון דעביד בעותהון, ומניון דלא עביד.

תנו רבנן, מנא חדא היה עלמא צריכא למטרא, אתה רבוי אליעזר, גור ארבעין תעניתא, ולא אתה מטרא, צלי אלotta, ולא אתה מטרא. אתה

לשון הקודש

תענית לעולמים על מה ששאל ובקש, שנינה, אמר רב כי יהודה, אין לך דבר בחביבות לפניו הקדוש ברוך הוא כמו תפלהם של צדיקים. ואף על גב שנוח לו, לפעמים שעווה בקשותם ולפעמים שלא עוזה.

שנו רבותינו, עם אחת היה העולם צרייך מטר. בא רבוי אליעזר וגור ארבעים תעניות ולא בא מטר. התפלל

תענית לעולמים על מה ששאל ובקש, אלא הוא גור ותקדוש ברוך הוא מקיים, הקדוש ברוך הוא גור והוא מבטול, ותינו מה שנינו מה שבתוב (שמואל-ב' כ) מושל באדם צדיק מושל יראת אלhim. הקדוש ברוך הוא מושל באדם. וכי מושל בקדוש-ברוך-הוא? צדיק, שהוא גור גורה, והצדיק מבטלה.

רבי עקיבא, וקם וצלוי, אמר מישיב הרות, ונשב זיקא, אמר ומורייד הגשם, ואתה מטרא. חלש דעתיה דרבנן אליעזר, אסתבל רבנן עקיבא באנפוי.

קם רבנן עקיבא קמי עמא ואמר, אמשול לכם משל, למה הזכיר דומה, רבנן אליעזר קמי לר恵מא דמלבא, דרכיהם ליה יתר, ובד עאל קמי מלבא, ניחא ליה, ולא בעי למיתן ליה בעותיה בבהילו, כי היבי דלא ליתפרש מגיה, דניחא ליה דליישתעי בהדייה. ואנא דמי לעבדא דמלבא, דבעא בעותיה קמייה, ולא בעי מלבא דלייעיל לתרעי פלטرين, וביל שנון דליישתעי בהדייה, אמר מלבא, הבו ליה בעותיה בבהילו, ולא ליעיל הבא. כך רבנן אליעזר איזה לר恵מא דמלבא, ואנא עבדא, ובעי מלבא לאשתעי בהדייה כל יומא, ולא

לשון הקודש

להת לו בקשתו בחפazon, כדי שלא יفرد ממנה, שנוח לו לדבר עמו. ואני דומה לעבד המלך שבקש בקשתו לפניו, ולא רוצה המלך שיבגנס לשעריו ארמוני, וכל שכן לדבר עמו. אמר המלך, תננו לו בקשתו במחירות ולא יבגנס לבן. כך רבנן אליעזר הוא אהוב המלך, ואני העבר, והמלך רוצה לדבר עמו כל היום ולא יفرد ממנה, ואני – המלך לא רוצה

תפללה ולא בא מטר. בא רבנן עקיבא ועמד והתפלל. אמר מישיב הרות, ונשבה רות. אמר ומורייד הגשם, ובא מטר. חלשה דעתו של רבנן אליעזר. הסתBEL רבנן עקיבא בפניו.

קם רבנן עקיבא לפניו העם ואמר, אמשול لكم משל למה הזכיר דומה. רבנן אליעזר דומה לאחוב המלך שאוהב אותו יותר, ובשנוגנים לפניו המלך, נוח לו, ולא רוצה

וַתִּפְרִישׁ מִגַּיה. וְאָנָּא, לֹא בָּעֵי מִלְּפָא דְּאִיעּוֹל תְּרֵעַי
דְּפָלְטְרִין. נַחַ דְּעַתִּיה דָּרְבִּי אֲלִיעָזֶר.

אמֶר לֵיה, עֲקִיבָא, תָּא וְאִימָא לְךָ מִלְתָא,
דְּאַתְהֹזֵיא לֵי בְּחַלְמָא הָאִי פְּסֻוקָא,
דְּכַתִּיב, (ירמיה ז') וְאַתָּה אֶל תִּתְפְּלִלְל בְּעֵד הָעָם הַזֶּה
וְאֶל תְּשָׁא בְּעֵד רָגַה וְתִפְלָה וְאֶל תִּפְגַּע בַּי. תָּא
חַזִּיא, תְּרִיסְרִטְרִי אַפְּרִסְמָנוֹןָ (רכ"א) עַל הַהְזָא
דְּלִבְישׁ חֹשֶׁגֶן וְאַפּוֹדָא, וְבַעַא מִן קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הַזָּא, לְמַיְחַם עַל עַלְמָא וְעַד הַאִידָּנָא תְּלִי אִיהָן.
אי הַכִּי אַמְּמָא חַלְשׁ דְּעַתִּיה דָּרְבִּי אֲלִיעָזֶר. מִשּׁוּם
בְּנֵי גְּנָשָׁא, דְּלָא יַדְעַין בְּהָאִי.

אמֶר רַבִּי אֲלִיעָזֶר תִּמְנִי סִרִי טַוִּרִי אַפְּרִסְמָנוֹןָ
(רכ"א) עַלְאַיִן, עַלְמָיִן גְּשָׁמְתָהּוֹן דְּצִדְיקִיא,
וְאַרְבָּעִין וְתִשְׁעָה רִיחַנּוֹן סְלִקְוֹן (דף ט"ו ע"ב) בְּכָל יוֹמָא,
עַד הַהְזָא אַתָּר דְּאַתְקָרִי עַדְן, דַי לְקַבֵּל דָא.

לשון הקודש

שָׁאַבְנָס לְשָׁעֵרִי אַרְמוֹנוֹן. וְנַחַה דְּעַתוֹ שֶׁל
מְהַקְדוּשׁ בְּרוֹךְ הַזָּא לְחוֹם עַל הָעוֹלָם, וְעַד
עֲבָשׂו הַזָּא תָּלוּי. אָם כֵּה, לִמְה חַלְשָׁה
דְּעַתוֹ שֶׁל רַבִּי אֲלִיעָזֶר? מִשּׁוּם בְּנֵי אַרְםָם

שְׁלָא יוֹדְעִים בָּזָה.

אמֶר רַבִּי אֲלִיעָזֶר, שְׁמוֹנָה עָשָׂר הַרִּי
אַפְּרִסְמָנוֹן וְהָווֹן עַלְיוֹנִים, נְבָנִים נְשָׁמוֹת
הַצִּדְיקִים, וְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה רִיחַות
עוֹלִים בְּכָל יוֹם עַד אָתוֹ מִקּוֹם שְׁגָנְקָרָא

רַבִּי אֲלִיעָזֶר.

אמֶר לו, עֲקִיבָא, בא וְאַגְּדֵיד לְךָ דָּבָר,
שְׁנָרָא לֵי בְּחַלּוּם פְּסֻוק זֶה, שְׁבָתוֹב (ירמיה
ו') וְאַתָּה אֶל תִּתְפְּלִלְל בְּעֵד הָעָם הַזֶּה וְאֶל
תְּשָׁא בְּעֵד רָגַה וְתִפְלָה וְאֶל תִּפְגַּע בַּי.
בָּא רַאַה, שְׁנַיִם עָשָׂר הַרִּי אַפְּרִסְמָנוֹן וְהָווֹן
נְבָנִים אָתוֹ שְׁלֹבוֹשׁ חַשֵּׁן וְאַפּוֹר, וּבְקַשׁ

את היבת אוריתא, בתשעה וארבעים פנים טמא, ובתשעה וארבעים פנים טהור. תשעה וארבעים ארבעון בשמהן דשכתי. תשעה וארבעים יומין לקבלא אוריתא. תשעה וארבעים יומין קדישין עלאין (יתבי) קיימין, לmittel רשותא בכל יומא מאבנין זהירין, גליפאן בההוא חזנה.

זה הוא דליביש חזנה, יתרוב ברסיא קדישא יקירה, הארבע סמיכין קיימין מסתכלין בחזנה, על מימריה עליין, ועל מימריה נפקין, וקפן עיגין ומסתכלין לעילא, חמאן ציצא, דלהית בשית מהה ועשרה עבר, ושמא קדישא עלאה, גלייף עלי, מזדען ומתחלהן. קטירי בסטרוי דימינא קדישא, דשמעאל נטיל בידוי סמכי שמיא, עליל לוז, וגלי לוז. הדא הוא דכתיב, (ישעה לד) ונגולו בספר השמים.

לשון הקודש

עדן, שבננד זה נתנה תורה במ"ט פנים טמא, ובמ"ט פנים טהור. וארבעים ותשע אותיות בשמות דשכתיים, ארבעים ותשעה ימים בגנוג התורה. מ"ט ימים קדושים עליזנים עומדים לTEL רשות בכל יום מאבנין זוהר שחקוקות באוטו החשן. ואთ שלבוש בחשן יושב בכיסא קדוש

אמָר לֵיה רַבִּי עֲקִיבָא מַהוּ דְבָתִיב (שיר השירים ו) אֶל גַּנְתָּא אָגֹז יַרְדְּתִי. **אמָר** לֵיה תָא חַזִי, הַהוּא גַּנְתָּא נְפָקָא מַעַן, וְדָא הִיא שְׁכִינָתָא. אָגֹז: דָא הִיא רַתִּיבָא עַלְאָה קְדִישָא, דָאַינוּ אֶרְבָע רִישֵין דְגַהְרִין, דְמַתְפְּרִשּׁוֹ מִן גַּנְתָּא, בְּהָאי אָגֹזָא, דָאַינוּ אֶרְבָע רִישֵין קְדִישֵין לְגוֹ. וּמַאי דָאָמָר יַרְדְּתִי, בָּמָה דְתִנְן, יַרְדֵ פְלוֹנִי לְמַרְכְבָה.

אמָר לֵיה ר' עֲקִיבָא, אֵי חַבִי, הַזָּה לֵיה לְמַיִמָר, לְאָגֹז יַרְדְּתִי, מַהוּ אֶל גַּנְתָּא אָגֹז יַרְדְּתִי. **אמָר** לֵיה, מִשּׁוּם דְהִיא שְׁבָחָא דְאָגֹזָא. מָה אָגֹזָא, טְמִירָא וְסְתִימָא מַכְלָ סְטוֹרִי, כֵּה רַתִּיבָא דְנְפָקָא מַגְנָתָא, סְתִימָא מַכְלָ סְטוֹרִי. מָה אַינוּ אֶרְבָע קְרִישֵין דֵי בָאָגֹזָא, מַתְחַבְּרוֹ בְּהָאי גִיסָא, וּמַתְפְּרִשּׁוֹ מַהָאי גִיסָא. כֵּה רַתִּיבָא, מַתְחַבְּרוֹ בְאַחֲדוֹתָא

לשון הקודש

לְמַרְכְבָה.

אמָר לוּ רַבִּי עֲקִיבָא, אָם כֵּה, הִיה לוּ לֹומר לְאָגֹז יַרְדְּתִי, מָה זֶה אֶל גַּנְתָּא אָנוּ יַרְדְּתִי? **אמָר** לוּ, מִשּׁוּם שְׂזָחוּ שְׁבָחוּ של הָאָנוּ. מָה אָגֹז נְסָטָר וְטָמֵיר מַכְלָ צְדִיקִיו - כֵּה הַמְּרַכְבָה שְׁיוֹצְאת מַהָגָן נְסָתָרת מַכְלָ צְדִיקִה. וּמָה אַוּתָם אֶרְבָעָה קְרִישִׁים שְׁבָאָנוּ מַתְחַבְּרים בָּצֶד זֶה וּגְפְרִידִים בָּצֶד זֶה - כֵּה בְּמַרְכְבָה מַתְחַבְּרים בָּאַחֲרוֹת בְּחִדּוֹה וּשְׁלֹמוֹת, וּנְפִרְדּ בָּל

הַשּׁוּם, מַבְנִים אַוּתָם וּמַנְלָה אַוּתָם. וְהוּ שְׁבָתוֹב (ישעה ל) וּנְגַלּוּ בְסֶפֶר הַשְׁמִים.

אמָר לוּ רַבִּי עֲקִיבָא, מָה זֶה שְׁבָתוֹב (שר אֶל גַּנְתָּא אָנוּ יַרְדְּתִי?) **אמָר** לוּ, בְאַרְאָה, אָתוֹת גַּן יַוְצֵא מַעַן, וּוֹהִי הַשְׁבִינָה. אָנוּוּ - זוּ מַרְכְבָה עַלְוָנָה קְדוּשָה שֶׁל אַוּתָם אֶרְבָעָה רָאשִׁים שְׁמָאַרְתִים שְׁנָפְרִידִים מִן הַגָּן, בָּמוּ הָאָנוּ הַזָּה שַׁאֲוָתָם אֶרְבָעָה רָאשִׁים קְדוֹשִׁים לְפָנִים. וּמָה שָׁאָמָר יַרְדְּתִי, בָּמוּ שְׁשַׁנְיָנוּ, יַרְדֵ פְלוֹנִי

בְּחִדּוֹתָא בְּשַׁלִּימוֹתָא (בשליטו), **וּמִתְפֶּרֶשׂ כָּל** חד
בְּעַבְרוֹי, **עַל** מה דאתמֵנִי הֲזָא הוּא דְבָתִיב, (בראשית
ב) **הַזָּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל אֶרֶץ הַחוּילָה** הוּא הַהוֹלֵךְ
קָדְמָת אָשָׁור, **וּבָנְ פּוֹלֵם.**

אָמֵר רַבִּי עֲקִיבָּא, **הָאֵ לְכָלּוּכָּא דְהִיא בְּקָלִיפּוֹי**
דְּאָנוֹזָא, **לְמַאי רַמְיוֹזָא.** אמר ליה, אף על
גַּב דָּאוּרִיתָא לֹא גַּלְיֵ לִיה, בְּהָאֵ גַּלְיֵ.

תָּא חִזִּי, (פ"א שקדים), **מְנַהּוֹן מְרִירָן**, **וּמְנַהּוֹן מְתִיקָּן**,
וּרַמְיוֹזָא אית לוז, **אִית מְאַרִי דְּדִינָא קְשִׁיאָ**,
וְאִית מְאַרִי דְּשִׁירּוֹתָא, **אָבָל כָּל רַמְיוֹזָא דְגַלְיֵ**
בְּאוּרִיתָא חִזִּינָא חִזִּי, **וְהַכִּי חִזִּי לִירַמְיָהָוּ**,
אָחֹזָוּ לִיה בְּדִינָא, **דְּבָתִיב**, (ירמיה א) **מַקְלֵ שָׁקֵד אָנִי**
רֹזָאָה. **מְאֵי שָׁקֵד**. **שָׁקְדִים מִפְשָׁש**. **וּבָנְ בְּמַטָּה אָהָרָן**,
(במדבר י"ז) **וַיָּגִמּוֹל שָׁקְדִים**. **וּמַן תִּבְوتָא מִפְשָׁש**,
אַשְׁתְּמָע, **דְהָוָא דִינָא קְשִׁיאָ**. **דְּבָתִיב**, (דניאל ט) **וַיִּשְׁקוֹד**

לשון הקודש

אחד לעברו על מה שהתרמגה. זהו **בָּא** ראה, (שקדים) ממה מרים וממה
מתוקים, ורמו יש להם: יש בעלי דין
קשה, ויש בעלי ראשית, אבל כל רמו
שנгла בתורה ראיינו שהוא דין, וכן הוא
לירמיה הראו לו בדין, שבתוב (ירמיה א)
מקל שקד אני ראה. מה זה שקד?
שקבלהת האנו? מה הוא רומי? אמר
לו, אף על גב שה תורה לא גلتה אותו
בלם.

אָמֵר רַבִּי עֲקִיבָּא, **הַלְּבָלוֹךְ** הַזָּה
שַׁבְּקַלְפָּת הָאָנוּ? מה הוא רומי? אמר
לו, אף על גב שה תורה לא גلتה אותו
בזה מתגלה.

ה' על הרעה. וכן (יומיה א') שוקד אני על דבריו, וכן בולם. אמר ליה ר' עקיבא, משמע כל מה דעבד קדשא בריך הוא, לሚוף מגיה חכמתא סגיאה, דכתיב, (משל ט"ז) כל פועל ה' למעהו. ר' אלעזר אמר מהבא, דכתיב, (בראשית א') וירא אלהים את כל אשר עשה והגיה טוב מאד. מהו מאד. למיוף מגיה חכמתא עלאה.

אמיר רבי יהודה, Mai דכתיב, (קהלת ז') גם אתה זה לעתה זה עשה האלhim. בגונא דרךיעא, עבד קדשא בריך הוא בארעא, וכלחו רמייזא למה דלעילא. אך הדת הוה חמוי ר' אבא, חד אילנא, דאביית אתעבד עופא דפרה מגיה, הוה בכוי ואמר, אי הו בני נשא ידע למאי רמייזן, הו מבזען מלבושיהם עד טבוריהם, למאי דאתנשי

לשון הקודש

אמר רבי יהודה, מה זה שבתות (קהלת ז') גם אתה זה לעתה זה עשה האלhim? במו שברקיע - עשה הקדוש ברוך הוא בארא, וככל רומו למה שלמעלה. שבשיה רואה רבי אבא עץ אחד שפְרִיו געשה עופ שפורה מפנין היה בוכה ואומר: אם היוبني אדים יורדים ומה רומים, היו קורעים מלבושיםם עד טבורם למה שנשבחה מדם החכמה. כל

שהוא דין קשה, שבתוב (הניאל ט) וישקד ה' על הרעה, וכן שקד אני על דבריו, וכן בולם. אמר לו רבי עקיבא, משמע כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא, למד ממו חכמה הרבה, שבתוב (משל ט"ז) כל פועל ה' למעהו. רבי אלעזר אמר מכאן, שבתוב (בראשית א') וירא אלהים את כל אשר עשה והגיה טוב מאד. מה זה מאד? למד ממו חכמה עליונה.

חכְמָה מִנְהֹן. בֶּל שְׁבוֹן בְּשַׁאֲרֵי מַה דָּעֵד קְדוּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּאָרֶץ.

כִּדְאָמֵר ר' יוסי, אלגין, איבון דאתה זי מנהון
חכמתא, בגון חרובא, דקל, פסתוקא,
ובדזומה לוז, בלהו בחד רכיבא (רתיכא) אתרכובו. בֶּל
איינז דעבדין פירין, בר מתפוחין, רוזא חדא איבון,
בר שבילין דאתפרשן.

בֶּל איבון דלא עבדין פירין, וアイונן רברבין, בר
מערבין דנחלתא, דאית להו רוזא בלחוודי
בגונא דלעילא, מהד יגיקה יגיקה, ובכל חד מאינז
דאינго זוטרי, בר מאזובא, מאימא חדא אתילדיג.

בֶּל עשבין דארעא, דאתמי עליון רברבין
תקיפין בשמייא. בֶּל חד וחד רוזא בלחוודי,
בגונא דלעילא, ו בגין חד בתיב, (ויקרא י"ט) שדק לא

לשון הקודש

שבון בשאר מה שעשה הקדוש ברוך בֶּל אותם שלא עושים פרות, והם
גדולים, פרט לערבי נטל שיש להם סוד
לבדם כמו שלמעלה, מינקה אחת
יונקים, וכל אחד מאותם הקטנים, פרט
לאווב, אם אמר אתה נולדת.

בֶּל עשב הארץ שטמנים עליהם, גדולים
תקיפים בשמיים. לבֶּל אחד ואחד סוד
לבדו, כמו שלמעלה, ולבן בתרוב (ויקרא יט)
פרט לשבילים שנפרדים.

תֹּרֶע בְּלָאִים. דָּבָל חַד וְחַד עַל בְּלָחֹדוֹי, וְנִפְיק בְּלָחֹדוֹי, הֲדָא הַזָּא דְּכַתִּיב, (איוב ל"ח) הַיְדָעַת חֲקֹות שְׁמִים אֶם תְּשִׁים מְשֻׂטָּרוֹ בָּאָרֶץ. וְכַתִּיב (דף ט"ז ע"א) (ישעה מ') לְכָלָם בְּשֵׁם יְקָרָא. וּמָה (ה') בְּכָל מָה דְּבָעַלְמָא רְזָא בְּלָחֹדוֹי וְלֹא בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְגַלְאָה לֹזָן, וְלַעֲרַבָּא לֹזָן, וְקָרָא בְּשָׁמָהּן. בְּנֵי יַעֲקֹב דְּאִינּוֹן שְׁבָטִין קְדִישִׁין, דְּאִינּוֹן קְיִמָּא דְּעַלְמָא, עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה, הֲדָא הַזָּא דְּכַתִּיב וְאַלְהָ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

ר' יוסי בר' יהודה אמר, אילו נאמר אלה שמות, משמע דהבי הزا. השטא רבתי ואללה שמות, משמע דעל הראשונים מוסיף, מה הראשונים בני יעקב, אף באן בני יעקב.

אמר רבى יהודה, חס ושלום, בשעתא דאמר

לשון הקודש

בְּמָה וּבְמָה. וְהוּ שְׁבָתוֹב וְאַלְהָ שָׁמוֹת בְּנֵי יעקב - אף באן בני יעקב. שך לא תֹּרֶע בְּלָאִים. שָׁבָל אֶחָד וְאֶחָד נְכָנָס לְבָדוֹ וַיָּצֵא לְבָדוֹ. וְהוּ שְׁבָתוֹב (איוב ל') הַיְדָעַת חֲקֹות שְׁמִים אֶם תְּשִׁים מְשֻׂטָּרוֹ בָּאָרֶץ. וְכַתִּיב (ישעה מ') לְכָל בְּשֵׁם יְקָרָא. וּמָה (ש'כ'ל מה) שְׁבָעוֹלִים סוד בלבדו, ולא רציה הקדוש ברוך הוא לנלוות אתם ולערבב אותם, וקראמ בשמות - בני יעקב, שהם שבטים קדושים, שהם קיימ העולם, על אחת

קדשא בריך הוא, (בראשית מ"ו) **אנבי ארד עמק** מצרים, **סלקא דעתקה דשבינתא** תיחות עמייה בה היא שעתא (אמר ליה זהה כתיב אנבי ארד עמק מצרים, עמק) ממש, אלא, בשעתא דהוות ירידה לבנוהי, נחתת שבינתא, הדא הוא רכתי, אנבי ארד עמק מצרים, ואنبي אעלך גם אלה, כל זמנא דיהוי לך עלייה, בביבול עלייה אית לוי, ובשעתא דיהוי לך ירידה, בביבול אנבי ארד עמק. ועד דמיה יוסף וכל אחוי, וחותם לוון ירידה, קמת שבינתא ונחתת עמהון, כמה נחתתו אלין, כך נחתתו אלין.

אמור (ס"א ר' יוסף בר' יהודה) ר' יהודה מה כתיב לעיל מגיה, (בראשית י') נימת יוסף בן מאה ועשר שנים וגוז', בה היא שעתא דמיה יוסף, וכלו שבטין, והוה לוון ירידה, נחתתו בני ישראל בגלוותא, ושבינתא ומלאכי עליי נחתו עמהון, הדא הוא

לשון הקודש

ארד עמק מצרים, סברת שבינתא שמת יוסף וכל אחוי והיתה להם ירידה, תרד עמו באורתה שעיה ואמר לו, והי בתוב אנבי ארד עמק מצרים. עמו ממש? אלא בשעה שהיתה ירידה לבני, ירידה שבינה. וזה שבתוב אנבי ארד מצרים, ואنبي שבטין, וכל זמנא דיהוי לך עלייה, אעלך גם אלה. כל זמנ שתהיה לך עלייה, בביבול יש לי גם עלייה. ובשעה שתהיה לך ירידה, בביבול אנבי ארד עמק. ועד

**דְבָתִיב, וְאֲלֵה שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, דָאַיְנוּ אֶתוֹסְפָו
עַל קְדֻמָּאי לְמִיתָה בְגִלוֹתָא.**

אמֶר לֵיה, אֵי חֶבְיָה, יַעֲקֹב הָזֶה מִתְ אֹ לָא. אָמֶר
לֵיה מִתְ. אָמֶר לֵיה, וּמָהוּ דְבָתִיב הַבָּאים
מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב, אֵי בְּחֵי, אִימָא אֶת יַעֲקֹב, וְאֵי
בְּתֵר דְמִיתָה, אָפִיק מַתְפֵן אֶת יַעֲקֹב. אֶלָּא תָא חֵזֵי,
לֹא אָמֶר קָרָא הַיּוֹרְדִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב, דַעַד
כַעַז לֹא הָזֶה יָרִידָה לַיַעֲקֹב, אֶלָּא הַבָּאים, אֹלְלִיפְנָא
דָאַתוּ עַמִּיה דַיַעֲקֹב, וְאַזְלוּ לְהֹזֵן, עַד דַנְחָתוּ אַלְיָן
בְגִלוֹתָא, נַחַתוּ אַלְיָן עַמְהֹזֵן, הַדָּא הוּא דְבָתִיב וְאֲלֵה
שָׁמוֹת וְגוֹ.

רַבִי דּוֹסְטָאי אָמֶר, בְכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא הַוּ אַתִּין,
וְאַזְלִין לוֹן, הַדָּא הוּא דְבָתִיב הַבָּאים
מִצְרִימָה, וְלֹא בְתִיב אָשָר בָאָנוּ, וְהִינֵּנוּ דְבָתִיב

לשון הקודש

על-זיהים יָרְדוּ עַמְם. וְהוּ שְׁבָתוֹב וְאֲלֵה
שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שָׁהֵם נוֹסְפָו עַל
הָרָאשׁוֹנִים לְרִדָת לְגָלוֹת.
אָמֶר לוּ, אָמֶר בָה, יַעֲקֹב הִיה מַת אֹ לָא?
אָמֶר לוּ, מַת. אָמֶר לוּ, וּמָהוּ מַה שְׁבָתוֹב
הַבָּאים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב? אָמֶר בְּחֵי,
אָמֶר אֶת יַעֲקֹב, וְאָמֶר אחר שְׁמָת, הַזְּא
מִשְׁם אֶת יַעֲקֹב. אֶלָּא בא תְּרָאָה, לֹא

הַבָּאִים מֵצְרֵיֶם בְּקַדְמִיתָא אֶת יַעֲקֹב. וְלֹבֶתְרַ פֶּד
הַנּוֹתֶן לֹזֶן יְרִידָה אִישׁ וַיְבִיתוּ בָּאוֹ. וְתֹא חַזִּי, בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּלַהּוּ הַוּ מַתִּין בְּהַהּוֹא זָמָן וְנַחַתָּו אֶלְין וְאֶלְין.
רַבִּי יוֹסֵי וַרְבִּי אַלְעֹזֶר אָמְרוּ, הָאֵי פְּרִשְׁתָא מְלִין
עַלְאַין אִיתְ בָּה, דְּתַנְנוּ, בְּשֻׁעַתָּא דְּנַחַתָּו אֶלְין
רַתִּיבָן וּמְשִׁירָן קָדִישָׁן, דְּיוֹקְגִּיהָן דְּשָׁבְטָן,
דְּגָלִיפָן לְעִילָּא, בְּלַהּוּ עַלְן לְמִידָר עַמְהָן. הַדָּא
הָוּא דְּבָתִיב, אִישׁ וַיְבִיתוּ בָּאוֹ, וַכְּתִיב רַאֲבוֹן
שְׁמַעַן לִי.

דָּבָר אַחֲרֵי אֱלֹהֶה שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מֵצְרֵיֶם אֶת יַעֲקֹב וְגוֹ. אֲתַחַזָּר פְּרִשְׁתָא
דָּא, לְמַה דָּאָמֵר רַבִּי יוֹסֵי בַּרְבִּי יְהוּדָה, וְכֹלֶא הָזָה.
וְתֹא חַזִּי, רַבִּי אַלְעֹזֶר בֶּן עֲרָךְ, פֶּד הָזָה מְטֵי לְהָאֵי
פְּסָוק, הָזָה בְּכִי, דְּתַנְיָא, אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר בֶּן

לשון הקודש

מֵצְרֵיֶם, וְלֹא בְּתוֹב אֲשֶׁר בָּאוֹ, וְהַיָּנוּ
שְׁבָתוֹב הַבָּאִים מֵצְרֵיֶם. בַּתְּחִלָּה אֶת
יַעֲקֹב, וְאַחֲרֵי כֵּד כְּשִׁיחִיתָה לְהָם יְרִיךְ,
אִישׁ וַיְבִיתוּ בָּאוֹ. וּבָאָרֶחֶת, בֶּל בְּנֵי יַעֲקֹב
חִי מַתִּים בָּאוֹתָו וּמִן, וַיַּרְדוּ אֶלְהָה וְאֶלְהָה.
רַבִּי יוֹסֵי וַרְבִּי אַלְעֹזֶר אָמְרוּ, בְּפִרְשָׁה זוּ
יִשְׁדָּרִים עַלְיוֹנִים, שְׁשִׁגְנִינוּ, בְּשֻׁעה
שִׁירְדוּ הַמְּרֻכּוֹת וְהַמְּחֻנוֹת הַקְּדוֹשִׁים,
דְּיוֹקְגִּיהם שֶׁל הַשָּׁבָטִים שְׁחַקּוּם

ערך, בשעתה דאזו ישראל בגולותא, אתבנשו כליהו נשמהתוון דשבטין, למערתא דכפלתא, צווחו ואמרו: סבא סבא, כאבא דבגין לאו בלאותא (בגולותא) דעלמא דין, בגיד כליהו משתעבדין בקשי, עם אחרון עבדין בהו נוקמיין דעלמא.

ביהיה שעתה, אתער רזיהה דההוא סבא, רשותא שאיל, ונחית, קרא קדרשא בריך הוא לבל רתיבו ומשרוייה, ומלביהון בראשיהון. ונחתו כליהו עם יעקב ועם שבתויה. שבטין נחתו חין עם אביהון, ושבטין נחתו מתים עם אביהון, הדא הוא דכתיב ולאה שמות בני ישראל הבאים מצרים וגוי וב כתיב ראובן שמעון לוי וגוי. ותא חזי, מתים הוא, ונחתו, וכ כתיב יווסף היה במצרים. אמר רבי אבא, בהאי אתקר (מלחלים קי) כرحم אב על בנים.

לשון הקודש

הזkan, בקש רשות וירד. קרא הקדוש ברוך הוא לכל מרכבותיו ומרתנותיו ומלכיהם בראשיהם, וירדו כלם עם יעקב ועם שבתו. שבטים ירדו חיים עם אביהם, ושבטיהם ירדו מתים עם אביהם. והוא שפטות ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים וגוי, וכ כתיב ראובן שמעון לוי וגוי. ובא ראה, מתים חי,

אמר רבי אלעזר בן ערך, בשעה שהכלו ישראל לנולות, התפנסו כל נשות השבטים למערת המכפלת, צווחו ואמרו: זקן זקן, באב של בנים אין בעמל ושל הנולות של העולים הוה. בגיד כלם משעבים בפרק, ועם אחר עושים בהם נקמות העולים.

באזתה שעה התעוררה רוח של אותן

רַבִי יְהוֹדָה בֶּן שְׁלוֹם הָנָה אָזֵיל בְּאֶרְחָא וְרַבִי אָבָא הָנָה עֲמִימָה עַלְלוֹ לְחַד אַתְּרָא וּבָתוֹ תְּפִנָּן. אָכְלוּ כֵּד בָּעֵז לְמִשְׁכֵב שָׂוֹר רִישִׁיהָן בְּהַהְזָא תְּלָא דְאֶרְעָא דְהָנָה חַד קְבָרָא תְּמַן עַד לֹא דְמִיכְוּ קְרָא חַד קְלָא מִן קְבָרָא אָמֵר זְרֻעָא לְאֶרְעָא אָזְלָא. תְּרִיסְרָ שְׁגִינָן הָנָה (דף ט"ז ע"ב) **דְלָא אַתְּעָרִית בֶּר הָאִידְנָא דְפִרְצּוֹפָא דְבָרִי חַמִּינָא הָכָא.**

אָמֵר רַבִי יְהוֹדָה, מַאן אַתָּה. אָמֵר לֵיה יְהוָה אָנָּא, וְאָנָּא יְתִיב נַעֲפָא, דְאָנָּא לֹא יְכִילָנָא לְמַיְעַל, בְּגַין הָהָזָא צְעָרָא דְבָרִי, דְגַנְבִּיהָה הָהָזָא עֹבֵד פּוֹכְבִים וּמַזְלֹות, בְּפֶד אֵיתָה הָנָה זְעִירָא, וְאַלְקִי לֵיה כָּל יוֹמָא, וְצְעָרָא דִילְיָה דְחֵי לֵי לְמַיְעַל בְּדוֹכְתָא, וּבְהָאִי אַתְּרָא לֹא אַתְּעָרִית, בֶּר הָאִידְנָא.

לשון הקודש

וַיַּרְדֵּו, וְכֹתֵב וַיּוֹסֵף הָנָה בְּמִצְרִים. אָמֵר הַתְּעוֹרְתִּי פְּרַט לְעַבְשׂו, שְׁפִרְצּוֹפָ בְּנֵי רַבִּי אָבָא, בָּזָה נְקָרָא (תְּהִלִּים ק) בְּרַחְם אָב עַל בְּגִינָן.

רַבִי יְהוֹדָה בֶּן שְׁלוֹם הָנָה הַולֵּךְ בְּדָרְךְ, וְרַבִּי אָבָא הָנָה עַמוֹ. נְבָנָנוּ לְמִקְומָ אֶחָד וְלֹא שָׁם. אָכְלוּ. בְּשָׁרֵצְיוּ לְשָׁבֵב, שְׁמוֹ רָאשָׁם בָּאוֹתוֹ תֵּל שֶׁל הָאָרֶץ שְׁהָיָה שָׁם קָבֵר אֶחָד. עד שְׁלָא נְרַדְמָו, קָרָא קוֹל אֶחָד מִהְקָרְבָּר וְאָמֵר, חַזְרָע שְׁלִי הַזְּלָקָ לְאַרְמָה. שְׁתִים עָשָׂרָה שָׁנָה הָנָה שְׁלָא.

אָמֵר לִיה וְאַתָּהוּ יַדְעֵין בְּצֻעָרָא דְחַיִי. אָמֵר לִיה,
שְׁרֵי קֶבֶרִי, אֵי לֹא בְעוֹתָא דִילָן עַל חַיִי,
לֹא יַתְקִימֵן פְּלָגָת יוֹמָא (נ"א בְּעַלְמָא), וְהַאֲידָנָא
אַתְעָרִית הַבָּא, דְהַוו אַמְרֵין לֵי כֶל יוֹמָא, דְלָעֲגָלָא
יַיְתֵי בָרִי הַבָּא, וְלֹא יַדְעֵנָא אֵי בְחַיִי אֵי בְמוֹתָא.

אָמֵר לִיה רַבִּי יְהוֹדָה, מַאי עֲבִידָתֵיכְבוּ בְהַחְזָא
עַלְמָא. אַתְרַגִּישׁ קֶבֶרָא, וְאָמֵר, אָזַיְלוּ קְוִמוּ
דְהַאֲידָנָא יַלְקֹזֵן לְבָרִי, תְּזַוְּהָו, וְעַרְקֵי מַתְפָּנוּ
כְפָלָגוֹת מַיְל, יַתְבֹּו עַד דְגַהֵיר צְפָרָא. קְמוּ לְמַיְזָל,
חַמּוּ חַד בָּר נָשׁ, דְהַזָּהָה רְהִיט וְעַרְקָה, וְהַזָּה שְׁתִית
דְמָא אַכְתָּפּוּ, אַחֲדו בִּיה, וְסַח לְהֹז עַזְבָּדָא, אָמְרוּ
לִיה מַה שְׁמָה. אָמֵר לְהֹז, לְחַמָּא בָר לִיְזָאִי. אָמְרוּ,
וּמַה (בְּרִ) לִיְזָאִי בָר לְחַמָּא הַזָּה הַזָּה מִיְתָא,
וּמְסַתְּפִינָא לְאַשְׁתָּעָזִי יַתִיר בְּהַדִּיחָה. לֹא אַהֲדָרוּ.

לשון הקודש

הַעוֹלָם? רָעֵש הַקֶּבֶר וְאָמֵר, קְמוּ לְכָבָן
שְׁעַבְשׂוּ מִבְּסִים אֶת בְּנֵי תְּמָה וּבְרָחוֹ
מִשְׁם בְּחָצֵי מַיְל. יַשְׁבּו עַד שְׁהָאֵיר הַבָּקֶר.
קְמוּ לְלַבָּת, וְרָאוּ אִישׁ אַחֲד שְׁהִיא רַץ
וּבָרָת, וְהִיא שׁוֹתַת דָם עַל בְּתַפְפּוּ. אַחֲזוּ
בּוּ, וְסַפֵּר לָהֶם אֶת הַמְעַשָּׂה. אָמְרוּ לֵז, מַה
שְׁמָךְ? אָמֵר לָהֶם, לְחַמָּא בָר לִיְזָאִי.
אָמְרוּ, וּמַה (בְּרִ) לִיְזָאִי בָר לְחַמָּא הַזָּה אַתָּה

אָמֵר לֵז, וְאַתָּם הָאָמִינְעִים בְּצֻעָר
הַחַיִים? אָמֵר לֵז, נִשְׁבַּע בְּשֵׁר הַקֶּבֶר, אָמֵר
לֹא בְקַשׁוּתִינוּ עַל הַחַיִים, לֹא הִיוּ עַמְּדִים
אֶפְלוּ חָצֵי יּוֹם בְּעוֹלָם, וְעַבְשׂו הַתְּעוֹרְתָּי
בָּאָן, שְׁהִי אָוֹמְרִים לֵי בְכָל יּוֹם שְׁבַמְּהָרָה
יָבָא לְכָאן בְּנֵי, וְלֹא יַדְעֵתִי אֶם בְּחַיִים או
בְּמוֹתָה.

אָמֵר לוּ רַבִּי יְהוֹדָה, מַה מְעַשֵּׂיכְם בְּאָזְנוֹ

אמָר רַבִּי אָבָא, הָאֵי דְאָמְרוּ, דְצַלּוֹתָהוּן דְמַתִּיאָ,
מְגִינָּן עַל חַיִּים. מְגִלָּן. דְבַתִּיב, (במדבר י"ג) וַיַּעֲלוּ בְּנֶגֶב
וַיָּבֹא עַד חֶבְרוֹן.

אמָר רַבִּי יְהוֹדָה, תֵּא חַיִּים, תְּרִין גְּדָרִין גְּדָרָ קְדָשָׁא
בְּגִידָה הוּא לִיעַקְבָּן. חַד, דִּיְיחוֹת עַמִּיה לְמִידָר
עַמִּיה בְּגִלוּתָה, וְחַד דִּיסְקִינִיה מִקְבְּרִיה, לְמִחְמִי
חַדּוֹתָה דְסִיעַתָּא קְדִישָׁא דְדִירִי עַם בְּנוּהִי, חַדָּא
הָוּא דְבַתִּיב, אָנְכִי אַרְד עַמְךָ מִצְרִימָה אָנְכִי אַרְד
עַמְךָ בְּגִלוּתָה. וְאָנְכִי אָעַלְךָ גַּם עַלְהָ, בְּמַה דָּאתָ
אָמָר (יחזקאל ל"ז) וַהֲעַלְיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עַמִּי.
וְכַתִּיב (תהלים קכ"ב) שְׁשָׁם עַלְוָה שְׁבָטִים וְגו'.

דָּבָר אַחֲר (שמות א') וַיַּקְם מֶלֶךְ חַדֵּש עַל מִצְרִים וְגו',
אָמָר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהַהוּא יוֹמָא, אָתִי הַבְּלִיה לִיה
רִשׁוֹתָה לְשָׂרוֹ שֶׁל מִצְרִים, עַל כָּל שָׂאר עַמִּין,

לשון הקודש

הקרוש שָׁדָר עַם בְּנֵיו. זה שְׁבָתוֹב (בראשית א' אָנְכִי אַרְד עַמְךָ מִצְרִימָה. אָנְכִי אַרְד עַמְךָ בְּגִלוֹתָה, וְאָנְכִי אָעַלְךָ גַּם עַלְהָ, בְּנָא מָר (יחזקאל ל') וַהֲעַלְיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עַמִּי, וְכַתִּיב שְׁשָׁם עַלְוָה שְׁבָטִים וְגו').
הפטה. וְפָתָדוּ לְדִבָר אַתָּה יוֹתֵר, וְלֹא חֲרוֹה.
אָמָר רַבִּי אָבָא, זֶה שְׁאָמְרוּ שְׁתְּפָלוֹת הַמִּתְּמִתִּים מְגִנּוֹת עַל הַחַיִּים, מְגִין לִנְוָי?
שְׁבָתוֹב וַיַּעֲלוּ בְּנֶגֶב וַיָּבֹא עַד חֶבְרוֹן.
אָמָר רַבִּי יְהוֹדָה, בָּא רְאָתָה, שְׁנִי גְּדָרִים גְּדָרָה הַקְדּוֹש בָּרוּךְ הוּא לִיעַקְבָּן, אַחֲר שִׁירֵד עַמוּ לְדוֹר עַמוּ בְּגִלוֹתָה, וְאַחֲר שַׁיְעַלְיוֹ מִקְבְּרוֹ לְרָאוֹת חִרּוֹת הַסּוּעָה

דְתַנָא, עד דלא מית יוֹסֵף, לא אֲתִיהֵב שֶׁלְטָנוֹ לְשֶׁלְטָנוֹ דְמִצְרַיִם עַל יִשְׂרָאֵל, פִינּוֹ דְמִית יוֹסֵף, כְדיין וַיָּקָם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ עַל מִצְרַיִם, וַיָּקָם: בְּמַאיָן דְהֹוה מַאיָיך וַיָּקָם.

(וַיָּקָם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ וכו') רַبִי יִצְחָק פָתָח, (שיר השירים א') עד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְמַסְבוֹ גַרְדִי נָטוּ רִיחוֹ. עד שֶׁהַמֶּלֶךְ: דָא קָדְשָׁא בָרִיךְ הוּא. חֶדֶא הוּא דְכִתְיב, (ישעיה מ"ד) בָה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. זְכָתִיב (דברים ל"ג) וַיְהִי בִישׁוּרִין מֶלֶךְ. בְמַסְבוֹ: בֵין בְּנֵי הַכְּרוּבִים. גַרְדִי נָטוּ רִיחוֹ, דָגְרָמוּ לְאַסְטָלָקָא מַבִּינִיהָן.

דָבָר אַחֲר, עד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְמַסְבוֹ, בָעוֹד דְקוֹדְשָׁא בָרִיךְ הוּא הֹוה יְהִיב אָוּרִיְתָא לִיְשָׂרָאֵל, דְכִתְיב, (שמות ל"ד) וַיְהִי שֵׁם עַם ה' אַרְבָּעִים יוֹם וַאֲרָבָעִים לִילָה לְחַם לֹא אָכֵל וְגו'. בָעוֹד דְהֹוה

לשון הקודש ————— שְׁבָתוֹב (ישעיה מו) בָה אָמַר ה' מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּכְתוֹב (דברים לו) וַיְהִי בִישׁוּרִין מֶלֶךְ. בְמַסְבוֹ - בֵין בְּנֵי הַכְּרוּבִים. גַרְדִי נָטוּ רִיחוֹ - שָׁגְרָמוּ לְהַסְתַּלְקָא מַבִּינִיהם. דָבָר אַחֲר עד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְמַסְבוֹ - בָעוֹד שְׁהַקְדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא הָיָה נוֹתֵן תּוֹרָה לִיְשָׂרָאֵל, שְׁבָתוֹב (שמות ל"ה) וַיְהִי שֵׁם עַם ה' אַרְבָּעִים יוֹם וַאֲרָבָעִים לִילָה לְחַם לֹא אָכֵל וְגו'. בָעוֹד שְׁהָיָה כוֹתֵב תּוֹרָה רשות לְשָׁרוֹ שֶׁל מִצְרַיִם עַל בָּל שָׁאָר הָעִמּוֹדִים. שְׁנִינוּ, עד שָׁלָא מַת יוֹסֵף, לֹא גַמֵּן שְׁלֹטוֹן לְשֶׁלְטָנוֹ שֶׁל מִצְרַיִם עַל יִשְׂרָאֵל. בֵין שְׁמַת יוֹסֵף, או וַיָּקָם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ על מִצְרַיִם. וַיָּקָם - בְמַי שְׁהָיָה נָמוֹך וְקוֹם. וַיָּקָם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ וכו' רַבִי יִצְחָק פָתָח, (שיר א') עד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְמַסְבוֹ גַרְדִי נָטוּ רִיחוֹ. עד שֶׁהַמֶּלֶךְ - זה הַקְדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא. וזה

כְּתִיב אֲוֹרִיְתָא לִיְשָׂרָאֵל, שְׁבָקוּ רִיחַיְהוֹן טָב, וְאָמָרוּ
אֱלֹהָה אֱלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל.

דָּבָר אַחֲר עַד שְׁהַמֶּלֶך בְּמִסְבּוֹ, בָּעוֹד דְּהֹהָה קָדְשָׁא
בְּרִיךְ הַזָּא נְחִית עַל טֹּזֶרֶא דְּסִינִי, לְמִיחַב
אֲוֹרִיְתָא לִיְשָׂרָאֵל, נְרָדי נְתַנְּ רִיחַו, דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת כ"ד)
גַּעַשְׁתָּה וְגַשְׁמָע.

רַבִּי תְּנַחּוּם אָמָר, כָּל אֹוֹמָה וְאֹוֹמָה אִית לָה שָׁר
לְעַילָּא, וּבְדָ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא יְהִיב
שְׁלַטְנָוָתָא לְדִין, אֲנַחַת לְדִין, וּבְדָ יְהִיב שְׁלַטְנָוָתָא
לְהַזָּא שָׁר, לִית לִיה שְׁלַטְנָוָתָא, אֶלָּא בְּגַיְן יִשְׂרָאֵל,
הַדָּא הַזָּא דְּכַתִּיב, (אֵיכָה א') הַיּוֹ צְרִיכָה לְרָאשׁ.

רַבִּי יִצְחָק אָמָר, יִשְׂרָאֵל אַיִן לְקַבֵּיל בָּל שָׁאָר
אֹוֹמָן דְּעַלְמָא, מַה שָׁאָר עַמְּיוֹן אַיִן
שְׁבֻעִים, אֹוֹת יִשְׂרָאֵל אַיִן שְׁבֻעִים, הַדָּא הַזָּא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שָׁר לְמַעַלָּה, וּבְשָׁנוֹתָן הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
שְׁלִיטָה לְזָה – מַוְרִיד אֶת זָה, וּבְשָׁנוֹתָן
שְׁלִיטָה לְאוֹתוֹ שָׁר, אַיִן לוֹ שְׁלִיטָה אֶלָּא
מִשּׁוּם יִשְׂרָאֵל. וְזֹה שְׁבָתוֹב הַיּוֹ צְרִיכָה
לְרָאשׁ.

רַבִּי יִצְחָק אָמָר, יִשְׂרָאֵל הֵם בְּגַד כָּל
שָׁאָר אֲמוֹת הָעוֹלָם. מַה שָׁאָר הָעָםִים הֵם

לִיְשָׂרָאֵל, הַזִּיאוּ רִיחַם הַטוֹב, וְאָמָרוּ
אֱלֹהָה אֱלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל.

דָּבָר אַחֲר עַד שְׁהַמֶּלֶך בְּמִסְבּוֹ – בָּעוֹד
שְׁהִיה הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יָוֹרֶד עַל הָר
סִינִי לְתַת תֹּורַה לִיְשָׂרָאֵל. נְרָדי נְתַנְּ רִיחַו
– שְׁבָתוֹב גַּעַשְׁתָּה וְגַשְׁמָע.

רַבִּי תְּנַחּוּם אָמָר, לְכָל אַמָּה וְאַמָּה יִשְׁ

דְּכַתִּיב, (בראשית מ"ו) **כֵּל הַנֶּפֶשׁ לִבְית יַעֲקֹב הַבָּאָה** מִצְרִים **שְׁבָעִים.** וּמְאֵן דְּשָׁלִיט עַל יִשְׂרָאֵל, בְּאַילוֹ
שָׁלִיט עַל כֵּל עַלְמָא.

רַبִּי אָבָא אָמַר מִהְבָּא, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרַצּוּ
וְנוּ, הָא שְׁבָעָה. וּכְל דָּרְגָּא (נ"א סְלָקָא) לְעַשְׂרָה,
הָא שְׁבָעִים. מַה בְּתִיב בְּתִירִיה, וַיַּקְרֵם מֶלֶךְ חֶדְשָׁ
עַל מִצְרִים.

אָמַר رب הונא, אָמַאי אֲשֶׁת עֲבִידָיו יִשְׂרָאֵל בְּכָל
הַאֲזָמִין, בְּגַיְן דִּישְׁתָּאָר בְּהַזּוֹן עַלְמָא,
דְּאַינְזַן לְקַבֵּיל כֵּל עַלְמָא, וּכְתִיב, (זכריה י"ד) בַּיּוֹם
הַהוּא יְהִי ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וּמָה הַזּוֹא חֶדֶד,
אוֹתָה יִשְׂרָאֵל חֶדֶד, דְּכַתִּיב, (שמואל ב', ז') גּוֹי אֶחָד
בָּאָרֶץ. מַה שְׁמִיה חֶדֶד, וַגְּתַפְרֵשׁ בְּשְׁבָעִין, אוֹתָה
יִשְׂרָאֵל חֶדֶד, וַגְּתַפְרֵשׁ בְּשְׁבָעִין.

לשון הקודש

שְׁבָעִים – אָפָי יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁבָעִים. זֶה
שְׁבַתּוֹב כֵּל הַנֶּפֶשׁ לִבְית יַעֲקֹב הַבָּאָה
מִצְרִים שְׁבָעִים. וְמֵי שְׁשׁוּלָט עַל
יִשְׂרָאֵל, בָּאַלו שׁוֹלָט עַל כָּל הָעוֹלָם.
רַבִּי אָבָא אָמַר מִבָּאָן, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ
וַיִּשְׁרַצּוּ וְנוּ – הָרִי שְׁבָעָה. וּכְל דָּרְגָּה (עליה)
לְעַשְׂרָה – הָרִי שְׁבָעִים. מַה בְּתוֹב אֶחָרִיו?
וַיַּקְרֵם מֶלֶךְ חֶדֶשׁ עַל מִצְרִים.

רבי יהוֹדָה פָתָח, (משל ל') **תְּחִתַּת שֶׁלַשׁ רְגֹזָה אֶרְץ וְנוּן,** תְּחִתַּת עֲבָד בֵּי יִמְלוֹךְ, דְתַגְנִיא (דף י"ז ע"א) לִית לְךָ אֹמֶא מִכְיבָּא וְקָלִילָא וְגִבּוּרָה קְמִי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, כְוֹתִיחוּ דְמִצְרָאי, וְיִהְיֶב לוֹן קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלַטְנוֹתָא בְגִינִיהוּ דִישְׁרָאֵל. וְשִׁפְחָה בֵי תִירְשׁ גְבִירָתָה, דָא הָגָר, דְאוֹלִידָת לִישְׁמָעָאל, שְׁעִשָּׂה בַמָּה רְעוֹת לִישְׁרָאֵל, וְשִׁלְטָת בָּהָם, וְעִינָה אֹוֹתָם בְכָל מִינֵי עֲנוּבִין, וְגֹזֵר עַלְיָהָם בַמָּה שְׁמִדוֹת, וְעַד הַיּוֹם הָם שׂוֹלְטִים עַלְיָהָם, וְאַיִן מְנִיחִים לְהָם לְעָמוֹד בְדָתָם. וְאַיִן לְךָ גָלוֹת קָשָׁה לִישְׁרָאֵל בָמָו גָלוֹת יִשְׁמָעָאל.

רבי יהוֹשָׁע הָוה סְלִיק לִירוּשָׁלָם, וְהָוה אָזִיל בְאֹרֶחָא, חַמָּא חַד עֲרָבָאָה, דְהָוה אָזִיל בְאֹרֶחָא, וּבְרִיה עַמִּיה. פָגָעו בְיוֹדָאי חַד. אָמַר לְבְרִיה, הָאֵי יוֹדָאי גָעַלָא, דְמָאִים בֵיהֶ מְרִיה. גָוֹל

לשון הקודש

רבי יהוֹהָה פָתָח, משל ח' **תְּחִתַּת שֶׁלַשׁ רְגֹזָה וְנוּן** בְמִינֵי עֲנוּבִים, וְגֹזֵר עַלְיָהָם כְמָה שְׁמֹדוֹת, וְעַד הַיּוֹם הָם שׂוֹלְטִים עַלְיָהָם, וְאַיִן מְנִיחִים לְהָם לְעָמֵד בְדָתָם. וְאַיִן לְךָ גָלוֹת קָשָׁה לִישְׁרָאֵל בָמָו גָלוֹת יִשְׁמָעָאל.

רבי יהוֹשָׁע הָיה עֹולָה לִירוּשָׁלָם, וְהָיה חֹלֵךְ בְדָרֶת. רָאָה עֲרָבִי אָחָד שְׁחִיה הַזֹּלֶךְ בְדָרֶךְ וּבְנוֹעַמוֹ. פָגָשוּ בִיהוּדי שְׁעִשָּׂה בַמָּה רְעוֹת לִישְׁרָאֵל, וְשִׁלְטָת בָּהָם,

ליה, ור��יק ליה בדיקניה שבעה זמנים, דאייה מזרעא דראמין, דאנא ידענא דמשעבדן בהו שבעין עממין, איזיל בריה ואחד בדיקניה. אמר רבי יהושע ראמין ראמין, גוזרנא על עלאין, דיחתון לתהא. עד לא סיימ אתבעלינו באתריהון.

רבי יצחק פתח, (שיר השירים ב) עד שיפוח היום ונסו הצללים וגוי, עד שיפוח היום, האי קרא על גלוותא דישראל אהמר, דאיונן ישתעבדן בגלוותא, עד דיסתים ההוא יומא דשלטנותא דאיינן. דתנן, אמר רבי יצחק, אלף שנין הוא שלטנותא דכל אומין בהדא, עלייהו דישראל. ולית לך אומה דלא ישתעבד בהון. יומא חדא, ההוא לקבילה דבתיב, (זכריה י"ד) והיה יום אחד הוא יידע לוי וגוי.

ונסו הצללים וגוי. עד שיפוח היום – פסוק זה נאמר על גלות ישראל, שהם ישתעמדו בגולות עד שישתים אותו יום של שלטון האומות. ששנינו, אמר רבי יצחק, אלף שנים הוא שלטון האומות באחד על ישראל, ואין לך אמה שלא תשתעבר בהם, ביום אחד הוא בנהו, שbertob (זכריה י"ד) והיה יום אחד הוא יידע לה' וגוי.

לשון הקודש

אחד, אמר לבנו, היוהדי היה געל, שמאם בו אדון. נול אותו ותרק לו בזקנו שבע פעים, שהוא מזרע של רמים, שאני ידעתי שמשעבדים בהם שבעים עממים. הכל בן ותפס בזקנו. אמר רבי יהושע, רמים רמים, גוירני על העלויגים שירדו למטה. עד שלא סיימם, נבלעו במקומם.

רבי יצחק פתח, (שיר ט) עד שיפוח היום

דָבָר אחר, עד שיפוח היום קדם דיבוחה ההוא יומא DAOMIN. ונסו האצללים, אינון שולטני דשלטו עליו. אלך לי אל הר המור, אמר קדשא בריך הוא, אלך לי, לנערא האומות מירישלם דהוא הר המור, במא כתיב, בהר המוריה אשר בירושלם. ואל גבעת הלבונה, דא כי מקדשא דיבツין, כתיב ביה (תהלים מ"ח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון וגוי, (אמר רבי יהודה) במא דעת אמר, (איוב ל"ח) לאחزو בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה. בהאי דאחד בטלית, לנערא טנפה ממנה.

אמר רבי יוסף, עתיד קדשא בריך הוא לאתגליה בירושלם דלתתא, ולדבאיה יתה מטעמי עממי, עד דלא אשתילים ההוא יומא DAOMIN. דאמր רבי חייא, לית שולטנו לאומין עליו.

לשון הקודש

דבר אחר עד שיפוח היום - קדם שכתב בו (משל מה) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון וגוי, אמר רבי יהודה במו שנאמר (איוב לו) לאחزو בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה. במו זה שאחزو בטלית לנער ממנה טנפה. אמר רבי יוסף, עתיד הקדוש ברוך הוא להתגלו בירושלם שלמה וטליהו אותה מטעמי העמים, עד שלא ישתלם המוריה אשר בירושלם. ואל גבעת הלבונה - זה בית המקדש שבציון,

דִּיְשָׂרַאֵל, אֶלָּא יוֹמָא חֲדָא לְחֶזֶד, דַּהֲוָא יוֹמָו שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהָוָא אֶלָּפֶת שְׁנַיִם. חֲדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (אייכה א') נָתַגְנִי שׂוֹמְמָה כֹּל הַיּוֹם דָּזָה. יוֹמָא
חֲדָד לְחֶזֶד, וְלֹא יִתְיר.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, אֵי יִתְיר יִשְׂתַּعְבְּדוּן, לֹא עַל פָּום
גִּזְוָת מֶלֶךְ הוּא, אֶלָּא עַל דָּלָא בְּעֵין
לְמִיהָדר לְקַבְּלִיה, וּכְתִיב (דברים ל') וְהִיא כִּי יִבּוֹאוּ
עַלְיךָ כֹּל הַדָּבָרים הָאֱלָה וְגוֹ, וּכְתִיב, (דברים ל') אֵם
וְהִיא גַּדְחָה בְּקַצְחָה הַשְּׁמִים מִשְׁם יַקְבִּצְחָה וְגוֹ.

וַיֹּאמֶר אֶל עַמוֹּ הַגָּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (שמות א') **אמָר**
רַבִּי שְׁמֻעוֹן תָּא חִזְיָה, דָּהָא עַל כָּל פְּנִים
מִלְּאָכָא שְׁלֹטוֹנָא דְמִמְנָא עַל מִצְרָאי הָזָה, וְהַכִּי
הָזָה, דְּרוֹבָא דְּפִרְשָׁתָא לֹא אָתֵמר, אֶלָּא מֶלֶךְ
מִצְרָיִם סָתָם, וְהַיִנּוּ מִמְנָא רַבְּרַבָּא עַל מִצְרָאי.

לשון הקודש

אותו היום של האמות. שאמר רבי חייא,
אין שלטון לאמות על ישראל אלא יום
אחד בלבד, שהוא יומו של הקדוש ברוך
הוא, והוא אלף שנים. וזה שבתוב נתקני
שׂמְמָה כֹּל הַיּוֹם דָּזָה. יום אחד בלבד,
ולא יותר.
אמָר רַבִּי יוֹסֵי, אֵם יִשְׂתַּעְבְּדוּן יִתְהַר, לֹא
על פִּי גִּזְוָת הַמֶּלֶךְ הוּא, אֶלָּא עַל שְׁלָא

פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם, פְּרֻעָה מֶפְשֵׁש.

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, לְפִיכְךָ בְּתִיב וַיֹּאמֶר, בֶּלְוָמֶר
אֲבָנִים בְּלֵבָהּוּן מְלַתָּא דָא, כַּמָּה דָאַת אָמֶר,
(שמואל ב', ט"ז) בַּי יְיָ אָמֶר לוֹ קָלֶל אֶת דָוד. מְחַשְּׁבָת
הַלִּיב בְּלִיבָד. וְכֵן (אסתר ו') וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלֵבוֹ, וְכֵן (בראשית
י"ז) וַיֹּאמֶר בְּלֵבוֹ הַלְּבָן מֵאָה שָׁנָה. אַוְתָּה הַבָּא נִמְיָן,
אֲבָנִים מְחַשְּׁבָתָא בְּלֵבָהּוּן, דָאָמְרוּ רַב וַעֲצִוּם מִפְנֵן.
מַאי מִפְנֵן. רְצֹנוֹ לְזֹמֶר מִמְנָא דִילְהּוּן, אַיִלּוֹן אָמְרוּ
בְּלֵבִיהּוּ, דְחִילָא וַתּוֹקֵפָא דִילְהּוּן, רַבְרָבָא וַתְּקִיפָא
מִפְנֵן, מִשׁוֹלְטָנָא דִילְהּוּן.

רַבִּי יִצְחָק אָמֶר, כֵּל אָמִין דָעַלְמָא, (בר י"ר א)
מִשְׁבֵּין תְּוֹקֵפָא מִשְׁרִיחּוּן, וַיִּשְׂרָאֵל נִגְדִּין
חִילְיּוּן מִקּוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, וַיַּעֲשֵׂן אַתְּקָרְזִין עַמָּא
דִיְיָ, וְלֹא עַמָּא דְשׁוֹלְטָנִיא. ר' יְהוֹדָה אָמֶר, הַכָּא

לשון הקודש
הבנִים מְחַשְּׁבָה בְּלֵבָם שָׁאָמְרוּ רַב וַעֲצִוּם
מִפְנֵן. מה זה מִפְנֵן? רְצָה לְזֹמֶר מִמְנָה
שְׁלָהֶם. הם אָמְרוּ בְּלֵבָם שְׁחִיל וַתְּקִיפָ
שְׁלָהֶם גְּדוֹל וַתְּקִיפָ מִמְנָנוּ, מְהַשְּׁלָטוֹן
שְׁלָהֶם.

רַבִּי יִצְחָק אָמֶר, כֵּל אָמוֹת הָעוֹלָם וְחַי
מִישְׁרָאֵל מוֹשְׁכִים כַּחֲם מִשְׁרִיחָם, וַיִּשְׂרָאֵל
מוֹשְׁכִים כַּחֲם מִהְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהָם
נִקְרָאים עִם הָ, וְלֹא עִם שָׁל הַשְּׁלָטִינִים.

לא נִאָמֶר אֶלָּא מֶלֶךְ מִצְרַיִם סְתִם, וְהַיָּנוּ
הַמִּנְגָּה הַגְּדוֹלָה עַל מִצְרַיִם. פְּרֻעָה מֶלֶךְ
מִצְרַיִם, פְּרֻעָה מֶפְשֵׁש.

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, לְפִיכְךָ בְּתִיב וַיֹּאמֶר,
כֶּלּוּמֶר הַבְּנִים בְּלֵבָם דָבָר זֶה, בָּמוֹ
שְׁנָאָמֶר (שמואל ב' ט) בַּי ה' אָמֶר לוֹ קָלֶל אֶת
דָוָה. מְחַשְּׁבָת הַלִּב בְּלִיבָד. וְכֵן (אסתר ו') וַיֹּאמֶר
וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלֵבוֹ, וְכֵן (בראשית י) וַיֹּאמֶר
בְּלֵבוֹ הַלְּבָן מֵאָה שָׁנָה. אָפְכָאן גַּם,

אתקרון עמו, דכתיב ויאמר אל עמו, והתם בתיב,
(שמות ג) ראה רأיתי את עני עמי, עמי מפשיש
ישראל אקרון עם יי', ושאר אומין אקרון, עמו
דשווילטנא דילחון דכתיב, (מיכה ד) כי כל העמים
ילבו איש בשם אלהיו ואנחנו גלד בשם יי'
אליהינו לעולם ועד.

אמיר רבבי אבא, האי בסוקא, הוה ליה למימר
(הנה עם ישראל או) בני ישראל רב ועצום מפננו,
(אלא) מהו עם בני. אלא עם בני ישראל מפש,
מההוא ישראל דליילא, והחשיבו דעתם בני ישראל
הוו, ולא עם יי', ובתיב (שמות א) ניקוץ מפני בני
ישראל, ולא בתיב מפני (דף י"ז ע"ב) עם בני ישראל,
אלא מפני בני ישראל מפש.

לשון הקורש

אמיר רבבי אבא, פסוק זה היה לו לומר,
זהה עם ישואל, או בני ישראל רב ועצום
מפננו. אלא מהו עם בני? אלא עם בני
ישראל מפש, מאותו ישראל שלמעלה,
שהחושו שם בני ישראל כי, ולא עם
ה, ובתיב ניקוץ מפני בני ישראל, ולא
כתב מפני עם בני ישראל, אלא מפני
בני ישראל מפש.

רביה יהודה אמר, כאן נקראו עמו,
שברוב ויאמר אל עמו, ושם ברוב (שמות
ד) ראה רأיתי את עני עמי, עמי מפש.
ישראל נקראו עם ה, ושאר דמות
נקראו עמו של השליט שלהם, שברוב
(מיכה ד) כי כל העמים ילכו איש בשם
אליהיו ואנחנו גלד בשם ה אלהינו
לעולם ועד.

רבי יוחנן היה קאים קמיה דר' יצחק, אמר, מה חטא בלק למשמר (במדבר כ"ב) הנה עם יצא ממצרים, ולא אמר הנה עם בני ישראל. (אלא) אמר ליה ר' יצחק, בלק מחשש גדול היה, וכן דרך המכשפים לקחת הדבר שאין בו חשד, וכן אין מזבירין לעולם שם אביו של אדם, אלא שם אמרו.

דבר שאין בו חשד.

דגן דרך השדים, דמעינים בההוא מלאה דקאמרי להו, אי אידו כדי בא, מודיעין ליה מלין כדי בין, ואי הוא קשות, כל מה דאמרין לויינא זעירא קושטא הוא, כל שנן ל麻痹 עבידתא. רבי אחא אמר, בלק אורחא דקלגנא נקט, הנה עם יצא ממצרים, כלומר, דלית אנן ידען מפניו.

לשון הקורט

ש奔 דרך השרים, שמענים באותו דבר שאומרים להם, אם הוא בזב – מודיעים לו דברים בזבם, ואם הוא אמת – כל מה שאומרים לו פון קוצר אמת הוא, כל ש奔 לעשות מעשה. רבי אחא אמר, בלק לך דרך של קלוז, הנה עם יצא ממצרים, כלומר שאין אלו יורעים מפנים.

רבי יוחנן היה עומד לפניו רבי יצחק אמר, מה ראה בלק לומר (במדבר ט) הנה עם יצא ממצרים, ולא אמר הנה עם בני ישראל? (אלא) אמר לו רבי יצחק, בלק מחשש גדול היה, וכן דרך המכשפים לקחת דבר שאין בו חשד, וכן אין מזבירין לעולם שם אביו של אדם, אלא שם אמרו, דבר שאין בו חשד.

אמֵר רבי יוחנן, מִפְנִי מַה עַמָּא דְרַבְרַבֵּין גַּטִּירִין, וְעַמָּא דְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לֹא גַּטִּירִין. אמר רבי יצחק, לא דמי מסכנא לעתירה. מסכנא בעי לנוטרא דיליה, עתירה לא גטיר דיליה, וכל שענן דישראל, איננו ממלא דרכיהם קשות ודינה. ודינה קדמאתה עביד בגברין דביתה, דבעי דאיינו להזון גטירין מהטהרה יתר מבללה הוא דכתיב, (עמוס י) רק אתם ידעתי מבל משפחות האדמה וגו'.

רבי יוסף נפק לאורה, וזה רבי אחא בר יעקב איזיל עמייה, עד בהו איזלי, שתיק רבי יוסף, והרהר במלי דעלמא. ורבי אחא הרהר במלי דאוריתא. (עד בהו איזלי) חמא רבי יוסף חרד חוויא, דהזה רהייט אברתיריה. אמר רבי יוסף לרבי אחא, חווית היא חוויא דרהייט אברתראי. אמר ליה רבי אחא, אנא לא חמיינא ליה. רהת רבי יוסף וחוויא

לשון הקודש

אמר רבי יוחנן, מפנֵי מַה הָעֵם שֶׁל מִפְלָמָם. זהו שבותוב (עמוס ۵) רק אתם הגודלים שמורים, ועמו של הקדוש ברוך הוא איך שמורים? אמר רבי יצחק, אין דומה עני לעשיר. העני צrisk לשמר את שלו, העשיר לא שומר את שלו. וכל שבען בישראל הם ממלא שאותם אמת ודין, ודין ראשון עוזה באנשי ביתו, שורצוה מהם יהיו שמורים מהטהרא יותר

אֶבְתָּרוֹי. נִפְלֵל רַبִּי יוֹסֵי, וְדָמָא שְׁתַת וְנִחְתָּמָיו, שָׁמַע דְּהֹו אֲמְרֵין, רַק אֶתְכֶם יִדְעַתִּי מִפְּלַמְשָׁפְחוֹת הָאֶדְמָה וְגַו', אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְמָה עַל שְׁעַתָּא חֲדָא כֵּךְ, מֵאן דְּמַתִּיאָשׁ מִנָּה עַל אֶחָת בְּמָה וּבְמָה.

פָּתָח וְאָמַר, (דברים ב') בַּי ה' אֱלֹהֵיךְ בְּרָכָה בְּכָל מְעֵשָׂה יְהָדָה יִדְעַ לְכַתֵּךְ וְגַו' הַמּוֹלִיכָךְ וְגַו', נִחְשָׁ שְׂרָף וּעְקָרָב וְגַו', נִחְשָׁ שְׂרָף לְמַה הַבָּא. אֶלָּא, לְקַחַת עֲזַנְשׁוֹן מִיְשָׁרָאֵל, כֹּל זָמֵן שְׁפָתְפְּרָשִׁין מִן עַזְּ הַחַיִּים. דְּבָתִיב, (דברים ל') בַּי הוּא חַיָּךְ וְאוֹרָךְ יִמְּדָה.

תָּא חַזֵּי, אָמַר רַבִּי חִיא, בְּתִיב (משל י"ג) חֹשֶׁךְ שְׁבָטוֹ שׁוֹגָא בָּנוֹ וְגַו'. וּבְתִיב (מלאכי א') אֶהָבָתִי אֶתְכֶם אָמַר ה'. וּבְתִיב, (מלאכי א') וְאַתְּ עָשָׂו שְׁנָאָתִי. מַהוּ שְׁנָאָתִי, דְּבָתִיב חֹשֶׁךְ שְׁבָטוֹ שׁוֹגָא בָּנוֹ. בְּלוֹמֶר שְׁנָאָתִי אֶזְטוֹ, וְעַל כֵּן חַשְּׁבָתִי שְׁבָט מִהָּם, כֹּל שְׁכָנוֹ

לשון הקודש

בְּכָל מְעֵשָׂה יְהָדָה יִדְעַ לְכַתֵּךְ וְגַו' הַמּוֹלִיכָךְ וְגַו', נִחְשָׁ שְׂרָף וּעְקָרָב וְגַו'. נִחְשָׁ שְׂרָף לְמַה בָּא? אֶלָּא לְקַחַת עֲזַנְשׁוֹן מִיְשָׁרָאֵל כֹּל זָמֵן שְׁפָרְשִׁים מעַז הַחַיִּים, שְׁבָתוֹב בַּי הוּא חַיָּךְ וְאוֹרָךְ יִמְּדָה.

בָּא רָאָה, אָמַר רַבִּי חִיא, בְּתִוב (משל י) חֹשֶׁךְ שְׁבָטוֹ שׁוֹגָא בָּנוֹ וְגַו', וּבְתִוב (מלאכי א') אֶהָבָתִי אֶתְכֶם אָמַר ה', וּבְתִוב וְאַתְּ עָשָׂו שְׁנָאָתִי. מה זה שְׁנָאָתִי? שְׁבָתוֹב

את הנחש הזה שריץ אחריה? אמר לו רבי אחא, אני לא ראיתי אותך. רץ רבי יוסף, והנחש אחריו. נפל רבי יוסף ודם שתת וירד מחתמו. שמע שהי אומרים, רק אתם ידעתה מכל משפחות האדמה וגַו'. אמר רבי יוסף, ומה על שעה אתה בך - מי שמתיאש מפניהם על אתה בפה ובמה.

פָּתָח וְאָמַר, (דברים ב') בַּי ה' אֱלֹהֵיךְ בְּרָכָה

וְכֹל שֶׁבּוֹ תַּלְמִידֵי חָכְמִים, דְּלֹא בְּעֵינֵי קָדְשָׁא בָּרְיךָ
הָוּא דִּיבְרֵשׁוּן מֵעֵץ הַחַיִם אֲפִילוֹ רָגֻעָא חֲדָא.
וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ. יְהִב לְהֹזֵן עִיטָּא, לְמַעַבֵּד עַמְּהֹזֵן
בִּישָּׁא. אָמֵר רַبִּי תְּנַחּוּם, יַדְעֵין הַוּ מַצְרָאִי
בָּאַצְטָגְנִינוֹת דְּלֹהֹזֵן, שְׁפּוֹפּוֹן לְמַלְקֵי בְּגִינֵּן יִשְׂרָאֵל,
וַלְכֵךְ אַקְדִּים שְׁוֹלְטָנָא דְּלֹהֹזֵן, לְמַעַבֵּד עַמְּהֹזֵן בִּישָּׁא.
רַבִּי יִצְחָק פָּגַע בְּהַהְוָא טוֹרָא, וְחַמָּא חַד בָּר נְשָׁ
דְּהֹזֵה נָאִים תְּחוֹת חַד אַילָּן. יִתְיַבְּ פְּמָן,
אֲדֹהֶזֶה יִתְיַבְּ, חַמָּא אַרְעָא דְּמַתְחַלְּחָלָא, וְאַתְּבָר
הַהְוָא אַילָּנָא, וְנָפְלָא, וְחַמָּא בְּקִיעֵין גּוֹמִין בְּאַרְעָא,
וְאַרְעָא סְלָקָא וְנָחָתָא.

אתער הַהְוָא גְּבָרָא, צְנוֹחַ לְקַבְּלִיהַ דָּרְבִּי יִצְחָק,
וַיֹּאמֶר לֵיה יִזְדָּאי יִזְדָּאי, בְּכֵי וְנָהִים,
דְּהָאִידָּנָא מַקְיַמֵּין בְּרַקְיעָא חַד רַבְּרַבָּא מַמְגָנָא

לשון הקודש

הַשְׁלִילִית שְׁלָחָם לְעַשּׂוֹת עַמּוֹם רָע.
רַבִּי יִצְחָק פָּגַשׂ בָּאוֹתוֹ הָר, וּרְאָה אִישׁ
אֶחָד יִשְׁן תְּחת הַאַילָּן. יִשְׁבֵּ שָׁם. עַד
שִׁיאָבֵשׁ, רָאָה שְׁהָאָרֶץ מַתְחַלְּחָלָת, וְנִשְׁבָּר
אָתוֹ אַילָּן וְנָפְלָא, וּרְאָה בְּקִיעִים וְגִמּוֹת
בְּאָרֶץ, וְהָאָרֶץ עַולָּה וַיַּרְדַּת.

הַתְּעִירֵר אָתוֹ הָאִישׁ, וְצָוָה בְּגַדְגָּדָר רַבִּי
יִצְחָק וַיֹּאמֶר לוֹ. יְהֹוָה יְהֹוָה, תִּבְכֵּה
וְתִנְהַמֵּם, שְׁעַבְשָׁו מַעֲמִידִים בְּרַקְיעָא גָּדוֹל

חוֹשֶׁךְ שְׁבָטוֹ שְׁוֹנָא בָּנוֹ, בְּלֹוֶר שְׁנָאָתִי
אָתוֹתָנוּ, וּלְלָבָן חַשְׁבָּתִי שְׁבָט מַהְמָם. בֶּל
שֶׁבּוֹ וְכֹל שֶׁבּוֹ תַּלְמִידֵי חָכְמִים שְׁהַקְדּוֹשָׁ
בָּרוֹךְ הוּא לֹא רֹצֶחֶת שִׁיפְרָשׁוֹ מֵעֵץ הַחַיִם
אֲפָלוֹ רָגֻעָא אֶחָד.

וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ, נְתַן לָהּ עַצְחָה לְעַשּׂוֹת
עַמּוֹם רָע. אָמֵר רַבִּי תְּנַחּוּם, יְוּדָעִים הֵיו
הַמְּצָרִים בָּאַצְטָגְנִינוֹת שְׁלָחָם שְׁפּוֹפּ
לְלִקּוֹת בָּגְלָל יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן הַקְדִּים

שָׁלְטָנָא עַלְּאָה, וְהִיא זָמֵן לְמַעֲבֵד עַמְבּוֹן בִּישׁ
סָגִי, וְהִאי רָגְשָׂא דָאָרְעָא בְּגִינִיבּוֹן הָוה. דָבֵל
זָמֵן דָרְגְשָׂא אָרְעָא, בֶּד קָם מִמְנָא, דִיעְבֵיד
עַמְבּוֹן בִּישָׁא.

תְּזוֹהָה רַבִּי יִצְחָק וְאָמֵר, וְדָאי בְּתִיב, (משל ל')

תְּחִתָּת שְׁלֹשׁ רְגֹזָה אָרְצָה, וְכִתֵּב תְּחִתָּת
עַבְדָּכִי יִמְלֹזָה. מִמְנָא דְהָוה (מִמְנָא) תְּחוֹת שְׁלְטָנָא
אָחָרָא, וּמְלִיךָ, וַיַּהֲבִין לִיה שְׁלְטָנָא, וּכְלָ שְׁכָן
בֶּד שְׁלִיט בְּיִשְׂרָאֵל.

אָמֵר רַבִּי חֶמְאָה בֶּר גּוֹרִיא, בֶּד אֲנֵה לִיְשָׁרָאֵל תְּחוֹת
שְׁלְטָנוֹתָא דְאוּמֵין, יִתְּבָ וְגַעַי וּבְבִי, הָדָא
הָוָא דְבִתִּיב, (ירמיה י"ג) בְּמִסְתָּרִים תְּבַבָּה נְפֵשִׁי. אָמֵר
רַבִּי יוֹסֵי, בְּמִסְתָּרִים דְזֹוקָא.

רַבִּי יְהוֹדָה עַל לְגִבְיהָ דָרְבִּי אַלְעֹזֶר, אַשְׁכַּחַיָּה

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

מִמְנָה אֶחָד שְׁלִיט עַלְיוֹן, וְהִיא עַתִּיד
לְעַשׂות עַמְּכָם תְּרִבָּה רָע, וּרְעִידָה
הָאֲרֻמָה הָזֹאת הִתְהַגֵּד בְּגַלְלָכָם. שְׁכָל פָעַם
שְׁרוֹעֵדָת הָאָרְצָה, בְּשָׁקָם מִמְנָה שְׁיַעַשָּׂה
עַמְּכָם רָע.

תִּמְהָ רַבִּי יִצְחָק וְאָמֵר, וְדָאי בְּתוּב (משל
ל') תְּחִתָּת שְׁלֹשׁ רְגֹזָה אָרְצָה, וְכִתֵּב תְּחִתָּת
עַבְדָּכִי יִמְלֹזָה. מִמְנָה שְׁהִיא (מִמְנָה) תְּחִתָּת

רַבִּי יְהוֹדָה נָבַנָּס אֶל רַבִּי אַלְעֹזֶר וּמְצָאוֹ

דְּהֹהֶה יִתְּבַּיֵּב, וַיְדִיה בָּפּוּמִיה, וְהֹהֶה עֲצִיב. אָמֵר לֵיה,
בְּמַאי (דף י"ח ע"א) קָא עַסִּיק מָר. אָמֵר לֵיה דְבָתִיב, (משל
ט"ז) בָּאוֹר פָּנִי מֶלֶךְ חַיִים. אֵי טְרִגָּא עֲצִיב, וְכֹל שְׁכָנוֹ
דְּגָעֵי וְבָכֵי, שְׁמַשְׂוֵי מַאי עֲבָדֵי, הָרָא הוּא דְבָתִיב,
(ישעיה ל"ג) הָן אַרְאָלָם צָעֻקוֹ חַצָּה, מַאי חַצָּה. מְרִיחָוֹן
בָּגֹן, וְאַינְזָן לְבָר. מְרִיחָוֹן בְּבָתִיב גָּוָאֵי, וְאַינְזָן בְּבָתִיב
בָּרָאֵי. בָּתִיב גָּוָאֵי מַאי אַינְזָן. אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, אַינְזָן
מְעַשְׂרָה בְּתִירִי מֶלֶךְ.

מֶלֶאָכִי שְׁלוֹם מֶר יְבָכֵין, וּכְיֵישׁ מֶלֶאָכִים שְׁאַיְנָם
שֶׁל שְׁלוֹם. אָמֵר לֵיה אֵין. תָּא חַזִּי, אַית
מִאָרִי דְדִינָא קְשִׁיא, וְאַית מִאָרִי דְדִינָא דְלָא קְשִׁיא,
וְאַית מִאָרִי דִינָא (רפִיא) וְרַחְמָנוֹתָא. וְאַית מִאָרִי
דְרַחְמָנוֹתָא דְלִית בָּהוּ דִינָא בָּלְלָה. וְאַלְין אַתְּקָרִין
מֶלֶאָכִי שְׁלוֹם. וְעַל אַינְזָן דְלִתְתָּא, בְּתִיב, (ישעיה נ)
אַלְבִּישׁ שְׁמִים קְדָרוֹת וְשָׁק אָשִׁים בְּסֹותָם. וּבְתִיב

לשון הקודש

הַפְּנִימִים? אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, אָוֹתָם
שְׁהִיה יוֹשֵׁב וַיַּדו בְּפִיו, וְהִיה עַצְוב. אָמֵר
לֹו, בְּפָה עַסִּיק מָר? אָמֵר לוֹ, שְׁבָתוֹ
בָּאוֹר פָּנִי מֶלֶךְ חַיִים. אָם הָאָדוֹן עַצְוב,
וְכֹל שְׁכָנוֹ שְׁגֹועָה וּבוֹכָה – מָה יִعָשֶׂוּ
שְׁמַשְׂיוֹן? וְהוּ שְׁבָתוֹב (ישעיה לו) הָן אַרְאָלָם
צָעֻקוֹ חַצָּה. מָה זוּ חַצָּה? שְׁאַרְזָן בְּפָנִים,
וְהָם בְּחוֹזֵן. אֲדוֹנָם בְּבָתִים הַפְּנִימִים, וְהָם
בְּבָתִים הַחִיצוֹנִים. מַי הָם בְּתִים

(ישעה ל"ד) **ונמקו כל צבא השמים.**

אי הָכִי, כֵּל אַיִן שׁוֹלְטָנִין דְּמַמְּנוּ עַל שְׁאָר עַמִּין,
בֶּד חֲמָאוֹן לְמִרְיהָוָן עַצְיב, לְמָאִי עַבְדָּיו פְּרוֹבָא
לְבָנוֹהִי. אָמָר רַבִּי אַלְעָזָר, לֹא עַבְדִּי אֶלָּא מָאִי
דְּאַתְּפָקָדוֹ, וְרַעֲוִתָּא דְּמִרְיהָוָן עַבְדִּין.

רַבִּי דּוֹסְתָּאִי אָמָר בַּעֲדָנָא דְּאַתְּמַפְּרוֹן בְּנוֹי
דְּקוֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְשׁוֹלְטָנִי עַמִּין,
מִתְּכִנְפֵּין תִּרְיִסְרָר בְּתֵי דִינֵין, וּמִשְׁתְּקַעַן גַּו תְּהוֹמָא
רְבָה, גַּעַי טְרָנָא, גַּעַי, וּרְהִיטָּן (נ"א תְּרִיסְיָה) וְנְחַתְּין תְּרִין
דְּמַעַיְן לְשֻׁקְיָעָא דִּימָא רְבָה, הַדָּא הוּא דְּבָתִיב (תְּהִלִּים
ל"ו) מְשֻׁפְטִיךְ תְּהוּם רְבָה. וּמִתְגַּלְגָּלַן עַלְאַיְן לְתַתָּא,
אַתְּבַקָּעַן תַּתָּאֵין, וְנְחַתְּין מַאתָן וְאַרְבָּעַן דְּרָגָין הַדָּא
הָוָא דְּבָתִיב, (עמוס ג') אֲרִיה שְׁאָגָם לֹא יִרְאָ.

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא לשיליטי העמים, מתרבנשيين שנים עשר בתיהם דין ונש��עים לתוך תהום רבבה. גועה האדון, גועים ורצים (בעל מגניט), וירדות שתי דמעות לשקע של הים הגדול, וזה שבותם של עזוב, למה עובדים בפרק עם בינוי? אמר רבבי אלעזר, איןם עושים אלא מה שהצטו, ורצו אדונים הם עושים. רבבי דוסתאי אמר, בומן שנמסרים בני שלמה בכתוב שם א אלביש שמים קדרות וشك אשים בסותם, ובכתוב שם לה ונמקו כל צבא השמים.

אם כך, כל אותן שליטים הממנים על שאר העמים, בשראים את אדונם עזוב, מה עובדים בפרק עם בינוי? אמר רבבי אלעזר, איןם עושים אלא מה שהצטו, ורצו אדונים הם עושים. רבבי דוסתאי אמר, בומן שנמסרים בני

תגא, בשתaan דמְסֵר קדשא בריך הוא ליישראאל לשרא מצראי, גור עלייהו שבע גירות, שיעבדו בהון מצראי. הדא הוא דברתיב, (שמות א') וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים וגוי. ולקבליהון שבעה לטב, ובני ישראל פרו, וישראלו, וירבו, ויעצמו, במאדר, מאד, ות מלא הארץ אותם.

הבה נתחכמה לו. (שמות א') רבי יוסף אמר, אין הבה אלא לשון חזינה, לمعد דין. כמה דאת אמר, (בראשית י"א) הבה גרדה. (שמואל א', י"ז) הבה טמים. אמר רבי יוחנן, הבה כוילם, לשון הסכמה זה חזינה. כמו (בראשית י"א) הבה נבנה לנו עיר. (שופטים כ') הבו לכם עצה. (תהלים כ"ט) הבו לה' בני אלים.

רבי יצחק אמר, הבה נתחכמה לו נהוי בהסכמה דין לאגביה. פן ירבה, ורוח הקדש אומרת

לשון הקודש

הבה אלא לשון חזינה לעשות דין, כמו שנאמר (בראשית י) הבה גרדה. (שמואל א') הבה טמים. אמר רבי יוחנן, הבה - כלם לשון הסכמה זה חזינה, כמו הבה נבנה לנו עיר. (שופטים כ) הבו לכם עצה. (תהלים כט) הבו לה' בני אלים.

רבי יצחק אמר, הבה נתחכמה לו נהיה בהסכמה הדין אלין. פן ירבה, ורוח

שנינה, בשעה שמספר הקדוש ברוך הוא את ישראל לשר מצרים, גור עלייהם שבע גירות שיעבדו בהם המצרים, והוא שbertוב וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים וגוי. ובנוגדים שבע לטוב - ובני ישראל פרו וישראלו וירבו ויעצמו

במאדר מאד ות מלא הארץ אותם.

הבה נתחכמה לו. רבי יוסף אמר, אין

בן ירבה, וכן יפרוץ. ומלאכי השרת הוא להו לשבים ולצנינים הדא דכתיב, ויקיצו מפני בני ישראל. דהו מתעカリ מ מלאכי השרת, בהני קוצי דמתעカリ בהו אינשי.

אמור רבי יודאי אמר רבי יצחק, מה זהה מחשבתהון דמצרים, דמנע מישראל פריה ורבה, ושלטנה דמןנא עלייהון דاعיל כלביהון בך. אלא, אמר להו, הו ידען, הזמין ברא חד למיפק מישראל, דיתעביד דינא באלהי הון על ידיה.

דאמור רבי יוחנן, בשעה שאמר משה, (שמות י"ב) ובכל אלהי מצרים עשה שפטים הלא דומה שרוא של מצרים, ארבע מאות פרסה. אמר ליה קדשא בריך הוא, גוזרה גוזרה לפני, דכתיב, (ישעיה כ"ד) יפקד יי' על צבא המרים במרום וגוזו.

לשון הקודש

הקדש אומרת בן ירבה וכן יפרץ. שבחנים בך כלבם? אלא אמר להם, כי יודיעם שעתיד בן אחד לנצח מישראל שיעשה דין בעליהם על ידו. שאמר רבי יוחנן, בשעה שאמר משה ובכל אלהי מצרים עשה שפטים הלא דומה, שרוא של מצרים, ארבע מאות פרסה. אמר לו הקדוש ברוך הוא, גוזרה לפני, גוזרה לפני, שבותוב (ישעיה כ"ד) יפקד ה' על מישראל והשליט המנה עליהם ורבה מישראל והשליט המנה עליהם

באותה שעה נטלה השורה ממנה, ונתמנה דומה
שר של גיהנם, לידון שם נשות הרשעים. ורבי
יהודה אומר על המותים נתמנה.

אמר רבי חנינא, כתיב (במדבר ל"ג) ובאליהם עשה
י' שפטים. וכי באלווה של כסף, ושל זהב,
ושל עץ, ושל אבן, יש שפטים. אלא אמר רבי
יוסי, של כסף ושל זהב היו נתכימים מאליהם, ושל
עץ מתרקビו.

אמר רבי אלעזר, אלה של מצרים שה היה,
ונזיה הקדוש ברוך הוא לעשות בו שפטים,
לשروع אותו באש, כמה דאת אמר, (דברים ז') פסيلي
אליהם תשרפין באש. כדי שהיה ריחו נודף.
ועוד, (שמות י"ב) ראשו על ברעיו ועל קרבו. ועוד,
שעוצמתו מושלבים בשוק. וזאת היהת למצרים
קשה מכולן, אך הוא דבר כתיב, שפטים.

לשון הקודש

צבא הארץ בטרום ונוי. באותה שעה ושל זהב היו נתכימים מאליהם, ושל עץ
נטלה השורה ממנה, ומתמנה דימה שר של גיהנם לדון שם נשות הרשעים. ורבי יהודה אומר, על המותים נתמנה.
אמר רבי חנינא, כתיב (במדבר ל"ג) ובאליהם עשה ה' שפטים. וכי באלווה של כסף ושל זהב ושל אבן יש שפטים? אלא אמר רבי יוסי, של כסף

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה בַּאֲלֵהִים מְפַשֵּׁז וּזְהוּ שָׁר שְׁלָחָם,
לְקַיִם, יִפְקוֹד ה' עַל צְבָא הַמְּרוֹם בַּמְרוֹם
וְעַל מַלְכֵי הָאָדָם עַל הָאָדָם. וּכְל זֶה הִי יְדָעִים
הַחֲכָמִים שְׁבָתָם, וּכְל שְׁבָן שָׁר שְׁלָחָם. עַל גַּן בְּתִיב,
הַבָּה נַתְחַפֵּמָה לוֹ.

רַבִּי יְהָנֵן אָמַר, הַרְגֶּה עֲבוֹדָה זָרָה הִי בְּמִצְרָיִם,
וְגִילוּם אֱלֹהִים (דָּבָר י"ח ע"ב) **שְׁלַחַם** הִיה, וּבְכַלְלֵל
אֱלֹהֵיכֶם הִיה הַזָּה, וּבְכֻלְּם עֲשָׂה ה' שְׁפָטִים. **אָמַר**
רַבִּי אָבָא, הַא דָּר' יְהָנֵן דִּיקָא, וּפְשִׁיטָא, מְשֻׁום
הָאֱלֹהֵיכֶם גָּלְקִים בְּתַחַלָּה, וְאַחֲרֵךְ הָאוֹמֶה, וּבְנֵי
גִּילוּם גָּלְקָה בְּתַחַלָּה, וְהָעֲצִים וְהָאָבָנִים, הַדָּא הַזָּה
דְּבַתִּיב, (שמות ז') **וַיְהִי הַדָּם בְּכָל אֶרְץ מִצְרָיִם וּבְעַצִּים**
וּבְאָבָנִים, **שָׁהֵיו לְהֵם אֱלֹהֹת מִמְּשָׁ.** **וּאָמַר רַבִּי**
יִצְחָק, **עַל צָבָא הַמְּרוֹם בְּמִרְוֹם כְּתִיב,** **וְגִילוּם לֹא**

לט羞 הקודש

מְשֻלְכִים בָשׂוֹק. וזוֹאת הִיתה לְמִצְרַיִם קֶשֶׁה מִכֶּלֶן, וְהוּ שְׁבָתוֹב שְׁפָטִים. **אָמֵר רַبִּי יְהוֹנָה,** בְּאַלְהֵיכֶם מִמְשָׁ, וְזֶה שְׁרַעַתְּךָם מִדְקָא, לְקָיִם יְפָקֵד הֵי עַל צְבָא הַמְּרוּם בְּמִרוּם וְעַל מַלְכֵי הָאָרֶץ עַל הָאֲדָמָה. וְכֹל וְהוּ יְוּדָעִים הַחֲכָמִים שְׁבָהֶם, וְכֹל שְׁבַן שְׁרַעַתְּךָם, עַל בֵּן בְּתֻוב הָכֶבֶת נִתְחַפֵּמָה לוֹ. **רַבִּי יְהוֹנָן אָמֵר,** הַרְבָּה עֲבוֹדָה זָרָה הָיָה

הִיה בְּמָרוֹם. אָמֵר רַبִּי יוֹחָנָן, רׂוֹב מִימֵי בְּדוּגָמָתָן בְּמָרוֹם. אָמֵר רַבִּי יַצְחָק, שֶׁר שְׁלָהֶם נְלֻקָּה בְּתַחֲלָה, וַאֲחַר בְּכֵד שְׁאָר אֱלֹהִים.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּרְבִּי יוֹסֵי אומר, לְקוֹת אָמָה שֶׁל מִצְרִים מִפְּשָׁש, לֹא הִיה אֶלָּא בַּיִם, דְּבַתִּיב, (שמות י"ד) לֹא נְשָׁאָר בָּהֶם עַד אֶחָד. וּקוֹדָם זה, נָעֲשָׂה שְׁפָטִים בְּאֱלֹהִים. וַעַל דָּא בְּתִיב, הַבָּה נְתַחֲכָמָה לוֹ פָּנָיְרָה וְהִיה כִּי תְּקֻרָאנָה. וּנְתַגְּבָאוּ עַל הַעֲתִיד, כִּי מָה שְׁאִירָע לָהֶם. וּנוֹסָף גַּם הוּא עַל שׁוֹנָאינוּ, נְבָאוּ עַל מִתְּחִנּוֹת עַלְיוֹנִים, שִׁיחָיו שְׁרוּויִים בְּתוֹכָם. וְגַלְּהָם בָּנוּ, נְבָאוּ עַל מָה דְּבַתִּיב, (שמות י"ד) ה' יְלַחֵם לְכֶם וְגוֹ'. וְעַלָּה מִן הָאָרֶץ, כִּמָּה דָאָת אָמֵר (שמות י"ד) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בַּיָּד רַמָּה.

לשון הקודש

זה בְּתוּב, הַבָּה נְתַחֲכָמָה לוֹ פָּנָיְרָה וְהִיה כִּי תְּקֻרָאנָה. וּנְתַגְּבָאוּ עַל הַעֲתִיד כִּי מָה שְׁאִירָע לָהֶם. וּנוֹסָף גַּם הוּא עַל שׁוֹנָאינוּ – נְבָאוּ עַל מִתְּחִנּוֹת עַלְיוֹנִים שִׁיחָיו שְׁרוּויִים בְּתוֹכָם. וְגַלְּהָם בָּנוּ. וְנְבָאוּ עַל מָה שְׁבָתוֹב ה' יְלַחֵם לְכֶם וְגוֹ'. וְעַלָּה מִן הָאָרֶץ, בָּמו שְׁגָאָמָר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאִים בַּיָּד רַמָּה.

הַמְּרוֹם בְּמָרוֹם בְּתוּב, וְנִילוּס לֹא הִיה בְּמָרוֹם. אָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן, רֵב מִימֵי בְּדוּגָמָתָן בְּמָרוֹם. אָמֵר רַבִּי יַצְחָק, שֶׁר שְׁלָהֶם נְלֻקָּה בְּתַחֲלָה, וַאֲחַר בְּכֵד שְׁאָר אֱלֹהִים.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּרְבִּי יוֹסֵי אומר, לְקוֹת אָמָה של מִצְרִים מִפְּשָׁש לֹא הִיה אֶלָּא בַּיִם, שְׁבָתוֹב (שם יד) לֹא נְשָׁאָר בָּהֶם עַד אֶחָד. וּקְדָם זה נָעֲשָׂה שְׁפָטִים בְּאֱלֹהִים. וְעַל

וַיְלֹךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקְחֶה אֶת בַּת לְוִי. (שמות ב') **רַبִּי אָלָעָזֶר פָּתָח,** (שיר השירים א') **שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשָׁלְמָה.** תְּנָא, **כְּשֶׁבֶרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת עַוְלָמוֹ, עַלְהָ בְּחִפֵּץ לְפָנָיו, וּבָרָא אֶת הַשָּׁמִים בִּימֵינוֹ וְהָאָרֶץ בְּשֶׁמֶאלֹו, וַעֲלָה בְּחִפֵּץ לְפָנָיו, לְגַהְוג הַיּוֹם וְהַלְילָה.** **וּבָרָא הַמְּלָאכִים הַמְּמוּנִים בְּחַסְדוֹ,** בַּיּוֹם. (נ"א לוֹמֶר שִׁירָה בַּיּוֹם וּבַיּוֹם הַחֲסָדָה) **וּבָרָא הַמְּלָאכִים הַמְּמוּנִים לֹזֶם שִׁירָה בַּלְילָה.** **הַדָּא הָוָא דְּבָתִיב,** (תהלים מ"ב) **יוֹמָם יָצַה יְיָ חָסְדוֹ וּבַלְילָה שִׁירָה עַמִּי.** **אַלְוּ מִימִין,** **וְאַלְוּ מִשְׁמָאל,** **אַלְוּ מִקְשִׁיבִים שִׁירָת הַיּוֹם,** **וְאַלְוּ מִקְשִׁיבִים שִׁירָת הַלְילָה,** **שִׁירָתְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל קָדוֹשׁ.** **רַבִּי יִצְחָק אָמָר,** **אוֹתָם שָׁאוֹמְרִים שִׁירָה בַּלְילָה,** **מִקְשִׁיבִים שִׁירָתְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם,** **הַדָּא הָוָא דְּבָתִיב,** (שיר השירים ח') **חֶבְרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךְ.**

תְּהִלִּים כט יוֹמָם יָצַה יְיָ חָסְדוֹ וּבַלְילָה
שִׁירָה עַמִּי. **אַלְוּ מִימִין,** **וְאַלְוּ מִשְׁמָאל,**
אַלְוּ מִקְשִׁיבִים שִׁירָת הַיּוֹם, **וְאַלְוּ**
מִקְשִׁיבִים שִׁירָת הַלְילָה, **שִׁירָתְם שֶׁל**
יִשְׂרָאֵל קָדוֹשׁ. **רַבִּי יִצְחָק אָמָר,** **אוֹתָם**
שָׁאוֹמְרִים שִׁירָה בַּלְילָה, **מִקְשִׁיבִים**
שִׁירָתְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם. **זֶה שְׁבָתוֹב** (שיר
ח) **חֶבְרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךְ.**

וַיְלֹךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקְחֶה אֶת בַּת לְוִי. **רַבִּי אָלָעָזֶר פָּתָח,** (שיר השירים א') **כְּשֶׁבֶרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ** **לְשָׁלְמָה.** **שְׁנַיּוֹן,** **כְּשֶׁבֶרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ** **הָוָא אֶת עַוְלָמוֹ, עַלְהָ בְּחִפֵּץ לְפָנָיו,** **וּבָרָא** **אֶת הַשָּׁמִים בִּימֵינוֹ,** **וְהָאָרֶץ בְּשֶׁמֶאלֹו,** **וַעֲלָה בְּחִפֵּץ לְפָנָיו לְגַהְוג הַיּוֹם וְהַלְילָה.** **וּבָרָא הַמְּלָאכִים הַמְּמוּנִים בְּחַסְדוֹ,** בַּיּוֹם. (לוֹמֶר שִׁירָה בַּיּוֹם וּבַיּוֹם הַחֲסָדָה) **וּבָרָא הַמְּלָאכִים הַמְּמוּנִים לֹזֶם שִׁירָה בַּלְילָה.** **זֶה שְׁבָתוֹב**

אמֵר רבי שמעון, בת אחת, פלוֹלה מישלְשָׁ בותות,
אוֹמֶרת שירה בלילה. הִנּא הוּא דכתייב,
(משל ל"א) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה.

אמֵר רבי אלעזר, עשרה דברים גבראו ביום
ראשון, מהם מדת לילה, ומהם מדת יום,
ועל מדת לילה בתיב, ותקם בעוד לילה ותתן טרף
לביתה. במא דאת אמר, (איוב ט"ז) אף טרף. ובתיב,
(מיכה ה) וטרף אין מציל. וחק לנערותיה, במא דאת
אמר (שמות ט"ז) חק ומשפט. (תהילים קמ"ז) חקייו ומישפטיו.
(תהלים פ"א) כי חק לישראל הוא משפט ונור. מכאן
שמדת הדין שולחת בלילה.

וთגא, אלו האומרים שירה בלילה, אלו הם
שרים על כל בעלי שיר. ובשופתין
התים שירה, מוסיפים העליונים בת, לדעת

לשון הקודש

(איוב ט) אף טרף, וכתווב (מיכה ה) וטרף אין
מציל. וחק לנערותיה,emo שגא אמר (שמות
ט) חק ומשפט. (תהילים קמ"ז) חקייו ומישפטיו.
(שם פ"א) כי חק לישראל הוא משפט ונור.

מכאן שמתת הדין שולחת בלילה.
וישגינה, אלו האומרים שירה בלילה,
אליהם שרים על כל בעלי שיר.
ובשופתים התים התים שירה, מוסיפים

אמֵר רבי שמעון, בת אחת, בלילה
משלשל בותות, אוֹמֶרת שירה בלילה. והוא
שכתוב (משל ל"א) ותקם בעוד לילה ותתן
טרף לביתה.

אמֵר רבי אלעזר, עשרה דברים גבראו ביום
ראשון, מהם מדת לילה ומהם מדת
יום, ועל מדת לילה כתוב ותקם בעוד
לילה ותנתן טרף לביתה,emo שגא אמר

וְלֹהֶכְפֵּר וְלֹהֶשְׁגֵּן מַה שֶּׁלָּא הַשִּׁיגּוּ. שָׁמִים וְאֶרֶץ,
מוֹסִיפִין פְּתַח בְּהָאִי שִׁירָה.

אמָר רַבִּי נְחַמְּדִיה, אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְדֹעַת בָּאוֹתוֹ
שִׁיר, דְתַגְנִיא הַזֹּכָה בָּאוֹתוֹ שִׁיר, יְדֻעַ
בְּעַנְיִינִי הַתּוֹרָה וְהַחֲכָמָה, וַיַּאֲזִין וַיְחַקֵּר וַיְזַסֵּף פְתַח
וְגִבּוֹרָה בְּמַה שְׁהִיא, וּבְמַה שְׁעַתִּיד לְהִיוֹת, וְבָזָה
וְבָזָה שְׁלָמָה לְדֹעַת.

דְתַגְנִיא רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַיּוֹד עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם, יְדֻעַ בְּזָה,
וַתַּקְנוּ שִׁירִים וְתַשְׁבָחוֹת הַרְבָּה, וַרְמִזּוּ בְּהֶם
הַעֲתִידוֹת לְבוֹא, וַהֲזִיף בְתַחַת וְגִבּוֹרָה בְּרוֹתָה הַקּוֹדֶשׁ.
יְדֻעַ בְּעַנְיִינִי הַתּוֹרָה וְהַחֲכָמָה, וַאֲזַן וַחֲקָר וַהֲזִיף
פְתַח וְגִבּוֹרָה בְּלֹשֶׁן הַקּוֹדֶשׁ.

וְשֶׁלָמָה זָבָה יוֹתֵר בָּאוֹתוֹ הַשִּׁיר, יְדֻעַ הַחֲכָמָה,
וַאֲזַן וַחֲקָר וַתַּקְנוּ מִשְׁלִים הַרְבָּה, וַעֲשָׂה

לשון הקודש

הָעַלְיוֹנִים כְּפָתַח לְדֹעַת וְלֹהֶכְפֵּר וְלֹהֶשְׁגֵּן מַה
שֶּׁלָּא הַשִּׁינוּ. שָׁמִים וְאֶרֶץ מוֹסִיפִים כְּפָתַח
בְשִׁירָה הוּא.

אמָר רַבִּי נְחַמְּדִיה, אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְדֹעַת
בָּאוֹתוֹ שִׁיר. שְׁשַׁנְיִינִי, הַזֹּכָה בָּאוֹתוֹ שִׁיר,
יְדֻעַ בְּעַנְיִינִי הַתּוֹרָה וְהַחֲכָמָה, וַיַּאֲזִין
וַחֲקָר וַיְזַסֵּף בְתַחַת וְגִבּוֹרָה בְּמַה שְׁהִיא
וּבְמַה שְׁעַתִּיד לְהִיוֹת, וְבָזָה זָבָה שְׁלָמָה

סִפְרַ מֵאוֹתָו הַשִּׁיר מִמֶּשׁ, וְהִינֵּנוּ דְבָתִיב, (קהלת ב')
עֲשִׂיתִי לִי שָׁרִים וִשְׁרוֹתָה. בָּלּוּמָר, קָנִיתִי לִי לְדֹעַת
שִׁיר, מֵאוֹתָן הַשִּׁירִים הַעֲלִיוֹנִים, וְאַשְׁר תִּתְחַתָּם.

וְהִינֵּנוּ דְבָתִיב, שִׁיר הַשִּׁירִים, בָּלּוּמָר, שִׁיר, שֶׁל
אֹתָם שָׁרִים שֶׁל מַעַלָּה. שִׁיר, שְׁפּוֹלָל בֶּל עֲגִינִי
הַתּוֹרָה וְהַחֶכְמָה, וּבָה וְגִבּוֹרָה, בִּמְהַ שְׁהִיה, וְעַתִּיד
לְהִזְוֹת, שִׁיר שְׁהָשְׁרִים שֶׁל מַעַלָּה מִשְׁוֹרִים.

אָמֵר רַبִּי אַלְעֹזֶר, אֶלְוּ הַשִּׁירִים, עַמְדוּ, עַד שְׁנָוָלֵד
לִיּוּ, אֶבֶל מִשְׁנָוָלֵד לִיּוּ וְאַיְלָךְ אָמְרוּ שִׁיר.
בֵּין שְׁנָוָלֵד מִשְׁה וְגִמְשָׁח אַהֲרֹן, וְנִתְקָדְשׁו הַלּוּיִם,
נִשְׁלָם הַשִּׁיר, וְעַמְדוּ עַל מִשְׁמָרוֹתָם.

וְאָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר, בָּאוֹתָה שָׁעָה שְׁנָוָלֵד לִיּוּ, פָּתָחוּ
לִמַּעַלָּה וְאָמְרוּ, (שיר השירים ח') מֵי יִתְגַּנֵּךְ בְּאָח
לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אַמְּפִי (דף י"ט ע"א) **אַמְּצָאָךְ בְּחַיִץ אַשְׁקָךְ גַּם**

לשון הקודש

מעלה משוררים.

אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אֶלְוּ הַשִּׁירִים עַמְדוּ עַד
שְׁנָוָלֵד לִיּוּ, אֶבֶל מִשְׁנָוָלֵד לִיּוּ וְאַיְלָךְ
אָמְרוּ שִׁיר. בֵּין שְׁנָוָלֵד מִשְׁה וְגִמְשָׁח
אַהֲרֹן וְנִתְקָדְשׁו הַלּוּיִם, נִשְׁלָם הַשִּׁיר,
וְעַמְדוּ עַל מִשְׁמָרוֹתָם.

וְאָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר, בָּאוֹתָה שָׁעָה שְׁנָוָלֵד
לִיּוּ, פָּתָחוּ לִמַּעַלָּה וְאָמְרוּ, (שיר ח') מֵי יִתְגַּנֵּךְ
בְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אַמְּפִי אַמְּצָאָךְ בְּחַוִּין

הַחֶכְמָה, וְאָזְן וְתַחַר וְתַכְנֵן מִשְׁלִים הַרְבָּה,
וְעַשְׂה ספר מאותו השיר מפש, וְהִינֵּנוּ
שְׁבָתוֹב (קהלת ח) עֲשִׂיתִי לִי שָׁרִים וִשְׁרוֹתָה.
בָּלּוּמָר, קָנִיתִי לִי לְדֹעַת שִׁיר מֵאוֹתָם
הַשִּׁירִים הַעֲלִיוֹנִים, וְאַשְׁר תִּתְחַתָּם. וְהִינֵּנוּ
שְׁבָתוֹב שִׁיר הַשִּׁירִים, בָּלּוּמָר, שִׁיר שֶׁל
אֹתָם שָׁרִים שֶׁל מַעַלָּה. שִׁיר שְׁכּוֹלָל בֶּל
עֲגִינִי הַתּוֹרָה וְהַחֶכְמָה וּבָה וְגִבּוֹרָה בִּמְהַ
שְׁהִיה וְעַתִּיד לְהִזְוֹת. שִׁיר שְׁהָשְׁרִים שֶׁל

לא יבזו לי. ביוון שיצאו משפט לוי המשוררים של מטה, ונתקדו פולם, ועמדו על משמרותם, ונתקדו אלה לנוכח אלה, חברים כאחד, והועלמות אחד, וממלך אחד שוכן עליהם, בא שלמה, ועשה ספר מאותו שיר של אותם שרים, ונסתם החייבתו בו.

אמֶר רבי יהודה, **לְמַה נִקְרָאוּ הַשָּׁرִים** **שֶׁל** **מִטָּה** **לוֹיִים,** **עַל** **שְׂגָלִים** **וּנְחָבָרִים** **לְמִעֵלָה** **כְּאֶחָד.** זה שומע, גלויה וגרכק נפשו למעלה. ועל כן אמרה לאה, (בראשית כ"ט) ילויה אישי אליו. רבי תנחים אמר, שבכל גלויה ורע לוי עם השכינה, במשה ואהרן ומרים, ובכל וראו אחריו, וזהם הנולאים אל ה' לשרתו.

תֵּא **הָזִי,** **בָּשָׁעָה** **שְׁעַמְדוּ** **הַמְּשׁוֹרְרִים** **לְמִעֵלָה,** **לֹא**

לשון הקודש

של מטה לוים? על שגלים ונהברים למעלה כאחד, זה שומע גלויה וגרכק נפשו למעלה. ועל כך אמרה לאה (בראשית ט) ילויה אישי אליו. רבי תנחים אמר, שבכל גלויה ורע לוי עם השכינה, במשה ואהרן ומרים, ובכל וראו אחריו, וזהם הנולאים אל ה' לשרתו.

בָּא ראה, **בָּשָׁעָה** **שְׁעַמְדוּ** **הַמְּשׁוֹרְרִים**

אשכח גם לא יבזו לי. ביוון שיצאו משפט לוי המשוררים של מטה, ונתקדו כלם ועמדו על משמרותם, ונתקדו אלה לנכח אלה, חברים כאחד, והועלמות אחר, מלך אחד שוכן עליהם - בא שלמה, ועשה ספר מאותו שיר של אותם שרים, ונסתם החייבתו בו.

אמֶר רבי יהודה, **לְמַה נִקְרָאוּ הַשָּׁרִים**

עמדו על משמרתם, עד שנולדו שלשה האחים: משה, אהרן, ומרים. תינח משה ואהרן, מרם למה. אמר רבי יוסי, הדא הוא דכתיב, (קהלת ב) ושרות. במא דאת אמר, (שמות ט"ו) ותען להם מרם.

תאנא, באזת שעה שנולד לי, נטלו הקדוש ברוך הוא, ובחרו מבל אחיו והושיבו בארץ, והולד לכהנת, וקהת הולד לעמך, והוא הולד לאהרן ומרם. פירש מאשתו, והחזרה, באזת שעה היו המשוררים של מעלה עומדים ומשוררים, גער בהם הקדוש ברוך הוא, ונשtabך השיר, עד שנטה קו ימינו, והושיט לעמך.

מאי טעם נקרא עמך? שיצא מפניו עם רם על כל רמים, ולא נזבר שמו. מיי טעם לא נזבר שמו. רבי יהודה אמר בשם רבי אהבו, מפני

ולמעלה, לא עמדו על משמרתם עד שנולדו שלשת האחים: משה, אהרן ומרם. מי לא משה ואהרן, מרם לפה? אמר רבי יוסי, זהו שבתוב ושרות, במו והושיט לעמך.

מה הטעם נקרא עמך? שיצא מפניו עם רם על כל רמים, ולא נזבר שמו? מה הטעם לא נזבר שמו? רבי יהודה אמר בשם רבי אהבו, מפני שבצנעה הלה,

שנאמר (שמות ט) ותען להם מרם. שגינה, באזת שעה שנולד לי, נטלו הקדוש ברוך הוא, ובחרו מבל אחיו והושיבו בארץ, והולד לכהנת, וקהת הולד להוליד לעמך, והוא הולד לאהרן

שנאמר (שמות ט) ותען להם מרם.

שְׁבִצְנַעָּא הֶלְךָ, וּבִצְנַעָּא חֹר לְאַשְׁתָּו, בְּכִי שֶׁלָּא יִבְרֹו בּוֹ, הֲדָא הוּא דְבָתִיב וַיְלֵךְ אִישׁ, וְלֹא נִאמֵּר וַיְלֵךְ עָמָרָם בְּפִרְחָסִיא. וַיִּקְחֵה אֶת בַּת לְוִי, אֲפִי הִיא בְּצִנְעָא חֹרָה, וְלֹא גַּזְבֵּר שְׂמָה.

וַיְלֵךְ אִישׁ. רַبִּי אָבָהוּ אָמֵר, וַיְלֵךְ אִישׁ, זֶה גָּבְרִיאָל. דְבָתִיב, (דְנִיאָל ט) וְהָאִישׁ גָּבְרִיאָל. שֶׁהֶלְךָ הוּא וְהַחְזִירָה לְעָמָרָם. רַבִּי יְהוָדָה אָמֵר, עָמָרָם מִפְּשֵׁת הָהִיא, וְלֹא גַּזְבֵּר שְׂמָוֹ, מִפְּנֵי שְׁהַלְיכָה זוֹ לֹא הִתְהַגֵּן מִמְּנוֹ לְהַזְּדוֹגָה לְאַשְׁתָּו, אַלְאָ מַלְמָעָלה.

רַבִּי יְצָחָק אָמֵר, בְּאַהֲרֹן וּמְרִים לֹא נִאמֵּר זְיוֹוג אֲבָתֶם בְּתוֹרָה, וּבְמִשְׁהָ בְּתִיב וַיִּקְחֵה אֶת בַּת לְוִי, לְהַזְּרוֹת, שְׁהַשְּׁבִינָה נִקְרָאת עַל שֵׁם לְוִי. וְלֹא הָיָה עָמָרָם רָאוּ לְהַזְּלִיד לְמִשְׁהָ, עַד שְׁנַטֵּל חֶלְק בְּשִׁבְינָה, וְהַזְּלִיד לְמִשְׁהָ. הֲדָא הוּא דְבָתִיב, וַיִּקְחֵה

לשון הקודש

מִפְּנֵי שְׁהַלְיכָה זוֹ לֹא הִתְהַגֵּן מִמְּנוֹ לְהַזְּדוֹגָה וּבִצְנַעָּה חֹר לְאַשְׁתָּו, בְּכִי שֶׁלָּא יִבְרֹו בּוֹ. וְהוּ שְׁבָתוֹב וַיְלֵךְ אִישׁ, וְלֹא נִאמֵּר וַיְלֵךְ עָמָרָם, בְּפִרְחָסִיא. וַיִּקְחֵה אֶת בַּת לְוִי, אֲפִי הִיא בְּצִנְעָה חֹרָה, וְלֹא גַּזְבֵּר שְׂמָה. וַיְלֵךְ אִישׁ. רַבִּי אָבָהוּ אָמֵר, וַיְלֵךְ אִישׁ זֶה גָּבְרִיאָל, שְׁבָתוֹב (דְנִיאָל ט) וְהָאִישׁ גָּבְרִיאָל. שֶׁהֶלְךָ הוּא וְהַחְזִירָה לְעָמָרָם. רַבִּי יְהוָדָה אָמֵר, עָמָרָם מִפְּשֵׁת הָהִיא, וְלֹא גַּזְבֵּר שְׂמָוֹ

את בת לוי. ולפיכך בתייב, (שמות ב') ותרא אותו כי טוב הוא.

רבי אלעזר אמר, זכה עמרם שיצא ממענו בן, שזכה ל科尔 גדול, בתייב, (שמות י"ט) והאללים יעננו בקהל. ועמרם זכה לבת קול, בתייב ויקח את בת לוי. כלומר, בת קול. ולפיכך בתייב וילך. כלומר, שהליך למדרנה זו. תאנה, בשנולד משה, יחד הקדוש ברוך הוא שמו עליון, בתייב ותרא אותו כמי (תהלים קמ"ה) טוב ה' לפל. אותו כי טוב הוא. ובתייב, (תהלים ל"ה) מעמו וראו כי טוב ה'.

ויהי בימים הרבהם היהם. (שמות ב') רבי יהושע דסבגין אמר, ויהי בימים הרבהם היהם סוף גלותם היה, שהיו ישראל משועבדים בכל עבودה. בימים הרבהם היהם, שהיו רבים לישראל במצרים, ובין שנסתלם קץ גלותם, מה בתיב.

לשון הקודש

לו. ולפיכך בתיוב ותרא אותו כי טוב בשנולד משה, יתר הקדוש ברוך הוא שמו עליון, שבתוב ותרא אותו כי טוב הוא, ובתו (תהלים קמ"ט) טוב ה' לכל, ובתו

מעמו וראו כי טוב ה'.

ויהי בימים הרבהם היהם. רבי יהושע מסבגין אמר, ויהי בימים הרבהם היהם – סוף גלותם היה, שהיו ישראל משועבדים בכל עבودה. בימים הרבהם היהם – שהיו

רבי אלעזר אמר, זכה עמרם שיצא ממענו בן שזכה ל科尔 גדול, שבתוב (שמות יט) והאללים יעננו בקהל. ועמרם זכה לבת קול, שבתוב ויקח את בת לוי, כלומר בת קול. ולפיכך בתיוב וילך, כלומר, שהליך למדרנה זו. שניינו,

וַיִּמְתֶּן מֶלֶךְ מִצְרָיִם. מַאי טָעֵמָא. שְׁהִוָּד שֶׁר
מִצְרָיִם מִמְּעַלְתּוֹ, וַיַּפְלֵל מִגְּאֹתוֹ. וּבֵין שַׁגְּפֵל מֶלֶךְ
מִצְרָיִם, שַׁהֲוָא שֶׁר שַׁלְחָנוּ, זֶבֶר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לִיְשָׂרָאֵל, וַיְשִׁמְעַת תְּפִלָּתָם.

אמֶר רַبִּי יְהוֹדָה, בָּא וַיַּרְאָה שֶׁבֶד הַזָּא, שֶׁבֶל זָמָן
שְׁהַשְׁרֵר שַׁלְחָם נִתְנָה לוֹ שְׁרֵרָה עַל יִשְׂרָאֵל,
לֹא נִשְׁמַע צְעִקָּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, בֵּין שַׁגְּפֵל הַשְׁרֵר
שַׁלְחָם, בְּתִיב וַיִּמְתֶּן מֶלֶךְ מִצְרָיִם, וּמִיד וַיִּאֲנַחַז בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲבוֹדָה וַיַּעֲקֹב וַתַּעַל שׂוּעָתָם אֶל
הָאֱלֹהִים. שָׁעַד אָוֹתָה שָׁעָה לֹא נִעַן בְּצְעִקָּתָם.

אמֶר רַבִּי אַלְעָזֶר, בָּא וַיַּרְאָה רְחַמְנוֹתָו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, בְּשַׁהֲוָא מְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל, כּוֹפֶה
לִמְדָת הַדִּין, וּמוֹרִידָה, וּמְרַחֵם עַלְיָהָם. וַיהִינָּנוּ דָּתָנָן,
שַׁהֲקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מוֹרִיד שְׁתִּי דְּמָעוֹת לִים

לשון הקודש

ישָׂרָאֵל. בֵּין שַׁגְּפֵל הַשְׁרֵר שַׁלְחָם, כתוב
וַיִּמְתֶּן מֶלֶךְ מִצְרָיִם, ומִיד – וַיִּאֲנַחַז בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲבוֹדָה וַיַּעֲקֹב וַתַּעַל שׂוּעָתָם
אל הָאֱלֹהִים. שָׁעַד אָוֹתָה שָׁעָה לֹא נִעַן
בְּצְעִקָּתָם.

אמֶר רַבִּי אַלְעָזֶר, בָּא וַיַּרְאָה רְחַמְנוֹתָו
שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בְּשַׁהֲוָא מְרַחֵם עַל
יִשְׂרָאֵל, כּוֹפֶה לִמְדָת הַדִּין וּמוֹרִידָה
וּמְרַחֵם עַלְיָהָם, וַיהִינָּנוּ שְׁשָׁנִינוּ שַׁהֲקָדוֹשׁ

רַבִּים לִיְשָׂרָאֵל בְּמִצְרָיִם. וּבֵין שְׁגָשְׁתָלָם
קָיז גָּלוּתָם מִה בָּטוּב? וַיִּמְתֶּן מֶלֶךְ מִצְרָיִם.
מִה הַטָּעַם? שְׁהִוָּד שֶׁר מִצְרָיִם מִמְּעַלְתּוֹ
וַיַּפְלֵל מִגְּאֹתוֹ. וּבֵין שַׁגְּפֵל מֶלֶךְ מִצְרָיִם,
שְׁהָוָא שֶׁר שַׁלְחָם, זֶבֶר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
את יִשְׂרָאֵל וַיְשִׁמְעַת תְּפִלָּתָם.

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, בָּא וַיַּרְאָה שֶׁבֶד
שֶׁבֶל זָמָן שְׁהַשְׁרֵר שַׁלְחָם נִתְנָה לוֹ שְׁרֵרָה
עַל יִשְׂרָאֵל, לֹא נִשְׁמַע צְעִקָּתָם שֶׁל

הגדול. מֵאָן אִינּוֹן שְׁתַי דְמָעוֹת. אמר רבי יוסף, לֹא (דף י"ט ע"ב) מֶלֶא בְּרִירָא הִיא, הֲזֹא אָמֵר לֵיה לְאוֹבָא טְמִיאָה, דְהַנּוּה כְּדִיבָר, וּמִילוֹהָיָה כְּדִיבָר.

אמֵר רַבִּי אַלְעָזֶר, לֹא בַּתֵּר אֲוֹבָא טְמִיאָה אַזְלִינָן, דְבָרִירָא דְמֶלֶה הוּא, דְתָנָן, בְּעִשְׂרָה כְּתָרִי מֶלֶכָא, אִית תְּרֵין דְמָעִין לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהַנּוּ שְׁתַי מְדוֹת דִין, שְׁהַדִּין בָּא מִשְׁתִּיחָן, בִּמְהַדָּת אָתָּה אָמֵר, (ישעה נ"א) שְׁתִים הָגָה קֹרְאָתָּה. וּבְשַׁהַקְדוּשׁ בְּרוֹךְ הוּא זָכֵר אֶת בְּנֵיו, הוּא מֹרֵיד אֹתוֹתָם לִימָם הַגָּדוֹל, שְׁהָוָא יִם הַחֲכָמָה לְהַמְתִיקָן, וְהוֹפֵךְ מְדָת הַדִּין לְמְדָת רְחַמִּים, וּמְרַחְםָן עַלְיָהוּ. אמר רַבִּי יְהוּדָה, שְׁתַי דְמָעוֹת, שְׁמַחַם בָּאִים הַדְמָעוֹת, מְחַם בָּא הַדִּין.

אמֵר רַבִּי יְהוּדָה בְּתִיב, (שמות י"ד) וְהַנּוּ מִצְרִים נָסַע

לשון הקודש

שְׁהַדִּין בָּא מִשְׁתִּיחָן, בִּמו שָׁגַגָּא מֵר (ישעה נ"א) שְׁתִים הָגָה קֹרְאָתָה. וּבְשַׁהַקְדוּשׁ בְּרוֹךְ הוּא זָכֵר אֶת בְּנֵיו, הוּא מֹרֵיד אֹתוֹתָם לִימָם הַגָּדוֹל, שְׁהָוָא יִם הַחֲכָמָה, לְהַמְתִיקָן, וְהוֹפֵךְ מְדָת הַדִּין לְמְדָת רְחַמִּים וּמְרַחְםָן עַלְיָהוּ. אמר רַבִּי יְהוּדָה, שְׁתַי דְמָעוֹת, שְׁמַחַם בָּאִים הַדְמָעוֹת, מְחַם בָּא הַדִּין. אמר רַבִּי יְהוּדָה, שְׁתַי דְמָעוֹת, שְׁמַחַם בָּאִים הַדְמָעוֹת, מְחַם בָּא הַדִּין. אמר רַבִּי יְהוּדָה, בְּתֻוב (שמות ט) וְהַנּוּ מִצְרִים נָסַע אֶתְרִיכֶם. ואָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, וְהַנּוּ

ברוך הוא מֹרֵיד שְׁתַי דְמָעוֹת לִימָם הַגָּדוֹל. מַהְם אֹתוֹתָם שְׁתַי דְמָעוֹת? אמר רַבִּי יוֹסֵי, לא דָבָר בְּרוּר מִהָּם, שְׁתָרִי אמר לו לְאוֹב עַצְמוֹת, שְׁהָיָה מְשָׁקָר וּדְבָרָיו שְׁקָרִים.

אמֵר רַבִּי אַלְעָזֶר, לֹא הַזְּלָבִים אַחֲר אֹוב עַצְמוֹת, שְׁבָרוּ הַדָּבָר הוּא, שְׁנִינָה, בְּעִשְׂרָה בְּרִירָה הַפְּלָקָד יִש שְׁתַי דְמָעוֹת לְקַדּוּשׁ-בְּרוֹךְ-הוּא, וְהַנּוּ שְׁתַי מְדוֹת דִין,

את־הָרִידָהֶם. ואמֵר רַבִּי יוֹסֵי זֶה שֶׁר שֶׁל מִצְרִים הוּא, וְזֶה אָמְרָתָן וְזֶה מֶלֶךְ מִצְרִים, זֶה שֶׁר שֶׁל מִצְרִים. אמר רַבִּי יִצְחָק, הָאֵי מֶלֶה קָא מִסְיָע לְהַהְזָא דְלַעֲילָא, בְּתִיב הַבָּא וְהַגָּה מִצְרִים, וּבְתִיב הַתָּם וְזֶה מֶלֶךְ מִצְרִים. מַלְפֵד דַעֲבָשִׂיו לֹא חִיה מֶלֶךְ, דַהֲוִידְזָהוּ מַגְדוֹלָתוֹ. וַלְפִיכְךָ בְּתִיב, וְהַגָּה מִצְרִים, וְלֹא בְּתִיב מֶלֶךְ מִצְרִים. וּמָה דָאָמֵר וְזֶה. בְּמָה דָאָת אָמֵר (שמות ד') בַּי מְתוּ בְּלַהֲנָשִׁים הַמְבָקְשִׁים אֶת נְפָשָׁה.

אמֵר רַבִּי יִצְחָק אָמֵר רַבִּי יְהוֹשָׁעַ, בָּא וְרַאֲהָה, בְּלַהֲנָשִׁים פְּרֻעָה שְׁמָם. וּבְכָאן לֹא גָאָמֵר אֶלָּא מֶלֶךְ מִצְרִים סְתָם. וּבְמִקּוֹמוֹ פְּרֻעָה, וְהַזָּא פְּרֻעָה מִמְּשָׁש. תָא חִזֵּי, בָעוֹד דָאִית שׁוֹלְטָנוֹתָא דְלַעֲילָא, אִית שׁוֹלְטָנוֹתָא בְעַפָּא דְלַתָּתָא, אַתְעַדי שׁוֹלְטָנוֹתָא דְלַעֲילָא, אַתְעַדי שׁוֹלְטָנוֹתָא דְלַתָּתָא.

לשון הקודש

שר שֶׁל מִצְרִים הוּא, וְאֵת אָמְרָתָן וְזֶה מֶלֶךְ מִצְרִים זֶה שֶׁר שֶׁל מִצְרִים? אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, הַדָּבָר הַזָּה מִסְיָע לְאוֹתוֹ שְׁלְמָעָלה. בְּתוּב בָּאָן וְהַגָּה מִצְרִים, וּבְתִיב שֶׁם וְזֶה מֶלֶךְ מִצְרִים. מַלְפֵד שְׁעַבְשָׁו לֹא חִיה מֶלֶךְ, שׁוֹרְדִּיוֹתָו, וַלְפִיכְךָ בְּתִיב וְהַגָּה מִצְרִים וְלֹא בְּתוּב מֶלֶךְ מִצְרִים. וּמָה שָׁאָמֵר וְזֶה,

אמֵר רבי יוסף, כתיב (זכריה י"ד) הנה יום בא ל'י' וגו' והיה יום אחד הוא יידע ל'י' וגו'. וכי שאר יומין לאו אינון דילילה. אלא אמר רבי אבא, מלמד, ששאר הימים, נתנים לשרים, ואותו יום, אינו של השרים, אלא של הקדוש ברוך הוא, כדי לעשות דין בעבודת כוכבים ומזלות. מפני שבאותו יום, יפלו כל השרים ממעליהם. ועל דא כתיב, (ישעה ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. שאותו יום לא יהיה מעלה לשרים.

אמֵר רבי אבא, כשהקדוש ברוך הוא עוזה דין בשרים של מעלה, מה כתיב, (ישעה ל"ד) כי ריתה בשמים חרב. וכי חרב אית ל'י. אלא אמר רבי יצחק, חרב אית ליה, דבר כתיב, (ישעה ל"ד) חרב ל'י מלאה דם. ובתיב (ישעה ס"ו) ובחרבו את כל בשר.

לשון הקודש

מן פניו שבאותו יום יפל כל השרים ממעליהם, ועל זה כתוב ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, שאותו יום לא יהיה מעלה לשרים.

אמֵר רבי אבא, כשהקדוש ברוך הוא עוזה דין בשרים של מעלה, מה כתוב? (ישעה לד) כי ריתה בשמים חרב. וכי חרב יש לה? אלא, אמר רבי יצחק, חרב יש

של מעלה, מעבר השלטון של מטה. אמר רבי יוסף, כתוב (זכריה י"ד) הנה יום בא לה' וגו' והיה יום אחד הוא יידע לה' וגו'. וכי שאר הימים אינם שלו? אלא, אמר רבי אבא, מלמד ששאר הימים נתנים לשרים, ואותו יום אינו של השרים, אלא של הקדוש ברוך הוא, כדי לעשות דין בעובדי כוכבים ומזלות,

אָמֵר רַבִּי אָבָא, הַחֲרֵב הַזֶּה הוּא הַדִּין שְׁעוֹשָׂה,
דְּכַתִּיב, (דבורי הימים א', כ"א) וַיַּרְא אֶת מֶלֶךְ ה'
עֹמֶד בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמִים וַחֲרַבּוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ.
וְכִי חֲרֵב שְׁלוֹפָה הִתְהַגֵּד בַּיָּד הַמֶּלֶךְ, אֶלָּא, שְׁחִיתָה
הַרְשִׁית נִתְוָנָה בְּיָדוֹ לְעַשּׂות דִין.

וְהִא אָמֵר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוי, אָמֵר לֵי מֶלֶךְ
הַמְּפֹוֹת, אֵי לֹא דְחַיִּסְנָא לִיקְרָא דְבָרִיְתָא,
פְּרַעֲנָא לְהֹזֶב בֵּית הַשְׁחִיטָה, פְּבָהָמָה. אָמֵר רַבִּי
אָבָא, פָּלָא מִשּׁוּם דְאַתִּינְיָהָב רִשּׁוֹתָא בִּידָיה,
לְמַעַבְדָּגָמָר דִּינָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (יהושע ח') וַחֲרַבּוּ
שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ, הַרְשִׁית נִתְוָנָה בְּיָדוֹ לְעַשּׂות דִין. אֵי
הַכִּי מָאי (דבורי הימים א', כ"א) וַיַּשְׁבַּחַרְבּוּ אֶל גְּדָנָה. אָמֵר
רַבִּי אָבָא, שְׁנַחַרְבֵּר הַדִּין לְבָעֵל הַדִּין, וְהַרְשִׁית לְמַיִּן
שְׁהַרְשִׁית שְׁלֹוֹ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

מֶלֶךְ הַמְּפֹוֹת, אֵם לֹא שְׁאַנְיִ חַס עַל בְּבוֹד
הַבְּרִירּוֹת, אָפְרַע לְהַמְּאַת בֵּית הַשְׁחִיטָה
פְּבָהָמָה. אָמֵר רַבִּי אָבָא, הַפְּלָל מִשּׁוּם
שְׁנַטֵּן רִשּׁוֹת בְּיָדוֹ לְעַשּׂות גָּמָר דִין. וְהַ
שְׁבָתוֹב (יהושע ח') וַחֲרַבּוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ,
הַרְשִׁית נִתְוָנָה בְּיָדוֹ לְעַשּׂות דִין. אֵם בָּה,
מַה זה וַיַּשְׁבַּחַרְבּוּ אֶל גְּדָנָה? אָמֵר רַבִּי
אָבָא, שְׁנַחַרְבֵּר הַדִּין לְבָעֵל הַדִּין, וְהַרְשִׁית
לְמַיִּן שְׁהַרְשִׁית שְׁלֹוֹ.

לוֹ, שְׁבָתוֹב חֲרֵב לְהֹ מֶלֶאָה דָם, וּכְתוּב
וּבְחַרְבּוּ אֶת בָּל בָּשָׂר.

אָמֵר רַבִּי אָבָא, הַחֲרֵב הַזֶּה הוּא הַדִּין
שְׁעוֹשָׂה, שְׁבָתוֹב (דבורי הימים-א כ"א) וַיַּרְא אֶת
מֶלֶךְ ה' עַמְדָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמִים
וַחֲרַבּוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ. וְכִי חֲרֵב שְׁלוֹפָה
הִתְהַגֵּד בַּיָּד הַמֶּלֶךְ? אֶלָּא שְׁחִיתָה
הַרְשִׁית נִתְוָנָה בְּיָדוֹ לְעַשּׂות דִין.
וְהַרְיִ אָמֵר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוי, אָמֵר לֵי

וַיֹּאמֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר לֹא כְתִיב, אֲלֹא
וַיֹּאמֶר, בֶּלׁוּמֶר, נְתַאנְהוּ (ס"א הַאֲנִיחָה) לֹ
לְמַעַלָּה (ס"א בֶּלׁוּמֶר נְאַנְחָה לְמַטָּה) שְׁחַאֲנָה הִתָּה
בְּשֻׁבְילָם לְמַעַלָּה.

רַبִּי בָּרְכִּיהָ אָמַר, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְלֹעִילָה הַזֹּוּ, וַיַּמְאַן
אִינּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אִינּוֹן דָאַתְקָרִין בְּנֵי
פּוֹלְחָגָא. בֶּלׁוּמֶר, אָוֹתָם שָׁהָם מִן הַעֲבוֹדָה שֶׁל
מַעַלָּה. וַתַּעַל שְׂוּעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים, שַׁעַד אָוֹתָה
שְׁעָה לֹא עַלְתָּה שְׂוּעָתָם לִפְנֵיו.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק בֶּד עֲבֵיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזֹּא דִינָא
בְּפִמְלִיאָה שֶׁל מַעַלָּה, הַהְזָא דִינָא מַאי הַזֹּוּ.
אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, מַעֲבֵר לְהֹז בְּהַהְזָא נְהָר דִינָור,
וַיַּמְעַבֵּר לְזֹן מִשּׁוֹלְטָנוּהָן, וּמַגִּי שְׁוֹלְטָנוּן אַחֲרָנוּ
דְשֵׁאָר עַמִּין. אָמַר לֵיה וְהָא כְּתִיב (תהלים ק"ד) מִשְׁרָתָיו

לשון הקודש

וַיֹּאמֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמֶר לֹא כְתִיב,
אֲלֹא וַיֹּאמֶר, בֶּלׁוּמֶר, נְתַאנְהוּ (הַאֲנִיחָה) לֹ
לְמַעַלָּה, (בֶּלׁוּמֶר נְאַנְחָה לְמַטָּה) שְׁחַאֲנָה הִתָּה
בְּשֻׁבְילָם לְמַעַלָּה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשֻׁעוּשָׁה הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ
הַזֹּא דִין בְּפִמְלִיאָה שֶׁל מַעַלָּה, אָוֹתוֹ דִין
מַה יַדְעָה? אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, מַעֲבֵר
אָוֹתָם בְּאָוֹתוֹ נְהָר דִינָור, וַיַּמְעַבֵּר
מִשְׁלָטוּנָם, וּמִמְגָה שְׁלִיטָם אַחֲרִים שֶׁל
שְׁאָר עַמִּים. אָמַר לוֹ, וְהָרִי בְתֹוב מִשְׁרָתָיו

רַבִּי בָּרְכִּיהָ אָמַר, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַמְעַלָּה
הִי, וְמַיְהָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? אָוֹתָם שְׁנָקָרָאוּ
בְּנֵי הַעֲבוֹדָה, בֶּלׁוּמֶר, אָוֹתָם שָׁהָם מִן
הַעֲבוֹדָה שֶׁל מַעַלָּה. וַתַּעַל שְׂוּעָתָם אֶל

אָשׁ לֹזֶהֶת. אָמֵר לַיְהָ, אִיתָ אָשָׁא קְשִׁיא מִאָשָׁא,
וְאִיתָ אָשָׁא דְּדַחְיָא אָשָׁא.

אָמֵר רַبִּי יַצְחָק, תָּלַת עֲגִינִי הַבָּא: אֲנָחָה, שְׂוֻעָה,
צַעַקָּה. וּבֶל חֶד מִתְפְּרִשָּׁא מֵאַחֲרָא. אֲנָחָה:
בְּתִיב, וַיְאָנַחַו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. צַעַקָּה: דְּבָתִיב, וַיְצַעַקָּי.
שְׂוֻעָה: דְּבָתִיב, וַתַּעַל שְׂוֻעָתֶם. וּבֶל חֶד בְּלַחְזָדָיו
מִתְפְּרִשָּׁא, וּבְלָהו עָבְדוּ יִשְׂרָאֵל. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה,
צַעַקָּה וְשְׂוֻעָה עָבְדוּ, אֲנָחָה לֹא עָבְדוּ, מִשְׁמַעַ
מִדְּבָתִיב וַיְאָנַחַו וַיַּמַּעַלְהָ הִתְהַהָּה הָאֲנָחָה בְּשִׁבְילָם.

צַעַקָּה וְשְׂוֻעָה בְּמַאי אַתְפְּרִשָּׁן, אָמֵר רַבִּי יַצְחָק,
אֵין לְךָ שְׂוֻעָה, אֶלָּא בְּתִפְלָה. שָׁנָאָמֵר,
(תהלים ל"ט) שְׂמֻעָה תִּפְלַתִּי יְיָ וְשְׂוֻעָתִי הָאוֹנֶה. (תהלים פ"ח)
אֶלָּיךְ יְיָ שְׂוֻעָתִי. (תהלים ל) שְׂוֻעָתִי אֶלָּיךְ וְתִרְפָּאָנִי.
צַעַקָּה שְׁצֹועָק וְאַינוֹ אָוֶרֶת כָּלּוּם. אָמֵר רַבִּי (דף כ' ע"א)

לשון הקודש

אָשׁ לֹהֶת? אָמֵר לוֹ, יְשֵׁא קְשָׁה מִאָשׁ,
יְהוּדָה, צַעַקָּה וְשְׂוֻעָה עַשֵּׂג, אֲנָחָה לֹא
עַשֵּׂו, מִשְׁמַעַ מִשְׁכְּתוֹב וַיְאָנַחַו, וַיַּמַּעַלְהָ
הִתְהַהָּה הָאֲנָחָה בְּשִׁבְילָם.

אָמֵר רַבִּי יַצְחָק, שֶׁלֶשֶׁה עֲגִינִים בָּאָנָן:
אֲנָחָה, שְׂוֻעָה, צַעַקָּה, וּבֶל אֶחָד מִתְפְּרִשָּׁא
מִהָּאָחָר. אֲנָחָה – שְׁבָתוֹב וַיְאָנַחַו בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. צַעַקָּה – שְׁבָתוֹב וַיְצַעַקָּו. שְׂוֻעָה
– שְׁבָתוֹב וַתַּעַל שְׂוֻעָתֶם. וּבֶל אֶחָד לְבָהוּ
מִתְפְּרִשָּׁא, וּבָלָם עַשֵּׂו יִשְׂרָאֵל. אָמֵר רַבִּי

יהודה, הילך גדוֹלה צעקה מבולן, שצעקה היא בלב. הדא הוא דבתייב, (aicah ב') צעק לבם אל יי'. צעקה ווועקה דבר אחד הוא, וזה קרובה להקדוש ברוך הוא, יותר מ תפלה ואנחת, דבתייב, (שמות כ"ב) כי אם צעק יצעק אליו שמע אשמע צעקהו.

אמר רבי ברכיה, בשעה שאמר הקדוש בריך הוא לשםיאל, (שמואל א' ט"ו) נחמתי כי המליךתי את שאול למלך. מה בתיב, ויהר לשםיאל, ויצעק אל יי' כל הלילה. הגית הפל ולקח צעקה, משום דהיא קרובה לקידשא בריך הוא יתר מפלתו, הדא הוא דבתייב, ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אליו.

תנו רבנן, האי מאן דצלי ובכוי וצעיק, עד לא יכול לмерחש בשפוויה, האי צלותא

לשון הקודש

המלךתי את שאול למלך, מה בתוב? ויהר לשםיאל, ויצעק אל הי' כל הלילה. הגית הפל ולקח צעקה, משום שהוא קרובה לקדוש ברוך הוא יותר מפלתו. והוא שפטות ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אליו.

שנו רבותינו, זה מי שמתפלל ובוכה וצעק עד שלא יכול לרחש בשפתיו – תפלה זו שלמה, שהיא בלב, ולוועלם לא

אומר כלום. אמר רבי יהודה, הילך גדוֹלה צעקה מבלם, שצעקה היא בלב. והוא שבתוב (aicah ב') צעק לבם אל ה. צעקה ווועקה דבר אחד הוא, וזה קרובה לקדוש ברוך הוא יותר מ תפלה ואנחת, שבתוב (שמות כב) כי אם צעק יצעק

אל שמע אשמע צעקהו.

אמר רבי ברכיה, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לשםיאל (שמואל א' טו) נחמתי כי

שְׁלִימַתָּא דְהֵיא בְּלֹבֶא, וְלֹעֲזָלִם לֹא הָדָרָא רִיקְנִיא.
אמֵר רַבִּי יְהוּדָה, גָדוֹלָה צַעַקָּה, שְׁקוּרָע גָזָר דִינָו
שֶׁל אָדָם מִכֶּל יְמִיו.

רַבִּי יִצְחָק אָמֵר, גָדוֹלָה צַעַקָּה, שְׁמוֹשָׁלָת עַל מִדְתָּה
הַדִּין שֶׁל מִעָלָה. רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, גָדוֹלָה
צַעַקָּה, שְׁמוֹשָׁלָת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. בְשִׁבְיל
צַעַקָּה נוֹחֵל הָאָדָם הַעוֹלָם הַזֶּה וּהַעוֹלָם הַבָּא,
דְכַתִּיב, (תהלים ק"ז) וַיַּצְעַק אֶל ה' בְּצֵר לְהָם
מִמְצֻוקֹתֵיכֶם יִצְילֶם.

וּמְשָׁה הִיה רֹעֶה אֶת צָאן יִתְרוֹ הַתָּנוּ בֵּין מִדְינָן.
(שמות ג') רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתָח, (שיר השירים ב') דָזְדִי
לִי וְאַנִי לוֹ הַרֹּוֹעֶה בְשׂוּשָׁנִים. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֹוי
לְהָם לְבָרִיות, שָׁאִינָם מִשְׁגִיחִים וְאִינָם יוֹדָעים,
בְשַׁעַה שְׁעָלָה בְמִחְשָׁבָה לְפָנֵי הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא,

---

לשון הקודש

חוֹזְרָת רִיקָם. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, גָדוֹלָה
צַעַקָּה שְׁקוּרָע גָזָר דִינָו שֶׁל אָדָם מִכֶּל
יְמִיו.

רַבִּי יִצְחָק אָמֵר, גָדוֹלָה צַעַקָּה שְׁמוֹשָׁלָת
עַל מִדְתָּה הַדִּין שֶׁל מִעָלָה. רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר,
גָדוֹלָה צַעַקָּה שְׁמוֹשָׁלָת בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא. בְשִׁבְיל צַעַקָּה נוֹחֵל הָאָדָם
הַעוֹלָם הַזֶּה וּהַעוֹלָם הַבָּא, שְׁבָתוֹב (תהלים

לברוא עולםו, כל העולמות עלוי במחשבה אחת, ובמחשבה זו נבראו כולם, הִנֵּה הוא דברתיך, (מהליכם ק"ד) כלם בחכמה עשית. ובמחשבה זו, שהיה חכם, נברא העולם של מעלה.

גטה ימינו, וברא העולם של מעלה. גטה שמאלו, וברא העולם הזה, הִנֵּה הוא דברתיך, (ישעה מ"ח) אף ידי יסירה ארץ וימני טפחה שמים. קורא אני אליהם יעדתו ייחדו. וכלם בריגע אחת (יבשעה אחת נבראו), ועשה העולם הזה, בנגד העולם של מעלה. וכל מה שיש למטה, בדוגמתו למטה. וכל מה שיש למטה, בדוגמתו בים. והכל אחד. ברא בעליונות המלאכים, ברא בעולם הזה בני אדם, ברא בים לויתן, כמה דאת אמר (שמות ל"ו) לך ברא את האهل להיות אחד.

לשון הקודש

עולםו, כל העולמות עלוי במחשבה אחת, ובמחשבה זו נבראו כלם, והוא שברובם כלם בחכמה עשית. ובמחשבה זו, שהיה חכם, נברא העולם הזה והעולם של מעלה. גטה ימינו, וברא העולם של מעלה. גטה שמאלו, וברא את העולם של מעלה. גטה שמאלו, וברא את העולם הזה בני אדם, ברא בים לויתן, כמו שנאמר (שמות ל"ו) שברוב (ישעה מה) אף ידי יסירה ארץ וימני

כתיב באדם, (בראשית ט') כי בצלם אלhim עשה את האדם. **ובתיב,** (תהילים ח') נתתפירהו מעת מאלhim. אי בני נשא יקירין בעובדייהו (נ"א בעבדוי) כל hei, ואינז מתאבדין (טטפה) מעפר דבירה, במה אתהין לשאבא מניה. ובחר בעליונים, ובחר בישראל, לעליונים לא קרא בניהם, לתחתונים קרא בניהם. הדא הוא כתיב, (דברים י"ד) בניהם אתם לה אלהייכם. הוא קרא להם בניהם, ויהם קראו לו אב, כתיב, (ישעיה ס"ג) כי אתה אבינו. **ובתיב הדוי לי ואני לו.** הוא בחר بي, ואני בחרתי בו.

הרואה בשושנים, הוא רואה בשושנים, אף על פי שהקוץים סביב להם, אין אחר יכול לרעות בשושנים במותו. דבר אחר הרואה בשושנים, מה שוזן זה הוא אדום, ומימיו לבנים,

לשון הקודש

אלהייכם. הוא קרא להם בניהם, ויהם קראו לו אב, שבתוב (ישעיה ס"ג) כי אתה אבינו. ובתוב הדוי לי ואני לו. הוא בחר بي, ואני בחרתי בו. הרעה בשושנים – הוא רואה בשושנים, אף על פי שהקוץים סביב להם, אין אחר יכול לרעות בשושנים במותו. דבר אחר הרעה בשושנים – מה שוזן זה הוא אדם ומימיו לבנים, אך הקדוש

לחבר את האهل להיות אחד. **בטוב באדם,** כי בצלם אלhim עשה את האדם, ובתוב (תהילים ח') נתתפירהו מעת מאלhim. אם בני אדים חשובים במעשיהם (במעשי) כל זה, והם אבודים (טטפה) מעפר הבאר, במה באים לשאוב מטנו? ובחר בעליונים, ובחר בישראל. לעליונים לא קרא בניהם, לתחתונים קרא בניהם. וזה שבתוב (דברים ט"ג) בניהם אתם לה/

בְּהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מְנַהֵג עַזְלָמוֹ, מִמְדַת הַדִּין
לִמְדַת הַרְחָמִים. וּבְתִיב (ישעיה א') אָם יְהִי חַטָּאתֶם
בְשָׁנִים בְּשָׁלָג יַלְבִּינוּ.

רַבִי אָבָא הָזֶה אֲזִיל בְּאוֹרָה, וְהָזֶה עַמִּיה רַבִי
יִצְחָק. אָדְהָוּ אֲזִיל, פָגַע בְּאַינּוֹן וּרְדִים, נִטְלָ
חַד רַבִי אָבָא בַּיְדוֹ וְהָזֶה אֲזִיל. פָגַע בָּהוּ רַבִי יוֹסֵי,
אָמָר וְדֹאי שְׁכִינַתָּא הַכָּא, וְאַנְאָ חַמִּינָא בַּיְדוֹ דָרְבִי
אָבָא, לְמַיְלָף חַבְמַתָּא סְגִיאָה, דָהָא יַדְעַנָּא, דָרְבִי
אָבָא לֹא נִטְלָהָי, אֶלָּא לְאַחֲזָה חַבְמַתָּא.

אָמָר רַבִי אָבָא, תִיב בְּרִי תִיב. יְתִבוּ. אַרְחָה רַבִי
אָבָא בְּהַהוּא וּרְדָא, אָמָר, וְדֹאי אֵין
הַעוֹלָם מַתְקִים אֶלָּא עַל הַרִּיתָה. דָהָא חַוִּינָא
דְּלִית נְפַשָּׂא מַתְקִיָּמָא אֶלָּא עַל רִיחָא. וּעַל דָא,
הַדָּס בְּמוֹצָאי שְׁבָתָה.

לשון הקודש

ברוך הוא מנהיג עולם ממדת הדין רבי אבא למד חכמה הרבה, שהרי
ידעתי שרבו אבא לא נטול את זה אלא
להראות חכמה.
אמר רבי אבא, שב, בני, שב. ישבו
הרith רבי אבא באוטו הולך. אמר, וְדֹאי
אין העולם מתקים אלא על הרית, שהרי
ראיתי שאין נפש מתקימת אלא על רית,
ולבן הדס במווצאי שבת.

רַבִי אָבָא הָיָה הַוּלָךְ בְּדָרֶה, וְהָיָה עַמּוֹ
רַבִי יִצְחָק. עַד שְׁהָיו הַוּלָכים, פָגַשׂ אָתָ
אָוֹתָם וּרְדִים. נִטְלָ אֶחָד רַבִי אָבָא בַּיְדוֹ
וְהָיָה הַוּלָךְ. פָגַשׂ בָּהֶם רַבִי יוֹסֵי. אמר,
וְדֹאי שְׁשִׁבְנָה בָּאָנוֹן, וְאַנְיִ רְאִיתִי בִּידֵי

פָתַח וֹאמֶר דָודִי לֵי וְאַנִי לוּ הַרְוָעָה בְשׁוֹשָׁגִים.
 מַיְ גָּרָם לֵי, שְׁאַנִי לְדָודִי וְדָודִי לֵי, מִפְנֵי
 שַׁחֲזָא מְנַהִּיג עוֹלָמוֹ בְשׁוֹשָׁגִים. מַה שׂוֹשָׁן יִשׁ בּוּ
 רִיחָה, וְהָוָא אָדוֹם, מַוְצָּקִין אָתוֹ, וְהָוָא מְתַהְפֵּד
 לְלִבְנָן, וְלַעֲוָלָם רִיחָו לֹא זֹ. בֶּן הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא,
 מְנַהִּיג עוֹלָמוֹ בְּדֶרֶךְ זֹה, שְׁאַלְמָלָא בֵּן לֹא יִתְקַיִם
 הַעוֹלָם בְּשִׁבְיל הָאָדָם הַחֲוֹטָא. וְהַחֲוֹטָא נִכְרָא
 אָדוֹם, בָּמָה דִּיאָת אָמֵר, אָם יְהִי חַטָּאתֵיכֶם בְּשָׁנִים
 בְּשָׁלָג (דף כ' ע"ב) יַלְבִּינוּ, מִקְרִיב קָרְבָּנוּ לְאַש שַׁחֲזָא
 אָדוֹם. זֹירָק הַדָּם, סְבִיב לְמַזְבֵּחַ שַׁחֲזָא אָדוֹם. מִדְתָּה
 הַדִּין אָדוֹם, מַוְצָּקִין אָתוֹ, (הריה) וְעוֹלָה הַעֲשָׂן בְּלֹו
 לִבְנָן, וְאַז הָאָדוֹם נִחְפֵּד לְלִבְנָן, נִחְפֵּד מִדְתָּה הַדִּין
 לִמְדָת הַרְחָמִים.

וְתָא חַיִּי, בֶּל מִדְתָּה הַדִּין, אַיְן צְרִיךְ הַרִּיחָה שְׁלֹזָ
 אֶלְאָ מִצְדָּא אֹזֶם. וְהַיְינָה דָאמֶר רַבִּי יְהוֹדָה,

 לשון הקודש

פָתַח וֹאמֶר, דָודִי לֵי וְאַנִי לוּ הַרְוָעָה נִכְרָא אָדוֹם, בָּמוֹ שָׁנָאָמֵר אָם יְהִי
 חַטָּאתֵיכֶם בְּשָׁנִים בְּשָׁלָג יַלְבִּינוּ. מִקְרִיב
 קָרְבָּנוּ לְאַש שַׁחֲזָא אָדוֹם. זֹירָק הַדָּם סְבִיב
 לְמַזְבֵּחַ שַׁחֲזָא אָדוֹם. מִדְתָּה הַדִּין אָדוֹם.
 מַוְצָּקִין אָתוֹ וְהִרְחָא, וְעוֹלָה הַעֲשָׂן בְּלֹו לִבְנָן,
 וְאַז הָאָדוֹם נִחְפֵּד לְלִבְנָן, נִחְפֵּד מִדְתָּה הַדִּין
 לִמְדָת הַרְחָמִים.

וּבָא רַאֲהָה, בֶּל מִדְתָּה הַדִּין אֵין צְרִיךְ הַרִּיחָה

בְשׁוֹשָׁגִים. מַיְ גָּרָם לֵי שְׁאַנִי לְדָודִי וְדָודִי
 לֵי? מִפְנֵי שַׁחֲזָא מְנַהִּיג עוֹלָמוֹ בְשׁוֹשָׁגִים.
 מַה שׂוֹשָׁן יִשׁ בּוּ רִיחָה וְהָוָא אָדוֹם, מַוְצָּקִין
 אָתוֹ וְהָוָא מְתַהְפֵּד לְלִבְנָן, וְלַעֲוָלָם רִיחָו
 לֹא זֹ. בֶּן הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מְנַהִּיג
 עוֹלָמוֹ בְּדֶרֶךְ זֹה, שְׁאַלְמָלָא בֵּן לֹא יִתְקַיִם
 הַעוֹלָם בְּשִׁבְיל הָאָדָם הַחֲוֹטָא. וְהַחֲוֹטָא

מה דברתיב, (מלכים א', י"ח) ויתגוזדו במשפטם וגוי עד שפק דם עליהם. אלא היו יודעים, שלא ישינו ממדת הדין ברכזונם, זולתי באודם.

אמר רבי יצחק, ועוד, אודם ולבן נקרב לעולם, וחרית עולה משתייהן. מה השושן אדום ולבן, בך ריח הקרבן. ומקרבון, מאדום ולבן. בא וראה מרית הקטורת, שהפטנים, מהם אדומים, ומהם לבנים, בגון הלבונה, שהוא לבן, מר דרור אדום, וחרית עולה מאדום ולבן. ועל כן מנהיג עולמו בשושנים, שהוא אדום ולבן. ובתיב (יחזקאל מ"ז) להקריב לי חלב ודם.

בנגד זה, אדם מקריב חלבו וدمו, ומתרפר לו, זה אדום, וזה לבן. מה השושן שהוא לבן, והוא אין מזקין אותו לחור כלו לבן, אלא

————— לשון הקודש —————
 שהפטנים, מהם אדומים ומהם לבנים, גנון הלבונה שהוא לבן, מר דרור אדום, וחרית עולה מאודם ולבן. ועל כן מנהיג עולמו בשושנים, שהוא אדם ולבן, ובתוב (יחזקאל מה) להקריב לי חלב ודם.

בנגד זה אדם מקריב חלבו ודם ומתרפר לו, זה אדם והוא לבן. מה השושן שהוא לבן, והוא אין מזקין אותו לחור כלו לבן אלא באש - בך הקטרת,

שלו אלא מצד אדים. והינו שאמר רבי יהודה, מהו שפתות (מלכים א' י"ח) ויתגוזדו במשפטם וגוי עד שפק דם עליהם? אלא היו יודעים שלא ישינו ממדת הדין ברכזונם, זולתי באדים.

אמר רבי יצחק, ועוד - אדם ולבן נקרב לעולם, וחרית עולה משתייהן. מה השושן אדם ולבן - בך ריח הקרבן. ומקרבון מאדם ולבן. בא וראה מרית הקטורת,

בָּאֵשׁ. כִּי הַקְרָבָן אֵין מֻזָּקִין אֶתְּנָהָר בְּלֹא לְבָן, אֲלֹא בָּאֵשׁ. עַכְשִׁיו, מֵי שִׁיוּשָׁב בַּתְעִינִיתוֹ, וּמַקְרִיב חַלְבּוֹ וְדָמוֹ, אֵינוֹ נִצְמָק לְחַזּוֹר בְּלֹא לְבָן, אֲלֹא בָּאֵשׁ. דָּאָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, מִתּוֹךְ תַּעֲנִיתוֹ שֶׁל אָדָם, מַחְלִישִׁין אַבְּרוּיו, וּגְוֹבֵר עַלְיוֹ הָאֵשׁ, וּבָאָתָה שְׁעָה, צָרִיךְ לַהֲקִירֵב חַלְבּוֹ וְדָמוֹ בָּאֶתְּנָהָר הָאֵשׁ, וְהַזָּא הַגְּקָרָא מִזְבֵּחַ בְּפִרְבָּה.

וְהַיִגְנוּ דָרְבֵי אֲלֹעָזָר, בְּכֵן הוּא יִתְיַב בַּתְעִינִיתָא, הוּא
מַצְלִי וְאָמַר, גָּלוּי וִידּוּעַ לְפָנֵיךְ ה' אֱלֹהִי
וּאֱלֹהִי אָבוֹתֵי, שַׁהֲקִרְבָּתִי לְפָנֵיךְ חַלְבִּי וְדָמוֹ,
וְהַרְתַּחַתִי אֶתְּנָמָת בְּחַמִּימָות חַלְשָׁת גּוֹפִי, יְהִי רְצָוָן
מִלְפָנֵיךְ, שִׁיאָה הָרִיחַ הַעֲוָלה מִפְּנֵי בְּשָׁעָה זוֹ, בְּרִיחַ
הַעֲוָלה מַהֲקָרָבָן בָּאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ, וְתְּרִצְנִי.

גְּמַצָּא, שָׂאָדָם הוּא מַקְרִיב בַּתְעִינִיתוֹ הַחַלְבָּב וְהַדָּם,

לשון הקודש

אֵין מֻזָּקִין אֶתְּנָהָר לְחוֹר בְּלֹא לְבָן אֲלֹא
בָּאֵשׁ. עַכְשִׁיו, מֵי שִׁיוּשָׁב בַּתְעִינִיתוֹ
וּמַקְרִיב חַלְבּוֹ וְדָמוֹ, אֵינוֹ נִצְמָק לְחוֹר בְּלֹא
לְבָן אֲלֹא בָּאֵשׁ. שָׁאָמַר רַבִּי יְהוֹדָה,
מִתּוֹךְ תַּעֲנִיתוֹ שֶׁל אָדָם מַחְלִישִׁין אַבְּרוּיו,
וּגְוֹבֵר עַלְיוֹ הָאֵשׁ. וּבָאָתָה שְׁעָה צָרִיךְ
לַהֲקִירֵב חַלְבּוֹ וְדָמוֹ בָּאֶתְּנָהָר הָאֵשׁ, וְהַזָּא
הַגְּקָרָא מִזְבֵּחַ בְּפִרְבָּה.

(והאש) וְהַרִּיחַ שְׁעוֹלָה מִפְיוֹ, הוּא מִזְבֵּחַ בְּפֶרֶת, וְלִפְיכָךְ תְּקֻנוּ תְּתִפְלָה בָּمְקוּם הַקָּרְבָּן, וּבַלְכָד שִׁיטְבּוֹן לִמְהָ דָאָמָרָן. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִבָּאָן וְלְהַלְאָה בְּתִיב, (בָּמְדִבָּר ל"א) בֶּל דָבָר אֲשֶׁר יִבּוֹא בָּאָשׁ תְּעֵבְיוֹ בָּאָשׁ וְטַהָר. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כְּשַׁהְיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִיּוּם, אָדָם מִקְרֵיב קָרְבָּנוּ בְּעַנְיָן זֶה, וּמְתַכְּפֵר לוֹ. עַכְשִׁיו, תְּפִלְתָּתוֹ שֶׁל אָדָם מִכְפֵר לוֹ בָּמְקוּם הַקָּרְבָּן, בַּיְהָיָה גּוֹנָא.

דָבָר אַחֲרַ, דָוִיד לֵי וְאַנְיַי לוֹ חֲרוֹזָה בְשׂוֹשָׁגִים. מָה הַשׂוֹשָׁגִים קֹזִין מִצְיָין בְּתוֹכָם, אָפְה קָדָשׁ בְּרוֹךְ הוּא, מְגַהֵג עוֹלָמוֹ בְּצָדִיקִים וּרְשָׁעִים. מָה הַשׂוֹשָׁגִים, אַלְמַלְאָה הַקֹּזִים, אֵין הַשׂוֹשָׁגִים מַתְקִיִּימָן. כֵּד אַלְמַלְאָה הַרְשָׁעִים, אֵין הַצָּדִיקִים נִפְרִים. דָאָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, בָּמָה הַצָּדִיקִים נִפְרִים,

לשון הקודש

הַקָּרְבָּן, בָּמוֹ זֶה. דָבָר אַחֲרַ דָוִיד לֵי וְאַנְיַי לוֹ חֲרָעָה בְשׂוֹשָׁגִים – מָה הַשׂוֹשָׁגִים קֹזִים מִצְיָים בְּתוֹכָם, אָפְה קָדָשׁ בְּרוֹךְ הוּא מְנַהֲגָן עוֹלָמוֹ בְּצָדִיקִים וּרְשָׁעִים. מָה הַשׂוֹשָׁגִים, אַלְמַלְאָה הַקֹּזִים אֵין הַשׂוֹשָׁגִים מַתְקִיִּים, כֵּד אַלְמַלְאָה הַרְשָׁעִים אֵין הַצָּדִיקִים נִפְרִים. שָׁאָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, בָּמָה הַצָּדִיקִים נִפְרִים? מִתּוֹךְ שִׁשְׁ רְשָׁעִים,

הַחֶלֶב וְהַדָּם, וְהַאֲשָׁר וְהַרִּיחַ שְׁעוֹלָה מִפְיוֹ הוּא מִזְבֵּחַ בְּפֶרֶת, וְלִפְיכָךְ תְּקֻנוּ תְּתִפְלָה בָּמְקוּם הַקָּרְבָּן, וּבַלְכָד שִׁיטְבּוֹן לִמְהָ דָאָמָרָן שָׁאָמָרָנוּ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִבָּאָן וְלְהַלְאָה בְּתוֹב (בָּמְדִבָּר ל"א) בֶּל דָבָר אֲשֶׁר יִבּא בָּאָשׁ תְּעֵבְיוֹ בָּאָשׁ וְטַהָר. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כְּשַׁהְיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִיּוּם, אָדָם מִקְרֵיב קָרְבָּנוּ בְּעַנְיָן זֶה וּמְתַכְּפֵר לוֹ. עַכְשִׁוֹתָנוּ שֶׁל אָדָם מִכְפֵר לוֹ בָּמְקוּם

מַתּוֹךְ שִׁישׁ רְשָׁעִים, דְאֶלְמַלְאָרְשָׁעִים אֵין הַצְדִיקִים נִפְרִים. דבר אחר הרוצה בשׂוענים, המנוהיג עולמו בשׂושניים, והשביעית שבת לה'. דבר אחר בשׂוענים, באותם שונים בתורה.

וּמְשָׁה הִיה רְזֻעה אֶת צָאן יְתָרו חֲתָנוֹ בְּהֵן מְדִין. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים כ"ג) מזמור לדוד יי' רוזעי לא אחסר. בלו' מר, יי' רוזעי: יי' הרוצה שלוי. מה הרוצה מנהיג את הצאן, ומוליכם למראה טוב, למראה שמן, במקום נחלי מים, מישר הליכתו בצדק ובמשפט. אף הקדוש ברוך הוא, כתיב בנות דשא ירביצני על מי מנהחות ינהלני נפשי ישובב.

אמֵר רַבִּי יוֹסֵי, דָּרְךְ הַרְוּעָה, לְגַהּוֹג בְּצָדָק אֶת צָאן, לְהַרְחִיקָם מִן הַגּוֹל, לְהַנְהִיגָם בְּמִישּׁוֹר, וְהַשְּׁבַט בְּיַדוֹ שֶׁלָּא יְטוּ יְמִין וִשְׁמָאל. בך

לשון הקודש

שאלא רשיים אין הצדיקים נפרים. רعي - ה' הרוצה שלוי. מה הרוצה מנהיג את הצאן ומוליכם למראה טוב, למראה שמן, במקום נחלי מים, מישר הליכתו בצדק ובמשפט - אף הקדוש ברוך הוא, כתוב בנות דשא ירביצני על מי מנהחות ינהלני נפשי ישובב.

וּמְשָׁה הִיה רָעָה אֶת צָאן יְתָרו חֲתָנוֹ בְּהֵן מְדִין. רַבִּי חייא פתח ואמר, (תהלים כט) מזמור לדוד ה' רעי לא אחסר. בלו' מר,

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הוא רועה את ישראל
לְהַנְּהִיגֶם בְּמִישׁוֹר, וּבְכָל עַת הַשְׁבֵּט בְּיַדוֹ שֶׁלֹּא יָטוּ
יְמִין וִשְׁמָאל.

דָּבָר אַחֲר זְמַשָּׁה הִיה רֹועָה, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, תַּדַּע
לְך, שֶׁבֶל זִמְן שְׁהַרְוֹעָה חָכְם לְנַהֲל אֶת צָאנּוֹ,
הָיוּ מִזְבֵּחַ לְקַבֵּל עֹול מִלְכּוֹת שְׁמִים. וְאִם הַרְוֹעָה
שׁוֹטָה, עַלְיוֹ נִקְרָא (משלוי כ"ז) תִּקְוָה לְכַסֵּיל מִפְּנָג.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מְשַׁה חָכְם הִיה, וּבְקִי לְנַהֲוג אֶת
צָאנּוֹ. בָּא וְרָאָה, מִדּוֹד, שָׁנָאָמָר (שמואל א', ט"ז)
וְהַגָּה רֹועָה בְּצָאן. לְלִמְדָך שְׁדֹוד (דף כ"א ע"א) חָכְם גָּדוֹל
הִיה, וְהִיה רֹועָה צָאנּוֹ בְּדִין וּבְשׂוֹרָה. לְפִיכָךְ, עַשְׂהוּ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מֶלֶך עַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְלִפְמַה צָאן
וְלֹא בְּקָרָר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יִשְׂרָאֵל נִקְרָאים צָאן.
שָׁנָאָמָר, (יחזקאל ל"ז) וְאַתָּנוּ צָאַנִי צָאן מִרְעִיטִי אָדָם

לשון הקודש

נִקְרָא (משלוי כ"ז) תִּקְוָה לְכַסֵּיל מִפְּנָג.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מְשַׁה חָכְם הִיה, וּבְקִי
לְנַהֲוג אֶת צָאנּוֹ. בָּא וְרָאָה מִדּוֹד, שָׁנָאָמָר
(שמואל א'-ט"ז) וְהַגָּה רֹועָה בְּצָאן. לְלִמְדָך שְׁדֹוד
חָכְם גָּדוֹל הִיה, וְהִיה רֹועָה צָאנּוֹ בְּדִין
וּבְשׂוֹרָה, לְפִיכָךְ עַשְׂהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מֶלֶך עַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְלִפְמַה צָאן וְלֹא
בְּקָרָר? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יִשְׂרָאֵל נִקְרָאים

בְּמִישׁוֹר, וְהַשְׁבֵּט בְּיַדוֹ שֶׁלֹּא יָטוּ יְמִין
וִשְׁמָאל. כִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוּא רֹועָה
אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַנְּהִיגֶם בְּמִישׁוֹר, וּבְכָל עַת
הַשְׁבֵּט בְּיַדוֹ שֶׁלֹּא יָטוּ יְמִין וִשְׁמָאל.

דָּבָר אַחֲר זְמַשָּׁה הִיה רָעָה – אָמַר רַבִּי
יְוסֵי, תַּדַּע לְך, שֶׁבֶל זִמְן שְׁהַרְוֹעָה חָכְם
לְנַהֲל אֶת צָאנּוֹ, הוּא מִזְבֵּחַ לְקַבֵּל עֹל
מִלְכּוֹת שְׁמִים. אִם הַרְוֹעָה שׁוֹטָה, עַלְיוֹ

אַתֶּם וְכָתִיב, (יחזקאל ל"ו) **כִּצְאֵן קָדְשִׁים כִּצְאֵן יְרוּשָׁלָם.**
מָה הַצְּאֵן, כִּשְׁיִקְרֹבוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ, בְּשֻׁבְילָם זָכָה
לְחַיִּים הָעוֹלָם הַבָּא. בְּךָ הַמְּנַהִג לִיְשָׂרָאֵל פְּדִין
וּבְשִׁׁירָה, בְּשֻׁבְילָם זָכָה לְחַיִּים הָעוֹלָם הַבָּא. וְעַד,
חֶרְזֹעָה אֶת הַצְּאֵן, כִּשְׁהַצְּאֵן יוֹלְדָת, חֶרְזֹעָה נֹטֵל
אֹתָם טָלָאים בְּחִיקֹו, בְּרוּ שְׁלָא יְלָאו וִינְגָעָו,
וּמוֹלִיכָם אַחֲרֵי אַמּוֹתָם, וּמְרַחֵם עַלְיָהָם. בְּךָ הַמְּנַהִג
לִיְשָׂרָאֵל, צְרִיךְ לְהַנְּחִילָם בְּרַחֲמִים, וְלֹא בְּאַכְזָרִיות.
וּבָנָן אָמֵר מֹשֶׁה, (במדבר י"א) בַּי תֹּאמֶר אֱלֹהִי, שָׁאַהוּ
בְּחִיקָד וְנוּ.

מה הרוצה את הצאן, בשהוא רועה טוב, מziel את הצאן מן הזרים, ומן האריות. בך המניג לישראל, אם הוא טוב, מzielן מן העבודה יוכבים ומלות, ומדין של מטה, ומדין של מעלה,

לשון הקודש

טוב, מציל את הצאן, בשחוא רועה
האריות – בך המנήג לישראל, אם הוא
טוב, מצילם מון העכו"ם, ומדין של מטה,

צָאן, שֶׁנַּאֲמֵר (חוֹקָאַל לוּ) וְאַתָּן צָאן צָאן
מִרְעִיתִי אָדָם אַתָּם. וּכְתוּב בְּצָאן קָדְשִׁים
בְּצָאן יְרוּשָׁלָם.

מה הצען, בשיקרבו על המובט'
בשבילם זוכה לחיה העולם הבא - קד
המניגין לישראל בדין ובשרה, בשביבם
זוכה לחיה העולם הבא. ועוד, הרועה את
הצען, בשחצן יולדות, הרועה נוטל
אותם מלאים בחיקון, כדי שלא ילאו

וַיְמִדְרִיכָו לְחֵי הָעוֹלָם הַבָּא. כֵּד מֹשֶׁה, רֹעֶה נָאָמָן
הָיָה, וַיָּרַא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁפָדָאי הוּא לִרְעוֹת
אֶת יִשְׂרָאֵל, בָּאוֹתוֹ הַדִּין מִפְּשֵׁשׁ, שְׁהִיא רֹעֶה אֶת
הַצָּאן, לְבָשָׂבִים, בְּפִי הָרָאוּי לְהַנּוּ, וְהַגְּקֻבּוֹת בְּפִי
הָרָאוּי לְהַנּוּ.

וַיַּלְפִּיכָךְ בְּתִיב, זֶמֶשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת צָאן יִתְרוֹ
חוֹתָנוֹ, וְלֹא שָׁלוֹ, דָּאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּכְיֵי
מי שִׁנְתַּן אֶת צְפוּרָה בְּתוֹ לִמְשֶׁה, לֹא נָתַן לוֹ צָאן
וּבָקָר, וְהַלְאָ יִתְרוֹ עֲשֵׂיר הָיָה. אֶלְאָ מֹשֶׁה לֹא הָיָה
רֹעֶה אֶת צָאן, בְּדַי שֶׁלֹּא יָאִמְרוּ בְּשִׁבְיל שְׁהִיא
צָאן עַמּוֹ, הָיָה רֹעֶה אֹתוֹ בְּטוּב. וְלֹכְן בְּתִיב אֶת
צָאן יִתְרוֹ חוֹתָנוֹ, וְלֹא אֶת שָׁלוֹ. פְּהַنּוּ מִדִּין, רַבִּי
תְּנַחּוּם אָמַר, אָפְּ עַל גַּב שְׁהִיא עֹזֶב כּוֹכְבִים
וּמִזְלֹות, בְּשִׁבְיל שְׁעָשָׂה עַמּוֹ חֶסֶד, הָיָה רֹעֶה צָאן
בְּדִין וּבְשׂוּרָה, בְּמִרְעָה טֻוב שְׁמַן וְדִשְׁן.

לשון הקודש

וּמִדִּין שֶׁל מַעַלָּה, וּמִדְרִיכָם לְחֵי הָעוֹלָם
הַבָּא. כֵּד מֹשֶׁה, רֹעֶה נָאָמָן הָיָה, וַיָּרַא
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁפָדָאי הוּא לִרְעוֹת
אֶת יִשְׂרָאֵל בָּאוֹתוֹ הַדִּין מִפְּשֵׁשׁ, שְׁהִיא
רֹעֶה אֶת הַצָּאן לְבָשָׂבִים בְּפִי הָרָאוּי
לְהַמּוֹת, וְהַגְּקֻבּוֹת בְּפִי הָרָאוּי לְהַמּוֹת.
וַיַּלְפִּיכָךְ בְּתוֹב זֶמֶשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת צָאן
מִדִּין - רַבִּי תְּנַחּוּם אָמַר, אָפְּ עַל גַּב
שְׁהִיא עֹזֶב כּוֹכְבִים וּמִזְלֹות, בְּשִׁבְיל

וַיִּגְהֶג אֶת הַצָּאן אַחֲרֵ הַמְּדֹבֶר. (שמות י) **רַبִּי יוֹסֵי** אָמַר, מֵשֶׁה, מִיּוֹם שְׁנֹולֵד, לֹא זֶה מִמְּנוּ רֹוחַ הַקּוֹדֶשׁ. רָאָה בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, שְׂאוֹתוֹ מִדְבָּר הַיָּה קָדוֹשׁ, וּמוֹכֵן לְקַבֵּל עֹולָם לְמִלְכּוֹת שָׁמַיִם עַלְיוֹן. מַה עָשָׂה, הַנְּהִיג אֶת הַצָּאן אַחֲרֵ הַמְּדֹבֶר. **רַבִּי יַצְחָק** אָמַר, אַחֲרֵ הַמְּדֹבֶר עַל כָּל פָּנִים, וְלֹא בְּמִדְבָּר, שֶׁלֹּא רְצָה שִׁיבְנֵסּוּ בְּתוּכוּ, אֶלָּא הַרְחִיקָם אַחֲרֵ הַמְּדֹבֶר.

וַיִּבָּא אֶל הַר הָאֱלֹהִים תְּרִבָּה, (שמות י) הוּא לְבָדוּ בֶּלֶא צָאן. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, הַאֲי אָבָנָא, דִּמְקַבֵּל אֶפְרַזְלָא, בֶּד חַמֵּי לִיה, (מחטא) מְדֻלְגָא עַילְיוֹן. בֶּקֶד מֵשֶׁה וְהָר סִינֵי, כְּשִׁנְרָאוּ זֶה עִם זֶה, דְּלִג עַלְיוֹן. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, וַיִּבָּא אֶל הַר הָאֱלֹהִים תְּרִבָּה.

אָמַר רַבִּי אָבָא, מַזְכִּינִים הֵי מְשֻׁשָׁת יְמִי בִּרְאָשִׁית,

---

לשון הקודש

שְׁעָשָׂה עָמוֹ חַסְדָּה רְוַעַת צָאנוּ בְּדִין
וּבְשָׂרֶת, בְּמַרְעָה טוֹב שָׁמֵן וְדִשְׁן.
וַיִּגְהֶג אֶת צָאנוּ אַחֲרֵ הַמְּדֹבֶר. **רַבִּי יוֹסֵי** אָמַר, מֵשֶׁה, מִיּוֹם שְׁנֹולֵד, לֹא זֶה מִמְּנוּ רֹוחַ הַקּרְבָּנָה. רָאָה בְּרוּחַ הַקּרְבָּנָה שְׂאוֹתוֹ מִדְבָּר הַיָּה קָדוֹשׁ, וּמוֹכֵן לְקַבֵּל עֹולָם לְמִלְכּוֹת שָׁמַיִם עַלְיוֹן. מַה עָשָׂה? הַנְּהִיג אֶת הַצָּאן אַחֲרֵ הַמְּדֹבֶר. **רַבִּי יַצְחָק** אָמַר,
אַחֲרֵ הַמְּדֹבֶר עַל כָּל פָּנִים, וְלֹא בְּמִדְבָּר,

שֶׁלֹּא רְצָה שִׁיבְנֵסּוּ בְּתוּכוּ, אֶלָּא הַרְחִיקָם

אַחֲרֵ הַמְּדֹבֶר.

וַיִּבָּא אֶת הַר הָאֱלֹהִים תְּרִבָּה, הוּא לְבָדוּ בֶּלֶא צָאן. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אַבָּן זֶה שְׁמַקְבָּלָת בְּרִיל, כְּשִׁרְוָאָה אָותָה, (מחטא)
מְרֻלְגָת עַלְיוֹן. בֶּקֶד מֵשֶׁה וְהָר סִינֵי,
כְּשִׁנְרָאוּ זֶה עִם זֶה, דְּלִג עַלְיוֹן. זֶה שְׁבָטוֹב
וַיִּבָּא אֶל הַר הָאֱלֹהִים תְּרִבָּה.
אָמַר רַבִּי אָבָא, מַזְכִּינִים הֵי מְשֻׁשָׁת יְמִי

זה עם זה. ואוטו היום, נתרגש החר למלול משה. וביוון שראשו שוכנים לתובו, ודרילג בו, עמד החר. מלבד, שעשימים היה זה עם זה.

אמיר רבי ינאי, (נ"א רבי יוסף) יודע היה משה, שאותו החר, החר האללים הוא. בכתב ייבא אל החר האללים. דתנו, מה ראה משה באוטו החר, ראה עופות שעיו פורחים, ופוריםם בגביהם ולא היה נבגים בו.

רבי יצחק (נ"א אמר ר' יצחק) אומר, ראה העופות פורחים וטסים משם, ונופלים לרגליו של משה, מיד הרגיש בעניין, והעמיד את הצאן אחר המדבר, והוא נבגים לבודז.

וירא מלאך ה' אליו בלבת האש מתוך הסנה. (שמות ג')

לשון הקודש
בראשית זה עם זה, ואוטו היום נתרגש החר למלול משה. וביוון שראשו שוכנים לתוכו ודרילג בו, עמד החר. מלבד שעשימים היה זה עם זה.
אמר רבי ינאי, יודע היה משה שאותו החר, החר האללים הוא, שבתובו ייבא אל החר האללים. שניינו, מה ראה משה באוטו החר? ראה עופות שעיו פורחים נבגים לבודז.

וירא מלאך ה' אליו בלבת האש מתוך הסנה. רבי תנחים אומר, שעת המנחה

הִיְתָה, שְׁמֵדָת הַדִּין שׂוֹלֵטָת בּוֹ. רַبִּי יוֹחָנָן אָמַר,
וְהִיא בְּתִיב, (תהלים מ"ב) יוֹם יִצְחָה יְיָ חַסְדוֹ. מִדָּת
חַסְד קָאָמֵר, וְלֹא מִדָּת הַדִּין. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
מִשְׁיוֹצָא הָאָוֶר, עַד שְׁנֹוֹטָה לְרַדְתָּה, נִקְרָא יוֹם, וְהִוא
מִדָּת חַסְד. מִשְׁנֹוֹטָה לְרַדְתָּה, נִקְרָא עֲרָב, וְהִוא
מִדָּת הַדִּין. וְהִינֵּנוּ דְכִתְיב, (בראשית א') וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לְאָוֶר יוֹם.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, שָׁעַת הַמְנַחָה הִיא, מִשְׁש שָׁעוֹת
וּלְמַטָּה. דְתִנְיָא ר' יִצְחָק אֹמֵר, מַהוּ דְכִתְיב,
(שמות ט"ז) בֵּין הָעֲרָבִים תָּאַכְלוּ בְּשֶׁר וּבְבָקָר תִּשְׁבַּעַ
לָהֶם. בֵּין הָעֲרָבִים, דְהִיא שְׁעַתָּא (דף כ"א ע"ב) דְדִינָא
תָּאַכְלוּ בְּשֶׁר. וּכְתִיב, (במדבר י"א) הַבָּשָׂר עֹדֵנוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם וְאָף יְיָ חַרָה בְּעַם. מִשּׁוּם, דְבֵין הָעֲרָבִים,
דִינָא דְמִלְכֹוֹתָא שְׁלִיטָה. וּבְבָקָר תִּשְׁבַּעַ לָהֶם, מִשּׁוּם
דְאָקְרֵי חַסְד הַהִיא שְׁעַתָּא, וּכְתִיב, (תהלים נ"ב) חַסְד אֵל

לשון הקודש

הִיְתָה, שְׁמֵדָת הַדִּין שׂוֹלֵטָת בּוֹ. רַבִּי יוֹחָנָן
אָמַר, וְתַרְיִ בְּתוֹב (תהלים מ"ב) יוֹם יִצְחָה הִ
חַסְדוֹ. מִדָּת חַסְד אָמַר, וְלֹא מִדָּת הַדִּין.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִשְׁיוֹצָא הָאָוֶר עַד
שְׁנֹוֹטָה לְרַדְתָּה נִקְרָא יוֹם, וְהִוא מִדָּת חַסְד.
מִשְׁנֹוֹטָה לְרַדְתָּה נִקְרָא עֲרָב, וְהִוא מִדָּת
הַדִּין. וְהִינֵּנוּ שְׁבָתוֹב (בראשית א') וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאָוֶר יוֹם.

כָל הַיּוֹם. וְכִתֵּב, (בראשית א') **וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם.**
דָאִיהוּ מִצְפָּרָא.

רַבִּי תנחים אומר, **דָא סֻמְקָן, וְדָא חֲזֹור.** סומק: בין העربים. בכתיב, (שמות ט"ז) בין העARBים תאכלו בשר. זהו ראה: בצפרא. בכתיב, ובבקר תשבעו לחם. רבוי יצחק אמר, כתיב, (שמות י"ב) **וַיְשַׁחַטְיוּ אֶת כָּל קְהֻלַּת יִשְׂרָאֵל** בין העARBים וג�. זהו שעתא ל麻痹 דין. רבוי יהודה אמר, ילפינו משני בבשים שבכל يوم, האחד מתקרב בנגד מדת החרס, והשני בצד.

וְאָמַר רבוי יהודה, מהו בכתיב, (במדבר כ"ח) את הפשח האחד תעשה בבקר, ולא כתיב את הפשח הראשון, אלא את הפשח האחד, מיזהר, בנגד מדת החרס. בבל מיקום, שני, לא נאמר בו כי טוב.

לשון הקודש

עדת ישראל בין העARBים וג�, שהיה שעה לעשות דין. רבוי יהודה אמר, למדנו משני בבשים שבכל يوم – האחד מתקרב בנגד מדת החרס, והשני בצד.

וְאָמַר רבוי יהודה, מהו שפטות (שמות ט) את הפשח האחד תעשה בבקר, ולא כתיב את הפשח הראשון? אלא את

שאחת שעה נקראת חסר, וכתווב (תהלים ט) חסר אל כל היום. וכתווב (בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום. שהוא מהבקר. רבוי תנחים אומר, זה אדם וזה לבן. אדם – בין העARBים, שפטות (שמות ט) בין העARBים תאכלו בשר. ולבן בבקר, שפטות ובבקר תשבעו לחם. רבוי יצחק אמר, כתוב שם יט ושהתו אותו כל קהל

רַبִּי תְּנַחּוּם אָמַר, לְפִיכָּה, יִצְחָק תָּקוּן תְּפִלָּת הַמְּנַחָה, שֶׁהוּא בְּגַד מִדְתַּת הַדִּין. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִבְּאָן, (ירמיה ו) אוֹי לְנוּ בַּי פְּנֵה הַיּוֹם כִּי יִגְטוּ צְלִילֵי עַרְבָּה. בַּי פְּנֵה הַיּוֹם: זֶה מִדְתַּת הַחֲסָד. בַּי יִגְטוּ צְלִילֵי עַרְבָּה: שִׁבְּרָבָר גָּבָר מִדְתַּת הַדִּין. אַבְרָהָם תָּקוּן תְּפִלָּת שְׁחָרִית, בְּגַד מִדְתַּת הַחֲסָד.

תְּנוּ רַבְּנָנוּ, בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דַעַל מֹשֶׁה לְטוֹרָא דְסִינִי, מַאי טַעַמָּא אַתְגֵּלי לֵיה בְשִׁלְחוּבִי אַשְׁתָּא, דְהֹוא דִינָא. אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב (נ"א ב"ע) בְּעַז שְׁעַתָּא הַזָּהָר (שְׁעַתָּא) גָּרִים. ר' יוֹסֵי אָמַר, כֵּלָא לְחַד גּוֹעָא אַשְׁתְּרֵשָׁא. בְּתִיב, וַיָּבָא אֶל הָר הָאֱלֹהִים חַרְבָּה. וּבְתִיב, (דברים ט) וּבְחַרְבָּה קָצַפְתָּם אֵת יְיָ. וּבְתִיב, וַיַּרְא מֶלֶךְ יְיָ אֶלְיוֹן בְּלִבְתָּא אִש מִתּוֹךְ הַסְּנָה. מִתּוֹךְ שָׁהָם עֲתִידִים לְהִזְהָר בְּפָנָה, בְּהָאִ

שְׁנוּ רְבוּתֵינוּ, בָּאוֹתָה שָׁעה שְׁעַלה מֹשֶׁה לְהָר סִינִי, מָה הַטָּעַם הַתְּגִלָּה לו בְשִׁלְחוּבִות אִש שֶׁהוּא דִינָא? אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב, (כ"ע) בְּעַת הַשְׁעָה הַיִתָּה (הַשְׁעָה) גּוֹרָם. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, דָבֵל לְגַזֵּע אַחֲר מִשְׁתְּרֵש. בְּתוּב וַיָּבָא אֶל הָר הָאֱלֹהִים חַרְבָּה, וּבְתוּב וַיַּרְא מֶלֶךְ יְיָ אֶלְיוֹן בְּלִבְתָּא אִש מִתּוֹךְ הַסְּנָה. מִתּוֹךְ שָׁהָם עֲתִידִים

הַכְּבָשׂ הָאָחָד, מִיחָד, בְּגַד מִדְתַּת הַחֲסָד. שְׁבָכֶל מִזְמָרָה, שְׁנִי לֹא נִאמֵר בָו בַי טֻוב. רַבִּי תְּנַחּוּם אָמַר, לְפִיכָּה, יִצְחָק תָּקוּן תְּפִלָּת הַמְּנַחָה, שֶׁהָיָא בְּגַד מִדְתַּת הַדִּין. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִבְּאָן, (ירמיה ו) אוֹי לְנוּ בַי פְּנֵה הַיּוֹם כִּי יִגְטוּ צְלִילֵי עַרְבָּה. בַי פְּנֵה הַיּוֹם - זֶה מִדְתַּת הַחֲסָד. בַי יִגְטוּ צְלִילֵי עַרְבָּה - שִׁבְּרָבָר גָּבָר מִדְתַּת הַדִּין. אַבְרָהָם תָּקוּן תְּפִלָּת שְׁחָרִית בְּגַד מִדְתַּת הַחֲסָד.

דְּבַתִּיב, (ישעה ל"ג) קֹצִים בָּסָוחִים בָּאָשׁ יֵצְתָו.

אמֶר ר' יהוֹדָה, מִכָּאָן לְמִדְנוֹ, רְחַמְנָתוֹ שֶׁל מִקּוֹם
עַל הַרְשָׁעִים, דְּבַתִּיב, וְהַגָּה הַפְּנִיה בּוּעָר
בָּאָשׁ, לְעַשּׂוֹת בְּהָם דִּין בְּרִשָּׁעִים, וְהַפְּנִיה אַיִגְנָנוּ
אוֹבֵל, (לעשות) אֵין בְּהָם כְּלִיה. בּוּעָר בָּאָשׁ, עַל כָּל
פְּנִים רְמֹז, לְאָשׁ שֶׁל גִּיהְנָם. אַבְלָה הַפְּנִיה אַיִגְנָנוּ אַבְלָל,
לְהִיוֹת בְּהָם כְּלִיה.

דָּבָר אַחֲר וַיַּרְא מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹיו בְּלֵבָת אָשׁ. מֵאַי
טָעֵמָה לְמַשָּׁה בְּלֵבָת אָשׁ, וְלַשָּׁאָר גְּבִיאִים
לֹא. אָמֶר רַבִּי יהוֹדָה, לֹא מַשָּׁה בְּשָׁאָר גְּבִיאִים.
דָתָן, מִאן דָקְרִיב לְאָשָׁא בֵּיה אַתּוֹקָד, וּמַשָּׁה קְרִיב
לְאָשָׁא וְלֹא אַתּוֹקָד. דְּבַתִּיב, (שמות כ) וּמַשָּׁה נָגֵשׁ אֶל
הַעֲרָפֶל אֲשֶׁר שֵׁם הָאֱלֹהִים. וּבַתִּיב, וַיַּרְא מֶלֶךְ יְהוָה
אֱלֹיו בְּלֵבָת אָשׁ מִתּוֹךְ הַפְּנִיה.

לשון הקודש

דָבָר אַחֲר וַיַּרְא מֶלֶךְ ה' אֱלֹיו בְּלֵבָת
אָשׁ, מָה הַטָּעַם לְמַשָּׁה בְּלֵבָת אָשׁ
וְלַשָּׁאָר גְּבִיאִים לֹא? אָמֶר רַבִּי יהוֹדָה,
אֵין מַשָּׁה בְּשָׁאָר גְּבִיאִים. שְׁשִׁנְיָנוּ, מֵי
שְׁקָרְבָּן לְאָשׁ, בְּהָ נְשָׁרָף, וּמַשָּׁה קְרִיב
לְאָשׁ וְלֹא נְשָׁרָף, שְׁבָתוֹב (שמות כ) וּמַשָּׁה
נָגֵשׁ אֶל הַעֲרָפֶל אֲשֶׁר שֵׁם הָאֱלֹהִים,
וּכְתוּב וַיַּרְא מֶלֶךְ ה' אֱלֹיו בְּלֵבָת אָשׁ
מִתּוֹךְ הַפְּנִיה
לְהִיוֹת בְּפָנָה, בָּמוֹ זֶה שְׁבָתוֹב (ישעה לו)
קוֹצִים בָּסָוחִים בָּאָשׁ יֵצְתָו.

אָמֶר רַבִּי יהוֹדָה, מִכָּאָן לְמִדְנוֹ רְחַמְנָתוֹ
שֶׁל מִקּוֹם עַל הַרְשָׁעִים, שְׁבָתוֹב וְהַגָּה
הַפְּנִיה בּוּרָא - לְעַשׂוֹת בְּהָם דִּין
בְּרִשָּׁעִים. וְהַפְּנִיה אַיִגְנָנוּ אַבְלָל - (ולעשות) אֵין
בְּהָם כְּלִיה. בּוּרָא בָּאָשׁ - עַל כָּל פְּנִים,
רְמֹז לְאָשׁ שֶׁל גִּיהְנָם. אַבְלָה הַפְּנִיה אַיִגְנָנוּ
אַבְלָל - לְהִיוֹת בְּהָם כְּלִיה.

רַبִי אָבָא אָמֵר, הֲאֵי דְמַשֶּׁה, אֵית לְאַסְתָּבָלָא בֵּיה
בְּחִכְמַתָּא עַלְאָה, עַל מַה בְּתִיב, בַּי מִן הַמִּים
מִשְׁיַתָּהוּ. מָאן דְאַתְמִשֵּׁד מִן מִיא, (הִינָּא עַלְאָה) לֹא
דְחִיל מְנוּרָא. דְתִנְיא אָמֵר רַבִי יְהוּדָה, מֵאַתָּר
דְאַתְגּוּר מְשֶׁה, לֹא אַתְגּוּר בֶּר נֶשׁ אַחֲרָא. אָמֵר רַבִי
יְוָחָנָן, בְּעִשְׂרָה דֶּרֶגִין אַשְׁתָּכָלָל. דְבִתִּיב, (בַּמְדִבָּר י"ב)
בְּכָל בֵּיתִי נָאָמֵן הוּא. וְלֹא נָאָמֵן בֵּיתִי. זֶבָּא
חוֹלְקִיהָ דָבָר נֶשׁ, דְמִרִיה אַסְהִיד בְּדִין עַלְוִי.

אָמֵר רב דימי, זהא בתייב (רבוים ל"ד) וְלֹא קָם נְבִיא
עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל בְּמַשֶּׁה. וְאָמֵר רַבִי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
לוּי, בְּיִשְׂרָאֵל לֹא קָם, אָבֵל בָּאוּמּוֹת הָעוֹלָם קָם,
וְמַנוּ בְּלָעַם. אָמֵר לֵיה, זֶבָּא שְׁפֵיר קָאָמֵרת,
אַשְׁתִּיק. בְּדַאתָ רַבִי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָאי, אַתָּה,
שְׁאַילּוּ קָמִיה הֲאֵי מֶלֶה.

לשון הקודש

רַבִי אָבָא אָמֵר, זה של משה, יש
חֲלֻקוֹ שֶׁל הָאִישׁ שָׁאַדוֹנוֹ מַעַיד עַלְיוֹנוֹ בָּה.
אָמֵר רב דימי, וְתַרְיו בְּתוּב (ונורם לו) וְלֹא
קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל בְּמַשֶּׁה. וְאָמֵר רַבִי
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לוּי, בְּיִשְׂרָאֵל לֹא קָם, אָבֵל
בָּאוּמּוֹת הָעוֹלָם קָם, וְמַיהְוָי בְּלָעַם. אָמֵר
לוּ, וְדָא יִפְהָא אָמְרָתָ. שְׁתָק. בְּשַׁבָּא רַבִי
שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָאי, בָּאוּ וְשַׁאֲלּוּ לִפְנֵי דָבָר
בְּעִשְׂרָה דֶּרֶגִין נְתַקָּן, שְׁבָתוּב (בַּמְדִבָּר) בְּכָל
בֵּיתִי נָאָמֵן הוּא. וְלֹא נָאָמֵן בֵּיתִי. אֲשֶׁר

פתח ואמיר, קוֹטִיפָא דְקַרְגַּטִּי, אֲתַעֲרָבָא בְאֶפְרֵסְמָנוֹנָא טְבָא חַם וְשָׁלוֹם. אֲלָא, וְדָאִי כֵּד הוּא, בָּאוּמֹות הָעוֹלָם קָם, וּמָנוֹ בְּלֻעָם. מְשָׁה עֲזָבָיו לְעַילָּא, וּבְלֻעָם לְתַתָּא. מְשָׁה, אֲשַׁתְּמִשׁ בְּכַתְּרָא קְדִישָׁא דְמַלְכָא עַלְאָה לְעַילָּא. וּבְלֻעָם, אֲשַׁתְּמִשׁ בְּכַתְּרִין תַּתְאֵן דְלָא קְדִישֵׁין לְתַתָּא. וּבְהַהוּא גְּנוֹנָא מִפְּשָׁש בְּתִיב, (יהושע י"ג) וְאַת בְּלֻעָם בְּנוֹ בָּעָור הַקּוֹסֵם הַרְגֵּנוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחַרְבָּה. וְאֵי סְלִקָּא דְעַתָּךְ יִתְיר, זַיְל שָׁאֵיל לְאַתְגִּיה. אֲתָא רַבִּי יוֹסֵי, וְנִשְׁקַׁר יְדוֹי, אָמֵר, הָא חַמִּידָא (נ"א חַמְרָא) דְלַבָּאי נְפָק לְבר.

דְּהַכָּא מִשְׁמָעַ, דְּאֵית עַלְאֵין וְתַתְאֵין, יִמְינָא וִשְׁמָאָלָא, רְחַמִּי וְדִינָא, יִשְׂרָאֵל וְעַזְבָּדִי כּוֹכְבִים וּמְזּוֹלֹת. יִשְׂרָאֵל, מִשְׁתְּמִשְׁין בְּכַתְּרִין עַלְאֵין קְדִישֵׁין. עַזְבָּדִי כּוֹכְבִים וּמְזּוֹלֹת, בְּכַתְּרִין תַּתְאֵין

לשון הקודש

בלֻעָם בְּנוֹ בָּעָור הַקּוֹסֵם הַרְגֵּנוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחַרְבָּה. וְאֵם עֲוָלה עַל דְעַתָּךְ יוֹתָר, לְךָ שָׁאל אֶת אַתְנוֹנוֹ. בָּא רַבִּי יוֹסֵי וְנִשְׁקַׁר יְדוֹי אָמֵר, הָרִי הַחַמְדָה (ה'ע"ג) שְׁבָלְבִּי יֵצֵא הַחַוֹצָה.

שְׁבָד מִשְׁמָעַ, שִׁישׁ עַלְיוֹנִים וְתַחְתוֹנִים, יִמְין וּשְׁמָאל, רְחַמִּים וְדִינָן, יִשְׂרָאֵל וְעַזְבָּדִי כּוֹכְבִים וּמְזּוֹלֹת. יִשְׂרָאֵל מִשְׁתְּמִשְׁים

פתח ואמיר, אֲשָׁבוֹל שֵׁל זְפָת, יִתְעַרְבָּה בְאֶפְרֵסְמָנוֹן טּוֹב? חַם וְשָׁלוֹם! אֲלָא וְדָאִי כֵּד הוּא, בָּאוּמֹות הָעוֹלָם קָם, וּמִיהוּ? בְּלֻעָם. מְשָׁה מַעֲשָׂיו לְמַעַלָּה, וּבְלֻעָם לְמַטָּה. מְשָׁה הַשְׁתְּמִשׁ בְּכַתְּרָה הַמְּלָךְ הָעַלְיוֹן שְׁלָמָעָלה, וּבְלֻעָם הַשְׁתְּמִשׁ בְּכַתְּרִים תַּחַתּוֹנִים לְאַקְדוֹשִׁים לְמַטָּה. וּבְאַוְתָה צוֹרָה מִפְּשָׁש בְּתִוב, (יהושע י"ג) וְאַת

דְּלָא קְדִישֵין. אֲלֵין דִּימִינָא, וְאֲלֵין דְּשָׂמָאלָא, וְעַל
כָּל פָּנִים, מִתְפְּרִשֵּׁין גְּבִיאִי עַלְאי מְגִבִּיאִי תְּתָאי.
גְּבִיאִי דְּקוּדְשָׁא, מְגִבִּיאִי דְּלָאו דְּקוּדְשָׁא.

אמָר רַבִּי יְהוֹדָה, כְּגֻנוֹנָא דְּהֹהֶה (דף כ"ב ע"א) מְשָׁה,
פְּרִישָׁה מִכָּל גְּבִיאִי, בְּגִבּוֹאָה קְדִישָׁא עַלְאָה.
כֵּד הָהָה בְּלָעָם, פְּרִישָׁה מִשְׁאָר גְּבִיאִי וְחַרְשִׁי, בְּגִבּוֹאָה
דְּלָאו קְדִישָׁא לְתַתָּא. וְעַל כָּל פָּנִים מְשָׁה הָהָה
לְעַילָּא, וּבְלָעָם לְתַתָּא, וּבְמָה דְּרָגֵין וְדְרָגֵין
מִתְפְּרִשֵּׁין בְּגִנִּיהוּ.

אמָר רַבִּי יוֹחָנָן אָמָר רַבִּי יִצְחָק, מְשָׁה הָהָה
מִהְרָהָר וְאָמָר, שֶׁמְאָה חָס וּשְׁלוּם יִשְׂרָאֵל
יָכֹלוּ בְּהָאֵי עֲבוֹדָה קָשָׁה, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, וַיְרָא
בְּסְכָלֹותָם. לְפִיכָךְ, וַיְרָא מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹיו בְּלֹבֶת אַשְׁ
וּגְנוּ, וַיְרָא וְהִגָּה הַסְגָּה בּוּעָר בָּאָשׁוּגְנוּ. כָּלּוּמָר,

---

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וּמְכַשְּׁפִים בְּגִבּוֹאָה לֹא קְדוּשָׁה לְמֶטֶה.
וְעַל כָּל פָּנִים מְשָׁה הָהָה לְמַעַלָּה, וּבְלָעָם
לְמֶטֶה, וּבְמָה דְּרָגָות וְדְרָגָות מִפְּרִידּוֹת
בְּגִנִּיהם.

אמָר רַבִּי יוֹחָנָן אָמָר רַבִּי יִצְחָק, מְשָׁה
הָהָה מִהְרָהָר וְאָמָר, שֶׁמְאָה חָס וּשְׁלוּם
יִשְׂרָאֵל יָכֹלוּ בְּעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה הַזֶּה, וְהוּא
שְׁבָתוֹב וַיְרָא בְּסְכָלֹותָם, לְפִיכָךְ – וַיְרָא
מֶלֶךְ הָאֱלֹוי בְּלֹבֶת אַשׁוּגְנוּ, וַיְרָא וְהִגָּה

בְּכֹתְרִים עַלְיוֹנִים קְדוּשִׁים – עֹבֶרֶי
כּוֹכְבִים וּמִזְלָות בְּכֹתְרִים תְּחִתּוֹנִים לֹא
קְדוּשִׁים. אֶלָּה שֶׁל יָמִין, וְאֶלָּה שֶׁל שְׂמָאל.
וְעַל כָּל פָּנִים נְפִירְדִים גְּבִיאִים עַלְיוֹנִים
מְגִבִּיאִים תְּחִתּוֹנִים, גְּבִיאִי קְדֵשָׁה
מְגִבִּיאִים שֶׁלֹּא מְקֻדָּשָׁה.

אמָר רַבִּי יְהוֹדָה, בָּמוֹשָׁחָה מְשָׁה נְבָדֵל
מִכָּל הָגִבִּיאִים בְּגִבּוֹאָה קְדוּשָׁה עַלְיוֹנָה,
כֵּד הָהָה בְּלָעָם נְבָדֵל מִשְׁאָר הָגִבִּיאִים

מִשׁוּעֲבָדִים הֵם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה, אָבֶל וְהַסְגָּה אִינְנוּ אָבֶל. זֶבְּאֵין אִינְנוּ יִשְׂרָאֵל, דָקִידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא פְּרִישׁ לֹזֶן מִכֶּל עַמְיוֹן, וְקָרָא לוֹזֶן בְּנֵינוֹ, דְּבָתִיב (דברים י"ד) בְּנִים אַתֶּם לְה' אֱלֹהֵיכֶם.

פרק שות וארא

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אָנֹכִי יְהוָה (שמות י) וְאָרָא אֶל אֶבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֶל שְׁדֵי יְגּוֹן. רַبִּי אָבָא פָתָח, (ישעיה כ"ו) בְּטָחוֹ בִּיְהִי עַד כִּי בִּיהִי צָור עַולְמִים. בְּטָחוֹ בִּיְהִי, כֹּל בְּנֵי עַלְמָא בְּעַיִן לְאַתְתִּקְפָּא בִּיה בְּקִידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וְלִמְתָּנוּ רְחַצְנוּ דְלָהּוֹן בִּיה.

אֵי הָכִי מַהוּ עַדְיִ עַד. אֶלְאָ, בְּגִינֵן דִיהָא תִּקְפָּא דְבָר נֶשֶׁת, בְּאֶתֶר דָאִיהָוּ קִיּוֹמָא וְקִשְׁוֹרָא דְכָלָא, וְאַקְרֵי עַד, וְהָא אַוְקְמוֹתָה, בְּמַה דָאַת אָמֶר, (בראשית

לשון הקודש

הַסְגָּה בַּעַר בָּאָשׁ וּגּוֹ. בְּלוּמָר, מְשֻׁעֲבָדִים הֵם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה, אָבֶל וְהַסְגָּה אִינְנוּ אָבֶל. אֲשֶׁר יְהִים יִשְׂרָאֵל שְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַבְּדִילָם מִכֶּל הָעֲמִים וְקָרָא לָהֶם בְּנִים, שְׁבָתוֹב (דברים י) בְּנִים אַתֶּם לְה' אֱלֹהֵיכֶם.

אִם כֵּךְ, מַהוּ עַדְיִ עַד? אֶלְאָ בְּשָׁבֵיל שִׁיחַה הַתְּקִפָּה שֶׁל הָאָדָם בְּמָקוֹם שַׁהְוֹא

פרק שות וארא
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אָנֹכִי